

ÚTERÝ, 10. BŘEZNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROTHE

Místopředsedkyně

1. Zahájení ročního zasedání

Předsedající. – Prohlašuji roční zasedání Evropského parlamentu 2009–2010 za zahájené.

2. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Rozhodnutí o naléhavém postupu

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování o použití naléhavého postupu u návrhu nařízení Rady o stanovení víceletého plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři.

Philippe Morillon, předseda Výboru pro rybolov. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, požadavek na použití naléhavého postupu, který nám byl předložen dnes dopoledne v rámci uplatňování článku 134 jednacího řádu, jsme obdrželi od Rady minulý týden a týká se, jak jste uvedla, návrhu nařízení Rady o stanovení víceletého plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři.

Cílem tohoto návrhu je uplatňovat nový plán obnovy, jak pro tyto oblasti doporučila na svém zasedání loni v listopadu Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku.

Jak konstatovala Rada ve své žádosti o použití naléhavého postupu, toto nařízení by mělo vstoupit v platnost před začátkem hlavní rybolovné sezony dne 15. dubna, což znamená, že je třeba, aby povinné konzultace s Parlamentem proběhly na tomto plenárním zasedání, aby byla v nadcházejících týdnech vydlážděna cesta politické dohody v rámci Rady.

S ohledem na to a na skutečnost, že je třeba, aby Evropská unie plnila své mezinárodní závazky a sehrála svou úlohu v klíčovém úsilí o vyřešení naléhavé krize populace tuňáka obecného, Výbor Evropského parlamentu pro rybolov tuto žádost o naléhavý postup jednomyslně schválil. Žádám vás proto, abyste toto schválení potvrdili v rámci dnešního dopoledního hlasování.

(Parlament přijal naléhavý postup)

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Paní předsedající, jen stručnou námitku k pořadu jednání tohoto týdne. Středa 11. března je Evropským dnem obětí terorismu. Tento den byl navržen nejprve Parlamentem, a to hlasováním, které se konalo dne 11. března 2004. Poté jsme diskutovali o posouzení oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti. Byl to den, kdy se odehrály tragické útoky v Madridu. Původní navržené datum bylo 11. září, ale vzhledem k tragédii, která se ten den odehrála, Parlament hlasoval, aby to byl 11. březen.

O několik dní později, 25. března, jestli mě paměť neklame, schválila Evropská rada toto datum jako Evropský den obětí terorismu. Nyní se naše plenární zasedání koná zítra – 11. března – a podle pořadu jednání zjišťuji, že v něm není uvedena žádná vzpomínka. Rád bych věděl, jestli se něco podobného plánuje na dílčí zasedání v tomto týdnu.

Předsedající. – Pane Ribeiro e Castro, vím o tom, že zítra předsedající pronese projev při zahájení plenárního zasedání týkající se dne, o němž jste se zmínil, a zvláštních okolnostech. Bude to za tímto účelem.

5. Požadavky pro schvalování typu motorových vozidel ohledně obecné bezpečnosti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0482/2008) pana Schwaba jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel ohledně obecné bezpečnosti [KOM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD)].

Andreas Schwab, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych začal tím – nejen z formálních důvodů, ale protože to tak opravdu cítím – srdečným poděkováním panu komisaři Verheugenovi, Komisi, jejím zaměstnancům, českému předsednictví, které zde dnes bohužel není, a členům výboru za jejich pozitivní a konstruktivní spolupráci na tomto dokumentu.

Podíváme-li se na způsob, jak lze dosáhnout ekologických opatření pro automobily, bude někdy překvapení, že se často stráví hodně času zkoumáním jiných opatření. Domnívám se, že jsme, jakožto Parlament, jakožto evropský orgán, učinili významný krok, který dosud skutečně neprokázal svůj význam pro širokou veřejnost nebo v rámci politické diskuse.

Nařízení, jež dnes schvalujeme, je ekologické, protože jako součást balíčku o CO₂ představuje důležitý příspěvek evropské politiky ke snížení emisí CO₂ z motorových vozidel. Současně však – a já bych to nazval inteligentní ekologickou politikou – rovněž pomáhá spotřebitelům – řidičům –, aby také platili méně, budou-li se chovat ekologicky, což povede k významným úsporám, nikoliv jen u CO₂, nýbrž i u spotřeby benzínu a nafty. Kromě toho rovněž – a to je také důležitý bod, který byl obzvláště důležitý pro Parlament a jeho poslance – způsobí zlepšení evropské bezpečnosti silničního provozu, a to nikoliv pouze u nákladních vozidel, stejně jako ve vztahu k osobním automobilům.

Není mým záměrem probírat jednotlivé body nařízení nadpis po nadpisu, ale domnívám se, že zde existuje několik důležitých politických signálů, kterými bychom se měli v rámci tohoto bodu zabývat.

Prvním bodem je, že zavedením povinného systému sledování tlaku v pneumatikách u motorových vozidel, dosáhneme stavu, kdy lepší tlak v pneumatikách prostřednictvím zlepšených jízdních vlastností pneumatik, které je průmysl schopen vyrobit, spotřebují evropští řidiči o 5 % méně paliva, aniž by pocítili nárůst ceny. Systém sledování tlaku v pneumatikách nyní v Evropě stojí okolo 100 EUR, někdy podstatně méně, a výsledná úspora bude pro spotřebitele mnohem vyšší.

Druhým bodem, který si podle mě zaslouží zvláštní pozornost, je skutečnost, že jsme uspěli se zavedením montáže povinného systému stabilizace – známého jako systém EPS – do vozidel dříve než v roce 2011 a že jsme tak neučinili proti vůli evropského automobilového průmyslu, ale s vyjádřením jeho účasti a podpory, což zajistí podstatné zvýšení bezpečnosti evropského silničního provozu. Naneštěstí vzhledem ke skutečnosti, že příslušné technické specifikace ještě nebyly dostatečně připraveny, nepodařilo se nám zajistit rovněž povinnou montáž systému nouzového brzdění a systémů varování při vybočení z jízdního pruhu – omlouvám se za tuto poněkud technickou terminologii, která se běžně ve veřejné debatě o této otázce nepoužívá – do roku 2018, zejména u nákladních vozidel. Toto opatření povede k výraznému zlepšení bezpečnosti evropského silničního provozu, zejména na dálnicích. Vše, co mohu říci, je, že by to mohlo snížit počet úmrtí a zranění o zhruba 35 000.

Konečně – a stále existuje několik rozdílů v názorech na tuto problematiku – jsme prostřednictvím tohoto nařízení dosáhli stavu, kdy pneumatiky produkují výrazně menší hluk. To zahrnuje určité náklady, to je pravda, a proto jsme mysleli, že je obzvláště důležité zahrnout do nařízení text, v němž se stanoví, že omezení emisí hluku nemůže být přesunuto výlučně na výrobce pneumatik a nepřímo na spotřebitele, ale za silniční povrchy, které provozují, nesou rovněž odpovědnost členské státy, a jsme velmi potěšen, že Rada toto ustanovení nakonec přijala.

Děkuji vám za spolupráci a těším se na zajímavou rozpravu.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, ctění poslanci, i já bych rád zahájil poděkováním, v tomto případě zpravodaji panu Schwabovi a těm poslancům této sněmovny, kteří se účastnili přípravných prací, za jejich opravdu konstruktivní a aktivní spolupráci, jež umožnila dohodu rovnou v prvním čtení.

Právě jednáme o něčem, co se jeví jako velmi technické nařízení, i když se jedná o nařízení rozsáhlého a dalekosáhlého politického významu. Návrh, který dnes chceme přijmout, představuje milník, pokud se týká bezpečnosti silničního provozu. Toto nařízení zvýší bezpečnost evropských automobilů. Jedná se o milník

v oblasti slučitelnosti evropských vozidel s životním prostředím, protože slučitelnost s životním prostředím je samozřejmě něco, čeho nemůže být dosaženo pouze prostřednictvím výroby palivově účinnějších motorů – automobily rovněž nabízí další možnosti úspory paliva a snižování znečištění. Nakonec bude rovněž tvořit součást naší politiky lepší tvorby právních předpisů, neboť povede k drastickému zjednodušení celého právního prostředí.

Dovolte mi zahájit hlediskem bezpečnosti, který byl nejvýznamnější součástí tohoto projektu. Bezpečnost evropského silničního provozu je stále otázkou, která si vyžaduje naši nejvyšší pozornost a která vzbuzuje naše velké obavy. Pravidla, která předkládáme a která se uplatní jako standard pro evropské automobily od roku 2011, sníží ročně na evropských silnicích počet úmrtí a těžkých zranění o 35 000. Zavedení elektronického stabilizačního programu u osobních automobilů, a zejména komerčních vozidel, může zachránit 3 000 životů ročně a předejít zranění 25 000 osob. Toto je konečně bezpečnostní zařízení, které se, zejména pokud jde o komerční vozidla, jež se často podílí na závažných nehodách, dosud málo používalo. Náklady výrobců budou vyváženy celkovým ekonomickým přínosem.

Tento soubor opatření bude hrát významnou úlohu při provádění evropské strategie snižování emisí CO₂ z osobních automobilů a lehkých komerčních vozidel. Podle něj budou pneumatiky s nízkým odporem povinné a bude se vyžadovat montáž systémů pro sledování tlaku v pneumatikách a ukazatelů rychlostních stupňů. Tato opatření sníží průměrné emise CO₂ na 6 až 7 gramů na kilometr. To je tedy opravdu výrazný příspěvek. A co víc, nechci promarnit příležitost konstatovat, že tento návrh povede k významnému snížení znečištění hlukem v silniční dopravě, protože snížení úrovně hluku pneumatik tento stav velmi zlepší.

Nyní mi dovolu, abych ještě jednou zdůraznil, že udržitelné mobility můžeme v Evropě dosáhnout pouze tehdy, když jako součást integrovaného přístupu zahrneme potenciál všech faktorů, které se na výše uvedeném podílí, což znamená samotné vozidlo – to je to, o čem dnes hovoříme –, ale rovněž musíme diskutovat o dopravní infrastruktuře a jízdni návyky zúčastněných osob. Jsem velmi potěšen, že přesně takový názor má Evropský parlament.

Pokud se týká zjednodušení právních předpisů, toto opatření přinese podstatné zjednodušení právního prostředí. Samotné toto nařízení zruší 50 stávajících směrnic, a kdekoliv to bude možné, nahradí je mezinárodními pravidly. Nižší administrativní náklady, lepší transparentnost a větší mezinárodní harmonizace budou znamenat výrazné úspory pro průmysl, což pomůže zvýšit jeho konkurenceschopnost. Současné budou členské státy těžit ze snížených správních výdajů.

Pokud se týká osobních automobilů, je skoro nemožné nezmínit skutečnost, že se evropský automobilový průmysl nachází ve velmi závažné krizi, nejzávažnější za posledních několik desetiletí. Proto je přirozené pochybovat, zdali je správný čas na uplatňování technické regulace. Stručně na to odpovím, když řeknu, že naším cílem je přijetí výše uvedeného jakožto jednoho z výsledků procesu CARS 21, v jehož rámci jsme intenzivně pracovali s výrobci, členskými státy a občanskou společností na tom, jak bude evropský automobilový průmysl v budoucnu vypadat, a na tom, jak si představujeme evropský automobil budoucnosti. Rád bych důrazně podtrhl, že i v krizi – zejména v této krizi – nesmí evropští výrobci zpohodlnět, pokud se jedná o vývoj a uvádění na trh automobilů, jež budou splňovat požadavky raného 21. století, a tyto požadavky jsou zcela jasné. Spotřebitelé chtějí automobily s nižší spotřebou paliva a která jsou ekologičtější a bezpečnější.

Představa evropského automobilu budoucnosti, která vychází z CARS 21 a společné linie všech zúčastněných stran ohledně budoucnosti tohoto průmyslu, je přesně taková – chceme, aby Evropa vyráběla s ohledem na mezinárodní konkurenci nejen kvalitativně nejlepší automobily, ale rovněž automobily, které budou nejekologičtější, budou mít nejnižší spotřebu a budou nejbezpečnější, a já jsem nezvratně přesvědčen, že si s takovými výrobky evropský průmysl zachová své vedoucí postavení na mezinárodním trhu s automobily. Děkuji vám mnohokrát.

Jorgo Chatzimarkakis, *navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, především bych rád poblahopřál panu Schwabovi ke kompromisu, jehož se mu podařilo dosáhnout ve spolupráci s Radou. Nebyly zodpovězeny všechny otázky, ale takové už jsou kompromisy.

Zejména vítám zavedení povinných bezpečnostních systémů u vozidel. Povinné zavedení nových bezpečnostních technologií, například ABS, bude znamenat, že v budoucnu budou mít přínos z vyšších standardů bezpečnosti provozu nejen ti, kteří si kupují vyšší třídu automobilů, nýbrž i řidiči nákladních vozidel. Tímto zásadně přispějeme k bezpečnosti Evropy. To se musí bezpodmínečně vztahovat také na bezpečnost pneumatik.

Je správné jasně klasifikovat přilnavost pneumatik na mokřém povrchu, a tím i jejich bezpečnost, za důležitější než valivý odpor, který pomáhá snižovat emise CO₂. Valivý odpor pneumatik je v závislosti na způsobu jízdy a rychlosti odpovědný za 30 až 40 % spotřeby paliva. Proto je zřejmé, že vzhledem ke stávající diskusi o životním prostředí a pro snížení ceny paliva, musí dojít ke snížení. Avšak je nutné vzít na vědomí, že bez valivého odporu, který se projevuje deformací pneumatik a jejich elastických vlastností, by byla bezpečná a pohodlná jízda nemožná. Proto musíme na bezpečnost pohlížet rovněž v jiném světle. Nový vývoj výrobců pneumatik ukazuje, že je možné dosáhnout, jak bezpečnosti, tak nižšího valivého odporu. Tak můžeme umožnit světovou vedoucí pozici evropského automobilového průmyslu a také její udržení.

Kompromisní návrhy, o nichž budeme hlasovat zítra, vysílají jasný signál o odklonu od hysterie s emisemi CO₂ a příklon k větší bezpečnosti silničního provozu.

Malcolm Harbour, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, za svou skupinu bych rád poděkoval svému kolegovi Andreasi Schwabovi za zkušené zvládnutí velmi složitého dokumentu. V nepřítomnosti Rady bychom rovněž měli uvést, že jednání byla tvrdá, ale férová, a že bylo dosaženo velmi dobrých výsledků.

Rád bych zdůraznil několik bodů vycházejících z projevu pana komisaře. Mám čest podílet se na iniciativě Cars 21 od samého počátku a nyní vidíme dopady tohoto integrovaného přístupu. To je důležitá terminologie a klasický příklad toho, jak bylo spojeno několik různých ustanovení do postupné modernizace právního rámce týkajícího se motorových vozidel, ale takového, jaký tento průmysl očekával.

V rámci Cars 21 jsme stanovili plán ohledně výzev v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti, které mají být podle našich předpokladů tímto průmyslem vyřešeny, přičemž klíčovou věcí je, aby získali stabilitu a znalosti, aby mohli plánovat a navrhopvat své nové výrobky citlivě a postupně, ačkoliv požadujeme lhůty a cíle. Nechceme se vzdálit od těch, kteří se s těmito cíli potýkají, ale chceme je stabilizovat. Jak upozornil Günter Verheugen, pro průmysl, který je vzhledem k nedostatečné poptávce v tak zoufalé situaci, je právní stabilita klíčová.

Rád bych zdůraznil dva body. Zaprvé je dohoda o co nejbližším zavedení elektronických systémů kontroly stability velmi významným příspěvkem k bezpečnosti, a já to vřele vítám. Ti z nás, kdo měli příležitost tyto systémy vyzkoušet, chápou jejich účinnost. Zadruhé chci zdůraznit otázku týkající se mezinárodního rámce, zrušení směrnic EU a jejich začlenění do vnitrostátního práva. To vítám, ale domnívám se, pane komisaři, že dnes, kdykoliv více než jindy, důležité, aby se tento proces stal transparentnějším, pokud se týká plánů Komise při vyjednávání o těchto směrnicích v jiném orgánu, orgánu OSN, nikoliv v této sněmovně.

Gary Tittle, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, začnu blahopřáním panu Schwabovi k jeho zprávě a poděkuji mu za velmi kooperativní přístup k celé této problematice.

Ve čtvrtek večer se naše kolegyně Linda McAvanová stala obětí velmi vážné dopravní nehody. Její automobil byl zničen, ale ona zůstala relativně nezraněna. To proto, že byl automobil, který řídila, vybaven nejmodernějšími bezpečnostními prvky, což ji uchránilo před těžkým zraněním. To je kontext, v němž tuto zprávu projednáváme. Bezpečnost silničního provozu zachraňuje životy, jak poznamenal pan komisař Verheugen, a je tak důležitá pro šťastný život mnoha rodin v Evropské unii. To bychom neměli ztrácet ze zřetele i v této tak velmi obtížné době.

To je důvod, proč jsem se rozhodl oponovat těm lidem v této sněmovně a v Komisi, kteří chtějí oslabit návrh Komise. Jsem přesvědčen, že původní návrh Komise je velmi dobrý a rozhodli jsme se bránit jakýmkoliv jeho změnám.

Avšak v tomto návrhu se nacházelo jedno slabé místo, a to chybějící ustanovení o prodeji pneumatik, které nesplňují nové požadavky, po datu vstupu v platnost. Jsem přesvědčen, že to by byla velká chyba. Proto jsem výboru navrhl – a výbor s tím souhlasil – pozměňovací návrh stanovící, že pneumatiky, které nebudou splňovat normy po datu vstupu v platnost, by měly být prodávány po dobu 12 měsíců.

Avšak ve stávající situaci automobilového průmyslu, vzhledem k tomu, že se automobily neprodávají, bylo z diskusí, které jsme vedli s Radou jasné, že 12 měsíců by bylo pravděpodobně nereálných, a museli jsme zvážit možné závažné dopady na životní prostředí, které by mělo vyřazení neopotřebovaných pneumatik ve výborném stavu. Proto jsme byli v rámci dialogu připraveni přijmout 30měsíční lhůtu po vstupu v platnost, během níž by měly být vyprodány pneumatiky nesplňující dotčené požadavky. Avšak pokud je Komise díky zásahu pana Schwaba přesvědčena, mohlo by se jednat o dřívější datum, které stanoví postup projednávání ve výborech. To bylo důležitou oblastí posílení.

Rovněž bych rád upozornil na důležitá opatření v oblasti ochrany životního prostředí – zejména systémy sledování tlaku v pneumatikách –, které nejenže šetří emise CO₂, ale také přispívají k bezpečnosti automobilů, protože podhuštěné pneumatiky způsobují mnoho dopravních nehod. Snižujeme valivý odpor a zavádíme do tohoto návrhu ukazatele rychlostních stupňů, což se v původním návrhu nenacházelo. To bude přínosem nejen pro životní prostředí, ale rovněž to ušetří řidičům peníze – jedná se o peníze do kapes lidí, což je v každé době důležité.

Bod o bezpečnosti je zpracován velmi dobře. Jak říkám, systémy sledování tlaku v pneumatikách jsou velmi důležité, protože podhuštěné pneumatiky – a je také mou ostudou, že Spojené království patří mezi nejhorší, pokud se týká podhuštěných pneumatik – způsobují dopravní nehody. Rovněž jsou důležité systémy varování při vybočení z jízdního pruhu a systémy elektronické kontroly stability. Blahopřeji panu Schwabovi k návrhu jejich uplatnění do jednoho roku, protože budou mít velký přínos v oblasti bezpečnosti.

Jak poukázali pan Harbour a pan komisař, součástí tohoto návrhu je zjednodušení, a to je velmi důležité.

Konečně bych rád upozornil na naši činnost, pokud se týká požadavku na větší zdůraznění snížení hluku v oblasti silničních služeb. To proto, že hluk je příčinou stresu a stres způsobuje nemoci, a dokonce i úmrtí, a proto je důležité se touto otázkou zabývat.

Olle Schmidt, jménem skupiny ALDE. – (SV) Paní předsedající, pane komisaři, toto je konstruktivní zpráva s jasnými cíli v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti. Výbor se ohledně hluku a zdraví vyjádřil jasně. V současné době je více než 210 milionů Evropanů vystaveno hluku z dopravy, který podle Světové zdravotnické organizace představuje přímé ohrožení zdraví. Boj proti hluku z pneumatik není jediným způsobem snížení hluku z dopravy, ale nejlepších výsledků je dosahováno kombinací opatření, z nichž tvoří významnou část opatření týkající se hlukem z pneumatik.

Někteří lidé, možná dokonce i v této sněmovně, říkají, že existuje konflikt mezi emisemi hluku a bezpečnostními vlastnostmi pneumatik. Pro to není žádný důkaz v žádné z provedených podrobných a nezávislých studií. Proto jsem zklamán, že kompromis neodráží to, co jsme odhlasovali ve výboru. 90 % nákladních automobilů již splňuje podmínky úrovně hluku obsažených v tomto kompromisu. To naneštěstí nemůžeme nazvat vysokými ambicemi.

Seán Ó Neachtain, jménem skupiny UEN. – (GA) Paní předsedající, rád bych přivítal tuto zprávu a poblahopřál panu Schwabovi za její vypracování.

Musíme přivítat vše, co zvýší bezpečnost našeho silničního provozu. Vozidla jsou v tomto ohledu určitě významným prvkem, stejně jako zajištění, že budou vyhovovat přísnějším normám.

Jak řekl pan komisař, jedné se o konsolidaci nebo kombinaci více než 50 dalších předpisů. Toto zjednodušení vítám, protože je třeba, aby vozidla vyráběná v celé Evropě splňovala nejpřísnější normy, a je třeba, aby byli výrobci odpovědní za dodržování těchto norem – nikoliv pouze ve vztahu k pneumatikám automobilů, nýbrž i pokud se týká dalších hledisek uvedených zde dnes dopoledne, jako je například elektronická kontrola a další moderní vybavení, která zajistí, že vozidla na silnicích budou vyhovovat nejpřísnějším normám.

Heide Rühle, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, rovněž bych ráda poděkovala zpravodaji a stínovému zpravodaji, a zejména panu Tileymu a Komisi, za tento vynikající návrh.

Mé poděkování českému předsednictví je naproti tomu poněkud dvojznačné. Musím říci, že nás Rada v rámci tohoto dialogu dostala pod značný tlak a že projevila pouze nízké ambice. Od začátku nás varovala před tím, abychom své požadavky nestanovovali příliš vysoko, protože by to mohlo v dnešní době hospodářské krize ohrozit výrobce. Můj názor je zcela odlišný a domnívám se, že je tomu tak i u většiny v této sněmovně – zejména v době krize potřebujeme jasné normy a motivaci evropského průmyslu a udělování pobídek, aby své normy stanovil vysoko a rozvíjel modely pro budoucnost, nikoliv pro současnou situaci. Velmi významnou úlohu zcela jasně zde hraje energetická účinnost a emise CO₂.

Otázka bezpečnosti je samozřejmě rovněž velmi důležitá a nesmí být přehlížena ani otázka snížení hluku, která byla v této rozpravě krátce zmíněna, protože z důvodu hluku onemocní mnoho lidí, což doprovází vysoké náklady pro naši společnost. Proto je důležité, aby toto nařízení odpovídalo příslušným normám.

Celkově se nám podařilo dosáhnout kvalitního kompromisu. Nepodepsali jsme dohodu v prvním čtení, protože jsme k tomuto postupu měli výhrady a také z důvodu tlaku českého předsednictví, ale kompromis přežijeme a, jakožto skupina, pro něj budeme hlasovat.

Jim Allister (NI). – Paní předsedající, v noci se v mém volebním obvodu v Severním Irsku odehrála další teroristická vražda. Než se vrátím k projednávanému tématu, dovoluji mi vyjádřit soustrast rodině policisty z mého volebního obvodu, který byl tak brutálně zavražděn organizací IRA, a odsoudit tento další akt hrubého terorismu.

S ohledem na záležitost projednávanou v této sněmovně bych rád řekl, že jsem vzácně lobbboval ve svém volebním obvodu ve prospěch nařízení EU, a předpokládám, že to budu muset říkat v méně případech, o kterých budu přesvědčen. Nyní jsem však byl potěšen a přesvědčen, protože tento návrh obsahuje ustanovení, která zlepšují bezpečnost silničního provozu a současně našťastí pomáhají společnosti v Severním Irsku, která je na špičce v technologii a výrobě systémů pro sledování tlaku v pneumatikách. Tento návrh, podle kterého je montáž těchto systémů povinná, neprospívá pouze bezpečnosti silničního provozu, nýbrž také zaměstnanosti v mém volebním obvodu.

Kvůli katastrofálnímu počtu úmrtí při dopravních nehodách v celé EU musí být vítána opatření, která přispějí k vyšší bezpečnosti našich automobilů – a tím i naše silnice. Především této oblasti musí hrát regulace hlavní roli. Mělo by se jednat o citlivou, rozumnou a nezbytnou regulaci, nikoliv o regulaci pro regulaci samotnou. Proto se však domnívám, že je tato zpráva správně vyvážená a k této zprávě jejímu zpravodaji blahopřeji.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Paní předsedkyně, milí kolegové, oceňuji vysokou profesionalitu, díky níž kolega Schwab doplnil návrh nařízení Komise o opatření, která zvýší konkurenceschopnost evropského automobilového průmyslu a zároveň umožní členským státům účinně dohlížet na to, aby na trhu byly dodržovány požadavky pro schvalování typu motorových vozidel. Například kontrolou tlaku v pneumatikách snížíme spotřebu pohonných hmot a tím i emise, zavedením moderních systémů elektronické kontroly jízdy v roce 2011 snížíme již o rok dříve počet nehod na evropských silnicích, snížení hluku je dalším přínosem a jde jak o pneumatiky, tak o konstrukci silnic. Toto nařízení zmírní administrativní zátěž a zjednoduší právní předpisy v souladu s dohodou OSN o sjednocení požadavků na vozidla. Toto nařízení je výborným příkladem integrované legislativy a já jsem velice ráda, že české předsednictví bylo dobře připraveno, a proto již v prvním čtení dochází ke shodě mezi Parlamentem, kolegou Schwabem a Radou.

Wolfgang Bulfon (PSE). – (DE) Paní předsedající, bylo dosaženo obtížného kompromisu a domnívám se, že pan Schwab vytvořil mistrovské dílo, takže od nynějška ho budu nazývat velmistrem Schwabem.

Kvůli zvýšení bezpečnosti řidičů na evropských silnicích je především vítáno včasné zavedení protiblokovacího brzdového systému ABS. Kromě toho skutečnost, že hodnoty přilnavosti na mokřem povrchu pro pneumatiky budou v budoucnu znovu upraveny, je něco, na co je třeba pohlížet jako na pozitivní vývoj, protože je pravda, že systémy pro sledování tlaku v pneumatikách, systémy varování při vybočení z jízdního pruhu a pokročilé systémy ABS musí být projednány i další kategorie vozidel.

Rád bych však kriticky poukázal na skutečnost, že výrobci dále zvyšují úroveň hluku u nákladních vozidel, a rovněž nejsem spokojen s tím, že nejsou zaváděna jiná opatření než ABS dříve, než je navrhováno.

Dále bych rád poukázal na to, že do kompromisu s Radou nebyla zahrnuta přesná specifikace požadavků na vlastnosti zimních pneumatik ohledně schopnosti zahájit nebo zachovat pohyb vozidla. Osobně nechápu, proč nebyly stanoveny žádné specifikace pro požadované jízdní vlastnosti na námraze nebo bahně.

Nyní bude povoleno, aby byly v rámci kompromisního nebo přechodného období prodávány třídy pneumatik C1, C2 a C3, které neodpovídají ustanovením tohoto nařízení, jak je stanoveno v příloze I, a tento prodej bude pokračovat dalších 30 měsíců. V tomto případě Parlament předpokládal 12měsíční přechodné období, které by mělo být pro tuto záležitost nezbytné.

Závěrem bych vám všem rád ještě jednou připomněl maximální konstrukční rychlost 180 km/h, kterou považuji za velmi rozumné opatření.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Paní předsedající, rád bych poděkoval panu Schwabovi za jeho závazek, protože byl v rámci dialogu jednoduše přitlačen ke zdi. Když jsem studoval evropské právo, spolurozhodovací pravomoci se od těch dnešních velmi lišily.

Dohoda v prvním čtení, která nyní leží před námi a kterou vyjednali čtyři poslanci Evropského parlamentu – včetně mne jakožto stínového zpravodaje – se velmi liší od textu přijatého Parlamentem. Liší se od návrhu Komise – hospodářská krize byla zneužita k předložení úděsného návrhu. Vlastně si každý stěžuje, že postrádá nějakou podstatu, ale stejně bude očividně přijat.

Podle názoru skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu podkopává demokracii a úlohu Parlamentu. Kromě toho, pokud nebude text přijatý Parlamentem v prvním čtení zahrnut do trialogu, bude třeba druhého čtení, protože takový je postup. Rovněž se domníváme, že vysílá špatný signál, když čtyři poslanci souhlasí s textem v rámci trialogu a celé sněmovna tento příklad jednoduše následuje.

Skupina ALDE bude hlasovat proti tomuto návrhu z principiálních důvodů. Jsou to zejména procesní důvody, nikoliv to, že bychom považovali obsah za nedostatečný, přestože i zde je mnoho prostoru pro další zlepšení.

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, ráda bych se zmínila o příbuzném tématu. Komise bude vědět, že tři F-plyny náleží mezi šest nejvýznamnějších skleníkových plynů. Byla jsem zpravodajkou pro směrnici o mobilních klimatizačních systémech týkající se použití těchto plynů pro mobilní klimatizace.

Zdá se, že byly využity mezery mezi tímto právním předpisem a právními předpisy o schvalování typu, které byly zvoleny jako nástroj pro uplatňování této směrnice. Během několika minulých týdnů jsem byla upozorněna na plány výrobců automobilů, kteří se chtějí vyhnout jakékoliv změně chladicích látek v roce 2011 a poté tím, že použijí schválení typu pro některé součásti. To by znamenalo, že lhůta pro zákaz používání R134a by nyní byla rok 2017 namísto 2011. Zákaz vypouštění emisí tun ekvivalentu CO₂ by tedy již neplatil.

Vnitrostátní orgány pro schvalování typu jsou výlučně odpovědné za uplatňování směrnice o mobilních klimatizačních systémech. Například VCA, což je orgán pro schvalování typu ve Spojeném království, nedávno konstatoval, že schválí, po lednu 2011, nové typy vozidel vybavené stávajícími – již odpovídajícími normám nařízení (ES) č. 706/2007 – mobilními klimatizačními systémy obsahujícími F-plyny s hodnotami GWP vyššími než 150. Máme tedy důkaz o výrobcích automobilů oddalujících – ne-li vůbec pozastavujících – vývoj a investice ohledně inovačních udržitelných technologií. Mohl by se k tomu komisař prosím vyjádřit?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, v této záležitosti mohu pouze vyjádřit vřelé poděkování za podporu tohoto návrhu ze všech částí této sněmovny. Dosáhli jsme samozřejmě kompromisu, a v takových případech jsou vždy možnosti chtít o trochu víc. Rovněž mohu sám za sebe říci, že já a Komise jsme byli připraveni zajít o něco dále. Výsledek, který nyní máme, je však to, čeho jsme byli schopni dosáhnout, a představuje významný pokrok.

Zejména bych rád znovu zdůraznil to, co řekla paní Rühleová. Z politického hlediska je zásadní věcí, zejména v této situaci, zlepšit vlastnosti evropských vozidel v oblastech klíčových pro budoucnost. Jedna věc je zcela jasná, a to, že krize poptávky není způsobena pouze obecnou hospodářskou situací a ekonomickou nejistotou, nýbrž také souvisí s tím, že vozidla nabízená evropskými výrobky možná neodpovídají požadavkům evropského trhu v posledních letech, jež se týkají spotřeby paliva, ekologických vlastností a bezpečnosti. Proto je v tomto ohledu nezbytná rychlá náprava.

Dovolte mi prosím podotknout něco k otázce, o níž se zmínila paní Doyleová. Jsem si vědom, že existuje nesprávný výklad požadavků týkajících se schvalování typu v několika členských státech – jak jste docela správně poukázala –, ale je to chybný výklad, výklad, který není v souladu s dotčeným právním rámcem. Komise zajistí, aby byly zveřejněna nezbytná vysvětlení a se negativní záležitosti, jež jste zdůraznila, paní Doyleová, nevyskytovaly.

Andreas Schwab, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, samozřejmě mě velmi těší blahopřání, ale musím uvést, že v trialogu jste vždy pouze tak silní nebo tak rychlí, jako ti, s nimiž spolupracujete. Proto se s vámi s potěšením podělím o kompliment pana Bulfona.

Musím však říci, že je podle mého názoru velmi důležité, že se necítím pod tlakem z žádné strany, ani pod politickým tlakem. Jedinou potíží tohoto legislativního návrhu – a nechci zastírat, že se o tom také trochu hovořilo – bylo samozřejmě ohraničení tohoto ambiciózního právního předpisu tak, aby nesnižoval počet pracovních míst v Evropské unii, ale aby je zajišťoval. Této rovnováhy nebylo vždy jednoduché dosáhnout v jednotlivých bodech, ale jsem přesvědčen, že jsme nakonec dosáhli řešení nalézajícího se někde uprostřed, jež uspokojí všechny zájmy.

Stejně tak musím říci, že všechny postupy, které jsme během posledních týdnů nebo měsíců stanovili v trialogu, zaznívala opakovaná kritika, že se postupuje příliš rychle. To je něco, o čem bychom měli určité diskutovat na začátku volebního období a nadále v tom vytrvat v celém jeho průběhu, ale nemělo by se kritizovat, že jsou postupy z hlediska demokracie nejasné na konci volebního období – období, kdy jsou již jednotlivé záležitosti vyřešeny – po třech letech účasti na tomto procesu zde v Parlamentu. Přijímám kritiku, ale domnívám se, že bychom tuto záležitost měli řešit neprodleně po volbách a po celé volební období.

Rovněž je důležité, aby se na tento návrh pohlíželo v kontextu návrhu pana Saconihho, který byl úspěšně schválen. Jeho návrh se týkal snížení emisí CO₂ z motorových vozidel na 130 gramů a 10 gramů předpokládaných v rámci doplňkových opatření. Jedna ze součástí těchto opatření je nyní upravena. Nemohu se dočkat, až uvidím, jak přijmeme zbytek těchto gramů, o nichž ještě musí být rozhodnuto, a jaké návrhy předloží Komise Parlamentu k rozhodnutí.

Mohu doplnit, že pokud by se týkalo otázky přechodného období, měli bychom najít z ekonomického hlediska střední cestu. Dosud jsme přesvědčivě nestanovili 30měsíční přechodné období, ale Komise namísto toho provádí další posouzení dopadů pro jednotlivé typy pneumatik, na jehož základě budeme mít možnost rozhodnout o lhůtě pro každý jednotlivý typ. Jsem přesvědčen, že z ekonomického hlediska je nejlepší odstraňovat pneumatiky vyrobené v souladu s právními předpisy v Evropské unii co nejrychleji z oběhu, ale pouze tehdy, nabídně-li proto trh skutečný potenciál. Rád bych proto uzavřel ještě jedním srdečným poděkováním těm, kteří se toho účastnili.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční dnes ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), písemně. – (RO) Především bych rád poblahopřál panu Schwabovi za vyváženou zprávu, kterou sestavil. Tato zpráva odpovídá potřebám průmyslu vytvořením zjednodušených, transparentních právních předpisů, které nahradí ne méně než 50 základních směrnic, čímž se sníží administrativní zátěž. Tím pomáháme konkurenceschopnému automobilovému průmyslu.

Pro nás všechny je důležité zvýšení bezpečnosti evropského silničního provozu a snížení počtu úmrtí a těžkých zranění zavedením standardních zařízení. Systém ABS musí být přístupný každému, a už by neměl být volitelným nadstandardem. Nesmíme samozřejmě zapomínat na dopad, který bude mít nový systém pro sledování tlaku v pneumatikách na životní prostředí a jeho příspěvek ke snížení emisí oxidu uhličitého. To bude také doprovázeno snížením znečištění hlukem a zvukem obecně. Nové technologie nám umožní bezpečnější a ekologičtější automobily.

6. Průmyslové emise (integrováná prevence a omezování znečištění) (přepřacované znění) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0046/2009) pana Krahmera za Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o průmyslových emisích (integrováná prevence a omezování znečištění) (přepřacované znění) [KOM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD)].

Holger Krahmer, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, komisaři, dámy a pánové, zakrátko budeme hlasovat o směrnici o prevenci průmyslových emisí. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin přijal velkou většinou řadu kompromisů. Doufám, že se tohoto kurzu budeme držet, protože tato pravidla harmonizují požadavky v oblasti ochrany životního prostředí pro průmyslová zařízení v celé evropské unii. To zlepší ochranu životního prostředí a současně zajistí rovnou hospodářskou soutěž.

Jádrem těchto kompromisů je evropská bezpečnostní síť. Tento koncept zavádí v celém Společenství mezní hodnoty pro znečišťující emise z průmyslu. Ty určují jasné požadavky pro udělování licencí průmyslových zařízení. Aby získala povolení musí být lepší než specifikace uvedené požadavky bezpečnostní sítě. Tento přístup umožňuje dostatečný manévrovací prostor pro stanovení jednotlivých požadavků. To však určité představuje možnost zneužít tento prostor k manévrování a provozování zařízení s nižším emisním hodnocením prostřednictvím odchylek. Pomocí bezpečnostní sítě dosáhneme srozumitelnosti a nezbytné pružnosti. Absolutně nebude třeba ohebných odchylek, které mohou být různě vykládány.

Když jsem předložil tento návrh, byl jsem obviněn z toho, že jsem „ekologický aktivista“. To je – s určitou nadsázkou – poněkud přehnané. Jedná se o zlepšení uplatňování pravidel EU, která platí již léta. Nejlepší dostupnou technikou by měly být – a to je také cílem evropské bezpečnostní sítě – normy ve všech průmyslových zařízeních v EU od loňského podzimu, avšak to je ještě hodně vzdáleno realitě. Nejlepší dostupnou technikou je v současné době sledování rozvázného použití ve třech členských státech.

Oxidy dusíku a síry jsou primárními problémy v oblasti průmyslového znečištění životního prostředí. Existuje potenciál pro snížení ve výši 60 až 80 %, pokud budou nejlepší postupy používány soudržně. To

jsou údaje Evropské agentury pro životní prostředí. Tyto postupy nejsou vědecko-fantastickou fikcí. Nepocházejí z laboratoří, nejsou ve fázi výzkumu, jsou dostupné, můžeme si je dovolit a fungují. Přesto se mnoho členských států vyhýbá tomuto úsilí, protože jsou investovány slušné peníze i v zařízeních, která vypouštějí mnoho znečišťujících látek. Některé členské státy již roky prostě přehlížejí potřebu investic do modernizace svých zařízení. To narušuje hospodářskou soutěž a poškozují životní prostředí, a proto se přimlouvám za zlepšené uplatňování nejlepších dostupných technik.

Kompromisní balíček rovněž sníží výdaje na administrativu, která pouze stojí peníze a životnímu prostředí nijak nepomáhá. Proto spojujeme několik zpráv, které musí provozovatelé zařízení zasílat orgánům a které se týkají rizik představovaných těmito zařízeními a zdali provozovatelé plní požadavky, jež jsou jim uloženy. To se uplatní rovněž u inspekci prováděných příslušnými orgány. Bude-li existovat nebezpečí, měla by mu být věnována větší pozornost. Kde se nic neděje, nebude třeba stálého sledování.

Pro mnoho poslanců této sněmovny je ochrana půdy choulostivou otázkou. Konstruktivní debata o tomto tématu již podle všeho naneštěstí není možná, přestože existovaly možnosti pro dosažení kompromisů. Tito poslanci omezují zprávy o stavu půdy na nezbytné – zpráva o stavu nemusí být komplexní a nemusí být vždy prováděna. My se namísto toho soustředíme na aktuální rizika představovaná dotčeným zařízením. Jsou potřebné analýzy pojednávající o příslušných množstvích nebezpečných látek.

Kromě toho je vyčištění lokalit do původního stavu nereálné, a proto se v kompromisu nyní hovoří o vyčištění do uspokojivého stavu. To nemění můj osobní názor, že ochrana půdy není oblastí, která by měla být regulována na úrovni EU. Bylo by lepší ji ponechat na členských státech.

Integrovaná prevence a omezování znečištění ovlivňuje všechna průmyslová odvětví. Proto zde v posledních dnech probíhá intenzivní lobbování. V některých oblastech byly vskutku potřeba změny původních kompromisů, jedním z příkladů je zemědělství. Výpočet mezních hodnot pro chov drůbeže je příliš byrokratický. Namísto dělení druhů na krůty, kachny a brojlerů bychom měli dodržovat mezní hodnotu 40 000 míst pro drůbež.

Kromě toho do působnosti této směrnice nepatří produkce přírodní mrvy, kejdy a bahna. Tento předmět má význam, regulace slouží účelu, ale prosím nikoliv v rámci tohoto právního aktu. Zemědělské pole není průmyslový závod. Zemědělci si přejí mnohem více věcí a rozhodnutí o těchto dvou bodech je na místě. Proto jsem nakonec o tomto bodu uzavřel dohodu se stínovým zpravodajem.

Výše uvedené se použije pro výrobu elektřiny z odpadních plynů při výrobě oceli. Tento postup je velmi účinný a vyrábí energii z jinak nevyužitelných vedlejších produktů. Žádoucího okrajového snížení emisí znečišťujících látek by mohlo být dosaženo pouze pomocí obrovských finančních nákladů. Šlo o to zachovat věci vyvážené.

Považuji chování skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, kdy odstupují od kompromisu a prochází znovu celou zprávou, přičemž všude možně trousí pozměňovací návrhy, za úzkostlivé a politováníhodné. Tento přístup není konstruktivní. Dosažení politických rozhodnutí vyžaduje alespoň minimální úroveň vzájemné důvěry a spolupráce. Mohu pochopit, že poslanci skupiny PPE-DE možná nebyli úplně spokojeni s různými kompromisy. Vše, co mohu v tomto ohledu říci, je, že by mě velmi potěšila diskuse o jejich návrzích, ale nikdy během vyjednávání o kompromisech se stínovým zpravodajem nebyly takové návrhy předloženy. Jejich nekoordinované akce na poslední chvíli znamenají, že nyní existuje nebezpečí, že bude dosaženo přesného opaku – jsou ohroženy srozumitelné a správné návrhy.

Zde bych chtěl srdečně poděkovat ostatním stínovým zpravodajům, zejména panu Turmesovi, panu Hegyimu a panu Bloklandovi, kteří byli přes podstatné názorové rozdíly spolehlivými partnery při jednáních.

Dnes zde máme příležitost vyslat signál pro ochranu životního prostředí i rovnou hospodářskou soutěž. Doufám, že této příležitosti využijeme pro vytvoření plánu, který bude podporován hlavními hospodářskými a ekologickými skupinami. Prosím, podpořte tyto kompromisy. Děkuji.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, jsem potěšen, že dnes debatujeme o návrhu na reformu směrnice o průmyslových emisích, a rád bych poděkoval konkrétně panu zpravodaji Krahmerovi a Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin za jejich vynikající práci na tomto dokumentu. Rovněž bych rád poděkoval Výboru pro právní záležitosti za jeho pozitivní příspěvek.

Během posledních týdnů Komise shromáždila spolehlivé důkazy prokazující, že stávající směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění není uplatňována správně a že průmyslové emise zůstávají na

velmi vysoké úrovni. Tato situace způsobuje závažný dopad na životní prostředí a zdraví evropských občanů. Kromě toho narušuje hospodářskou soutěž mezi evropskými průmyslovými odvětvími.

Tento nepřijatelný stav musí skončit. Hlavní složkou integrovaného přístupu, na jehož základě směrnice funguje, jsou nejlepší dostupné techniky. Tyto techniky přinášejí významné environmentální a hospodářské výhody.

Především snižují emise a omezují využívání zdrojů, čímž v Evropské unii přispívají k dlouhodobému zlepšení zabezpečení dodávek energie. Poskytují rovněž pobídky pro ekologickou inovaci, kterou evropský průmysl potřebuje pro odpověď na budoucí globální poptávku po ekologických technologiích.

Abychom patřičně využívali výhody nejlepších dostupných technik, musí být rámec jejich použití posílen a vylepšen. To je cílem návrhu Komise. Objasňuje a aktualizuje úlohu referenčních dokumentů pro nejlepší dostupné techniky (BREF) při uplatňování právních předpisů. Přibližuje licenční podmínky podniků v celé Evropské unii, a tím dosahuje lepší konvergence podmínek hospodářské soutěže.

Dokumenty BREF jsou navrhovány v rámci transparentního postupu za široké účasti členských států, průmyslu a dalších příslušných agentur. Jejich návrh a schválení vyžadují značné úsilí. Musíme podporovat schvalovací postup a instituci BREF obecně. To umožní, aby dokumenty BREF hrály větší úlohu při určování podmínek udělování provozních licencí průmyslovým společnostem, což způsobí, že průmyslová zařízení budou splňovat nejpřísnější možné požadavky v oblasti ochrany životního prostředí stanovené právními předpisy Evropské unie.

Návrh Komise nabízí nezbytnou pružnost pro odchylky od dokumentů BREF, samozřejmě za předpokladu, že jsou oprávněné podle stávajících místních podmínek. Aby se předešlo možnému zneužití, je však požadováno podrobné prohlášení o důvodech a odůvodnění pro každou odchylku. Současně musí být na úrovni Evropské unie stanoveny minimální povinné požadavky pro určitá odvětví, která mají obzvláště závažný dopad na životní prostředí. Kromě toho již byly přijaty minimální normy pro odvětví, jako jsou velká spalovací zařízení nebo spalovny odpadu.

Jak víte, tato otázka vzbuzuje závažné obavy zpravodaje Evropského parlamentu. Přestože mohou být minimální povinné požadavky považovány za užitečné v případě některých průmyslových odvětví, není jisté, je-li užitečné nebo nezbytné definovat minimální normy pro všechna odvětví. Minimální normy by měly být přijímány pouze tehdy, jsou-li nezbytné a oprávněné z hlediska ochrany životního prostředí.

Jedním z typických příkladů jsou velká spalovací zařízení, která nesou odpovědnost za rozsáhlou část znečištění atmosféry. V tomto konkrétním odvětví se nejlepší dostupné techniky uplatňují všelijak, jen ne správně. Proto Komise navrhla na základě závěrů z příslušných dokumentů BREF nové minimální požadavky pro velká spalovací zařízení. Ustanovení vstoupí v platnost od roku 2016.

Toto jsou opatření, která významným způsobem přispějí k dosažení příslušných cílů tematické strategie pro znečištění životního prostředí hospodářsky reálným způsobem. Kromě toho čistý přínos dotčených požadavků na evropské i vnitrostátní úrovni nahradí související náklady.

Konečně kromě zlepšení použití směrnice je základním cílem reformy zjednodušení právních předpisů a snížení administrativních nákladů v průmyslu a u příslušných orgánů, a to jako vždy v souladu se zásadami programu Evropské unie pro zdokonalení tvorby právních předpisů.

Proto je v návrhu spojeno sedm stávajících právních aktů do jedné směrnice. Dojde ke zlepšení srozumitelnosti a soudržnosti právních předpisů členských států i předpisů týkajících se společností. Přínosů tohoto zjednodušení je mnoho.

Snížení znečištění způsobeného průmyslovými zařízeními je základní prioritou z ekologických i ekonomických důvodů. Předložený návrh zjednoduší stávající právní předpisy a současně posílí rámec použití nejlepších dostupných technik. To dále přispěje ke zlepšení ochrany životního prostředí a životaschopnosti evropského průmyslu. Proto očekávám vaše stanoviska k tomuto důležitému návrhu a konstruktivní dialog, které budu se zájmem sledovat.

Marcello Vernola, jménem skupiny PPE-DE. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že – jak již bylo řečeno – tato směrnice představuje nejvýznamnější nástroj omezování znečištění, který Parlament projednává od klimatického a energetického balíčku.

Možná nepřichází v nejvhodnější dobu vzhledem k finanční krizi, která dostává průmyslový systém pod tlak, a tím způsobuje nepřiměřené lobbování těchto společností v parlamentních skupinách, protože se

obávají finančních dopadů této směrnice, jako tomu bylo v případě klimatického a energetického balíčku. Povzbuzuje nás skutečnost, že jsme stále v prvním čtení, a proto budeme mít ve druhém čtení možnost něčeho dosáhnout prostřednictvím oprav a zlepšení.

Musím říct zpravodaji panu Krahmerovi, že cesta není jednoduchá. Pan Krahmer kritizoval stanovisko Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, které zpochybnilo některé kompromisy. Rád bych však poukázal na to, že bylo předloženo ne méně než 60 pozměňovacích návrhů, z nichž jednu třetinu tvořily návrhy poslanců skupiny PPE-DE. Obecným přáním Parlamentu tedy je přezkoumat některé klíčové body této směrnice a naneštěstí v minulých dnech se neuskutečnilo setkání zpravodaje se stínovými zpravodaji, na kterém by se projednalo těchto 60 pozměňovacích návrhů. Nesmíme zapomínat, že tato směrnice vznikla kvůli skutečnosti, že se předchozí směrnice dosud ukazují pro členské sáty jako obtížně proveditelné. Systém kontroly a testování je příliš odlišný. Jak uvedl pan Krahmer, je třeba ho změnit. Větší snaha je však očekávána rovněž od Evropské komise.

Příprava referenčních dokumentů pro nejlepší dostupné techniky (BREF) je příliš zdoluhavá, a proto není možné zajistit, že bude směrnice používána transparentně. Je pravda, že probíhá velmi silný proces spolupráce, jehož se účastní zástupci průmyslu, ale pokud budou dokumenty BREF přijímány rychleji a pravidelně, došlo by rovněž ke zlepšení v oblasti veřejného zdraví. Rád bych ještě dodal, že zástupci průmyslu v minulosti určité investovali pouze málo: větší závazek je nezbytný a já jsem přesvědčen, že mnoho lidí v Evropě onemocní kvůli atmosférickému znečištění způsobenému průmyslovými emisemi, a proto musíme zavést vhodná opatření pro čištění a přísný systém sledování a testování.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

Guido Sacconi, jménem skupiny PSE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, především bych rád objasnil, že hovořím jménem našeho stínového zpravodaje, který zde s námi naneštěstí dnes nemůže být, ale je v mých silách představit jednotné stanovisko naší skupiny. Plně podporujeme kompromis, který je výsledkem více než roční práce. Děkujeme panu Krahmerovi, který hrál velmi významnou úlohu, pozorně naslouchal a dokonce revidoval své původní názory. Tento kompromis zajistí vyšší úroveň ochrany a podpoří půjčky evropskému průmyslu, zčásti i zavedením pružnosti.

Jak již bylo řečeno, ohnisko tohoto konsensu, této dohody, konsoliduje a rozšiřuje použití nejlepších dostupných technik, posiluje pravidla a činí je mnohem transparentnější. Minimální požadavky navržené pro velká spalovací zařízení musí být splněny, aby se na toto odvětví použily nejlepší osvědčené techniky a kritéria kvality ovzduší. Proto sami za sebe říkáme, že nesmí být podpořeny pozměňovací návrhy předložené v plénu. Oslabují kompromis, zejména ty, jež jsou zaměřeny na zúžení působnosti integrované prevence a omezování znečištění, uplatňování nejlepších dostupných technik a požadavky pro velká spalovací zařízení.

Musím zdůraznit, že se naše skupina, přestože po rušné vnitřní diskusi, rozhodla nepředkládat žádné návrhy. Proto vyzýváme ostatní, aby tak také učinili a nepodporovali pozměňovací návrhy předložené v prvním čtení, a vyslali tak silný a jasný signál.

Chris Davies, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, myšlenka v pozadí směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění nám umožnila dosáhnout maximálního užítu pro životní prostředí za minimální cenu a dodala větší pružnost průmyslu i členským státům. Avšak, jak uvedl pan komisař, zásada je zneužívána: mnoho členských států si vykládá nejlepší dostupné techniky odlišně od záměru Komise.

Proto velmi podporuji zpravodajovu myšlenku o stanovení minimálních norem. Skutečnost, že je zpravodaj Němec, na to má možná nějaký vliv, Německo má v této oblasti velmi dobré výsledky. Nevím, proč by členské státy, které investovaly do zajištění, že si jejich průmysl stanoví přísné environmentální normy, měly být z hlediska hospodářské soutěže poškozovány těmi členskými státy, jež nejsou na podobné investice připraveny.

Chtěl bych rovněž využít příležitosti, kterou nám tato přepracovaná směrnice dává ke změně směrnice o velkých spalovacích zařízeních. Velmi rád vidím, jak jsou pro velká uhelná a plynová zařízení zaváděny výkonnostní emisní normy kvůli obrovským množstvím CO₂, které vypouštějí. Avšak výsledkem našich současných obav z globálního oteplování je větší diskuse, obav, které jsme možná tolik nepociťovali, když tato směrnice vstupovala v platnost. Určitým způsobem zde existuje rovnováha mezi starými, tradičními znečišťujícími látkami a novými obavami z plynů způsobujících globální oteplování.

Docela pravděpodobně budeme od konce roku 2015 v naší vlastní zemi čelit závažným nedostatkům v dodávkách elektrické energie kvůli uzavírání mnoha starých uhelných elektráren, jež nebyly modernizovány podle požadavků pro velká spalovací zařízení.

Osobně jsem připraven na kompromis. Jsem připraven jednat ve druhém čtení o výjimce – rozšíření požadavků pro velká spalovací zařízení –, která udrží staré elektrárny v provozu tak dlouho, dokud neukončíme výstavbu nových uhelných elektráren, takže budou naše emise CO₂ v následujících desetiletích vyšší. Avšak musí to být opravdový kompromis: musí existovat jasný závazek členských států uskutečnit nezbytné změny pro snížení jejich emisí CO₂, což umožní pokračující znečištění ze stávajících elektráren o pár let déle.

Claude Turmes, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, nejprve poděkuji panu Krahmerovi, který byl velmi konstruktivním a dobře stanoveným zpravodajem pro tuto směrnici.

Co v tomto případě děláme? Podporujeme v Evropě nejlepší dostupné technologie v zájmu zdraví, v zájmu životního prostředí, ale rovněž v zájmu konkurenceschopnosti evropského průmyslu. Měli bychom vědět, že v noha evropských průmyslových podniků jsou dnes náklady na práci menší než materiální náklady, cena elektřiny, vody a dalších zdrojů. Proto touto směrnicí získáme velmi mnoho, protože se nebudeme soustředit pouze na technologie na konci procesu, abychom prosadili nejlepší dostupné dokumenty a nejlepší technologie, které se již v průmyslu používají. Přesně tímto směrem se musíme ubírat. Rovněž to posílí naše evropské dodavatele ekologických technologií. Existuje obrovský světový trh s ekologickým zpracovatelstvím a my musíme zanést Evropu na mapu.

Jako Zelení jsme potěšeni touto evropskou bezpečnostní sítí, která omezí možnost dumpingu určitých vlád, a zlepšili jsme monitorování a přístup k dokumentům ze strany občanů.

Jednalo se o dobrý postup, ale naneštěstí nerozumím panu Vernolovi. Všechny tyto kompromisy jste s námi vyjednal správným způsobem. Život je o důvěře – stejně jako politika –, takže nechápu, proč nyní na konci vy, který víte tolik o tomto dokumentu, souhlasíte s politiky, jako je paní Jacksonová a další, jimž nezáleží na zdraví nebo konkurenceschopnosti. Myslím, že to je ostuda. Je ostuda, že největší politická skupina v této sněmovně už není spolehlivým partnerem k jednání. Nemůžeme jednat týdnů a pak kompromisy podkopat na poslední chvíli. To není seriózní způsob vedení politiky o tak důležitém dokumentu.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, přestože se jedná o konsolidaci několika směrnic, čímž jsou omezeny možnosti změny legislativního textu, tato nová směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění je nezbytným a užitečným nástrojem podpory nejen dramatického snížení emisí využitím výhod nejlepších dostupných technik, ale rovněž urychlení nového trendu průmyslových investic.

S pozorností upřenou na podrobnosti a přínos všech stínových zpravodajů, a především personálu a zpravodaje pana Krahmera, jemuž bych rád poděkoval za jeho upřímnost a trpělivost, jsme zachovali úplnou transparentnost při přijímání nejlepších dostupných technik, výměně informací a zveřejňování provozních závěrů těchto dokumentů na internetu. Zajistili jsme, že bude pokračovat participativní konzultační proces stanovený Sevillským fórem. Je důležité, abychom tuto cestu neopustili; rád bych požádal všechny zpravodaje, aby zachovávali soudržnost, kterou jsme prokázali během měsíců otevřené diskuse.

Sám jsem pracoval na směrnici o ochraně půdy. Naneštěstí stále čekáme na stanovisko Komise k této směrnici, jež je klíčová pro zachování přírodní rovnováhy při vypouštění uhlíku do atmosféry, jak před chvílí správně poznamenal komisař Dimas. Cílem některých pozměňovacích návrhů, včetně návrhu směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění, je narušit požadavky na povinnou kultivaci průmyslové půdy vyřazené z používání: jejich cílem není spojit ustanovení s dalšími požadavky stanovenými směrnicí o ochraně půdy. To vše je podle mě nepřijatelné, nikoliv z důvodů ochrany životního prostředí, ale pro zajištění veřejného zdraví a zabránění zneužívání veřejných zdrojů při budování podniků a života občanů EU. V minulosti i v Itálii docházelo k mnoha případům porušování povolení stanovených předcházející směrnicí o integrované prevenci a omezování znečištění, které vedly k nesrovnalostem jak z hlediska ochrany životního prostředí, tak z hlediska tržních a průmyslových pravidel. Moje země již zaplatila vysokou cenu za nekontrolovaný průmyslový rozvoj, včetně případů Seveso, eternit a dalších, jehož důsledky dopadly na krajinu a místní obyvatele.

Závěrem vítám omezení a začlenění ustanovení o spalovacích zařízeních. Regulace v této oblasti nesmí být oslabena, abychom se mohli připravit na překonání těchto praktik a vytvoření společnosti s nulovým odpadem. Rovněž jsou odůvodněné pozměňovací návrhy projednávány všemi skupinami týkající se povolení

přísnějších kontrol emisí furanu a dioxinů. Domnívám se, že s ohledem na to bychom měli sloučit tuto rozpravu s hlasováním sněmovny. Jedná se o důležitou směrnici a doufám, že bude přijata.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, náš průmysl je důležitý pro naše hospodářství, ale rovněž často odpovídá za znečištění ovzduší, vody a půdy. Evropská unie se potýká s tímto znečištěním životního prostředí již desetiletí a všechna nedávná pozornost v oblasti životního prostředí se zaměřovala na emise CO₂ a změnu klimatu. Někdy se zdá, že se jedná o čistě ekologický problém. Al Gore zanechal zřejmou stopu.

V tomto případě však existuje nebezpečí, že se všechny problémy s životním prostředím redukují na změnu klimatu, i když čelíme mnohem více výzvám v oblasti životního prostředí, než je tato. Svět je rovněž ohrožen emisemi atmosférických znečišťujících látek, z nichž 40–80 % pochází z velkých průmyslových zařízení. Z dobrého důvodu tedy usilujeme o dosažení kvalitní ochrany životního prostředí prostřednictvím směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění.

Ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jsme dopodrobna projednali návrhy a v mnoha bodech jsme došli k přijatelnému kompromisu. Pouze v otázce emisních norem pro velká spalovací zařízení jsme přesvědčeni, že je tato zpráva nedostatečná. To je přesně ta problematika, kde by mělo dojít k největším přínosům pro životní prostředí.

Proto jsem předložil několik doplňujících pozměňovacích návrhů. Například emisní normy pro elektrárny musí být srovnatelné s normami pro spalovny odpadu, pokud se týká jejich přísnosti, zejména pokud považujeme tyto elektrárny za další spalovny odpadu. Kromě toho navrhuji zacelení mezer v právních předpisech: zplynování, jež je srovnatelné běžnému spalování, musí splňovat stejné emisní normy. Poslední judikatura prokázala, že tomu tak v tomto případě není. Proto je třeba právní předpisy opravit.

Christa Klač (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Dimasi, dámy a pánové, jasným cílem této směrnice je zjednodušení stávajících právních předpisů v oblasti průmyslových emisí a jejich sloučení do jedné směrnice, čímž dojde k omezení byrokracie. Ovšem pokud mohu říci, v konkrétním návrhu Komise je o tom jen velmi málo.

Pro mne omezení byrokracie neznamená vytvoření nových povinností pro podávání zpráv a komplikovaných postupů, ale spíše zejména předcházení dvojí regulaci a nadměrnému zatížení. Zejména v oblasti zemědělství přináší návrh Komise novou vlnu byrokracie. Rozšíření použitelnosti by mohlo znamenat, že budou zahrnuty chovatelské podniky, jež nejsou žádným způsobem srovnatelné s průmyslovými podniky, na něž se zaměřuje tato směrnice.

Kromě toho Komise navrhuje pravidla, která jsou již součástí směrnice o dusičnanech nebo v rámcové směrnici o vodě nebo ve směrnici o spodních vodách. Žádám o vaši podporu našich pozměňovacích návrhů, aby se předešlo dvojí regulaci. Výpočet horních mezních hodnot pro chov dobytka musí být rovněž odůvodněný a srovnatelný s drůbeží. Prosím, hlasujte se mnou proti rozdělení na krmná kuřata, nosnice a krmné krůty. V Německu tento druh hnidopišství nazýváme „počítáním hrachu“. Nesmí existovat pokusy o využití této směrnice pro opětovné zavedení předmětu ochrany půdy zadními dveřmi. Ochrana půdy je důležitá. A tím se musí zabývat účinné vnitrostátní právní předpisy.

Rád bych zpravodaji řekl, že já osobně, společně s ostatními poslanci mé skupiny, vřele vítáme koncept evropské bezpečnostní sítě. Představuje správný kompromis. Stanovením emisních hodnot, jež musí členské státy dodržovat jako nejvyšší možný limit při udělování povolení velkým spalovacím závodům, zastavíme inflaci odchylek, jak se tomu děje v některých členských státech. Tímto způsobem zajistíme jednotně vysokou úroveň bezpečnosti. Členské státy pak už nebudou mít možnost získat konkurenční výhodu na úkor životního prostředí.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Pane předsedající, jedná se o významný právní předpis. Kromě jiného zlepšil závažný problém kyselých jezer, s nímž se potýkáme ve Švédsku. Důležité však rovněž je nedovolit v této směrnici dodatečné odchylky nebo dlouhé lhůty, abychom mohli pokračovat v tomto pozitivním vývoji menšího spadu škodlivých emisí nad Evropou. Proto chceme odstranění těchto možností dalšího rozšiřování odchylek.

Rovněž bychom rádi viděli jasnou mezní hodnotu oxidu uhličitého. Obchodování s emisemi není vhodným nástrojem pro řešení klimatické krize, jíž čelíme. Jedná se o věc, kterou bychom rádi viděli nyní, když vstupujeme do recese, když bude automaticky dostupné velké množství emisních povolenek. Budou prodávány za velmi nízkou cenu, což znamená, že ztratíme několik změny nezbytné pro to, abychom se

tím mohli zabývat dlouhodobě, a rovněž to znamená, že po recesi budeme mít horší vybavení a nižší schopnost potýkat se s tímto vývojem, nestanovíme-li taková doplňková opatření, jako jsou emisní požadavky pro velká spalovací zařízení. Proto si myslím, že je velkou ostudou, když byly tyto pozměňovací návrhy označeny jako nepřipustné pro hlasování.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedající, podporuji toto opatření a jeho cíl podporovat nejlepší dostupné techniky ochrany životního prostředí, ale v tomto případě se obávám parlamentní metodologie. Určitě se jedná o směrnici upravující těžký průmysl, ale v textu a přílohách je pohřbeno mnoho odstavců, jež se týkají přímo zemědělců.

Výbor pro zemědělství neměl žádnou možnost vydat své stanovisko a naneštěstí jsou některé z návrhů týkajících se zemědělců zcela nevhodné. Zejména požadavky na kejdu a bláto zdvojují směrnici o dusičnanech a rámcovou směrnici o vodě. Nižší hranice pro drůbež zatahují malá rodinná hospodářství do složitého právního rámce navrženého pro kontrolu globálních průmyslových gigantů. Účelem této směrnice není regulace malých zemědělských podniků.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Pane předsedající, v návrhu legislativního usnesení o průmyslových emisích se objevuje silná tendence omezovat důležité environmentální aspekty stávající směrnice, zatímco současně existuje snaha o prosazení širších odkazů na skleníkový efekt.

Početné pozměňovací návrhy drasticky zvýšily normy pro emise tepelných elektráren, jež nejsou ze své povahy přímo jedovaté, zatímco současně jiné liberální pozměňovací návrhy pouze drobně vylepšují regulaci spalování nebo společného spalování odpadu.

Emise oxidu uhličitého nejsou jedovaté, zatímco dioxiny, furany, chlorovodík, těžké kovy a další vysoce nebezpečné látky představují skutečnou a přímou hrozbu lidskému zdraví a životnímu prostředí.

Podrobné sledování druhu spalovaného odpadu a škodlivých látek vytvořených tímto procesem je důležitou podmínkou pro zajištění tepelné využitelnosti odpadu. Zavedení mírných mezních hodnot vyžadujících přijetí preventivních opatření, pokud jsou emise překročeny, může poškodit životní prostředí a lidské zdraví.

Takto navržený přístup dokládá nerovné zacházení s konkrétními typy zařízení a obzvláště restriktivní přístup k tepelným elektrárnám využívajícím konvenční palivo.

Caroline Jackson (PPE-DE). – Pane předsedající, v jádru této směrnice leží problém kontroly a nákladů. Jak můžeme zajistit, že bude právo EU uplatňováno jako celek a jak můžeme vytvářet právní předpisy, když neznáme cenu toho, co chceme? Zpravodaj usiluje o vytvoření univerzálního systému jednotných emisních limitů, který bude vypracován v rámci obrovského byrokratického řízení, jež bude trvat nejméně osm let. Nikdo neví, kolik by to stálo – a nazývá se to evropská bezpečnostní síť.

Předložila jsem pozměňovací návrh 134 o výjimečném postavení průmyslu s vysokými emisemi a s normami vycházejícími z nejlepších dostupných technik, přičemž je uplatňování těchto opatření ponecháno v pravomoci členských států. Je to realistické, je to možné a je dodržována zásada subsidiarity.

Bude-li evropská bezpečnostní síť přijata, doufám, že Rada a Komise vyvinou tlak na Evropský parlament, aby provedl posouzení dopadů tohoto návrhu. Otázkou je, zdali máme vůli zprovoznit jednotný celoevropský systém – evropskou bezpečnostní síť. Odpoví je, že podle dosavadních důkazů členské státy tuto vůli postrádají. Nebudou podporovat evropský inspektorát životního prostředí: stačí jim vnitrostátní agentury pro prosazování. Správnou odpovědí na naše rozpaky není vynalezení obrovské nové byrokracie, která nebude nikdy uvedena v život, ale využití našich peněz na vytvoření morálních norem vnitrostátních agentur pro prosazování, aby vykonávaly svou práci při podpoře uvádění právních předpisů EU do praxe.

Doporučuji vám pozměňovací návrh 129, kterým se z kontroly znečištění vyjmají pohotovostní generátory ve zdravotnických zařízeních, neboť by s nimi bylo zacházeno tak, jako kdyby fungovaly celou dobu na 100 %. Tento pozměňovací návrh ušetří peníze v této době kritické pro zdravotnické rozpočty. Doporučuji vám pozměňovací návrhy o velkých spalovacích zařízeních: pokud je nedostaneme do této směrnice, bude moje země čelit výpadkům proudu. I bez toho mají lidé mnoho důvodů hanět EU!

Můj závěrečný bod se týká kompromisů a útoku pana Turmese na mou osobu: první čtení není dobou pro kompromisy, ale spíše dobou, kdy vypouštíme všechny naše pozměňovací návrhy a myšlenky a diskutujeme o nich. Nemůžeme mít kompromisy, které brání diskusi.

Konečně doporučuji budoucímu Parlamentu stávající článek 55, který nám umožní obnovené první čtení této velmi významné směrnice. Jeví se jako špatné, že se první čtení odehrává ve starém Parlamentu, zatímco druhé čtení, bez čtení prvního, v Parlamentu novém.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Pane předsedající, nová směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění zajistí, že podniky budou mít povinnost vybavit svá velká zařízení nejlepšími dostupnými technologiemi. V některých zemích je to již povinnost a nadešel čas srovnat náš kurz a vytvořit rovné podmínky. Zatím správně.

Avšak, dámy a pánové, ráda bych vás požádala zejména o podporu pozměňovacích návrhů usilujících o stanovení budoucích požadavků pro elektrárny spalující uhlí. Pro tyto elektrárny musí být zaveden emisní strop, čehož může být dosaženo využitím zachycování a skladování uhlíku nebo společným spalováním 40–50 % udržitelné biomasy. Emisní strop CO₂ je jediným způsobem, jak můžeme pokračovat ve využívání uhlí a současně dosáhnout našich klimatických cílů.

Někteří poslanci Evropského parlamentu argumentují, že odvětví výroby elektřiny spadá do nového systému obchodování, a proto nejsou potřeba žádné nové požadavky. Toto zdůvodnění je však chybné, protože systém pro obchodování s emisemi nejen umožňuje výjimky pro elektrárny spalující uhlí, ale rovněž povoluje kompenzace energeticky náročnému průmyslu za zvýšenou cenu elektřiny. To odstraňuje cenové pobídky pro snižování emisí CO₂.

Kdokoliv věří, že je systém pro obchodování s emisemi odpovědí na všechno, nepotřebuje stanovovat požadavky pro automobily nebo zakazovat elektrické žárovky a nepotřebuje směrnici o udržitelné energii. Musíme být konzistentní. Pokud stanovujeme požadavky pro automobily a osvětlení, musíme samozřejmě stanovit požadavky pro elektrárny spalující uhlí, protože ony jsou skutečnými znečišťovateli. Rovněž platí, že chceme-li jednoduchý způsob snížení emisí CO₂, neměli bychom se zaměřovat na ocelářský nebo cementářský průmysl, ale na odvětví energetiky.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, existují-li nějaké slabiny ve směrnici o dusičnanech a rámcové směrnici o vodě, domnívám se, že by měly být projednány otázky týkající se prasat, drůbeže a mlékárenství. Domnívám se, že by náklady shody převážily nad přínosy jejich začlenění do toho konkrétního právního předpisu. Ale existují další legislativní nástroje týkající se těchto odvětví, a tak je na ně třeba nahlížet.

Pokud se týká velkých spalovacích zařízení, stávající fungování systému EU pro obchodování s emisemi nezajišťuje konstrukční omezení nadbytečných emisí v mnoha drahých zařízeních s vysokými emisemi, zejména u nových uhelných elektráren, jejichž životnost je po výstavbě plánována na více než 40 let, a proto je plnění klimatických cílů obtížnější a nákladnější.

Výkonnostní emisní normy pro CO₂ by měly přispět k zajištění odstranění uhlíku z odvětví výroby elektřiny v harmonogramu odpovídajícím omezení nárůstu globální průměrné teploty o méně než 2 °C a zavádění nových, ekologičtějších technologií. Průmysl potřebuje především právní jistotu, aby mohl rozhodovat o investicích do těchto velkých a nákladných kapitálových projektech. 350g omezení by zajistilo, že se budou stavět například pouze nejúčinnější moderní plynové elektrárny. Normy CO₂, které se budou uplatňovat řekněme od roku 2020, by mohly znamenat, že by nové uhelné elektrárny mohly být stavěny po vstupu tohoto návrhu v platnost a pokud budou od roku 2020 používat zařízení pro zachycování CO₂, kdy očekáváme, že budou tato zařízení komerčně dostupná. Stávající zařízení by měly dostat delší dobu pro splnění norem, buď budou dovybavena technologiemi pro zachycování CO₂, nebo budou uzavřena. Zařízení by rovněž měla odpovídat normám i v jiných směrech, například pomocí společného spalování biomasy nebo využíváním tepla z technik společné výroby.

Jako zpravodajka pro poslední přezkum systému EU pro obchodování s emisemi jsem znepokojena celkovou úrovní ambicí ve všech našich politikách. Poslední znalosti nám ukazují, že máme-li dosáhnout cíle 2 °C, který jsme naším hlasováním o klimatickém a energetickém balíčku v prosinci jako Parlament uznali za nezbytný pro environmentální, sociální a ekonomickou budoucnost společnosti, musíme získat přísnější emisní limity v kratší době. Samotný systém pro obchodování s emisemi nebude dostatečný pro požadované snížení emisí v odvětví výroby elektřiny.

Abych uzavřela, evropská bezpečnostní síť poskytuje povzbuzení, ale přesto se obávám, že to může představovat pobídku k nejnižší možné společné průměrné úrovni a minimálnímu snížení emisí – jinými slovy k závodu o nejhorší podmínky. Prosím, přesvědčte mě o opaku.

Glenis Willmott (PSE). – Pane předsedající, přestože podporuji cíle návrhu na zjednodušení a větší srozumitelnost požadavků právních předpisů a zajištění lepší tvorby právních předpisů a jejich uplatňování, obávám se tří hlavních věcí. Zaprvé Komise neusiluje pouze o zjednodušení a zajištění lepšího provádění, ale také o výrazné zvýšení působnosti v některých oblastech. Domnívám se, že je třeba dosáhnout rovnováhy mezi ochranou životního prostředí a byrokracií a náklady průmyslu a drobných zařízení, například zemědělců a zdravotnických zařízení.

Zadruhé, minimální požadavky na velká spalovací zařízení způsobují závažné problémy odvětví výroby elektřiny ve Spojeném království. Bylo mi řečeno, že tyto obavy sdílí Polsko, Francie, Itálie, Španělsko a některé východní a jižní členské státy. Tyto požadavky by mohly znamenat, že bez časově ohraničených odchylek dojde k možnému ohrožení krátkodobého pokračování vnitrostátních plánů snižování emisí nebo zabezpečení dodávek energie.

Konečně se velmi obávám evropské bezpečnostní sítě a stavím se proti ní. Nemyslím si, že je to dobrá myšlenka. Domnívám se, že by se minimální mezní hodnoty emisí mohly stát standardními hodnotami, namísto zaměření na plné uplatňování ambicióznějších nejlepších dostupných technik, což by podstatně snížilo úroveň ochrany životního prostředí a současně by to velmi zvýšilo náklady na realizaci. Rád bych požádal všechny členské státy, aby tyto body důkladně před hlasováním zvážily.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, jakožto členka Výboru pro zemědělství omezím své poznámky na dopad tohoto návrhu na odvětví zemědělství v Evropské unii. Rozumím poznámkám ostatních kolegů, kteří se obávají o „rozhození sítě“ a hození zemědělců do jednoho pytle s průmyslovými znečišťovateli.

Zemědělství musí být kvůli svým emisím sledováno, ale podle mě není přijatelné, abychom to dělali takto. Ráda bych uvedla, že směrnice o dusičnanech ve své stávající podobě více přispívá k tomu, o čem nyní hovoříme. Možná je třeba, abychom se podívali na tuto směrnici, která způsobuje problémy v mnoha členských státech, na to, jak je uplatňována a zdali je uplatňována efektivně.

Kromě toho existují obavy zejména ohledně zahrnutí drůbeže, protože toto evropské odvětví velmi ohrožuje dovoz ze třetích zemí, kde se neuplatňují žádná taková omezení. Ráda bych podpořila pozměňovací návrhy, aby se tomu tak nedělo ve stávajících návrzích. Obavy vzbuzuje rovněž zahrnutí mlékárenství a chtěla bych podpořit kolegy ze své skupiny a ostatní, kteří předložili pozměňovací návrhy na vynětí těchto odvětví ze stávajícího návrhu.

Opakuji svůj názor, že pokud jde o zemědělství, existuje nesčetně směrnic upravujících kontrolu emisí a znečištění v tomto odvětví, takže je možná čas na to, abychom se zabývali jejich přepracováním, aby pak zemědělci, po nichž se požaduje jejich plné uplatňování, mohli úplně pochopit a uvědomit si, co podle nich mají dělat. Jednou věcí je navrhopvat právní předpisy, jak to děláme v této sněmovně, ale někdy ztrácíme přehled o tom, jak jsou uplatňovány a zdali je jejich uplatňování účinné.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, revize směrnice o průmyslovém znečištění je již dlouho opožděná. Právní předpis, u nějž všechna významná opatření pro snížení emisí závisí na nejlepších dostupných technikách, je třeba upravovat alespoň každých pět let, namísto 13. Po takovém období nás tyto techniky dalece předběhnou.

Současně musíme vzít na vědomí, že i přes technologický pokrok nebyly dnes zmíněné cíle této směrnice žádnými prostředky splněny. Proto mám tak vysoké mínění o kompromisu dosaženém v rámci Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Jeho realizace nás dostane tam, kde chceme být. Považuji hysterii při projednávání ochrany půdy nebo přání zemědělců za nepochopitelnou.

Skupina socialistů v Evropském parlamentu chce dosáhnout cílů v oblasti ochrany životního prostředí, aniž by byly zbrzděny hospodářské aktivity. Proto se musíme dívat spíše do budoucna než do minulosti, jak to činí návrh skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Pane předsedající, loni bylo připraveno směrnice o integrované prevenci a omezování průmyslového znečištění věnováno hodně úsilí, a přestože má směrnice ve své konečné podobě obrovský význam pro průmysl EU a její občany, byla nicméně pošlapána klimatickým a energetickým balíčkem. Je to škoda, protože tato směrnice bude mít ve spojení s klimatickým balíčkem podstatný ekonomický dopad na již přijatá opatření. Proto by měla být správně vyvážená ohledně klimatických a environmentálních přínosů dosažených prostředky této směrnice.

Zlepšující opatření navržená podle cílů této směrnice musí být především efektivní z hlediska nákladů, jinak by nemělo cenu přijímat výzvu sloučení sedmi různých směrnic do jedné jediné. Musíme být schopni snížit

stávající náklady na byrokracii a opatření, i když jsem zklamaná, že musím říci, že tomu tak ve zprávě Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin není. Licenční orgány musí mít možnost volně projednávat regulační předpisy pro zařízení, přičemž je nutné přihlédnout ke stáří zařízení a technickým normám, jeho dopadu na životní prostředí a stavu a nákladům zlepšujících opatření. To by měl být pro stávající elektrárny způsob zajištění dostatečné pružnosti, zejména pro elektrárny dodávající proud při vysoké spotřebě a záložní elektrárny, aby fungovaly až do konce své životnosti.

Podobně by bylo z několika důvodů nevhodné přijmout evropskou bezpečnostní síť v podobě navrhované zpravodajem. Nevíme, kde a jak by měla být tato síť vytvořena, což samo o sobě není rozumné. Zadruhé jsou místní orgány vydávající povolení v lepší pozici pro posouzení obvyklých podmínek, například stáří zařízení, umístění a třeba přívod vody, což je zárukou pružnosti v protikladu ke zcela nepružné evropské bezpečnostní síti. Obecně jsou podmínky povolení již teď velmi přísné. I přísnější kontroly ve spojení s novými povoleními způsobí obrovské náklady bez nějakého podstatného přínosu pro životní prostředí. To by v praxi mohlo dokonce poškodit normy ochrany životního prostředí. Jsem potěšena, že to pozměňovací návrh předložený mou skupinou objasňuje.

Zde bych ráda vyjádřila obzvláštní poděkování své kolegyni paní Jacksonové za její pozměňovací návrh 134, který se moje skupina rozhodla podpořit. Znovu jsme svědky druhu praktických znalostí vycházejících ze zkušeností. Pozměňovací návrh nalézá kompromis u celé řady nejobtížnějších otázek.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Pane předsedající, protože je můj čas omezený, dovoluji mi po poděkování panu Krahmerovi za jeho usilovnou práci zaměřit se na pozměňovací návrhy 136–139, přičemž zhruba 40 kolegů, včetně mě samotného, navrhuje, že by tato směrnice měla obsahovat výkonnostní normy v oblasti ochrany životního prostředí pro velká spalovací zařízení, omezující v budoucnu emise CO₂. Právě teď je nejasné, zdali se o těchto čtyřech pozměňovacích návrzích bude hlasovat ještě dnes.

Přepřepočítání zahrnuje ustanovení o tom, že pokud si nový rozvoj zaslouží změny a návrhy překračující původní návrh, pak by měly být umožněny. Jsem přesvědčen, že poslední poznatky jsou natolik průkazné, že musíme být ve vztahu ke zmírnění změny klimatu mnohem ambicióznější, než jsme si mysleli před jedním nebo dvěma roky.

Systém pro obchodování s emisemi (ETS) není podle mého názoru dostačující pro dosažení cíle 2 °C, na kterém se EU dohodla. Systém pro obchodování s emisemi v současném stavu povede k odvětví výroby elektřiny bez uhlíku až po nějakých 60–65 letech. Proto jsme předložili tyto pozměňovací návrhy, v nichž požadujeme, aby všechny v budoucnu postavené elektrárny měly emise omezené na 350 g CO₂ od roku 2020 dále a aby elektrárny, které jsou v současné době v provozu, byly dodatečně upraveny nebo vyřazeny. Návrh je z technologického hlediska neutrální a je ho možné dosáhnout různými prostředky. Chtěl bych naléhavě vyzvat předsedajícího, aby souhlasil s tím, že budeme moci o těchto pozměňovacích návrzích hlasovat, a vyzývám všechny poslance, aby je plně podpořili.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, trvale upozorňuji, že příliš nákladné zvyšování ekologických standardů pro evropské výrobce snižuje konkurenceschopnost a zhoršuje zaměstnanost, pokud se k podobným standardům nezaváží také Čína, Brazílie, USA a další ekonomiky. O to více mi vadí, že Komise neprovedla studii ekonomických dopadů na zaměstnanost, abychom informovaně a odpovědněji rozhodovali o nových požadavcích na jinak velice žádoucí snížení emisí oxidu dusíku. A já podporuji tlak na modernizaci továren. Dnes, kdy členské státy realizují protikrizové balíčky na snížení nákladů firem a továren, musím také ovšem upozornit, že návrhy z výboru ENVI by byly schopné naplnit pouze silné konkurenceschopné firmy, zatímco malé by omezily či uzavřely provozy a propouštěly zaměstnance. Budu hlasovat proti rozšíření působnosti této směrnice o snižování emisí na domácnosti a na malé provozy, malé farmy, a dokonce na školy, kostely apod. v době krize. To není přiměřené a je to proti zdravému rozumu. Děkuji kolegyni Jackson za pozměňovací návrhy.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Pane předsedající, vyjádřím se konkrétně k zemědělství. Především musím připustit, že jsem zemědělec, ale nevlastním žádná prasata, nevlastním žádnou drůbež, mám pouze na zahrádce skleníky. Domnívám se, že velmi důležité, aby komisař uznal, že, jak již bylo řečeno, je směrnice navržena konkrétně pro průmysl.

Pane komisaři, žádám vás, abyste se nad situací znovu zamyslel s ohledem na směrnice o zemědělství. Víme, že se zemědělství nalézá pod značným tlakem. Mnohokrát jsme v této sněmovně slyšeli o otázce potravinové bezpečnosti. Prosím, zamyslete se znovu nad návrhy, které je tak výrazně poškozují. Domnívám se, že

mnoho pozměňovacích návrhů netýkajících se zemědělství je velmi kvalitních, a blahopřeji panu Vernolovi k jeho zprávě.

Pane komisaři, ve svém vystoupení jste hovořil o škodlivé hospodářské soutěži. Chci vám položit jednoduchou otázku a odpovězte mi na ni prosím dnes. Předložíte právní předpis k zastavení dovozu potravin do Evropské unie, které neodpovídají stejným normám, jaké máme v Evropské unii?

Stavros Dimas, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval všem poslancům, kteří se zúčastnili dnešní rozpravy. Konstruktivně k ní přispěli. Zejména bych rád poděkoval zpravodaji panu Krahmerovi za jeho vynikající a obtížnou práci. Než uzavřu, rád bych řekl několik slov ke klíčovým pozměňovacím návrhům, o nichž se dnes diskutovalo.

Zaprvé vítám vaši širokou podporu prosazení návrhu Komise, a zejména posílení použití nejlepších dostupných technik a statusu dokumentů BREF. To je základním kamenem návrhu Komise.

Mnoho pozměňovacích návrhů je přijatelných pro Komisi, ať již částečně, nebo v zásadě. Zejména mnoho pozměňovacích návrhů přispívá k větší srozumitelnosti textu návrhu Komise nebo ke zvýšení transparentnosti práce na dokumentech BREF a při povolování donucovacích postupů ze strany členských států. Při tomto rozhodování je velmi vítána lepší informovanost a účast veřejnosti.

Také sdílím obavy vyjádřené ohledně potřeby předcházet zneužití pružnosti při stanovování podmínek povolování. Jak jsem již uvedl dříve, minimální požadavky mohou být velmi užitečným a nezbytným nástrojem pro řešení konkrétních problémů, kdy dotčená odvětví nepřijala nezbytná opatření pro provádění nejlepších dostupných technik. Avšak systematické stanovování minimálních požadavků není nezbytné a hrozí vytvořením další administrativní zátěže a malým přínosem pro ochranu životního prostředí. Proto se domnívám, že by tyto minimální normy měly být stanoveny pouze tehdy, když je potřeba dosáhnout lepšího uplatňování nejlepších dostupných technik.

Při projednávání minimálních požadavků pro velká spalovací zařízení je nezbytné pamatovat na významný dopad, který budou mít takové operace na životní prostředí a zdraví občanů Evropské unie. Nejlepší dostupné techniky pro velká spalovací zařízení byly schváleny v roce 2006 a podle názoru Komise by se měla minimální kritéria používat od roku 2016. Je třeba, abychom zajistili, že opatření v tomto odvětví budou při nejbližší příležitosti odpovídat nejlepším dostupným technikám a usnadní dosažení cílů stanovených Tematickou strategií o znečišťování ovzduší.

Dalším klíčovým prvkem, který zajistí, že právní předpisy budou účinné ohledně svých cílů, jsou ustanovení o shodě a donucovacích opatřeních. V minulosti jsme v tomto ohledu určili některé nedostatky, a proto je nanejvýš důležité, aby nový právní předpis uváděl jasná ustanovení, jež zajistí řádné uplatňování práva. Proto návrh Komise zavádí minimální ustanovení o inspekci, přezkum podmínek povolení a podávání zpráv o shodě. Tyto změny zajistí řádné uplatňování nejlepších dostupných technik a sníží narušení hospodářské soutěže. Komise bude tuto otázku velmi pozorně sledovat.

Rád bych se krátce zmínil o mezních hodnotách pro intenzivní zemědělské podniky, zejména o drůbežářství. Stejně mezní hodnoty se v současnosti uplatňují na veškerou drůbež, aniž by se rozlišovalo mezi jednotlivými druhy. Chov různých druhů vede k rozdílným dopadům na životní prostředí, zejména kvůli rozdílné hmotnosti zvířat. Navrhované nové mezní hodnoty vychází z dopadů dotčených druhů na životní prostředí. Nové mezní hodnoty budou v porovnání se stávajícím rozsahem zahrnovat omezený počet dodatečných zemědělských podniků a budou snižovat emise čpavku způsobem efektivním z hlediska nákladů, aby byly v některých oblastech splněny cíle Tematické strategie o znečišťování ovzduší.

Poskytnu sekretariátu Parlamentu seznam s podrobnostmi o postoji Komise k těmto pozměňovacím návrhům.

Krahmerova zpráva (A6-0046/2009)

Komise může podpořit zcela, zčásti nebo v zásadě pozměňovací návrhy 1, 5–8, 12–14, 16, 18–21, 27, 34–37, 40, 42–44, 46, 48–56, 58–62, 64–66, 68, 69, 71–73, 75 a 79.

Pozměňovací návrhy, které Komise podpořit nemůže: 2–4, 9–11, 15, 17, 22–26, 28–33, 38, 39, 41, 45, 47, 57, 63, 67, 70, 76–78, 80, 93, 97, 114, 115, 117, 129 a 133.

Holger Krahmer, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, budu stručný. Rád bych poděkoval za konstruktivní příspěvky, jež jsem slyšel od poslanců v rámci dnešní rozpravy.

Závěrem musím uvést ještě několik věcí. Zprv bych rád vřele poděkoval panu komisaři za to, že kategoricky neargumentoval proti konceptu minimálních požadavků pro bezpečnostní síť. Tento návrh není žádným ďáblovým dílem ani byrokratickým monstrem. Je nástrojem pro řešení problémů a měli bychom dát šanci. Proto bych rád využil této příležitosti, abych vás ještě jednou požádal o jeho podporu.

S druhou věcí, kterou bych chtěl zmínit, se obrátím přímo na své přátele ze Spojeného království a „napříč všemi stranami“. Moji drazí britští přátelé, rozumím, Caroline, vidím váš problém. Mohu velmi dobře chápat, že po určitou dobu stavíte zabezpečení dodávek energie ve vaší zemi nad splnění hranic znečištění ovzduší. Je mi to velmi sympatické. Jsem rovněž ten poslední, kdo by nechtěl dopřát Jejímu veličenstvu dodatečný čas ohledně výstavby nových elektráren spalujících uhlí. O tom můžeme hovořit. Problémem je to, že jsme přesně toto neudělali. Během posledních čtyř měsíců jsme se o tom nikdy nebavili.

Proto bych vás chtěl požádat – nyní se těším na druhé čtení –, abyste byli znovu otevření a řekli: „pojďme si teď promluvit o kompromisu“, a proto abyste zanechali odporu – který je podle mého zcela iracionální – a zásadní opozice k minimálním normám, protože to je neodůvodněné jak z hlediska politiky hospodářské soutěže, tak z hlediska politiky ochrany životního prostředí. Domnívám se, že v této otázce můžeme dosáhnout kompromisu, který bych rád viděl na konci druhého čtení. Mimochodem se nedomnívám, že bychom neměli hledat kompromisy v prvním čtení. Tento právní předpis je na to příliš složitý. Nepřeji si zakončit toto volební období jako zpravodaj a přenechat právní předpis příštímu Parlamentu, přičemž bude text projednáváné směrnice nesoudržný, nelogický a protichůdný. Proto vás žádám o podporu kompromisů, až o nich budeme za hodinu hlasovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 10. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Vítám jak integrovaný přístup (konsolidaci sedmi samostatných směrnic o průmyslových emisích do jediného textu), tak přísnější ustanovení upravující použití nejlepších dostupných technik zaměřené na nalezení inovačních řešení pro snížení dopadu znečištění z výroby. Vývoj určitých méně znečišťujících výrobků zahrnuje účast různých stran, například společností, příslušných orgánů a nevládních organizací. Tato směrnice nabízí příležitosti pro spolupráci různých stran (místních orgánů a společností), což jim umožní podporu inovace. Dobré příklady této spolupráce existují v Nizozemsku a Dánsku a také ve východoevropských zemích, například Rumunsku.

Navrhovaná jednotná směrnice o průmyslových emisích, společně se všemi ostatními doporučenými možnostmi souboru opatření, maximálně zlepší účinnost právních předpisů z hlediska nákladů při dosahování jejích cílů v oblastech životního prostředí a zdraví. Rovněž dojde ke snížení nadměrných administrativních nákladů (předpokládané čisté snížení činí mezi 105 a 225 miliony EUR ročně) a minimalizuje narušení hospodářské soutěže v rámci EU, aniž by došlo k narušení konkurenceschopnosti evropského průmyslu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Přestože hospodářská činnost musí hrát hlavní úlohu při udržování a zvýšení ekonomického blahobytu, nesmíme ztratit ze zřetele její dopad na životní prostředí.

V rámci přezkumu směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění byl důraz kladen na stanovení mezních hodnot pro některá spalovací zařízení a na použití nejlepších dostupných technik pro zajištění vhodné úrovně ochrany životního prostředí. Podporovala jsem zavedení mezní hodnoty 350 g oxidu uhličitého pro spalovací zařízení vyrábějící elektřinu a o výkonu větším než 500 MW od 1. ledna 2020, protože tato zařízení způsobují nárůst koncentrace oxidu uhličitého v atmosféře a v důsledku zhoršování globálního oteplování.

Zavedení mezní hodnoty by mohlo sloužit jako pobídka pro investice do technik pro snižování emisí, přičemž všechny elektrárny musí této hodnoty dosáhnout do roku 2025.

Jsem přesvědčena, že snížení znečištění pocházejícího z různých průmyslových zdrojů pomůže Evropské unii splnit cíl zachování růstu globální teploty pod 2 °C. Účinnost této směrnice bude zřejmá po inspekcích, jež budou provedeny na všech spalovacích zařízeních, a bude k ní rovněž přihlédnuto v souladu s podmínkami autorizace.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) Rozhodnutí o integrované prevenci a omezování znečištění představuje pro Evropu příležitost pro získání jednotných, přísných norem ochrany. V citlivé oblasti průmyslových emisí je důležité, aby měly evropské podniky pobídky pro využití nejekologičtější a nejúčinnější

dostupné technologie. Zásada „nejlepších dostupných technik“ by měla být v budoucnu posílena. Při jejím uplatňování však musí být věnována pozornost tomu, aby tento průkopnický projekt směrnice o integrované prevenci a omezování průmyslového znečištění nebyl znovu nadměrně zatížen byrokracií, což by pro členské státy a podniky představovalo neřešitelný úkol.

Proto bychom měli pečlivě zvážit, jaké množství požadovaných zpráv je vlastně nezbytné a do jaké míry by provádění tohoto konceptu mohlo být, pokud vůbec, škodlivé.

Kromě toho přesahuje cíl nadbytečné zatěžování malých a středních podniků, stejně jako nadměrná regulace oblastí, například ochrany půdy, tedy oblasti, která vlastně spadá do pravomoci členských států. Namísto toho bychom se měli soustředit na zásadní věci, zejména harmonizaci environmentálních norem a upevnění vysoké ochrany životního prostředí při průmyslových činnostech.

7. Přístup veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0077/2009) pana Cashmana jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (přepracované znění) (KOM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)).

Michael Cashman, zpravodaj. – Pane předsedající, těším se na tuto rozpravu, a zejména na to, co si vyslechnu od lidí, kteří nejsou příliš nakloněni zvýšení transparentnosti a zlepšení přístupu k dokumentům.

Rád bych začal poděkováním sedmi ministrům z EU, kteří vyjádřili svou podporu mé zprávě. Konkrétně cituji: „jsou potěšeni tím, že parlamentní Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci přijal dne 17. února 2009 zprávu, jež se shoduje s naší představou transparentnější Unie.“

Považuji za překvapující, že když usilujeme o opětovné přiblížení našim občanům, lidé nepodporují transparentnost ani otevřenost. Považuji rovněž za překvapující, že pokud se snažíme, aby se orgány znovu přiblížily veřejnosti, není dostatečná vůle po zvýšení veřejné kontroly a odpovědnosti.

Některé členské státy pochybují, zdali všechny pozměňovací návrhy obsažené v mé zprávě náleží do působnosti právního základu nařízení – článku 255 Smlouvy. Rád bych je uklidnil: předmětem nařízení (ES) č. 1049/2001 je: „poskytnout veřejnosti právo na přístup k dokumentům orgánů, které bude co nejširší. Toto právo přístupu veřejnosti k dokumentům dotčeného orgánu souvisí s demokratickou povahou těchto orgánů.“ Nepovažujte to jednoduše za má slova – cituji ze zápisu rozsudku Soudního dvora ve věci *Turco*. Podle ducha tohoto rozsudku musíme vykládat článek 255 Smlouvy.

Vezměte si náš pozměňovací návrh 44 o důvěrných dokumentech. Je jednoduše neupřímné říci, jako to udělala Komise, že klasifikace dokumentů jako důvěrných nemá žádnou spojitost s přístupem veřejnosti k těmto dokumentům. Podle stávajícího znění nařízení (ES) č. 1049/2001 smí být dokumenty označeny jako důvěrné pouze tehdy, pokud se zajišťují základní zájmy chráněné podle čl. 4 odst. 1. Takže spojení již existuje. Proto jsme z tohoto spojení vyvodili logický důsledek a začlenili pravidla klasifikace dokumentů do samotného nařízení. Tato pravidla, jež jsou pečlivě stanovena podle již platných pravidel Rady a Komise, určují omezení práva veřejnosti na přístup k dokumentům, přesně podle požadavků článku 255, a ani ve Smlouvě nic nebrání dotčeným orgánům, aby přijaly ty uvedené v tomto nařízení.

V našem pozměňovacím návrhu 24 se uvádí agentury a orgány vytvořené orgány. Nařízení (ES) č. 1049/2001 v pozměněném znění stanoví zásady, podmínky a omezení přístupu veřejnosti k dokumentům těchto agentur, ale samo o sobě nezakládá povinnosti těchto agentur.

Čtete-li například náš pozměňovací návrh 29, zjistíte, že se toto nařízení vztahuje pouze na dokumenty v držení orgánů, přestože nestanoví normy, u nichž se očekává, že je budou agentury dodržovat při přijímání vlastních pravidel o přístupu veřejnosti ke svým dokumentům podle, smím-li dodat, společného prohlášení Rady, Komise a Parlamentu ze dne 30. května 2001.

Poukážu rovněž pro ty, kteří toho nemohou být svědky, na smutnou skutečnost, že zde není přítomna Rada, aby dodala patřičnou vážnost této velmi důležité zprávě.

Vím, že se někteří z vás obávali, že zacházíme příliš daleko při snaze zajistit, aby členské státy nenarušovaly úroveň transparentnosti, na což se nařízení zaměřuje. Jsem přesvědčen, že jsem toho vykonal mnoho, abych

vyhověl těmto zájmům, jak se přesvědčíte z kompromisních pozměňovacích návrhů, jež upozorňují členské státy na jejich povinnosti podle článku 10 Smlouvy a nestály v cestě plnění cílů Společenství, včetně transparentnosti a demokracie.

Pozměňovací návrhy pana Nassauera mohou částečně uklidnit jeho skupinu a další poslance Evropského parlamentu, kteří se obávají, že by některé soukromé informace mohly uniknout do veřejné sféry. Podle mé zprávy se to nestane a nemůže se to stát. Stále je možné uvažovat o tom, že osobní a soukromé údaje zůstanou chráněny, takže budu s velkým zájmem naslouchat důvodům těch, kteří jsou proti tomuto nařízení.

Margot Wallström, místopředsdkyně Komise. – Pane předsedající, děkuji vám za opravdu podstatnou zprávu o návrhu Komise na přepracování nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům. Jedná se o velmi důležité a cenné téma a oceňuji velké množství práce, kterou vykonal zpravodaj pan Cashman a rovněž mnoho dalších aktivních, zúčastněných a zkušených lidí v této sněmovně.

Jedná se o téma, jež se týká základních, a někdy konfliktních, práv občanů, sdružení a podniků. Je třeba, abychom pečlivě prozkoumali nezbytné změny tohoto nařízení, a je třeba, abychom se stále soustředili na otevřenost. Všechny tři orgány souhlasily s tím, že obecně nařízení (ES) č. 1049/2001 fungovalo po osm let velmi dobře. Parlament, Rada a Komise jsou nyní mnohem otevřenější než dříve. Dalo by se říci, že změna pravidel vedla ke změně praxe a změně myšlení a přístupu.

Současné Parlament, Rada a Komise souhlasily s přiměřenou ochranou legitimních zájmů. Neměli bychom zapomínat, že orgány EU zaručují přístup k velkému množství dokumentů, zatímco bylo zaznamenáno méně odmítnutí. Proto doufám, že souhlasíte s tím, že nařízení (ES) č. 1049/2001 prokázalo svou hodnotu. Proto není třeba jeho úplné přepracování.

Přesto může být každý dobrý nástroj ještě vylepšen. Od počátku je naším právním základem článek 255 Smlouvy, jak již uvedl pan zpravodaj. Proto nařízení definuje zásady a omezení týkající se práva občanů na přístup k dokumentům. Pokud se týká této zprávy, poznamenám, že některé pozměňovací návrhy překračují působnost článku 255 Smlouvy, a proto tyto pozměňovací návrhy nemohou být přijaty. Ale – a je to velmi důležité „ale“ – poukazují na důležité otázky, které mohou být vyřešeny v rámci jiného kontextu. Komise se tím bude určitě konstruktivně, pragmaticky a otevřeně zabývat.

Je správné čas od času posuzovat, zdali právní předpis funguje a zdali plní své cíle, a v tomto duchu Komise navrhla přepracování tohoto nařízení. Využití postupu přepracování odpovídá cíli zdokonalení tvorby právních předpisů. Protože se toto nařízení týká základních práv občanů, je nanejvýš důležité přijmout jednotný, jasný a srozumitelný právní text.

Postup přepracování neomezuje zákonodárny orgán více než tradiční způsob změny právních předpisů. Nehledě na výběr legislativního postupu nemůže zákonodárny orgán Společenství překročit cíl návrhu.

Zavázali jsme se pokračovat ve zvyšování transparentnosti a otevřenosti a já jsem pevně přesvědčen, že toto je dobrý způsob, jak toho dosáhnout. V této souvislosti však musím uvést, že se několik pozměňovacích návrhů týká ustanovení nařízení (ES) č. 1049/2001, které Komise nechtěla změnit. Nejsme v situaci, abychom je přijali, protože přesahují rozsah návrhu Komise.

Přesto chce Komise samozřejmě přijmout dobré myšlenky, i když jsme nyní v raných fázích postupu. Rád bych potvrdil ochotu Komise diskutovat s oběma spoluzákonodárnymi orgány a že chceme usilovat o nalezení společného základu, abychom dosáhli vyváženého a funkčního kompromisního textu. Avšak Komise upřednostňuje předložit pozměněný návrh, když dva spoluzákonodárny orgány vyjádřily své stanovisko. Nemůžeme a nebudeme předem soudit nebo odhadovat diskuse či jednání.

Měli bychom rovněž myslet na změny, které k této otázce přinese Lisabonská smlouva – pokud a když vstoupí v platnost. Nařízení (ES) č. 1049/2001 se poté bude uplatňovat na všechny orgány, instituce, agentury a kanceláře Evropské unie, třebaže v omezeném rozsahu na Soudní dvůr, Evropskou centrální banku a Evropskou investiční banku. Lisabonská smlouva bude pro občany znamenat skutečný pokrok, když budou všechny orgány EU používat společný soubor pravidel pro přístup k dokumentům. Takový jednotný soubor pravidel zajistí soudržnost, ale současně musí být upraven tak, aby vyhovoval velkému počtu orgánů s velmi rozdílnými mandáty a pravomocemi.

Rovněž bych rád zopakoval, co jsem říkal dříve v této sněmovně i jinde. Nařízení (ES) č. 1049/2001 je základním kamenem politiky transparentnosti, ale také bychom měli uvažovat, co můžeme aktivně udělat mimo rámec formálních právních předpisů. Proto jsem dne 20. ledna na společné schůzi Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci oznámil, že se ujmu iniciativy pro přípravu akčního plánu pro otevřenost.

Zlepšené rejstříky, lepší přívětivost pro uživatele a přístupnost, aktivní distribuce a rychlejší zveřejňování dokumentů jsou některými příklady toho, čím se chci v tomto akčním plánu zabývat, a samozřejmě pokračovat v diskusi s ostatními orgány EU. Jedná o pragmatický a účinný způsob začlenit transparentnost do všech našich politik. Je třeba, abychom šli příkladem.

V tomto duchu bychom měli rovněž prozkoumat způsoby, jak učinit naše orgány a způsoby jejich fungování srozumitelnější pro občany. Potřebujeme aktivní politiku informovanosti občanů a zvýšení jejich povědomí o tom, jak celoevropské politiky ovlivňují jejich každodenní život. Nařízení (ES) č. 1049/2001 je samozřejmě důležitým nástrojem, ale mimo rámec právního textu má opravdovou cenu způsob, jak jej uvedeme do praxe.

Abych shrnul postoj Komise ke Cashmanově zprávě v této fázi postupu, uvedl bych následující. Existují některé pozměňovací návrhy, které nemůže Komise přijmout, protože přesahují právní základ článku 255 Smlouvy. Další pozměňovací návrhy nemůžeme přijmout, protože překračují rozsah Komisí navržených změn, ale v některých případech však tyto pozměňovací návrhy poukazují na důležité otázky, které mohou být řešeny v jiných souvislostech. Komise také vždy chce přijímat nové myšlenky, ať již jsou v jakýchkoliv souvislostech. Až budeme mít stanoviska Parlamentu a Rady, získáte stanovisko od třetí strany institucionálního trojúhelníku.

Těším se na zajímavou a podnětnou diskusi. Toto téma si to zaslouží a naši občané mají právo očekávat srozumitelné a fungující právní předpisy o přístupu veřejnosti k našim dokumentům.

Monica Frassoni, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, mám jednu minutu za Výbor pro právní záležitosti a jednu za skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance. Proto bych je ráda spojila, protože v tomto případě spolu tyto věci úzce souvisí.

Pane předsedající, ve Výboru pro právní záležitosti jsme dlouho diskutovali o otázce připravy. Ihned řeknu, že nejsme vůbec potěšeni: vlastně se domníváme, že využití postupu přepracování pro tento typ aktu nebylo příliš dobré rozhodnutí, nejen proto, že, jak řekla paní komisařka, je v tomto případě skutečným úkolem porozumět možnostem zlepšení nařízení, které dosud funguje dobře, ale mohlo by být zdokonaleno. Proto je výsledek, ať již za použití tohoto postupu nebo vypracovaných praktických návrhů, určitě krokem zpět v porovnání se stávající situací. V této věci musí být něco uděláno, a je mnohem obtížnější tak učinit v případě postupu přepracování než s plným legislativním mandátem.

Druhou věcí, kterou bych chtěla říci, je, že se v žádném případě nevykrucuji: jsem potěšena, že komisařka oznamuje vítané iniciativy ohledně transparentnosti a otevřenosti, ale skutečností zůstává, že návrh Komise vylučuje z rámce působnosti tohoto právního předpisu dokumenty, které jsou v současné době otevřené a transparentní. Taková je v tomto případě skutečnost a je rovněž pravda, že některé členské státy, včetně mého, to tvrdí více než jasně a prohlásily to za nepřijatelné.

Dnes je problémem, že chceme-li zdokonalit právní předpis, nemůže prostě jen bránit současný stav, protože pokud to uděláme, uvrhneme na nás riziko, že budeme méně transparentní, méně soudržní a dokonce, smím-li to říci, méně demokratičtí.

Anneli Jäätteenmäki, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro ústavní záležitosti*. – (FI) Pane předsedající, transparentnost je základem demokracie. Naneštěstí se Evropská unie může těžko chlubit svou transparentností. Směrnice je třeba měnit, ale také přístup. Co můžete říci k prohlášení rady, že lidem zvenčí by neměli být zpřístupněny dokumenty týkající se právního poradenství související s legislativním postupem? Lidé zvenčí, chcete-li občané, by se k nim tedy neměli dostat. Nerozumím tomu, jak mohou být občané Evropské unie lidmi zvenčí.

Proto se musí změnit přístup. Musí se změnit právní předpisy, aby byly právní dokumenty Rady, Parlamentu a Komise transparentní, a zde je důraz kladen na legislativní dokumenty. Například ve srovnání s mou zemí a finským parlamentem bychom si neuměli představit utajení prohlášení Výboru pro ústavní právo. To by mohlo znamenat, že by se lidé nedozvěděli důvody, proč je ten či onen právní předpis uzákoněn, a Rada říká, že bychom neměli sdělovat nic, protože veřejnost tvoří lidé zvenčí.

V právních předpisech, ve formulacích směrnic, ve všem musíme pracovat za předpokladu, že bychom měli zvyšovat transparentnost, a proto prostor ke zlepšení existuje i pro zdokonalení postupů hlasování. Měli bychom hlasovat elektronicky...

(Předsedající řečníci přerušil)

David Hammerstein, *navrhovatel stanoviska Petičního výboru*. – (ES) Pane předsedající, paní komisařko, neměli bychom plýtvat příležitost, kterou nám poskytuje tato vynikající zpráva k dosažení dohody v prvním čtení – tím myslím v tomto volebním období –, abychom vytvořili právní předpis zajišťující lepší transparentnost v přístupu k dokumentům. Výjimky jsou nepřijatelné a já doufám, že máme čas a zdravý rozum pro dosažení takové dohody o této vynikající zprávě.

Ve zprávě my členové Petičního výboru vyjadřujeme své obavy týkající se skutečnosti, že bude-li vedeno řízení pro porušení povinnosti proti členskému státu v důsledku petice občanů, bude mít členský stát právo zamítnout přístup k veřejným dokumentům využitým při tomto řízení, čímž se vyloučí účast občanů.

Rovněž se velmi obáváme nedostatku interoperability a technického bloku existujícího v Evropském parlamentu ohledně použití interoperabilních dokumentů, tedy dokumenty podle otevřených norem, které nejsou kompatibilní se softwarem a platformou informační technologie, které v současnosti Parlament používá a které je typické pro jednu společnost.

Skutečností je, že evropské orgány nezaručují občanům opravdový přístup k obsahu dokumentů, aniž by to zakládalo diskriminaci technické povahy. To je nepřijatelné, protože lidé nemohou mít přístup k dokumentům, které vytváříme. Jak nyní říkám, nikdo nemůže mít přístup k mým slovům bez technologické platformy poskytované konkrétní firmou, jež má monopol na tyto informace. To je opravdu něco, co odporuje transparentnosti a přístupu k informacím.

Charlotte Cederschiöld, *jménem skupiny PPE-DE*. – (SV) Pane předsedající, plně sdílíme cíle a závazky pana Cashmana týkající se transparentnosti, ale nesmíme zapomínat, že zde existuje nařízení, které se zde přepracovává. Společně prosazujeme stávající předpisy o transparentnosti. Čtyři severské členské státy napsali výboru o tomto nařízení a tvrdili, že zvyšuje důvěru občanů v EU a poskytuje nejvyšší možnou úroveň transparentnosti. Pan Cashman a já jsme vždy velmi dobře spolupracovali, ale tentokrát jsme neměli dostatek času, abychom vyřešili všechny otázky, které byly nejasné. Jinými slovy, jedná se o úplný začátek procesu, ale vítám mnoho pozměňovacích návrhů a těším se na naši další spolupráci.

Když bylo přijato nařízení o transparentnosti, bylo pro to rozhodující „ano“ od skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. I nyní bude hlasování PPE-DE pravděpodobně významné pro konečný výsledek, na kterém se shodne pravděpodobně nový Parlament. Skupina PPE-DE využije svých hlasů pro posílení právní jistoty, předvídatelnosti a srozumitelnosti při formulování pravidel v rámci pokračujícího postupu. Usilujeme o zvýšenou transparentnost a občané musí mít možnost sledovat demokratickou diskusi. Jsme přesvědčeni, že tato záležitost vyžaduje více příprav, aby bylo provedeno například společné posouzení dopadů, pokud se týká chodu orgánů.

Velký počet pozměňovacích návrhů, asi 40 až 50, které se týkaly práva Komise na iniciativu, rozpoutal určitou diskusi. Jedinou věcí, kterou bych chtěla doplnit je, že by jejím výsledkem neměla být nedostatečná srozumitelnost, což by odporovalo cílům přepracování. Po volbách se záležitost, kterou se nyní zabýváme, pravděpodobně změní. Skupina PPE-DE si proto přeje dosáhnout úrovně transparentnosti, kterou podpoří všichni občané EU a členské státy. To vyžaduje, aby účastníci věděli, jaká jsou pravidla – což je cílem dotčeného návrhu. Rovněž nemohou být použity postihy, dokud neexistují jasné pokyny. Pokud se týká postihů, již existují právní předpisy, které by měly být zohledněny. Proto považujeme návrh za dosud nedokončený produkt, ale zcela souhlasíme s panem Cashmanem, že by měl vést k lepší transparentnosti, a to je stanovisko, které uvádíme ve svých pozměňovacích návrzích. Transparentnost je důležitou součástí demokracie.

Mám pět minut za skupinu PPE-DE, takže bych mohla pronést svých posledních pár slov?

(SV) Říkáme „ano“ transparentnosti, ale chceme se vyhnout naivitě, která by mohla vystavit lidi nebezpečí nebo zneužití.

Přijde skupina PPE-DE o tyto tři minuty, nebo co se bude dít?

Předsedající. – Nevím, co mám říci. Pořad jednání stanoví dvě minuty, ale jsem si jist, že budete mít další příležitost promluvit.

Costas Botopoulos, *jménem skupiny PSE*. – Pane předsedající, na počest našeho zpravodaje budu mluvit anglicky. Pomocí této velmi zajímavé zprávy dělá Parlament tři věci. Především bere v úvahu fakta. Nyní hovoříme o soukromí v éře internetu, nikoliv o soukromí jako abstraktním pojmu. Bereme v úvahu použití nařízení (ES) č. 1049/2001, které se někdy uplatňuje u problémů, ale rovněž správné použití.

Zohledňujeme Listinu základních práv, návrhy veřejného ochránce práv a dalších agentur a judikaturu Soudního dvora. Také přihlížíme ke skutečnému návrhu Komise s jeho možnostmi a nedostatky – a domnívám se, že zde určité nedostatky existují.

Druhým bodem – který je velmi zajímavý – je, že zpráva vychází ze zásad, nikoliv z technických záležitostí, dále vychází z rovnováhy mezi přístupem k dokumentům a ochranou soukromého života, obecného přístupu k dokumentům, ale s velmi přísnými pravidly, velmi důležitého rozlišování mezi veřejnými a soukromými zájmy – tento pojem evropského veřejného zájmu je pro nás, kteří Evropu milujeme, velmi důležitý, rozlišování mezi legislativními a nelegislativními postupy, jež jsou rovněž zajímavé, rovnosti mezi transparentností EU a členských států.

Konečně nejdůležitější věcí je, že tato zpráva usiluje o vytvoření kompletního systému transparentnosti – nikoliv transparentnosti pro každou jednotlivou agenturu, ale transparentnost na interinstitucionálním základě, kde jsou zohledněny všechny orgány a také zásady řádné správy a Listina základních práv. Obsahuje rovněž velmi obecný soubor důvěrných informací, třebaže se jmény skoro jako ze špionážního filmu, jako například EU důvěrné, EU přísně tajné, ale v této věci je rovněž důležité stanovit společný soubor pravidel.

Chceme dosáhnout toho, že se transparentnost stane obecným pravidlem, s výjimkami v případech, kdy budou tyto výjimky odůvodněny ochranou dalších práv, a dosáhnout rovněž společného souboru pravidel, kde bude transparentnost nejdůležitější, ale bude brán ohled i na další výjimky.

Marco Cappato, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, omluvte mne, kdybych tu nemohl zůstat, aby si vyslechl odpověď komisařky. Jsem přesvědčen, že v této rozpravě chybí něco velmi podstatného, a tím je Rada, která se neúčastnila celé rozpravy, včetně fáze projednávání ve výborech. Kromě jiného se jedná o materiální hledisko: zejména v Radě existuje koncept Evropy jakožto souhrnu vlád národních států. Proto když se tyto vlády sejdou jako zákonodárci, budou tyto záležitosti, řekněme, tajné; občané pak musí počkat na konečný výsledek.

To jednoduše nemůže být tolerováno, když víme, že Evropská unie má legislativní pravomoci a občané mají právo na informace během celého legislativního procesu. Jak potvrdil a dokázal rozsudek ve věci Maurizio Turco, občané mají právo na informace o postojích národních delegací v rámci Rady a také o právních stanoviscích. Proto zaručujeme naši plnou podporu zpráv pana Cashmana, která ztělesňuje jinou myšlenku Evropy, myšlenku evropské demokracie.

Jsem přesvědčen, že by mělo být podpořeno i úsilí pana Cashmana o předložení návrhů překračujících návrhy učiněné Komisí. Evropská komise se bude mýlit, pokud nás požádá, abychom omezili své činnosti zákonodárného orgánu na návrhy předkládané Komisí. Jsem přesvědčen, že naše právo na rozšíření pravomocí je dokonce uvedeno ve Smlouvách. Doufám, že pan Cashman přijme naše pozměňovací návrhy, zejména ty týkající se větší finanční transparentnosti, a jsem přesvědčen, že by Parlament měl jít dobrým příkladem.

Dnes jsem se v tisku dočetl, že naše rozhodnutí zveřejnit docházku v Parlamentu – nemá to nic společného s touto zprávou –, rozhodnutí přijaté v této sněmovně, se patrně potýká s technickými problémy, jež mu brání v uplatnění před evropskými volbami. Neexistuje žádný technický problém, tento úkol může být splněn rychle a jednoduše, a doufám, že Evropský parlament půjde dobrým příkladem, stejně jako v případě zpravodajových nezbytných a pozitivních změn v návrhu Komise o zlepšení přístupu k dokumentům. Doufáme, že dříve či později uslyšíme něco z prázdných lavic Rady, třeba jen veřejné objasnění jejích důvodů pro opozici vůči našim návrhům. Musí mít odvahu veřejně bránit myšlenku Evropy, která musí činit svá legislativní rozhodnutí v tajnosti, tedy něco, co je zcela nepřijatelné.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, transparentnost a přístup veřejnosti, pokud se týká všeho, co má co do činění s právními předpisy a politickými rozhodnutími, je jedním z nejdůležitějších faktorů podepírajících evropskou demokratickou společnost. Transparentnost a přístup veřejnosti vytváří pocit účasti a důvěry v politický systém. Protiklad – utajování a zadržování dokumentů – způsobuje nedůvěru a pocit neúčasti a může někdy přispívat k rozvoji korupce a zneužití moci.

Na úrovni EU nyní vzniká vzrůstající počet vnitrostátních právních předpisů, u nichž například u nás ve Švédsku platí zásada přístupu veřejnosti. Rozhodnutí jsou převáděna na úroveň EU, ale transparentnost a přístup veřejnosti tomu nenásledují. Naši občané to samozřejmě vidí, a je to jedním z důvodů nízké účasti na volbách do Evropského parlamentu. Pro občany je složité proniknout do rozhodovacího procesu v rámci systému EU a porozumět mu a docela správně si myslí, že jsou rozhodnutí přijímána a právní předpisy vytvářeny na úrovni EU, aniž by měli jakoukoliv skutečnou příležitost všechny tyto dokumenty prostudovat. Proto nemají žádnou možnost diskutovat s tvůrci politik, debatovat s nimi nebo je ovlivňovat.

Všichni chceme zvýšit účast na volbách do Parlamentu, ale máme-li v tom úspěš, jednoduše nebudou dostačovat kampaně a povzbuzování k účasti. Aby to mělo smysl, měli bychom učinit vše, abychom byli schopni poskytnout občanům informace a zvýšit jejich povědomí. Namísto jednostranného poskytování informací shora musíme zahájit dialog s občany. Přístup veřejnosti musí být hlavní zásadou, utajení výjimkou. Musí existovat konkrétní způsob dovolení utajení v konkrétních případech a musí existovat silné důvody pro tato opatření, jsou-li třeba.

Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice a já jsme předložily pozměňovací návrhy, které mimo jiné rozšiřují definici dokumentů, zvyšují počet dokumentů přístupných veřejnosti a brání jakémukoliv jednotlivému členskému státu, aby uplatnil právo veta. Komisařka Wallströmová uvedla, že každý dobrý nástroj může být vždy zdokonalen. Naneštěstí tato zpráva zlepšení nepřináší, ale ve skutečnosti věci zhoršuje. Avšak může být vylepšena podporou pozměňovacích návrhů, jež jsem předložila já a skupina GUE/NGL. Proto kvůli demokracii hlasujte pro přijetí pozměňovacích návrhů skupiny GUE/NGL a zvýšení schopnosti občanů ohledně účasti.

Hanne Dahl, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Děkuji vám, pane předsedající, pan Cashman napsal dobrou zprávu, které bych ráda vyjádřila svou podporu. Revize iniciativy pro transparentnost z roku 2008 ze strany Komise ještě více ztíží přístup veřejnosti k dokumentům EU. Bude-li tato zpráva přijata, bude jí náprava tohoto stavu trvat ještě velmi dlouho. Avšak stále nemáme přístup k poradním pracovním skupinám v rámci Komise. Podle prohlášení organizace Alter-EU učiněného těsně před Vánoci máme uspokojivý přehled pouze o dvou třetinách členů pracovních skupin účastnících se v rámci EU vytváření legislativních návrhů. To je zcela nepřijatelné. Jako občanka potřebuji vědět, jedná-li se o lobbisty tabákového průmyslu nebo zdravotnických organizací, kdo bude radit Komisi při přípravě iniciativy pro zlepšení veřejného zdraví. Rovněž potřebuji vědět, jsou-li to zástupci chemického průmyslu nebo ekologických organizací, kdo bude zasedat u kulatého stolu, až bude navrhován plán pro vodní prostředí.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, jedním z důvodů, proč se cítíme chyceni v pasti globalizace, je konkrétně to, že se nám nepodařilo zabránit evropské pasti. Evropská past spočívá zejména v našem tehdejší i dnešní neschopnosti jednat podle vyzkoušených a prověřených zásad transparentnosti skandinávských a dalších států.

Jsem poslancem této sněmovny 10 let s nebyla shoda okolností, že když jsem sem přišel – nikoliv s tímto záměrem, ale stalo se mi to velmi rychle –, zjistil jsem, jak říkám: „panebože, transparentnost je zásadní otázkou“, a proto jsem v roce 2000 vytvořil Evropskou iniciativu pro transparentnost. Komise přijala iniciativu doslovně, jen obsah je o něco chudší.

Paní komisařko, můžete si přečíst, co jsem ohledně této oblasti řekl vaší švédské kolegyni Anně Lindhové v dlouhém projevu na summitu v Nice. Vy, jakožto Švédka, chápete, o čem to je. Víte, co je třeba skutečně učinit.

Pokud se týká otázek transparentnosti, je v Evropské unii skutečnost taková, že úkol, jemuž čelíme, připomíná snahu o odházet lavinu lopatkou. Nedostaneme se skrz a valí se stále nový snůh. Jediným způsobem, jak zachránit Evropskou unii, je skutečná transparentnost podle švédského modelu a podle zákona USA o svobodě informací, a to právě teď, neprodleně. Když se tak nestane, zažijeme ještě mnoho lavin, a tentokrát zasáhnou obydlé oblasti.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, rozhodujeme o právních předpisech na evropské úrovni, které se týkají stovek milionů lidí, a proto je transparentnost nezbytná. Všichni s takovým cílem souhlasíme – transparentnost je důležitá, a rovněž se domnívám, že my, jako Evropský parlament, nemáme co skrývat. Dohlíží na nás sdělovací prostředky, novináři, naše práce již transparentní je.

Všichni souhlasíme s cílem, ale musí existovat možnost diskutovat o možnostech jeho splnění, už jen proto, že pokud se někdo pře a chce se dopátrat podstaty těchto metod, nutně to neznamená, že dotyčný nebo dotyčná chce, aby se to všechno odehrávalo za zavřenými dveřmi. Spíše jsou takoví lidé často lidmi, kteří kladou otázky. My členové skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů jsme položili mnoho kritických otázek, například o výběrových řízeních v Radě, například k problematice, zdali je nutné, aby byly všechny dokumenty právních služeb zveřejňovány, například o tom, zdali mají být nyní soukromé záležitosti poslanců Evropského parlamentu předmětem veřejné debaty. Bojujeme za ochranu údajů našich občanů, takže by se od poslanců Evropského parlamentu dalo očekávat, že budou činit vše veřejně. Pokládání takových otázek je povoleno.

Klíčovým bodem, důvodem, proč v naší skupině panuje tolik skepse, je otázka legislativního postupu. Když hlasujeme, každý si může zjistit, jak který jednotlivý poslanec Evropského parlamentu hlasoval. Všichni poslanci musí rovněž nést za své hlasování odpovědnost. Již to je důkaz toho, jak se věci mají. Nicméně i v legislativním postupu, v trialogu, je prostor pro vedení jednání.

Víme, že pokud by bylo vše veřejné, současný způsob vyjednávání by již neexistoval, protože by každý stál na prvním, kdykoliv by hledal a dosahoval politických kompromisů. Proto stále v naší skupině panuje tak rozsáhlá skepse ohledně tohoto návrhu. Dnes večer objasníme konečné stanovisko naší skupiny.

Za svou skupinu bych však chtěl objasnit jednu věc, opravdu chceme transparentnost, ale o metodách jejího dosažení je třeba diskutovat. Všichni souhlasíme s cílem. Při pohledu na evropské orgány není problémem Parlament. Je to spíše Rada, která zde dnes není zastoupena, co je problémem, protože bohužel nevíme, co se děje v jejích pracovních skupinách.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Pane předsedající, paní komisařko Wallströmová, ráda bych zahájila poděkováním panu Cashmanovi a dalším, kteří přispěli ke skutečnosti, že již brzy podnikneme nový a dlouho očekávaný krok směrem k lepšímu zpřístupnění naší práce občanům. Místopředsedkyně a komisařka Wallströmová za to rovněž dlouho a tvrdě bojovala.

Když Švédsko přistoupilo k EU, mnoho lidí se obávalo, že budou dokumenty unikat přes tuto zemi, v níž platí velmi silná zásada přístupu veřejnosti, ale k tomu vůbec nedošlo. Pan Cashman nám o tom může povědět, protože pokud někdo podporuje transparentnost a přístupnost, tak bude rovněž vědět, kde se nachází hranice pro pracovní materiály, utajení a zveřejňování.

Ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci se skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů zdržela hlasování. Doufám, že nyní podpoříte zvýšení přístupu veřejnosti v EU, aby mohlo švédské předsednictví, společně s námi ostatními, podniknout další opatření v této důležité a klíčové demokratické otázce ku prospěchu všech občanů EU. Rozumím však váhání skupiny PPE-DE – koneckonců byla to vaše skupina, která zajistila, že jsme byli donuceni k tajnému hlasování, když mělo Turecko zahájit přístupová jednání. Je to to, co chcete? Doufám, že nyní bude Parlament jednotný a že budeme moci hrdě sdělit našim občanům při červnových evropských volbách, že se EU stále více otevírá – že nevedeme žádná tajná jednání a že chceme, aby byla naše činnost kontrolována a posuzována – a s transparentností, na kterou můžeme být pyšní. Děláme spoustu dobrých věcí a bylo by dobré, kdyby se mohli občané lépe přesvědčit o naší práci.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Pane předsedající, každému je jasné, že se rozhodovací proces orgánů a institucí Společenství musí odehrávat otevřeně a veřejně. To je základem demokracie. Na základě této zásady by občané a zvolené orgány měli mít co nejširší možný přístup k dokumentům evropských orgánů, což zahrnuje i tento Parlament. To umožní občanům opravdovou účast na politickém procesu a žádat veřejné orgány o vysvětlení.

Přes úsilí evropských orgánů o zvýšení otevřenosti a transparentnosti má situace naneštěstí daleko k uspokojivému stavu. Petiční výbor uvedl, že si občané uvědomují nedostatky a pochybení při uplatňování tohoto práva. Je velmi důležité, aby byl občanům zajištěn neomezený přístup v rámci řízení pro porušení povinnosti, která jsou často vedena na základě peticí občanů, ke všem dokumentům ve všech fázích řízení, aby mohli vykonávat svá práva. To by se mělo rovněž týkat dokumentů, jež předávají členské státy evropským orgánům. To je závažný problém, dokonce i pro Komisi ve věci německého úřadu pro mládež, kdy byl přístup k informacím přísně omezen, přestože se jednalo o veřejné informace.

Rád bych ještě jednou zdůraznil, že snadný přístup předkladatelů petice k informacím, jež potřebují, by měl tvořit základ úspěchu Evropské iniciativy pro transparentnost. Zásady demokracie si to žádají.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, problém odcizení veřejnosti od politiky v EU je dobře známý, a proto se stále znovu snažíme ukázat naši přívětivost vůči občanům. Sem náleží pravidelně se opakující iniciativy pro zjednodušení přístupu k dokumentům Parlamentu, Rady a Komise.

Levným a jednoduchým nástrojem je internet. Domovská stránka EU byla přepracována a její prohlížení je alespoň logičtější a jednodušší, než tomu bylo v minulosti. V rámci své prezentace na internetu EU rovněž zdůrazňuje mnohojazyčnost jako významný faktor pro dosažení větší transparentnosti, legitimacy a účinnosti Unie. Přesto v praxi neuskutečňuje, co si vytkla jako cíl. V praxi by trvalé používání tří pracovních jazyků, němčiny, angličtiny a francouzštiny, skutečně mohlo způsobit přístupnost pro většinu občanů.

I internetová prezentace stávajícího předsednictví, která je v angličtině, francouzštině a češtině, nezohledňuje skutečnost, že němčina se svými 18 % rodilými mluvčími v EU je nejrozšířenějším mateřským jazykem v Unii a současně jí jako cizím jazykem hovoří dalších 14 % obyvatel EU. Jsem přesvědčen, že tomuto stavu by konečně měla být věnována větší pozornost.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Pane předsedající, přístup k informacím je jedním z pilířů demokracie. Lidé musí mít co nejširší přístup ke všem informacím o rozhodnutích orgánů v raných fázích procesu nebo k důvodům těchto rozhodnutí, aby se mohli zcela podílet na tvorbě politik.

EU aspiruje na větší demokratičnost a přístupnost svým obyvatelům, takže záruka co nejširšího přístupu k dokumentům EU je zásadní pro úsilí Unie o zvýšení důvěry občanů v její orgány a celkové legitimacy tohoto orgánu. Proto jsem byla rozčarována návrhem Komise týkajícím se tohoto nařízení, přestože bych ráda poblahopřála zpravodaji k jeho velmi dobré, obětavé a dovedné práci, kterou v této souvislosti odvedl.

Rovněž bych ráda poděkovala paní Jäätteenmäkiové za úsilí, které v této záležitosti vyvinula. Oba dodržovali řídicí zásady otevřenosti a transparentnosti, kdy je zamítnutí přístupu k jakémukoliv dokumentu orgánů jasnou výjimkou. Takové výjimky jsou v některých případech nezbytné, ale měly by se omezovat na co nejmenší počet a za jasně definovaných podmínek.

Vítám také iniciativy pro prosazení aktivnějšího a srozumitelnějšího zveřejňování dokumentů ve vylepšených internetových databázích. Při přístupu k dokumentům je také otázkou, jak je nalézt. Informace často existují on-line, ale často se skrývají ve složitých databázích, a zde je toho určitě třeba vykonat více.

Kolegové, jsme ochránci demokracie, a právě proto bychom měli být aktivnější. Při obhajobě širokého přístupu a transparentnosti všech dokumentů musíme být velmi smělí. Domnívám se, že není doba začít s kompromisy, protože jinak bychom mohli v očích voličů kompromitovat naše postavení jakožto dobrých zákonodárců.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Pane předsedající, především bych rád poblahopřál Michaelu Cashmanovi k vynikající zprávě o jednom z nejdůležitějších hledisek evropské demokracie.

Evropská unie podstupuje systematické změny a transformace. Naneštěstí komunikace mezi Evropskou unií a jejími občany těmito změnám neodpovídá. Situace je podobná v přístupu k dokumentům a informacím určených samotným občanům.

Transparentnost je základní zásadou Evropské unie stanovené v článku 255 Smlouvy o ES. Každý občan Evropské unie a každá fyzická osoba s pobytem nebo každá právnická osoba usazená v členském státě má právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

Zainteresovat obyvatele EU a budovat jejich důvěru v orgány EU, v poslance Evropského parlamentu a vnitrostátní politiky můžeme pouze tak, že budeme poskytovat úplné a pravdivé informace. Proto je naší povinností zvýšit transparentnost a účinnost evropských orgánů na nejvyšší možnou úroveň. Musíme se zaměřit na usnadnění přístupu uživatelů k informacím a na další zjednodušení tohoto systému a jeho nástrojů.

Přestože by mohla být provedena určitá zlepšení a aktualizace, nařízení, jehož se týká tato zpráva, poskytuje dobrý právní základ. Proto je mi velmi líto, že se Komise vůbec nezabývala návrhem zpravodaje na transparentnost z roku 2006.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, přístup k dokumentům tvoří jednu část procesu transparentnosti, ale existuje řada dalších otázek. Používání dokumentů je klíč a jedním z největších problémů, který máme – a my to uznáváme a paní komisařka ve sněmovně je jedna z těch, kdo s tím má největší zkušenosti – zveřejnění informací z evropského rozhodovacího procesu, protože mu lidé nerozumí. Během irské debaty o Lisabonské smlouvě za mnou přicházeli lidé a říkali: „naléháte na nás, abychom hlasovali pro, a přitom nás připravíte o práci“. Mysleli si, že jsem komisařka – ani se na to neodvážuji myslet!

Nepostačuje tvrdit, že lidi zahrnujeme informacemi, protože to by na jednu stranu mohlo způsobit nedostatek transparentnosti: pouze zahrnujeme věci horami papíru, ale nejsou srozumitelné. Upřednostňovala bych, aby lidé úplně pochopili, jak tento orgán funguje, a tak by se do ní mohli zapojit. To je vše.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Při pokusu o vyřešení problému energetického ostrova pobaltských zemí, zejména při rostoucím ohrožení bezpečnosti litevských dodávek energie z důvodu uzavření jaderné elektrárny Ignalina na konci tohoto roku, navrhla Evropská komise strategii EU pro oblast Baltského moře. Vyzvala jsem Generální ředitelství Evropské komise pro energetiku a dopravu, aby nám umožnilo do tohoto

dokumentu nahlédnout. Dozvěděla jsem se, že neproběhla žádná diskuse s pracovní skupinou na vysoké úrovni, která strategii navrhla, o možnosti zveřejnění informací a dokumentů, jak bylo formulováno v odpovědi: *Podělit se s vnějším světem*. Evropský parlament byl označen za vnější svět, kterému se informace neposkytnou. Stále a znovu diskutujeme o možnostech, jak veřejnosti zpřístupnit dokumenty, nebo ne? Pokud takové právo nemá poslankyně Evropského parlamentu zastupující občany, je to katastrofální situace.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala poslancům za zajímavou rozpravu a za mnoho jejich cenných připomínek.

Dalo by se říci, že nařízení (ES) č. 1049/2001 bude nyní aktualizováno na „verzi dva“. Je důležité znovu zdůraznit, že nezačínáme z ničeho: již máme dobrý základ a jedná se pouze o jeho vylepšení. Bude se také jednat o verzi odpovídající době internetu, jak bylo uvedeno v rozpravě. Nyní budou například zahrnuty elektronické rejstříky a doplní toto aktivní šíření.

Ideálním stavem by samozřejmě bylo, kdybychom šířili informace tak aktivně, že by nemusely být podávány žádné žádosti o přístup, protože by již bylo vše zveřejněno – samozřejmě s některými výjimkami. Mohu vám dát jeden příklad, co může být učiněno – zpřístupnila jsem rejstřík své korespondence na internetu, takže můžete vidět mou korespondenci a mé dokumenty.

Nemohu se zabývat všemi poznámkami učiněnými v této rozpravě, ale chtěla bych se krátce zmínit o několika zásadních bodech, z nichž jeden se týká definice dokumentu podle článku 3. Jedná se o jeden z článků návrhu Komise, o kterém se nejvíce diskutovalo a který byl, uznávám, nejvíce kritizován.

Domníváme se, že stávající definice způsobí nejednoznačnost a riziko nepředvídatelnosti a špatné praxe. Je dokumentem například tato poznámka na papíře? Pan Cashman říká, že ano, a podle široké definice v nařízení by tomu tak velmi dobře mohlo být – stejně jako s mnoha dalšími poznámkami, které tu mám. Někdy není užitečné vytvořit definici příliš širokou. Budeme mít širokou definici, ale omezíme zveřejňování dokumentů z důvodu důvěrnosti. Definice, kterou navrhujeme, je mnohem širší než pojem úředních dokumentů často používaná ve vnitrostátních předpisech. Velmi se blíží například pojetí informací v zákoně o svobodě informací Spojeného království a v nizozemském zákonu o transparentnosti. Registrace dokumentů je povinností podle vnitřních pravidel Komise, ale to neurčuje, zdali dokument spadá do působnosti tohoto nařízení. Takže jsme objasnili definici dokumentů a přispěli k ní. To by mělo rovněž občanům pomoci, co to je, když se můžete a měli byste se ptát, abyste získali úplné informace. Přesnější definice dokumentů znamená bezpečnější administraci a více jistoty pro občany.

Soudní dvůr rozhodl, že dokumenty týkající se probíhajícího šetření zřejmě spadají do výjimky z práva na přístup, a proto nejsou tyto dokumenty v současné době akceptovatelné, což nezpůsobuje další omezení práva na přístup. V žádném členském státě nemají občané přístup k dokumentům úřadů pro hospodářskou soutěž – to jsem jen chtěla poznamenat.

Uznávám rovněž, že bychom měli lépe objasnit a formulovat obsah článku 3. Jsem přesvědčena o našem společném cíli, takže by mělo být také možné nalézt jasné a jednoznačné znění. To je příklad oblasti, kde bychom měli být schopni vytvořit dobrý kompromisní text.

Dalším velmi diskutovaným bodem je čl. 5 odst. 2 o přístupu k dokumentům členských států. Dovolte mi objasnit, že je uplatňovat rozhodnutí Evropského soudního dvora a členské státy musí účinně odůvodnit, proč odmítli přístup k některému ze svých dokumentů, stejně jako to činí orgány v případě všech dalších dokumentů. Rozhodujícím faktorem vždy budou pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1049/2001.

Avšak je stejně důležité, aby si mohla Komise korespondovat s členskými státy, například v oblasti porušení práva EU. Je třeba, abychom měli možnost rychlého nalezení uspokojivých řešení z perspektivy Komise i občanů EU, jak je stanoveno právem EU. Tento druh kontaktů by měl zůstat důvěrný, a to také přesně řekl Soudní dvůr.

Konečně se zmíním o „prostoru k úvahám“ podle čl. 4 odst. 3. Zamyslíme-li se pozorně, domnívám se, že většina lidí bude souhlasit s tím, že Parlament, stejně jako Komise a Rada, potřebují určitý prostor k úvahám. Dokumenty týkající se rozhodnutí, jež dosud nebyla přijata, nebo odrážející vnitřní diskuse, nejsou stejné povahy jako ostatní dokumenty. Co například záznamy se schůzí nebo přípravných jednání politických skupin? Sami jste určili několik problémů a omezení vyplývajících z odmítnutí prostoru k úvahám, když se projednávalo, co by občanům přineslo největší prospěch a co by bylo nejužitečnější.

Musím říci, že bych dávala přednost tomu, aby zde byla také Rada – jak uvedlo mnoho z vás –, stejně jako bych raději stála před zaplněnější sněmovnou, protože nyní se jedná o zcela klíčové otázky týkající se nás

všech. V následujících týdnech nebo měsících bude pro nás pro všechny velkým úkolem nalézt společný základ. To platí i pro tuto sněmovnu a dnešní rozprava ukázala, že to není vždy tak jednoduché. Čím více je zde rozdílů, tím obtížnější bude diskuse těchto tří orgánů. Parlament, Rada a Komise mají každá svou úlohu, jež by měla být respektována, a já doufám, že Parlament promluví jednotným silným hlasem, protože to prospěje nám všem a konečnému výsledku, jímž bude, jak doufám, vyvážený a funkční kompromisní text.

Michael Cashman, zpravodaj. – Pane předsedající, to byly zajímavé poznámky, ale obávám se, že se jen velmi málo týkaly obsahu mé zprávy.

Rád bych poznamenal, že se od veřejné kontroly nemáme čeho obávat a jakožto orgán bychom se měli absolutně obávat utajování informací. Stáváme se více zranitelnými. Paní komisařko, jsou to úřední dokumenty, které jsou přístupné. Podívejte se znovu do zprávy. Prostor k úvahám. Úřední dokumenty. V rámci pojmu prostoru k úvahám, který nebude úřední. Vraťte se ke zprávě. Přijměte naše zásady.

Je to zajímavá rozprava, ale musím říci, že přepracování – které obhajujete – neodpovídá duchu interinstitucionální dohody a to není vše. Uvedla jste, že funguje dobře, ale obávám se, že přepracování ignoruje klíčovou judikaturu o tom, co je třeba učinit.

Moje důvody pro odložení závěrečného hlasování jsou, že potřebujeme co nejvíce pružnosti pro jednání s politickými stranami a orgány. Dále bych rád poukázal na to, že Komisi nic nebrání v tom, aby svůj návrh změnila kdykoliv po zítřejším hlasování, samozřejmě s výjimkou institucionální a politické neochoty.

Myslím, že je poněkud povýšenecké říkat, že dostaneme akční plány. Paní komisařko, nepochybuji o vašem osobním závazku k otevřenosti a transparentnosti, ale nechci akční plány pro naše občany. Chci práva vymezená zákonem, která nemohou být odstraněna – žádné dary, ale práva.

Proto musí Parlament vyvinout politický tlak na předsednictví, aby vyjednávalo, a může dojít k tomu, že budeme jednat bez Komise. Ano, paní komisařko, vím, že tu Rada není, ale nevzdám se kvůli jedné Radě. Jsem v politice dostatečně dlouhou dobu, abych věděl, že vy bojujete, a vy bojujete.

Pane předsedající, dovoluji mi závěrem citovat toto: „Moje administrativa se zavázala k vytvoření bezpříkladné míry otevřenosti v rámci vlády. Budeme spolupracovat na zajištění veřejné důvěry a vytvoření systému transparentnosti, veřejné účasti a spolupráce. Otevřenost posílí naši demokracii a podpoří účinnost a efektivitu vlády.“ To řekl Barack Obama dne 21. ledna 2009. Očekávám podobné prohlášení od Komise, nebo alespoň od jejího předsedy pana Barrosa.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 11. března 2009.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:45 a znovu zahájeno ve 12:50)

Písemná prohlášení (článek 142)

Stavros Lambrinidis (PSE), písemně. – (EL) Pozměňovací návrhy Evropského parlamentu k nařízení o přístupu veřejnosti k dokumentům evropských orgánů, zejména dokumentům týkajícím se legislativního postupu, jsou katalytickým krokem k zajištění transparentnosti a participativní demokracie v Evropě.

V mém stanovisku je zejména důležitý požadavek, že musí být zveřejněna každá iniciativa nebo každý dokument určený k nějakému ovlivnění procesu rozhodování.

Všichni víme, že se různé lobby často pokouší ovlivnit legislativní postup předkládáním svých argumentů. Evropští občané mají skutečně právo vědět, jaké jsou tyto argumenty a intervence. Musí mít možnost posoudit jejich podstatu a zhodnotit závěrečný postoj svých vlád, Evropské komise a samozřejmě svých poslanců Evropského parlamentu.

Alespoň stejná míra transparentnosti vůči občanům by měla existovat na národní úrovni členských států, a to na základě požadavku na vyjádření ve zprávě Evropského parlamentu, tedy požadavku, o němž doufáme, že bude ve velmi krátké době přijat vládami a vnitrostátními parlamenty.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN McMILLAN-SCOTT*Místopředseda***8. Hlasování**

Předsedající. – Před tím, než začneme hlasovat, bych vás rád informoval, že dnes zavádíme nový informační systém pro hlasování v této sněmovně. Jeho hlavním prvkem je znázornění úřední hlasovací listiny připravené útvarem pro předkládání návrhů na jedné z velkých obrazovek. Na obrazovce bude zdůrazněno každé jednotlivé hlasování podle oznámení, což usnadní hlasování všem poslancům.

Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, chci objasnění. Jedná se o případ, kdy předsedající rozhodl, že se pro dnešní hlasování o Krahmerově zprávě a zítřejší o Cashmanově zprávě použije postup pro přepracování? Je-li tomu tak, moje skupina požaduje, abychom do zítřka odložili hlasování o Krahmerově zprávě, abychom mohli přezkoumat důsledky použití postupu pro přepracování při tomto hlasování.

Předsedající. – Předsedající oba tyto body zvažuje. Když se dostaneme ke Krahmerově zprávě, přijmeme vaši procesní námitku.

Thomas Mann (PPE-DE). – *(DE)* Pane předsedající, blahopřeji této sněmovně k novému informačnímu systému. Přesto by se mohlo ukázat, že některé informace v každodenním provozu nefungují.

Jsem potěšen, že se mnohým z nás mezitím podařilo ukázat tibetské vlajky při příležitosti 50. výročí okupace této země Čínou. Všiml jsem si však, že předsednictvo s předstihem oznámilo, že určité vlajky nemohou být vyvěšeny, což znamená, že je v tento významný den poslanci Evropského parlamentu nemohou ukázat. Je k této otázce nějaká aktualizovaná informace?

Předsedající. – Chápu, že ohledně tohoto bodu došlo k určitým zmatkům, ale předseda dnes pro pořádek uvedl – a jsem velmi potěšen, že v této sněmovně vidím tolik vlajek, já sám mám jednu na kapse –, že tibetské vlajky mohou být ukázány.

To mi dává příležitost, abych přivítal pana Tcha-š' Wang-tiho, zástupce Jeho svatosti dalajlamy.

(Dlouhý potlesk)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Pane předsedající, pokud dovolíte, rád bych pronesl několik závažných a důležitých slov. Právě bylo výročí barbarské vraždy 20 000 polských důstojníků a příslušníků inteligence střelou do týla v Katyni v roce 1940 na příkaz „otce národů“ Josifa Stalina. Následkem toho bylo vyhlazení vůdců elit národa, který bojoval za svou svobodu a svobodu Evropy.

Před čtyřmi lety jsem požádal o minutu ticha k uctění jejich památky, ale sněmovna to odmítla. Proto vás o to dnes nepožádám a ušetřím předsednictví tak obtížného rozhodnutí. Namísto toho vám chci tuto tragédii připomenout a vyjádřit přání, abychom naším společným úsilím v budoucnu předešli na evropském kontinentu všem genocidám tohoto druhu.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám, pane Zaleski – potlesk hovoří sám za sebe.

**8.1. Dohoda mezi ES a Arménií o některých aspektech leteckých služeb
(A6-0049/2009, Paolo Costa) (hlasování)****8.2. Dohoda mezi ES a Izraelem o některých aspektech leteckých služeb
(A6-0059/2009, Paolo Costa) (hlasování)****8.3. Dodatkový protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Jihoafrickou republikou s ohledem na přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii
(A6-0073/2009, Josep Borrell Fontelles) (hlasování)**

8.4. Příprava dalších kroků v oblasti správy vnějších hranic Evropské unie a zkušenosti třetích zemí v obdobné situaci (A6-0061/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert) (hlasování)

8.5. Přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu (A6-0040/2009, Klaus-Heiner Lehne) (hlasování)

8.6. Budoucnost společného azylového systému EU (A6-0050/2009, Giusto Catania) (hlasování)

8.7. Akční plán Komise na zřízení integrovaného rámce vnitřní kontroly (A6-0022/2009, Gabriele Stauner) (hlasování)

8.8. Spolupráce soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech

8.9. Provádění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (A6-0014/2009, Bert Doorn) (hlasování)

8.10. Rovné zacházení a rovný přístup žen a mužů v oblasti herectví (A6-0003/2009, Claire Gibault) (hlasování)

– Před zahájením hlasování:

Claire Gibault, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, kariéra v uměleckých povoláních není imunní proti pokračujícím velkým nerovnostem mezi muži a ženami.

Protože do mé působnosti patří umění, je to téma blízké mému srdci, neboť diskriminace žen v umělecké činnosti je stále běžná, zejména pokud se týká vyšších pozic: v divadle, v oboru tance i v opeře atd. je jen velmi málo ředitelek.

Například je důležité rozšířit praxi, kdy posluchači nevidí hudebníky při náboru do orchestru, tedy analogicky se stávající praxí v podnikání, kdy se prohlížíjí anonymní životopisy, zčásti proto, že je to pro ženy jediným způsobem, jak mohou získat místo sólistek v orchestru, a také proto, že je to dobrý způsob boje proti rasové diskriminaci.

Kromě toho je pro ženy v tomto odvětví daleko obtížnější vyvážit své povinnosti v pracovním a rodinném životě, a to vzhledem k neobvyklé pracovní době spojené s tímto povoláním, a proto je třeba mít jesle se specifickou otevírací dobou odpovídající potřebám umělců.

Dámy a pánové, Evropa je původním domovem kultury, a nemůže proto dále nedělat nic s těmito problémy, jimiž trpí.

8.11. Požadavky pro schvalování typu motorových vozidel ohledně obecné bezpečnosti (A6-0482/2008, Andreas Schwab) (hlasování)

8.12. Průmyslové emise (integrovaná prevence a omezování znečištění) (přepřacované znění) (A6-0046/2009, Holger Krahmer) (hlasování)

– Před zahájením hlasování:

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, rozumím-li vám správně, naznačujete, že si předsednictví nepřeje dnes uplatnit postup pro přepřacování na Krahmerovu zprávu a Cashmanovu zprávu. V takovém případě moje skupina požaduje odložení na zítřek, abychom mohli přezkoumat důsledky výše uvedeného.

Guido Sacconi, jménem skupiny PSE. – (IT) Pane předsedající, jak jsem řekl dříve, podporuji tento návrh, přestože bych rád poukázal na to, že pokud by nebyly předloženy pozměňovací návrhy, které přesahují přijatý základ všeobecného kompromisu ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, nikdy by k tomuto problému nedošlo, protože kompromisní pozměňovací návrhy zcela odpovídaly povaze této revize, konkrétně přepracování. Kdyby tomu tak bylo, mohli jsme hlasovat dnes, ale přijímáme odklad, neboť je to rozumné.

Caroline Jackson, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, slušelo by se, aby nám pan Watson, pokud navrhuje, že bychom měli projednat důsledky přepracování, nyní vysvětlil, o jaké důsledky se jedná. Možná by měl před odpověďmi dostat slovo společně s panem Corbettem.

Opravdu mě to nevzrušuje, ale bylo by to mnohem rozumnější, protože o tom máme hlasovat a s ohledem na postup pro přepracování pravděpodobně svůj názor nezměníme – plus, minus nebo zdržení se –, abychom hlasovali teď, když máme čas, namísto ve spěchu, a přidali toto hlasování na zítřejší seznam, kdy budeme mít na práci spoustu dalších věcí. Proto jsem proti přesunutí.

Holger Krahmer, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, jsem velmi potěšen, že mi předsedající konečně udělil slovo jako zpravodaji. A jsem rovněž dost překvapen!

Nyní stále využíváme pravidla pro přepracování. Rád bych však upozornil na skutečnost, že použití těchto pravidel není žádným překvapením, dokonce ani před hlasováním. Tato pravidla již soustavně uplatňujeme ve výboru a je pouze logické, aby se soustavně uplatňovala i v plénu.

Kdybychom měli hlasovat teď, neexistoval by jediný pozměňovací návrh a jediný kompromis, o kterých bychom nediskutovali. Vše je zaneseno v hlasovací listině. Ze stejných důvodů, jako má pan Sacconi, činím odlišný závěr a nevidím jediný důvod pro odložení. Můžeme hlasovat hned!

(Potlesk)

(Parlament žádost zamítl)

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, když jsme se dohodli na hlasování, možná byste mohl uvést, proč bylo tolik pozměňovacích návrhů označených za nepřipustné. To je problém a to je bod původně vznesený v souvislosti s přezkoumávaným přepracovaným zněním. Nechápeme, proč jsou některé pozměňovací návrhy nepřipustné. Mohl byste to objasnit, než přistoupíme k hlasování?

Předsedající. – V obecné rovině vím, o čem tato problematika je, ale lituji, že vám nemohu uvést podrobnosti. Avšak nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích, které prošly výborem a které jsou považovány za přípustné, které jsou podstatné a které mohou, nebo nemusí, představovat postoj sněmovny.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Pane předsedající, pouze bych ráda podotkla, že dnešní epizoda jasně ukazuje, že přepracování dohody nefunguje a že to ovlivní naše pravomoci jakožto suverénního orgánu. Takový je problém tohoto postupu, jak nyní velmi dobře ukazujeme.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Pane předsedající, omlouvám se za prodlužování rozpravy, ale mohl bych pokračovat v tom, co řekly mé kolegyně paní Doyleová a Frassoniová? Jako jeden z autorů několika pozměňovacích návrhů jsem byl v kontaktu s úřadem předsedy až do 11:50 a neobdržel jsem žádné jasné kladné či záporné stanovisko, zdali se bude o našich pozměňovacích návrzích – 136 až 139 – hlasovat, či nikoliv. Nebylo to jasné a poslední slovo bylo, že hlasování bude pravděpodobně odloženo. Jak řekla Avril Doyleová, prostě nechápeme, proč jsou tyto pozměňovací návrhy nepřipustné. V zájmu srozumitelnosti bychom měli mít o něco více času a objasnění z úřadu předsedy.

Předsedající. – Je mi známo, že tak bylo rozhodnuto a že byly za nepřipustné prohlášeny pouze některé pozměňovací návrhy, což je v této sněmovně běžné. Domnívám se, že by mohlo být užitečné, kdyby zítra předseda učinil prohlášení týkající se hlasování, aby byla věc objasněna. Ale musíme hlasovat nyní. Omlouvám se všem zklamáním.

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu č. 88:

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, na většině našich hlasovacích lístků jsou pozměňovací návrhy 88 a 89 označeny jako nepřipustné, a proto není uvedeno, jak bychom měli hlasovat. Zatímco po nás můžete chtít, abychom hlasovali, my s tím máme malý problém, protože nevíme, o čem budeme hlasovat, a nevíme, jakým způsobem máme hlasovat.

Mohu navrhnout, abychom se více zabývali tímto novým postupem použitým pro přepracování, protože se zdá, že zde chybí koordinace a komunikace mezi různými politickými skupinami.

Holger Krahmer, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, mohu vám pomoci a dokonce poukázat na to, o čem rozhodl sám předsedající. Nyní jsou před námi pozměňovací návrhy 106, 139, 88 a 89. Předsedající rozhodl, že je pozměňovací návrh 88 přípustný. Všichni máte na hlasovacích lístcích poznámku, která se týká tohoto problému. Pokud ne, musíte si o tom promluvit s příslušným členem vaší skupiny. Omlouvám se za to.

– Po ukončení hlasování:

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, některé z pozměňovacích návrhů, které jste prohlásil za nepřipustné, byly v rámci postupů pro přepracování za nepřipustné prohlášeny rovněž předsednictvem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Tento Parlament nemá právo vytvářet právní předpisy. Jeho možný vliv spočívá ve změnách právních předpisů, které nám jsou předkládány. Podle způsobu, kterým jsme interpretovali postupy pro přepracování, se zdá, že jsme se sami vykastovali. Mohl byste informovat předsedu, že bude-li chtít Parlament ukazovat svou skutečnou mužnost, budeme je muset přezkoumat?

8.13. Statut evropské soukromé společnosti (A6-0044/2009, Klaus-Heiner Lehne) (hlasování)

– Po ukončení hlasování:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Pane předsedající, podle mého soudu je záměrem zavedení této krásné složité technologie ušetřit náš čas a zvýšit naši výkonnost. Znáte mou úctu ke způsobu, jakým nám předsedáte, ale mohl byste nás ušetřit tak podrobného výčtu výsledků? Můžete prohlásit „přijato“ nebo „nepřijato“. To stačí. Vše vidíme na svých obrazovkách.

8.14. Rozpočtové pokyny na rok 2010, oddíl III – Komise (A6-0111/2009, László Surján) (hlasování)

– Před hlasováním o bodu 13:

László Surján, zpravodaj. – Pane předsedající, v zájmu usmíření bych chtěl předložit ústní pozměňovací návrh bodu 13, který již byl rozdělán. Text zní: „[...] pokud se týká vnitřní bezpečnosti, zejména boje proti terorismu, přistěhovalectví, demografickým změnám [...]“, namísto starého znění: „[...] stejně jako vnitřní bezpečnosti, zejména ve smyslu přistěhovalectví, boje proti terorismu, demografickým změnám [...]“.

Chtěl bych požádat Parlament, aby tento ústní pozměňovací návrh podpořil.

Anne E. Jensen (ALDE). – Pane předsedající, v textu hlasovacího lístku je čárka mezi slovy „terorismu“ a „přistěhovalectví“, zatímco jsme se dohodli na středníku. Nemohl jste to slyšet, když pan Surján tento text četl. Mezi „terorismu“ a „přistěhovalectví“ bychom rádi měli ten středník.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu č. 16:

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, hovoříme zde o „diverzifikovaných přepravních trasách plynu“ a já bych rád dodal, že také o výrazu „a zdrojích“, protože:

Není to pouze plyn, ale i zdroje plynu, co by mělo být diferencováno, a to by zde mělo být obsaženo. Bude-li tento pozměňovací návrh zamítnut, mělo by to být zohledněno v původním textu.

László Surján, zpravodaj. – Pane předsedající, nemám námitky k ústnímu pozměňovacímu návrhu pana Swobody, který se týká původního textu. V každém případě mi útvar pro předkládání pozměňovacích návrhů sdělil, že je tento pozměňovací návrh platný pouze pro text v pozměněném znění. Nebude-li tomu tak, podporuji, aby byl tento ústní pozměňovací návrh součástí původního textu. Proto ti, kdo se budou řídit mou radou, budou hlasovat proti první části v tomto pátém hlasování, a poté se uskuteční zvláštní hlasování, které není na hlasovací listině, o tomto pozměňovacím návrhu, jež podporuji.

Hannes Swoboda (PSE). – Pane předsedající, ústní pozměňovací návrh platí pro oba případy, ale je mi známo, že skupina PPE-DE bude o dílčím hlasování hlasovat odlišně, takže se nezmění nic, připouštím.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

László Surján (PPE-DE). – Pane předsedající, nehlasovali jsme o ústním návrhu pana Swobody, takže přeje-li si Parlament podpořit jeho pozměňovací návrh, měli bychom hlasovat o tom, je-li stále platný pro původní text. Jinak bychom hlasovali čtyřikrát a zamítli ho, což vyžaduje pět hlasování.

Předsedající. – Ústní pozměňovací návrh byl začleněn do prvního ze čtyř hlasování. To stojí na hlasovací listině. Byl začleněn do prvního ze čtyř dílčích hlasování a byl zamítnut.

László Surján (PPE-DE). – Pane předsedající, ne: podle hlasovací listiny bez ústního pozměňovacího návrhu jsme hlasovali o první části pozměňovacího návrhu skupiny PSE, který byl zamítnut. Kromě původního pozměňovacího návrhu skupiny PSE předložil pan Swoboda vložení slova „zdroje“. Nejsem ani pro, ani proti. Nestěžuji si, pokud si nestěžuje skupina PSE. Chtěl bych jen vyjasnit, že se podle mých znalostí slovo „zdroje“ v textu nenalézá.

Předsedající. – Tak je to správně.

László Surján (PPE-DE). – Pane předsedající, takže bychom měli hlasovat, zdali to chceme, či nikoliv.

Předsedající. – Ne. Ptal jsem se, jsou-li nějaké námitky k ústnímu pozměňovacímu návrhu. Žádné nebyly, takže se pak stal součástí pozměňovacího návrhu, o němž se hlasovalo v prvním jmenovitém hlasování a který byl zamítnut. Taková je situace.

– Před hlasováním o bodu 31:

László Surján (PPE-DE). – Pane předsedající, bude to velmi jednoduché. Navrhuji nahrazení slova „strach“ v původním textu slovem „obavy“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

8.15. Rozpočtové pokyny na rok 2010 – oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX (A6-0057/2009, Vladimír Maňka) (hlasování)

– Před zahájením hlasování:

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pane předsedající, musíme se opravdu pohnout kupředu, ale pozoruji, že zde dochází k velice absurdní inflaci jmenovitých hlasování. Poslední zpráva k hlasování – zpráva paní Herczogové – má jmenovité hlasování ke každému pozměňovacímu návrhu. Mohli bychom vyzvat pana Corbetta a další významné osobnosti, aby navrhli nějaký přidělový systém, takže bychom se konečně dostali na oběd?

8.16. Rizika hazardních her na internetu (A6-0064/2009, Christel Schaldemose) (hlasování)

8.17. Zajištění kvality potravin – harmonizace nebo vzájemné uznání norem (A6-0088/2009, Maria Petre) (hlasování)

8.18. Zpráva o politice v oblasti hospodářské soutěže za rok 2006 a 2007 (A6-0011/2009, Jonathan Evans) (hlasování)

8.19. „Small Business Act“ (A6-0074/2009, Edit Herczog) (hlasování)

– Před hlasováním o bodu 8:

Alexander Alvaro (ALDE). – Pane předsedající, chci pouze poukázat na to – protože hladový pan Beazley pronesl poznámku o jmenovitém hlasování –, že k následující zprávě si všechna jmenovitá hlasování vyžádala skupina PPE-DE. To je vše k této otázce!

Předsedající. – A pan Beazley je velmi oddaným členem skupiny PPE-DE!

(Smích)

Tímto bylo hlasování ukončeno.

9. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, je zvláštní, že ať je jakákoliv krize, zdá se, že odpovědi v této sněmovně je větší evropská integrace. Většina lidí obklopená ekonomickou bouří, kterou zažíváme v posledních šesti měsících, odpovídají tak, že situaci shledávají děsivou a možná i bolestnou. Avšak v této sněmovně si o ní myslíme, že je to příležitost pro větší regulaci, větší unifikaci a větší harmonizaci na úrovni EU, což tato zpráva potvrzuje.

Problémem je, že lidé, kteří tato rozhodnutí činí, budou chráněni před jejich následky. Žijí ve svých palácích a úřadech, obklopeni a omotáni svými motorizovanými kolonami, svými auty s řidiči a svými oficiálními bankety, ti nebudou platit cenu způsobenou těmito ekonomickými politikami jako naši voliči. Považuji za samozřejmé, že bychom měli na hospodářskou krizi reagovat pružněji a umožnit zemím, aby přizpůsobily své úrokové sazby svým potřebám. Namísto toho děláme pravý opak.

– Zpráva: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože klade velký důraz na význam solidarity, na skutečnost, že je třeba budovat společnou azylovou politiku na základě solidarity. Rád bych však zdůraznil skutečnost, že zpráva obsahuje některé body, s nimiž souhlasit nemohu a proti kterým bych hlasoval v jednotlivém hlasování. Rád bych zdůraznil zejména otázku týkající se politiky zadržování. Jsem přesvědčen, že musíme být velmi opatrní při odkazech na zadržování uchazečů o azyl, protože není jednoduché zakázat zadržování jednou provždy a uplatnit to na všechny. Existují konkrétní okolnosti, kdy použití politiky zadržování je a vždy zůstane důležité.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě pana Catanii, protože zcela a bezvýhradně nesouhlasím s posledním návrhem Komise o azylové politice, který zpravodaj ve své zprávě vítá.

Moje konkrétní obava se týká toho, že tato nová směrnice, která poskytuje uchazečům o azyl snadnější přístup na pracovní trh, a kromě toho by jim poskytla štědré dávky, vytvoří magnet podobný kolektivní regularizaci, jež byla provedena ve Španělsku, Nizozemsku, Belgii a Itálii a jejíž důsledky jsou jednoduše katastrofální.

Rád bych této sněmovně připomněl, že podle posledních sčítání je v Evropské unii více než 20 milionů nezaměstnaných – údaj, který nyní dosahuje s největší pravděpodobností 25 milionů –, což znamená, že lákání většího počtu žadatelů o azyl je ve skutečnosti druhem kolektivní sebevraždy. Kromě toho jsem přesvědčen, že celá tato oblast musí zůstat ve výlučné pravomoci členských států.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě pana Catanii, protože jasně odráží extrémní levicovou zaujatost zaměřenou na znemožnění jakéhokoliv účinného systému řízení azylu. Jsou bráněna všechna zneužití stávajícího systému, a je-li to možné, jsou zakotvena do právních předpisů.

Jedním z příkladů je tolerování falešných uchazečů o azyl, kteří využívají nezletilých osob, aby získali povolení k pobytu, a dalším je odpor k uzavřeným zadržovacím střediskům pro osoby, jež nesplní podmínky pro uznání statusu uprchlíka a vyhýbají se svému vydání. Evidentně se dělá vše proto, aby se usnadnil život současným a případným nelegálním přistěhovalcům.

Zpravodaj je potěšen, že Soudní dvůr zamítl seznam bezpečných zemí, přestože je takový seznam zásadní pro zachování kontroly nad přistěhovalectvím. Strategie levice je tedy zaměřena na přetížení tohoto systému, a tím znemožnění jeho účinného fungování. Avšak to většina Evropanů nechce, takže se bude jednat o ústřední bod naší volební kampaně.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, podporuji společnou azylovou politiku Evropské unie, která povede k rychlým a rozhodným řešením. To jest, jsem proti této zprávě, protože obsahuje prvky, které jsou zcela nepřijatelné, například rozšíření lhůt uprchlíků za hranice stávajících pravidel Ženevské úmluvy, odmítnutí úpravy o bezpečných třetích zemích, o čemž se nám již podařilo dosáhnout pozitivní dohody, ukládání takových úkolů agentuře Frontex, které s tím nemají nic společného, možnost uprchlíků týkající se svobodného výběru země odpovědné za řízení – což představuje opuštění Dublinské úmluvy – a jednodušší přístup uchazečů o azyl na pracovní trh. Chceme rychlá řízení, nikoliv integraci uchazečů o azyl, kteří budou možná muset opustit Evropskou unii po 14 dnech, protože jim nebude udělen status uprchlíka.

Obecně směřuje vývoj v Evropské unii správným směrem, ale to, co je navrženo v této zprávě, je zcela kontraproduktivní. A to je důvod, proč jsem hlasoval proti této zprávě.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, a tak Evropská unie postupně přebírá znaky a postoje jednotného státu: právní systém, společné vnější hranice a nyní společnou politiku o tom, kdo může překročit její hranice a usadit se na jejím území. Postupně přebírá všechny znaky, které mezinárodní právo považuje za určující pro státnost.

Chtěl bych vám pane předsedající, poblahopřát k vašemu rozhodnutí, které umožnilo poslancům Evropského parlamentu ukázat – jako to učinil můj soused – na svých stolech malé tibetské vlajky. Je to v přímém protikladu ke způsobu, jímž byly strhávány v této sněmovně naše transparenty, na něž jsme se odvážili napsat slovo „referendum“. Chtěl bych vás požádat – protože vím, že v této záležitosti společně s dalšími poslanci angažujete –, abyste přemýšleli o pokrytectví podpory národního sebeurčení Tibetu, ale odporu proti národnímu sebeurčení v Evropské unii. Pokud si myslíte, že jsou mé názory extrémní, když porovnávám autoritářskou Čínu s Evropskou unií, dokažte mi, že se mýlím, a nechte o vašich Smlouvách hlasovat občany v referendech, jak jste slíbili. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– Zpráva: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, budu stručná. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože je třeba přivítat vše, co zlepší bezpečnost silničního provozu.

Mám jeden dodatek. V Irsku se zajímáme o otázky bezpečnosti silničního provozu. Pokud se silnice udržují místní orgány, odehrávají se na nich hrozné tragédie, a to je problém, na který by se mělo nahlížet z evropského hlediska a zavést normy.

James Nicholson (PPE-DE). – Pane předsedající, především bych rád zprávu přivítal a poděkoval zpravodaji za dobrou práci. Musím uznat, že je pro mě takřka neznámou věcí, abych byl v Irsku lobbován pro kladné hlasování o směrnici EU, ale stalo se to v tomto případě a s potěšením jsem sledoval toto kladné hlasování. Pro jednu také do svého kraje přinesu dobré zprávy, které jsou určitě potřeba.

Lepší bezpečnost a ekologicky citlivější a rozumnější návrhy jsou vždy vítány. Z dlouhodobého hlediska doufám, že to rovněž ochrání stávající pracovní místa a možná v této oblasti vytvoří nová. Pokud se týká Evropy, můžeme všichni přivítat, že je pozitivní, dobře smýšlející, spíše než by brzdila ekonomiku.

– Zpráva: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, uprostřed všech těch zmatků se zpracováním a přepracováním to pro mnohé poslance bylo obtížné hlasování. Takže jsem se vzhledem k mému zvláštnímu zájmu o půdu tohoto hlasování zdržela. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova se zabývá směrnicí o půdě a jedná se o otázku, která by měla být pečlivě projednána. Určitým způsobem jsme pokročili v pozměňovacích návrzích týkajících se zemědělských otázek obecně, ale rozhodla jsem se v tomto ohledu zdržet se hlasování, namísto hlasování proti, protože se v této zprávě hodně hovoří o životním prostředí, výrobě elektrické energie a emisích, což podporuji.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, velmi vítám ústřední prvek Krahmerovy zprávy, tedy evropskou bezpečnostní síť. Stanoví se maximální emisní limity, které musí členské státy dodržovat jako nejvyšší možné limity při udělování povolení velkým průmyslovým zařízením. Je to tedy hrubý rámec, takže je vše pružné a vytváří se rovné podmínky. Zamezí se tak inflačnímu používání odchylek, což se tak často děje v některých členských státech. Znamená to rovný základ pro hospodářskou soutěž v celé Evropě. Tímto způsobem můžeme na evropské úrovni vytvořit přísné normy.

Přesto musím objasnit, že zcela odmítám tyto předpisy o ochraně půdy. Jsem toho názoru, že by měla být větší pozornost věnována zásadě subsidiarity. Předpisy o ochraně půdy nemají přeshraniční dopad. Ochrana

půdy není přeshraniční otázkou. Proto jsem nadále přesvědčen, že by si členské státy měly upravovat ochranu půdy samy.

Zde se však někdo pokouší použít směrnici o integrované prevenci a omezování průmyslového znečištění použít jako zadní vrátka pro prosazení částí směrnice o ochraně půdy, kterou jsme již dříve úspěšně zamítli. Velmi lituji toho, že byly velmi těsnou většinou zamítnuty mé návrhy na vypuštění dotčených částí, v jednom případě pouhými šesti hlasy. Proto jsem se rozhodl hlasovat proti celé této zprávě, nehledě na to, že opravdu velmi vítám evropskou bezpečnostní síť.

Neena Gill (PSE). – Pane předsedající, nejsem vůbec potěšena touto zprávou a způsobem, jakým ji zde dnes projednáváme, nicméně pro ni budu hlasovat, neboť věřím, že omezí byrokracii. Průmyslová zařízení významným způsobem přispívají k emisím znečišťujících látek v Evropě, ale těžký průmysl je jedním z hnacích motorů naší ekonomiky a je třeba ho podporovat k vytváření méně škodlivých emisí.

Pro můj region Západní Midlands je to závažná otázka, protože se jedná o jednu z nejvíce industrializovaných oblastí ve Spojeném království. Vítám integrovaný přístup, ale obávám se přísných pravidel v této zprávě a domnívám se, že by náklady na realizaci neměly být tak vysoké, aby narušovaly ustanovení o ochraně životního prostředí.

Potřebujeme kontroly evropské bezpečnostní sítě a je třeba, abychom se zabývali otázkami, jako jsou rozšíření mrvy a bláta, které podle mého názoru neodpovídají přínosům pro životní prostředí, jež získáme.

Administrativní zátěž a náklady musí odpovídat přínosům pro ochranu životního prostředí, protože pokud tomu tak bude, nastane situace, kde nikdo nebude trtit, a to pomůže podnikům v plnění jejich povinností v oblasti ochrany životního prostředí, významně podpoří boj proti změně klimatu a případně zlepší zdravotní podmínky mladých a starých lidí v celém mém regionu.

James Nicholson (PPE-DE). – Pane předsedající, hlasoval jsem proti této zprávě. I když může obsahovat některé dobré body, možná zašla příliš daleko. Podporuji usměrnění evropských předpisů, ale pouze když nebudou byrokratičtější, náročně na provedení a zaměřené proti průmyslu.

Pokus zahrnout do tohoto právního předpisu zemědělství je podle mě zcela nepřijatelný a jedná se o nepřiměřený krok. Musí být zamítnut. Navrhovat ochranu půdy není úkolem Evropského parlamentu, ani nemůže být prováděna v celé Evropské unii. Měly by za ní odpovídat vnitrostátní vlády.

Musím se ptát, proč nebyl v této zásadní otázce konzultován Výbor pro zemědělství. Nemůžete navrhnout regulaci, která je zničující a vyřadí z podnikání chovatele prasat a drůbeže. Pravdou je, že v Evropě navrhujeme regulace a omezujeme výrobu, zatímco do Evropské unie umožňujeme dovážení zboží, které není vyráběno podle stejných norem, jež platí v Evropě. S tím nemohu souhlasit.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – Pane předsedající, vznikla zde nějaká kontroverze ohledně postupu pro přepracování, a v této souvislosti padlo moje jméno. Zprvu bych rád poukázal na to, že zpravodajkou, která to zanesla do jednacího řádu, byla Marylène Renaultová, ne já.

Možná by bylo nezbytné krátké vysvětlení týkající se správných opatření předsedy Parlamentu. Často se vyskytují právní předpisy měnící po patnácté, šestnácté či sedmnácté nějaké stávající právní předpisy. To velmi mate lidi, kteří se musí těmito právními předpisy zabývat. Správně jsme se pustili do postupu kodifikace těchto právních předpisů – shrnout je do jednotného, srozumitelného, snadno použitelného textu. Často se tím zabýváme, a protože se nemění jeho podstata, používáme zjednodušený postup.

Avšak pokud se týká přepracování, je tu obtíž. Komise předkládá návrh na změnu jedné části souboru stávajících právních předpisů a jednoduše na kodifikaci nezměněného zbytku. Dobrovolně jsme se omezili na předkládání návrhů na změnu podstaty pouze do míry návrhu Komise, a nikoliv k využití kodifikace zbývajících částí jako příležitosti k opětovnému projednání podstaty. Možná bychom měli, jak navrhl jeden náš kolega. Avšak vyskytl by se problém způsobený Smlouvou a týkající se vymezení práv na iniciativu mezi námi a Komisí. To však určitě není otázka, kde by měli kolegové právo stěžovat si na jednání předsedajícího. Podle stávajícího jednacího řádu – který jsme si jakožto Parlament sami stanovili a který schválila absolutní většina poslanců – probíhá správný postup.

*

* *

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, hlasoval jsem proti této zprávě, protože se snaží zcela nepřiměřeně zaplést zemědělství do obrovské regulační zátěže, kterou by to přineslo. Nedávno jsem se ve svém volebním obvodu setkal s některými výrobci. Viděl jsem papírování, které se valí na jednotlivé výrobce, protože již spadají do oblasti této regulace. Hrozím se pomýšlení, co by se stalo běžným velmi malým výrobcům, pokud by rovněž podléhaly obrovské a zcela zbytečné regulační zátěži.

Domnívám se, že nás tato zpráva vede velmi špatným směrem a v neposlední řadě jsem rád, že jsem tu byl, abych proti ní mohl hlasovat.

– **Zpráva: László Surján (A6-0111/2009), Vladimír Maňka (A6-0057/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, nežádal jsem o vysvětlení hlasování o Maňkově zprávě, protože jsem se chystal tento požadavek spojit s tímto, jelikož se druhá věc týká toho, jak budeme projednávat rozpočet v příštím roce, a já tu příští rok nebudu, protože v červnu odejdu. Víím, že ve druhé části sněmovny tato záležitost způsobila velké pozdvižení.

Pouze bych chtěl uvést několik základních pravidel, které byla v těchto zprávách dosud ignorována. Měli bychom sledovat, kolik finančních prostředků přidělujeme nevládním organizacím a agenturám, kde v současnosti existují závažné problémy se způsobem utrácení peněz evropských daňových poplatníků. Jako příklad uvedu Evropskou agenturu pro základní práva, kterou v současné době vyšetřuje úřad OLAF.

Obecně bychom se možná měli v době obrovského ekonomického poklesu a útrap zabývat sami sebou, abychom vyšroubovali náš rozpočet tak, že budeme mít možnost posílat více peněz zpět národním pokladnám, kde jsou zoufale potřeba a které to bolí. A určitě v časech, kdy jsou podniky a ministerstva na celém světě přijímána velká – převážně iracionální – rozhodnutí v oblasti zaměstnanosti, měli bychom se obávat, že tento Parlament bude mít pouze jeden hlas.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti této zprávě. Přestože bych měl vítat, že jsou upřednostňovány nelegální přistěhovalectví a boj proti terorismu a že tato sněmovna konečně vyzývá Komisi, aby s přihlédnutím k ukvapenému rozšíření o Bulharsko a Rumunsko pozorně sledovala použití finančních prostředků v Kosovu a Balkánských státech, je politováníhodné, že v reakci na to, nebo skutečnosti s tím spojené, není projednávána žádná akce.

Mimochodem moje strana obhajuje zastavení rozšiřování po přistoupení Chorvatska. Ale vraťme se k této zprávě – jak již bylo naznačeno, proč se tato sněmovna aspoň jednou neobtěžovala obhájit zrušení několika nadbytečných nevládních organizací a evropských agentur, které nepodléhají demokratické kontrole, často vykládají své pravomoci příliš široce a žádají o peníze evropských daňových poplatníků na nic?

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, je výborné, že Parlament zdůrazňuje rovný přístup všech poslanců této sněmovny k jazykovým zařízením. Parlament musí být opravdu mnohojazyčný. Určitě je možné prohlásit, že pracovní podmínky osob zaměstnaných dodavateli by měly odpovídat jazykovým pravidlům.

Na druhé straně v kapitole o budovách nezaujímá tato sněmovna stanovisko ke každoměsíčnímu kočování cirkusu do Štrasburku, což stojí ročně zhruba 200 milionů EUR. To není dobrý signál pro evropské občany, pro daňové poplatníky, což je jedním z důvodů, proč jsem hlasoval proti této zprávě.

Richard Corbett (PSE). – Pane předsedající, pokud se týká dvou rozpočtových hlasování, mohu poznamenat, že se mnoho lidí ptá: Jaký je možný příspěvek evropského rozpočtu ohledně daňových pobídek v době hospodářské krize? Odpověď zní: Velmi malý. Celý rozpočet EU tvoří pouze zhruba 1 % HDP a v posledních letech se jeho podíl na HDP snižoval. Z makroekonomického hlediska se jedná o velmi malý rozpočet, a to je něco, co by si někteří euroskeptici měli dobře pamatovat.

Na druhé straně v některých oblastech může mít obrovský strukturální význam a podstatně zlepšit strukturu evropského hospodářství. U výzkumu a vývoje, u některých aspektů regionálních výdajů a sociálních výdajů můžeme pomoci připravit naše hospodářství na zotavení.

Jsem potěšen, že tyto aspekty rozpočtu představují větší část rozpočtu, zatímco výdaje na zemědělství a některé další klesají. Domnívám se však, že tyto trendy musí být urychleny a že je třeba, abychom rychleji pokračovali v tomto kurzu přesouvání zdrojů tam, kde mohou znamenat skutečný rozdíl.

– Zpráva: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Hlasoval jsem pro alternativní návrh k této zprávě a zdržel jsem se, když došlo na hlavní návrh. Není pochyb, že rizika v odvětví hazardních her na internetu jsou velmi důležitá. Musíme zajistit, že zastavíme veškerou trestnou činnost, která by je mohla ovlivňovat. To však neznamená, že bychom se měli obrátit k protekcionismu. Musíme mít na paměti, že volný pohyb služeb v Evropské unii je základní uznávanou zásadou Unie, a proto se k protekcionismu nesmíme uchýlit. Kromě toho je důležité poznamenat, že internet, za předpokladu, že hovoříme o on-line hazardních hrách, nám již poskytuje řadu bezpečnostních opatření, z nichž můžeme vycházet, například registrace před tím, než je někomu hra umožněna, nebo sledování určitých aktivit, které by mohly být ze své povahy podvodné, či identifikace použitých kreditních karet. Proto musíme říci „ano“ integritě a „ne“ protekcionismu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Milí kolegové, růst hazardních her a sázení přes internet je nový fenomén, který nezná hranice států, a k jeho negativním důsledkům se musíme včas postavit čelem, a to jednotně v celé Evropské unii, pokud jde o účinnou ochranu dětí a mladistvých. Členské státy by měly co nejdříve zavést společnou regulaci plateb včetně ověřování identity a věku. Klíčová je samozřejmě prevence, a proto usilují o celoevropský zákaz reklamy na hazardní hry a sázení, pokud jsou cílené na mladistvé, podobně jako to máme u tabáku a alkoholu. Je také nutné monitorovat další negativní dopady tohoto zábavního průmyslu, jako je praní špinavých peněz a vůbec organizovaný zločin. A tady v těchto věcech já volný trh zásadně nepodporuji.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, nebyl jsem si jist, jak hlasovat o zprávě paní Schaldemoseové o rizicích hazardních her na internetu. Tak jsem se zeptal svých důchodců. Včera jsem se setkal s důchodcem Ugem Rossim, penzionovaným řemeslníkem. Řekl mi: „Ach, hazard na internetu, prohrál jsem 10 000 EUR.“ O něco později jsem potkal důchodkyni Luciu Annoneovou. Řekla mi: „Nemluvte mi o hazardních hrách na internetu. Prohrála jsem 100 000 EUR.“ O mém hlasování jsem se však rozhodl, když mi i moje devadesátitýřletá matka řekla: „Dal jsi mi počítač a prohrála jsem celý svůj důchod za březen 2009, 450 EUR.“ Takže ne, pane předsedající, v tomto bodě jsem se na protest proti hazardním hrám a kvůli tomu, aby byl vymýcen v celé Evropě, rozhodl hlasovat proti této zprávě.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Pane předsedající, v případech hazardních her na internetu musí existovat jasné a jednoznačné právní předpisy sloužící k omezení, kontrole a odpovědnosti ohledně skoro 3 miliard EUR hrubého ročního zisku v odvětví hazardních her. Avšak podle paní Schaldemoseové tvoří tyto 3 miliardy EUR pouze 5 % celkového herního trhu v Evropské unii.

Proto je význam a vliv tohoto průmyslu zřejmý – stejně jako jeho rizika. Hazardní hry jsou často správně spojovány s mezinárodním zločinem a přeshraniční hazardní kliky, které je snazší organizovat po internetu, ohrožují zákony různých národů a skrývají riziko pro národní suverenitu.

Rovněž je důležité poukázat na negativní zdravotní dopady spojené s hazardními hrami. Jako lékaři jsou mi velmi dobře známy škodlivé charakteristiky obsesivního nebo závislého hraní. Jedná se o otázky, které Evropský parlament nemůže podceňovat.

Pokud se týká boje proti podvodům, trestné činy a finanční a zdravotní otázky související s hazardními hrami na internetu, vyzývám Evropský parlament, aby v budoucnu opakovaně hlasoval o lepších a lepších řešeních.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, o této konkrétní zprávě jsem hlasoval stejně jako pan Busuttil a byl jsem znepokojen úrovní argumentů. Žvásty, které se objevily v rámci této rozpravy, byla vskutku neuvěřitelné, například od mého kolegy pana Fatuzzo, který již odešel. Je naprostým nesmyslem tvrdit to co on: protože tři staří lidé prohráli dobrovolně své peníze, musíme zakázat hazardní hry na celém kontinentu.

Tato rozprava ukázala mnoho rozdílů mezi jednotlivými státy, a celá rozprava byla vůbec vedena nedůstojně. Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů zadal studii, která dokládá, že hazardní hry na internetu nemá žádné výraznější dopady než běžný hazard provozovaný státní loterií. Byla zde jedna rozumná část, což byla část o spravedlivých výnosech pro zajištění integrity sportu. Bohužel tato rozprava vzdálila on-line hráče a orgány spravující sport více, než tomu bylo kdy předtím, spíše než aby je svedla dohromady, aby usilovali o společné řešení a vypracovali ho. Zcela se ukázala potřeba nějakého fóra, kde se mohou tyto dvě skupiny sejít a o této záležitosti diskutovat. Bohužel zde pro to samozřejmě není místo.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, všichni víme, že hazardní hry na internetu jsou velmi emotivním tématem. Stačí pouze poslouchat projevy řečníků přede mnou. Hovořili ti, kteří se domnívají, že hazardní

hry jsou ďáblovu dílo, a ti, kteří se jich účastní, by se měli usmažit v pekle a zaslouží si všechny prohry na tomto světě i v posmrtném životě. Toto je zaručeně extrémní názor, ale pokud se podíváte na jazyk některých pasáží v této zprávě – otázky transparentního odvětví, které chrání veřejné zájmy a zájmy spotřebitele, boje proti podvodům a další trestné činnosti, zabránění újmám spotřebitelů – jsou v této zprávě ohledně hazardních her na internetu vyjadřovány stejné emoce, přestože mnohem umírněnějším tónem.

Uvažte však pokrytectví této zprávy. O hazardních hrách na internetu se v ní hovoří tímto negativním a poškozujícím způsobem, ale už neříká nic o státních monopolech skrytých za emotivním jazykem za účelem vyhnání soukromých inovativních konkurentů. Buďme v rámci této rozpravy čestní, o tom to všechno je. Jedná se o zachování státních monopolů a víme, kam to povede: je to cesta do otroctví.

– Zpráva: Maria Petre (A6-0088/2009)

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, kvalitní potraviny nejsou v Evropě touhou: musí se stát skutečností. Ale jejich výroba vyžaduje spravedlivý a konkurenční výnos. Naši zemědělství výrobci musí být schopni vydělat si dost na to, aby pokryli další náklady způsobené potravinovou bezpečností EU, dobrými životními podmínkami zvířat a požadavky ochrany životního prostředí. Čelíme-li levným a druhořadým dovozům, konkurenční výhoda kvality není často dostatečná: proto by mělo být úlohou finančních prostředků společné zemědělské politiky udržet naše výrobce konkurenceschopné. To musí být protislužba za splnění vysokých nákladů uložených evropskou regulací.

Rovněž lituji pokračujícího vykořisťování výrobců ze strany velkých distributorů, kteří nyní dominují na evropských potravinových trzích. Nadále zneužívají svého dominantního postavení, přičemž vykořisťují výrobce na každém kroku, ti dokonce musí platit za svou podporu prodeje.

– Zpráva: Jonathan Evans (A6-0011/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, děkuji vám, že jste mi dal příležitost objasnit, jak jsem hlasoval. Nebude pro vás asi překvapivé, že jsem hlasoval pro tuto zprávu, vzhledem k tomu, že jejím autorem je dobrý konzervativce, můj kolega ze Spojeného království.

V době této hospodářské krize bychom měli být obezřetní ohledně požadavků na další protekcionismus a výzvam k odložení našich běžných pravidel hospodářské soutěže a státní podpory. Slyšíme volání prezidenta Sarkozyho po protekcionismu, přičemž chce, aby byly peníze daňových poplatníků použity na ochranu francouzského automobilového průmyslu. Podobné soubory opatření vidíme v Americe. Bylo pro mě zajímavé, když jsem nedávno viděl v americkém časopisu inzerát sponzorovaný americkými automobilkami, v němž bylo uvedeno: „Nechtěli jste kupovat naše automobily. Proto si vezmeme peníze z vašich daní a udržíme naše společnosti naživu.“ K tomu to bude podle všeho směřovat. Protože společnosti nedodávaly zboží a služby, které by chtěli spotřebitelé kupovat, odhodíme pravidla pro státní podporu a udržíme společnosti, které by z dlouhodobého hlediska nepřežily. Chápeme význam pracovních míst, ale ujistíme se, že činíme dobré ekonomické rozhodnutí.

– Zpráva: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, malé a střední podniky bohužel stále ještě netvoří páteř hospodářství, zejména v nových členských státech, a přesto jsou nadějí pro určitou jistotu zaměstnanosti. Potřebujeme samozřejmě flexibilnější zákoníky práce, aby i ty malé podniky mohly flexibilně reagovat na novou poptávku, aby mohly snadněji obměňovat odborníky podle nových cílů. Potřebujeme, aby měly snazší přístup k zakládání podniků, ale také i k jejich likvidování. A co je nejdůležitější, potřebujeme také mít snazší přístup nejen k úvěrům, ale i k čerpání finančních prostředků z evropských fondů. Toto všechno víme. Hodně práce jsme udělali za těch pět let tady v Evropském parlamentu, ale je na členských státech vzít tyto věci vážně a nejenom o nich mluvit, ale skutečně přiložit ruku k dílu. Teď v době krize je naprosto zřejmé, co všechno zejména nové členské státy v této oblasti zanedbaly. Podpořila jsem zprávu paní kolegyně Herczog, ale pokud členské státy nebudou pracovat, je to zcela marné.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Pane předsedající, podpořil jsem zprávu paní Herczogové. V Evropské unii máme 23 milionů malých a středních podniků. Představují až 99 % všech podniků a poskytují práci pro více než 100 milionů občanů Unie. V současné kritické době tak hrají klíčovou úlohu v hospodářském růstu, sociální soudržnosti a hlavně při tvorbě pracovních míst. Malé a střední podniky jsou dynamické a mají největší schopnost vlastní inovace a rozvoje. Významně přispívají k realizaci lisabonských cílů.

Hlavním zdrojem financování malých a středních podniků v Evropě nadále pochází z úvěrů a půjček. Fakt, že malé a střední podniky jsou ve většině případů považované za rizikovější, jim ztěžuje přístup k finančním prostředkům. Je obzvláště potřebné, aby se připravily příznivé podmínky pro přístup malých a středních podniků k finančním zdrojům, jak z půjček, tak i z fondů Evropské unie, a zabezpečila se tak dlouhodobá udržitelnost jejich podnikatelských aktivit.

Neena Gill (PSE). – Pane předsedající, podpořila jsem tuto zprávu, protože – jak jsme všichni slyšeli – malé podniky tvoří páteř naší ekonomiky. Mnoho plánů členských států na hospodářskou obnovu zdůrazňuje význam, který mohou mít malé a střední podniky při překonání současné krize.

99,2 % podniků v mém regionu zaměstnává méně než 49 osob. Západní Midlands má nejvyšší podíl malých podniků v porovnání se všemi ostatními oblastmi Spojeného království. Za předpokladu řádného zvážení pravomocí členských států v oblastech, jako jsou právo na kolektivní vyjednávání, učiní tato zpráva významný krok k zajištění, že budeme všichni myslet nejdříve v malém.

Vítám zejména důraz této zprávy na obtíže, jimž malé podniky čelí při přístupu k úvěrům, času a zdrojům pro vzdělání a odbornou přípravu a – nejvíce – pro výzkum. Pro malé podniky obchodující ve větší míře s partnery z celé Evropy jsou stále důležitější státní hranice. Je však třeba, abychom je při přeshraničním obchodu opravdu chránili prostřednictvím opatření, jako je například moje zpráva o náhradě dlužníkových aktiv.

EU musí rovněž hrát klíčovou úlohu při zajištění přístupu malých a středních podniků k finančním prostředkům, což znamená, že zajistíme možnost mimobankovních mikroúvěrů. To můžeme učinit pomocí strukturálních fondů a rozvoje mikroúvěrových institucí, aniž bychom využili peníze daňových poplatníků. Tato iniciativa může omezit nezaměstnanost a znovu nastartovat naše hospodářství.

Gary Tittle (PSE). – Pane předsedající, vítám tuto zprávu s jednou nebo dvěma malými výhradami. Od mé kolegyně paní Gillové jsme slyšeli, jak jsou malé podniky důležité pro naše hospodářství a jak v současné době nesou plnou tíhu obtíží. Problémem je, že je Evropská unie přizpůsobena velkým podnikům, ať již v oblasti právních předpisů, přístupu k trhům nebo financování.

Často hovoříme o lepší právní úpravě, ale ve skutečnosti potřebujeme proporcionalitu. Musíme zajistit, že naše právní předpisy budou odpovídat problémům, s nimiž se potýkáme, zejména v oblasti prevence a omezování průmyslových emisí, o kterých jsme dnes hovořili. Skutečně se to týká velkých podniků, nikoliv malých, a měli bychom k tomu přihlížet.

Vítám iniciativy jako JASMINE, které nás podle mne posunou správným směrem, ale je třeba, abychom se zamysleli nad financováním, přístupem k trhu a právními předpisy a nad specifickými potřebami malých podniků.

Měl bych jednu konkrétní prosbu: máme jednotný trh, ale nemáme jednotný patent Společenství. Jednáme o tom už roky a je opravdu ostuda, že tento problém nemůžeme vyřešit. To by bylo samo o sobě největším přínosem pro podniky v Evropské unii. Udělejme s tím něco.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, chtěl bych poděkovat tlumočnickům, že zůstali s námi, protože oni neměli příležitost, kterou před drahnou chvílí využil pan Beazley, když odešel na oběd.

Měl bych vysvětlit, že při členství ve velké skupině není vše tak, jak se zdá. Je velmi obtížné získat slovo v některých klíčových rozpravách, pokud se váš názor neshoduje s linií skupiny, aniž byste se dramaticky zpronevěřili svému názoru, nebo líbali pozadí na nekonečných ubíjejících a nudných schůzích, a proto je vysvětlení hlasování tak důležité pro lidi, jako jsem já.

Předpokládám, že bych měl z obecného hlediska přivítat akt o malých podnicích, nebo vlastně jakýkoliv pokus o uznání potřeb malých podniků. Vlastně to byla především špatná právní úprava, která mě přivedla do politiky, když jsem provozoval svůj vlastní malý podnik – chtěl jsem prostě změnit jednu konkrétní věc.

Jsem si však docela jistý, že jakákoliv úprava, která přijde z tohoto místa, určitě vytvoří více malých podniků. Bohužel jsou to dnes zejména velké podniky, které se po přidání mnoha evropských předpisů postupně mění na malé podniky zaměstnávající menší počet lidí, protože se jejich obrat kvůli těmto předpisům snižuje a přesouvají pracovní místa mimo tento kontinent. My v této sněmovně musíme být velmi opatrní, abychom pobízeli jednotlivce k zakládání nových podniků, a nikoliv pracovní místa k přesunu mezi kontinenty, protože regulujeme pracovní místa, která neexistují.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, stejně jako můj předřečník bych rád poděkoval všem tlumočnickům za to, že naslouchají našim projevům. Jsem přesvědčen, že je to pro vás ještě únavnější než pro nás.

Dvě z mých osobních hesel jsou, z důvodů, jež nemusí být zřejmé, „co je malé, to je hezké“ a „na velikosti nezáleží“. Zastupuji Londýn, který je podle mě nejužasnějším městem na světě, hlavním městem nejskvělejší země světa. Přestože již nemáme začouzený průmysl, máme mnoho malých, inovativních podniků v kreativních odvětvích a oděvním průmyslu, které neustále vytváří pracovní místa v oblasti reálného růstu.

Jak řekl můj předřečník, máme mnoho evropských předpisů zaměřených na předpokládanou pomoc podnikům, ale často jsou výsledkem lobbyingu velkých podniků, jež chtějí malé podniky vyšachovat. Před pár lety jsem večeřel v jednom zejména velkém podniku, který popisoval malé podniky jako parazity. Proti takovému přístupu musíme bojovat. Je rovněž třeba, abychom pomohli malým podnikům v oblasti zadávání veřejných zakázek a v oblasti konkurence velkým podnikům, ale – zejména v dnešní době – při řešení nedostatečných úvěrů zajistit, že budou životaschopné podniky nadále růst a že budou v Evropské unii vytvářet bohatství a pracovní místa.

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: Paolo Costa (A6-0049/2009)

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pana Costy o některých ustanoveních platných dvoustranných dohod o leteckých službách mezi členskými státy a Arménskou republikou. Domnívám se, že by měla být přidána doložka o určení, aby se předešlo diskriminaci mezi dopravci ze Společenství a dopravci z Evropského hospodářského prostoru a Švýcarska. Dále podporuji pozměňovací návrh doplněný k článku 5, který se týká tarifů za leteckou dopravu, přičemž by doprava výlučně v rámci Společenství měla podléhat právu Evropského společenství. Jsem přesvědčen, že tyto pozměňovací návrhy prospějí podnikům činným v letecké dopravě i občanům prostřednictvím zjednodušení byrokratických postupů a řešení právních konfliktů, které se běžně vyskytují v případech, kde společně existují předpisy Společenství a dvoustranné dohody.

– Zpráva: Paolo Costa (A6-0059/2009)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Uvědomuji si, že se Costova zpráva týká technických aspektů leteckých služeb mezi Unií a Izraelem. Nicméně jsem hlasovala proti zprávě na protest proti násilným akcím izraelské vlády v Gaze, přestože neexistuje omluva pro raketové útoky na izraelské osídlení řízené militantními členy Hamásu a lze pochopit, že Izrael reaguje.

Problémem je, že nedávná invaze do Gazy byla zcela nepřiměřená a nevybírává, přičemž ztráty mezi nevinnými palestinskými muži, ženami a dětmi stokrát převýšily ztráty izraelské armády.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasuji pro zprávu o dohodě mezi ES a Izraelem o některých aspektech leteckých služeb. Souhlasím s návrhem zpravodaje, aby byla tato dohoda podepsána.

Jsem přesvědčen, že tyto pozměňovací návrhy týkající se určení, zdanění leteckého paliva a cenových doložek jsou vhodné s ohledem na nyní platné dvoustranné dohody. Domnívám se, že na základě vzájemné důvěry v systém protistrany pomůžeme realizaci této dohody.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pana Costy o dohodě mezi Evropským společenstvím a Izraelem o některých aspektech leteckých služeb. Souhlasím se zpravodajem, že by měla být u některých služeb, například leteckých služeb, posilována spolupráce se státem Izrael, nikoliv pouze kvůli vzájemnému prospěchu, ale také kvůli pozitivním vnějším dopadům na celou okolní oblast. Sám jsem zpravodajem zprávy o budování společného leteckého prostoru s Izraelem v rámci návrhu Komise na globální dohodu o letectví s tímto významným partnerem Evropské unie na Blízkém východě a v kontextu evropské politiky sousedství a jedním z hlavních obchodních partnerů v oblasti Euromed.

Kromě toho je Izrael dlouhodobým členem Mezinárodní organizace pro civilní letectví, plní své povinnosti a přijímá opatření, jež jsou v souladu s předpisy mezinárodního práva v této oblasti, zejména pokud se týká bezpečnosti a ochrany, ale rovněž ochrany životního prostředí a dobrých podmínek zaměstnanců v letectví, což dohromady znamená, že by výše uvedená komplexní dohoda měla být uplatňována na úrovni Společenství, přičemž je třeba pečlivě sledovat environmentální důsledky narůstajícího objemu dopravy a rovnost přístupových podmínek.

– Zpráva: Joseph Borrell Fontelles (A6-0073/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro dodatkový protokol k dohodě mezi ES a Jižní Afrikou, jehož cílem je zohlednit přistoupení Rumunska a Bulharska k EU.

V důsledku přistoupení Rumunska a Bulharska k EU udělí Evropský parlament svůj souhlas návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dodatkového protokolu k Dohodě o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé s ohledem na přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii.

Považuji za obzvláště důležité, aby všechny dohody podepsané mezi EU a třetími zeměmi zahrnovaly Rumunsko jakožto členský stát EU. Rumunsko je plnoprávným členem evropské rodiny a musí být uvedeno ve všech dokumentech týkajících se EU. Rumunsko musí požívat všech práv a plnit veškeré povinnosti členského státu EU.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, zdržel jsem se hlasování o zprávě pana Borrell Fontellese o dodatkovém protokolu k dohodě mezi ES a Jižní Afrikou, jehož účelem je zohlednění přistoupení Bulharska a Rumunska k EU. Zjistil jsem, že opravdu vůbec nesouhlasím s prací svého kolegy poslance.

– Zpráva: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0061/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající, od realizace Schengenské dohody byl učiněn velký pokrok. Smlouva svým zaměřením na nový přístup ke správě hranic radikálně změnila životy mnoha evropských občanů.

Nová fáze věnovaná integrované správě hranic byla zahájena v roce 2002, což vedlo k vytvoření společného souboru právních předpisů, společnému koordinačnímu mechanismu, operační spolupráci, společnému integrovanému posuzování rizik, připravenému personálu a rozdělení zátěže mezi členské státy na cestě k vytvoření evropského útvaru pohraniční stráže.

Nyní, když byla tato fáze dokončena, je čas podívat se kupředu, abychom dosáhli skutečně integrované správy hranic, čímž budou splněny dva cíle zvýšení bezpečnosti a usnadnění cestování státních příslušníků třetích zemí. Proto podporuji návrhy předložené Komisí Evropskému parlamentu, přičemž se mnoha z nich týká moje zpráva o kodexu Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob. V tomto případě se zdá nevyhnutelné, abychom se nadále ubírali touto cestou a podpořili vytvoření systému zaznamenávání vstupu/výstupu, usnadnění přechodu hranic cestujícím a zavedení elektronického systému cestovních povolení.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Členské státy stále odpovídají za kontrolu svých dotčených hranic, ale pouze obecná dohoda a společná politika nám umožní řešit zásadní výzvy správy hranic a řízení migračních toků.

Prostor bez vnitřních hranic nemůže fungovat bez společné odpovědnosti a solidarity při správě vnějších hranic tohoto prostoru. Je třeba pamatovat na hlavní důvod výše uvedeného: vnější hranice EU překračuje každý rok více než 300 milionů cestujících.

Skutečně integrovaná správa hranic musí plnit dva základní cíle: zvýšení bezpečnosti a usnadnění přechodu hranic osobám zamýšlejícím vstoupit legálně a z legitimních důvodů.

Nemůžeme však pokračovat v přijímání dílčích nových iniciativ, aniž bychom disponovali komplexním hlavním plánem EU pro strategii správy hranic. Rovněž je důležité vyhodnotit stávající systémy, abychom zvážili, je-li skutečně třeba vytvářet nové nástroje, stejně jako jejich reálnost, spolehlivost, interoperabilitu, a také je-li dostatečná pozornost věnována ochraně základních práv jednotlivců.

Gérard Deprez (ALDE), písemně. – (FR) Podporuji zprávu paní Hennis-Plasschaertové o dalších opatřeních v oblasti správy hranic v Evropské unii.

Tváří v tvář výzvě zvyšování vnitřní bezpečnosti a současného usnadnění cestování státních příslušníků třetích zemí navrhla Komise tři řešení: zaznamenávání vstupu a výstupu, zejména pro řešení jevu osob pobývajících nad rámec platnosti víz, usnadnění přechodu hranic cestujícím v dobré víře a zavedení elektronického systému cestovních povolení podle vzoru systému existujícího od ledna ve Spojených státech. U posledního bodu bych rád zdůraznil význam politické studie Komise, jež analyzuje účinnost, dopady a

praktickou realnost systému tohoto typu: je třeba, abychom měli přístup k objektivnímu hodnocení jeho prospěšnosti a jeho skutečné, nikoliv pouze předpokládané, přidané hodnoty.

Nesmíme zapomínat, že abychom mohli zavést tento úžasný nástroj, musíme splnit dvě podmínky: je třeba, abychom urychlili realizaci systému SIS II a umožnili biometrickou kontrolu pasů a víz, a dále je třeba, abychom posoudili dopady tohoto systému na ochranu osobních údajů, což zajistí přiměřenost opatření.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Tak význačná událost si zaslouží zdůraznění. Tato zpráva z vlastního podnětu o budoucnosti správy vnějších hranic EU je racionální a v určité míře realistická v tom, co navrhuje jakožto první fáze opětovného přezkumu správy hranic v EU, kritické, podrobné analýzy fungování a účinnosti stávajících systémů a jejich vzájemného působení.

Aniž bychom brali věci na lehkou váhu, můžeme být optimističtí, a poté o tom diskutovat.

Jako příklad, který nám pomůže pochopit myšlenky autorů tohoto textu, uvádím z této zprávy dvě pasáže.

V první se uznává, že „dosažení rovnováhy mezi narůstajícím počtem osob překračujících hranice a zajištěním větší bezpečnosti evropských občanů je složitým úkolem...“ To je pravda, ale na jiném místě čteme, že „opatření pro zvýšení pohraniční bezpečnosti musí jít ruku v ruce s usnadněním toků cestujících a podporou mobility ve stále globalizovanějším světě“.

Tato míra schizofrenie nás zcela přesahuje.

Roselyne Lefrançois (PSE), písemně. – (FR) Již od počátku jsem měla jako stínová zpravodajka Skupiny socialistů v Evropském parlamentu závažné výhrady k této zprávě, jež se týkala užitečnosti a účinnosti systému vstupu/výstupu uvedenému ve sdělení Evropské komise. Realizace takového systému, přímo inspirovaného programem US-VISIT, by znamenala obrovské investice, zatímco bychom v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví a zločinu získali pouze nejisté výsledky. To je ve všech ohledech výsledek amerického experimentu.

Kromě toho plánovaná opatření, jež vycházejí z masivního shromažďování osobních údajů, podle mého názoru představují riziko pro ochranu soukromí. Tento názor sdílí i evropský inspektor ochrany údajů.

Přijetí několika mých pozměňovacích návrhů zaměřených na zdůraznění pochyb ohledně potřeby a přiměřenosti tohoto systému a na kritiku kultury podezřívání, která stále více proniká do rozhodnutí o správě vnějších hranic, mne přivedlo ke schválení této zprávy v plénu.

V době, kdy globální ekonomika zabředla do krize, existují pro evropský rozpočet bezpochyby jiné priority.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva z vlastního podnětu o správě hranic EU je důležitá, protože bude sloužit jako pokyny pro právní předpisy, jež bude ES navrhovat v roce 2009. Jako zpravodaj skupiny PPE-DE jsem přesvědčen, že v textu musí být vyjádřena jasnější podpora přípravě dalších kroků v oblasti integrované správy hranic.

Pokud se týká evropského systému vstupu/výstupu, byla již část údajů potřebných pro jeho vytvoření systémy, jako jsou VIS, SIS a EURODAC. Komise musí uskutečnit propojení těchto systémů a rozšíření jejich funkcí, a tím snížení nákladů.

Vítám možnost občanů EU využívat automatické brány v rámci programu registrace cestujících v dobré víře, protože přispěje k urychlení toků cestujících a k prevenci přetížení dopravy. Navrhuji však změnu pojmu „cestující v dobré víře“ na „častý cestující“, aby ti zbývající cestující nebyli považováni za „vysoké riziko“.

Vytvoření elektronického systému cestovních povolení není z finančního hlediska odůvodněné. Proto navrhuji jeho nahrazení povinným používáním biometrických pasů ze strany státních příslušníků třetích zemí, u nichž nejsou při vstupu do EU vyžadována víza.

Abychom splnili strategické cíle EU, neměla by Komise začínat s vytvářením zcela nového nástroje, dokud nebudou stávající nástroje plně funkční a spolehlivé.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Bezpečnost vnějších hranic je otázkou, která není dostatečně projednávána, ať již námi v Evropském parlamentu, nebo ostatními orgány Společenství. Podpořil jsem tuto zprávu, protože jsem pevně přesvědčen, že význam lepší identifikace státních příslušníků třetích zemí

nespočívá pouze v udržení lidí, kteří by neměli vstupovat, na vnějších straně hranic, ale spíše by měla usnadňovat vstup osobám, které cestují legitimně.

Kromě mnoha nezbytných doporučení a zjištění obsažených ve zprávě bych se rád zabýval zejména tím, jak důležité je mít komplexní hlavní plán správy hranic. Přestože si v současné chvíli diktují institucionální změny v EU jiné priority, je pro nás klíčové integrovat mnoho hraničních programů, plánovaných nebo existujících, abychom se vyhnuli zbytečnému zdvojení nákladů.

Rovněž bych rád zdůraznil význam koordinace tohoto případného plánu se zkušenostmi a cíli schengenského prostoru, který je nejzářnějším příkladem tohoto typu otevřeného prostoru, jež v Evropě všichni chceme. Nepotřebujeme prozatímní postupy, zanechejme množství vzájemně neslučitelných programů.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože se domnívám, že odstranění vnitřních hraničních kontrol v EU je významným krokem v rámci evropské integrace, ale rovněž obsahuje nové problémy, které bychom měli zohlednit.

Vítám iniciativu Rady při přípravě legislativních návrhů pro období 2009–2010 týkajících se zavedení systému vstupu/výstupu, programu registrace cestujících a elektronického systému cestovních povolení (ESTA). Přestože jsem přesvědčen, že tyto programy musí být realizovány co nejdříve a musí fungovat co nejúčinněji, je třeba, aby byly správně připraveny.

Správné fungování systému vstupu/výstupu bude záviset jak na vybavení, tak na operační perspektivě úspěchu systémů VIS, SIS II a EURODAC. Jsem přesvědčen, že je zcela zásadní, aby byl vytvořen komplexní hlavní plán, který stanoví obecný rámec strategie EU v oblasti hranic a zajistí koordinaci a spolupráci mezi různými systémy a orgány s odpovědností v této oblasti.

Musíme rovněž přihlédnout ke zkušenostem, které mají v této oblasti USA. Souhlasím s autorem, že programy jako US VISIT mohou fungovat z technického hlediska a že program tedy není překážkou bránící běžnému toku cestujících.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Právní systém, který je zranitelný vůči podvodům, obtížně vymahatelný a často neuplatňovaný, je pobídkou k porušování – pokud ne dokonce k ignorování – právních předpisů. Při zohlednění dostupných informací je třeba věřit, že toto jednou z potíží způsobených rozdílnými evropskými právními předpisy o přistěhovalectví. Je dobře známo, že odrazující účinek práva závisí více na tom, s jakou pravděpodobností bude uplatňováno, než na jeho sankcích. Tyto obavy naznačují, že je třeba, aby evropské orgány spolupracovaly na uplatňování stávajících právních předpisů a rovněž na přizpůsobení právního rámce realitě popsané v různých zprávách.

Konečně ve jménu solidarity a spravedlnosti pro všechny musí být zdůrazněno, že je třeba uvažovat o zátěži, kterou správa vnějších hranic představuje pro dotčené členské státy.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro tuto zprávu o dalších opatřeních v oblasti správy hranic EU. Rád bych vás však upozornil na několik důležitých aspektů, ke kterým by se mělo v budoucnu přihlížet.

Prostor bez vnitřních hranic nebude fungovat bez odpovědnosti za správu těchto hranic. Proto je klíčovým prvkem zvýšení bezpečnosti na hranicích, která by měla postupovat společně se zlepšováním volného pohybu osob ve stále jednotnější Evropě. Avšak konečným cílem by mělo být dosažení rovnováhy mezi zajištěním volného pohybu osob a poskytováním vyšší bezpečnosti evropským občanům.

Zásadním prvkem by měl být přístup založený na cíli ochrany soukromí takovým způsobem, aby nebyly zneužívány osobní údaje cestujících a aby sami cestující důvěřovali orgánům shromažďujícím tyto údaje. Použití osobních údajů prospívá veřejné bezpečnosti. Avšak připomenu, že důvěra veřejnosti v činnost orgánů musí tvořit základ jakékoliv legislativní aktivity v této oblasti. Proto je třeba osobní údaje přísně chránit a řádně kontrolovat.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, chci podpořit zprávu paní Hennis-Plasschaertové o důležité otázce dalších opatření v oblasti správy hranic Evropské unie a podobných zkušenostech v třetích zemích. Souhlasím se zpravodajem, že je zásadní rozhodnout a posoudit stávající opatření v rámci správy hranic před tím, než budou investovány další prostředky a než budou vyvíjeny nové systémy, což Komise zřejmě podporuje, zejména systém vstupu/výstupu pro všechny státní příslušníky třetích zemí, program registrace cestujících, který jim je rovněž otevřený, a rámec pro rozvoj místních režimů pro cestující a automatická kontrola hranic. Tyto postupy mají velký potenciál, ale je třeba jej zdůraznit, a v tomto ohledu

vítám práci zpravodaje, že absolutní priorita musí být přidělena zajištění ochrany osobních údajů a rozvoji technologie, která minimálně zasahuje důvěrné údaje osob, přičemž by se v neposlední řadě nemělo zapomínat na komplexní analýzu nákladů a přínosů.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) S ohledem na význam volného pohybu osob jakožto součásti evropského projektu bylo účelem opatření přijatých v uplynulých letech zjednodušení kontrol na vnitřních hranicích. Avšak tyto kroky musí odrážet nařízení, která zpřísňují kontroly na vnějších hranicích.

V situaci, kdy bylo například v roce 2006 zaznamenáno v Evropské unii až 8 milionů nelegálních přistěhovalců, se domnívám, že je nezbytná iniciativa Komise týkající se zavedení systému vstupu/výstupu, programu registrace cestujících a elektronického systému cestovních povolení během období 2012–2015. Evropský prostor bez hranic se stal z přání skutečností a může fungovat pouze tehdy, když budeme předpokládat společnou odpovědnost a pokud prokážeme solidaritu při správě vnějších hranic, úkolu, v němž budou hlavní úlohu hrát členské státy na vnější hranici EU, včetně Rumunska.

Avšak nesmíme zapomínat na skutečnost, že již dnes existují systémy ochrany hranic, například EUROSUR a FRONTEX. Pro jejich funkčnost je proto nezbytné posoudit, do jakého rozsahu je mohou nové iniciativy doplnit, aniž by vzniklo riziko zdvojení. Kromě toho se musíme stále zajímat o dodržování práv osob na soukromí a na rozvoj nových, méně rušivých technologií.

Daniel Stroj (GUE/NGL), písemně. – (CS) Především bych chtěl uvést, že rozhodně nesouhlasím s jedním ze základních východisek předložené zprávy, a to s tím, že zrušení hraniční kontroly na vnitřních hranicích EU je jedním z největších úspěchů evropské integrace. Zrušení hraničních kontrol je jen nezbytným důsledkem neoliberálního projektu EU, v jehož bytostném zájmu je volný pohyb kapitálu, zboží a osob – pracovních sil. EU by měla vykazovat především úspěchy na poli mírové a sociální politiky, ovšem těch je bohužel stále méně.

Zpráva rovněž vychází z toho, že v oblasti správy vnějších hranic EU by měly být kopírovány systémy zaváděné v USA. To je scestné už jen s ohledem na reálně existující a posilovanou „železnou oponu“ mezi USA a Mexikem. S ohledem na správu vnějších hranic EU bych také rád zdůraznil, že nedávná evropská minulost jasně prokázala, že politické a sociální problémy nejsou řešitelné policejními a režimovými opatřeními.

– Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) V tomto vysvětlení hlasování se my, švédští sociální demokraté v Evropském parlamentu, zaměřujeme na objasnění, proč jsme se rozhodli hlasovat pro zprávu pana Lehneho o přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu. Jsme přesvědčeni, že je to důležité doplnění Lehneho zprávy o statut evropských soukromých společností.

Jsme přesvědčeni, že chybějící společný soubor opatření pro přeložení sídla společnosti představuje problém pro společnosti, které se chtějí v rámci vnitřního trhu přesunout do zahraničí, protože jsou v současné době nuceny k likvidaci, tedy ukončit podnikání, aby mohly přeložit své sídlo. Považujeme rovněž za správné, že Evropský parlament navrhuje, že přeložení sídla společnosti nesmí zahrnovat obcházení právních, sociálních nebo daňových podmínek. Vítáme také skutečnost, že Evropský parlament zdůrazňuje daňovou neutralitu přeložení sídla společnosti.

Nesouhlasíme však se všemi závěry výboru týkajícími se projednávání zprávy. Například nesouhlasíme se zněním bodu odůvodnění G, že Evropský parlament nemůže vydávat právní předpisy odporující judikatuře Evropského soudního dvora. Chtěli bychom poukázat na to, že Evropský parlament společně s Radou právní předpisy vytváří, a poté je úkolem Evropského soudního dvora tyto právní předpisy vykládat, nikoliv jinak. Kromě toho bychom chtěli, aby byla ze zprávy odstraněna slova „Evropský parlament zdůrazňuje pozitivní dopady daňové konkurence na hospodářský růst v kontextu Lisabonské strategie“.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem proti zprávě pana Lehneho o přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu. Ve skutečnosti jsem přesvědčen, že přeshraniční migrace společností by neměla být považována za klíčový prvek dokončení vnitřního trhu, ale, jak tomu často je, za způsob obcházení vnitrostátního práva v řadě oblastí (nejen zdanění). Proto jsem proti této zprávě, neboť existuje skutečné riziko, že přeložení sídel společností do zahraničí bude obcházet právní, sociální a daňové požadavky Evropské unie.

– Zpráva: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedající, podporuji zprávu Giusta Catanii. Podle mě potřebujeme revidovat nařízení Dublin tak, aby rozhodnutí země, která rozhoduje o žádosti o azyl, zohledňovalo individuální potřeby žadatelů o azyl. Je třeba, abychom zdůrazňovali integraci žadatelů o azyl do jejich nové prostředí a zajištění, že jim bude umožněna výuka jazyka země, ve které žijí, protože to zvýší jejich šance na přizpůsobení se jejich nové kultuře.

Guy Bono (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro tuto zprávu z vlastního podnětu italského poslance skupiny Konfederace Evropské sjednocené levice/Severské zelené levice Giusta Catanii o budoucnosti evropského společného azylového systému.

Text této zprávy se zaměřuje na situaci žadatelů o azyl, jejichž osud připomíná loterii závislé na zemi, ve které přistanou a jejíž zadržovací podmínky jsou pouze snesitelné. Taková je situace, jež ovlivňuje zejména hraniční země, ale je třeba se jí zabývat na evropské úrovni. V sázce jsou základní práva žadatelů o azyl, stejně jako schopnost jednotlivých zemí vyrovnat se s těmito migračními tlaky. Jedná se o společnou odpovědnost.

Obsahem této zprávy je poskytnutí jasného přehledu situace a konkrétních výzev vyvstávajících před Evropskou unií v kontextu této debaty.

Tímto hlasováním se připojím k francouzským socialistům odsuzujícím situace, která již není nadále přijatelná a kterou musí Evropa, jakožto demokratická instituce a ochránkyně lidských práv, napravit.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Jsem proti posunu ke společné přistěhovalecké a azylové politice v Evropě. Jsem přesvědčen, že harmonizovaný azylový systém naruší suverénní právo Spojeného království samostatně rozhodovat, kdo smí a nesmí žádat o azyl v její zemi. Kromě toho jsem přesvědčen, že společný azylový systém oslabí odpovědnost ministrů Spojeného království a poslanců vůči občanům, kteří je zvolili.

Souhlasím s tím, že rozvinuté země, jako je moje, nesou humanitární odpovědnost za obyvatele třetích zemí, kteří čelí, nebo budou v případě návratu čelit, pronásledování, mučení nebo smrti. Obávám se však, že odstraněním nezávislé možnosti Spojeného království monitorovat a regulovat počet azylantů bychom se sami vystavili dalším hrozbám teroristických útoků.

Gérard Deprez (ALDE), písemně. – (FR) Podporuji zprávu pana Catanii o budoucnosti evropského společného azylového systému.

Všichni političtí uprchlíci mají právo vstoupit do Evropské unie, a jakmile bude uznán jejich status, usadit se na evropském území. Naneštěstí se toto právo neuplatňuje v členských státech jednotně: uznávání tohoto statusu se podle jednotlivých členských států liší od 0 do 90 %.

Máme-li v celé EU vytvořit jednotnou úroveň ochrany, musíme mít možnost rychle zavést celou řadu prvků. Mezi ně náleží vytvoření jednotného postupu pro podání žádostí o azyl a jednotné normy prohlášení za uprchlíka, zavedení zákonných a efektivních mechanismů solidarity mezi členskými státy – některé země jsou zaplaveny žádostmi, zatímco jiné z toho vyvážnou lépe, zlepšení přijímacích podmínek žadatelů a nižší míra používání zadržení a zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu.

To vše je v sázce v rámci „azylového legislativního balíčku“, který jsme právě teď na konci volebního období Parlamentu začali projednávat.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Myšlenkou zprávy pana Catanii je, že žadatelé o mezinárodní ochranu musí přicházet nezbytně v dobré víře, ale ve skutečnosti každý ví, že azyl není často pouze nic víc než záminka využívaná případnými ekonomickými přistěhovanci, aby nebyli vypovězeni. Členské státy jsou údajně nutně hluché k jejich neštěstí, represivní a příliš pomalu přijímají rozhodnutí. Přesto nikdo nepoukazuje na to, že je to zneužívání postupů pro nezákonné účely, co zpomaluje vyhodnocování opravdových žádostí o azyl.

Není pochyb, že tyto důvody stojí v pozadí některých návrhů ve zprávě, například návrh, aby země odpovědná za projednání žádosti o azyl měla zohledňovat přání azylantů, že by tato země měla být určena evropským orgánem, že by měli azylanti mít stejná práva jako osoby s dlouhodobým pobytem, že by měli požívat práva na volný pohyb osob na území Evropy atd.

Souhlasíme s tím, že je potřebná spolupráce s těmi evropskými zeměmi, které vzhledem ke své geografické podobě leží na frontové linii migračních toků a zvládají je s obtížemi, ale to zcela určitě nesmí mít za následek

evropskou politiku, která prikazuje státům, koho musí na svém území přivítat na základě vrtochů žadatelů o azyl a nadnárodní správy.

Louis Grech (PSE), písemně. – Souhlasíme s hlavními myšlenkami této kompromisní zprávy, a proto hlasujeme pro. Přesto nesouhlasíme s některými klauzulemi, například těmi, jež se týkají zadržování. Domnívám se, že zcela neodráží a přesně nevykládají komplexní a obtížnou situaci malých členských států, jako je Malta.

Malta čelí nepoměrnému přílivu nelegálních přistěhovalců v porovnání se svými geografickými omezeními (194 čtverečních kilometrů), malému počtu obyvatel (400 000) a dalším omezeným zdrojům (správním, finančním atd.), což by mělo být zohledněno při regulaci, diskusích nebo tvorbě právních předpisů týkajících se této záležitosti.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Ve skutečnosti stojí za přáním vytvořit společný evropský azylový systém pouze jediný cíl, konkrétně poskytnou členským státům Evropské unie právní přijmout co nejvíce možných politických přistěhovalců jednodušším způsobem a bez omezení, která byla považována za zbytečná a odporující lidským právům.

Evropa si tak upevnila postavení hostitele všech populací přistěhovalců a obzvláštní důraz je kladen na úplné dodržování zásady nenavracení a povinnost poskytnout pomoc podle ustanovení Úmluvy OSN o mořském právu.

Proto – a to je pochopitelné pro tyto proimigrační typy – jednoduchá skutečnost, že má každý členský stát stále suverenitu a své vlastní postupy azylového práva, vede k nesrovnalostem v přijímání žádostí o azyl, a je tedy překážkou všeobecnému přijímání žadatelů o azyl.

Kvůli 26 milionům vnitřně vysídlených osob a více než 12 milionům uprchlíků na světě není třeba, abychom nalézali více řešení pro přijímání, protože těch nikdy nebude dost, aby zvládla exponenciální nárůst poptávky, ale spíše abychom těmto lidem umožnili zůstat ve svých vlastních zemích, aby si tam našli práci a usídlili své rodiny, a abychom je v tom podporovali.

Jean-Marie Le Pen (NI), písemně. – (FR) Zpráva komunistického poslance pana Catanii doporučuje vytvoření evropské politiky podporující přistěhovalectví.

Ve skutečnosti chce pod záminkou obrany lidských práv změnit Evropu v otevřené společenství, jež je připraveno přijmout všechnu bídu světa.

Proto navrhuje harmonizaci azylového práva shora, zásadu nenavracení, zákaz zadržování a dokonce rozšíření působnosti směrnice o postavení státních příslušníků třetích zemí s dlouhodobým pobytem na uprchlíky.

Pan Catania předstírá, že zapomněl, že nejvíce přistěhovalců přicházejících do Evropy – 75 000 v roce 2008 – pouze na pobřeží Středozemního moře – nejsou političtí, nýbrž ekonomičtí uprchlíci, kteří utíkají před chudobou ve svých zemích.

Toto zneužívání práva na azyl, odporující Ženevské úmluvě, není uvedeno v žádném z bodů této zprávy, a to z dobrého důvodu: je vhodné přimět „bílého muže“, aby se cítil vinným tím, že se mu bude připomínat, že byl hrozným kolonialistou a že za to nyní musí platit v každém smyslu tohoto slova. Legendy neumírají snadno.

Pokusem o přeměnu azylového práva na běžný imigrační průmysl dláždí pan Catania cestu rozličnému zneužívání a z nelegálních přistěhovalců dělá obětní beránky.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Vítám skutečnost, že Komise navrhla nařízení aktualizaci azylového práva EU, která je za stávajících okolností naléhavě potřebná. Počet uprchlíků neustále narůstá a stávající nařízení a směrnice už tuto situaci nezvládají. Proto jsem přesvědčen, že by bylo zásadní, aby byly reformy Komise realizovány co nejdříve, a chtěl bych kategorizovat následující body těchto reforem, jež mají zásadní význam.

Musí existovat společný azylový systém, a to takový, který povede k „jednotným a odůvodněným lhůtám“.

Musí být posílena práva uprchlíků – kvůli svému postavení jakožto osob obzvláště „potřebujících ochranu“ nemohou být uprchlíci zásadně vzati do vazby.

Musí existovat jednotné hraniční kontroly, aby osoby požívající práva na mezinárodní ochranu získaly možnost snazšího přístupu.

V současné době platný dublinský systém, podle kterého není možné brát v potaz přání žadatelů o azyl, například jejich výběr evropské země, musí být revidován tak, aby osoby, u nichž je přiznána zvláštní potřeba ochrany, mohly žít i v jiné zemi EU.

Jednotlivé členské státy si musí zachovat svou možnost nezávisle rozhodnout, koho a kolik osob přijmou, a proč tak učiní.

Podporuji návrh Komise a zprávu z vlastního podnětu, ale chtěl bych ještě jednou zdůraznit, že v této otázce je klíčová rychlá a jednotná realizace.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem dnes proti návrhu pana Catanii o budoucnosti evropského společného azylového systému. Moje strana, Nizozemská socialistická strana, není přesvědčena, že by harmonizace azylové politiky a zřízení agentury, která by ji v budoucnu měla řídit, vedla k rovnoměrnější distribuci mnoha žádostí o azyl mezi různými členskými státy. Žádosti o azyl jsou mnohem více určovány přítomností rodinných příslušníků a známých v určitých členských státech, což přitahuje nové žadatele.

Také se domnívám, že by harmonizace vedla k horší azylové politice v zemích, kde je tato politika v současné době relativně dobře upravena, protože by členské státy mohly této standardizace využít k usilování o nejnižší možnou úroveň. Takový závod o nejhorsí podmínky je nežádoucí a ve svém důsledku by nakonec pouze poškodil žadatele o azyl. Jak obdivuji práci pana Catanii, tak nemohu podpořit jeho závěry v tomto ohledu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Zatímco je spolupráce v azylových otázkách vzhledem k masivním tokům uprchlíků důležitá, smysl navrhované evropské agentury pro azyl je pochybný. Další aktualizace může být provedena, aniž by byla tato agentura třeba, zatímco některá z předpokládaných opatření budou spadat do pravomocí jiných organizací, například agentury Frontex. Není absolutně přijatelné, aby tato nová agentura vytvářela analýzy rizik, které by musely členské státy povinně využívat, což by bylo, řekněme, předepisování, které žadatele o azyl musí členské státy přijmout. To je zásadní narušení suverenity členských států a jedinou odpovědí je odmítnutí.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Přestože mohou být v některých případech důvody, které někoho přinutí k emigraci podobné důvodům žadatelů a azyl, musí být oba systémy dostatečně rozdílné, ať již v oblasti práva, nebo oblasti správních postupů.

S touto významnou výhradou musí být projednána skutečnost, že kvůli účinnému otevření hranic v schengenském prostoru rozhodnutí jednoho členského státu ovlivní ostatní. Současně by mohla být myšlenka Evropy chápána žadatelů o azyl, kteří ji považují za homogenní celek, jako antiteze nebezpečí, před kterým utíkají. Konečně bude pro žadatele o azyl utíkající před skutečným ohrožením svých životů obtížné, aby si vybírali své místo vstupu do Evropy, nebo aby byli schopni zvládnout administrativní procesy, jež jsou nezbytné a nutné pro případného přistěhovalce. Všechny tyto úvahy činí nezbytnou spolupráci mezi členskými státy, ani by platil výše uvedený názor, že by se měl azyl stát alternativním prostředkem vstupu přistěhovalců, nebo víceméně prostředkem pobídky k nelegálnosti některých migračních toků.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, nemohu souhlasit s mnoha body zprávy pana Catanii o budoucnosti evropského společného azylového systému, a proto musím hlasovat proti ní. Přestože souhlasím s panem Cataniou, že instituce azylu je základní součástí demokracie a ochrany lidských práv, jimiž se zajišťuje její zachování, takže je naprosto nezbytné zabránit jakémukoliv možnému zneužití.

Proto by spíše než společný azylový systém v Evropě a spíše než vybudování „Evropy azylu“, abych použil slova Evropského paktu o přistěholectví a azylu přijatého loni v říjnu Evropskou radou, vhodnější vybudovat „Evropu práv“, která tedy bude Evropou potírající příčiny nárůstu počtu uprchlíků, jak poznamenal zpravodaj, a která přijme výraznější mezinárodní úlohu při řešení konfliktů v některých zemích, která vyvine mnohem větší tlak na zajištění respektování důstojnosti, lidského života a základních svobod, jakkoliv tomu tak dosud není. Boj proti dopadům těchto závažných porušování práv neřeší, a nikdy nebude schopen vyřešit, stávající problémy, k čemuž by měly být používány jiné nástroje.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) V posledních letech narostl počet uprchlíků do Evropské unie na 10 milionů a mimo ně zde existuje ještě 26 milionů vnitřně vysídlených osob.

Společná evropská azylová politika je nezbytná, protože azylové politiky 27 členských států EU jsou příliš odlišné – což je v praxi hazardování s budoucností lidí, a to je pošetilé. Během první fáze (1999–2005) se EU pokoušela harmonizovat přístup politik členských států na základě společných minimálních norem. Ve druhé fázi se pracovalo na společném azylovém postupu a jednotném statusu osob, kterým byl přiznán azyl nebo dodatečná ochrana.

Zpráva, kterou dnes máme přijmout, vítá zřízení evropské agentury pro azyl, ale vyjadřuje politování nad pomalým pokrokem při realizaci druhé fáze; tomu by případné nevstoupení Lisabonské smlouvy v platnost uškodilo. Podporuji požadavek na zlepšení stávajících právních předpisů týkajících se směrnice o azylovém řízení, směrnice, kterou se stanoví podmínky přijetí a směrnice, kterou se uděluje nebo odebírá status uprchlíka.

Podporuji tuto zprávu, protože je důležité, aby byla zavedena norma ochrany uprchlíků a aby všechny členské státy ukázaly solidaritu ve svých odpovědnostech a smysluplně spolupracovaly.

– **Zpráva: Gabriele Stauner (A6-0022/2009)**

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Staunerové o akčním plánu Komise o akčním plánu Komise na zřízení integrovaného rámce vnitřní kontroly rozpočtu Unie. Zásady jasného finančního řízení a rozpočtové transparentnosti jsou zásadní, nikoli pouze kvůli získání prohlášení o věrohodnosti od Evropského účetního dvora díky zjednodušení právních předpisů o kontrole a následnému případnému snížení souvisejících nákladů, ale ze střednědobého hlediska rovněž kvůli efektivnějšímu monitorování využití zdrojů občanů Evropské unie, čehož výsledkem bude zvýšení legitimacy činností EU. Proto jsem přesvědčen, že je zásadní zahájit spolupráci s členskými státy a nezávislými auditorskými institucemi, jak již mimo jiné uvedl zpravodaj.

– **Zpráva: Manuel Medina Ortega (A6-0058/2009)**

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Soudy se zabývají mezinárodním a přeshraničním důkazním právem stále častěji. Tyto případy se mnohou týkat Rakušanů, kteří utrpěli úraz v Německu, kazového zboží nebo služeb dodávaných mezi členskými státy, svědků, kteří žijí na druhém konci EU nebo obžalovaných, kteří se odstěhovali do zahraničí. Právo na nápravu u soudů nesmí v žádném případě zaniknout kvůli tomu, že se důkaz nachází mimo území, kde se nalézá dotčený soud. Lidé nám na základě praxe říkají, že stejně jako v minulosti existují nevyřešené otázky související s přeshraničním uznáváním důkazů v občanskoprávních a obchodněprávních věcech. Protože si tyto záležitosti stále žádají řešení, hlasoval jsem pro tuto zprávu.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pana Mediny Ortegy o spolupráci soudů členských států při uznávání důkazů v občanskoprávních nebo obchodně právních věcech. Je zřejmé, že za účelem podpory účinnosti, a tím jakémukoliv zbytečnému plýtvání časem a penězi, by měly být podporovány přímé styky mezi soudy a jejich úplná spolupráce. Kromě toho by se měly více využívat informační technologie, zejména bezpečná e-mailová komunikace a videokonference, protože jsou současně nejefektivnější, pokud se týká výsledků a nákladů. Konečně souhlasím se zpravodajem, když vítá, co bylo v této souvislosti učiněno v kontextu programu elektronického soudnictví.

– **Zpráva: Bert Doorn (A6-0014/2009)**

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pana Doorna o provádění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Zcela souhlasím, že je nezbytné vyzvat Komisi k tomu, aby ve spolupráci s členskými státy podporovala vnitrostátní struktury zajišťování kvality, což zaručí nezávislé a externí zajištění kvality účetních forem. Kromě toho se domnívám, že je správné a nezbytné sledovat a podávat zprávy ohledně stavu plnění cílů směrnice, nebo jejich předpokládaného plnění.

– **Zpráva: Claire Gibault (A6-0003/2009)**

Robert Atkins (PPE-DE), *písemně*. – Konzervativní poslanci Evropského parlamentu ze Spojeného království podporují rovné zacházení a rovný přístup žen a mužů ve všech aspektech společnosti, včetně umění. Proto jsme dnes podpořili tuto zprávu.

Avšak chceme uvést do zápisu, že nesouhlasíme s plánem kvót, jak jsou stanoveny například v bodu 12 této zprávy.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající, hlasoval jsem pro tuto zprávu. Několik dnů po Mezinárodním dni žen zde v této sněmovně opět diskutujeme o sociální nerovnosti obou pohlaví. Dokonce ani svět umění není těchto problémů ušetřen, jak jasně zdůraznila Komise.

V celém odvětví divadelního umění ženy stále usilují o dosažení plnoprávného postavení, zřídka dosahují na pozice s větší odpovědností ve velkých kulturních institucích a často je jejich mzda nižší než u jejich mužských kolegů. Zejména netypická pracovní doba charakterizující práci v umění ztěžuje sladění ženských rolí pracovnice, ženy a matky a často nutí ženy, aby si vybraly mezi kariérou a rodinou.

Závěrem bych tedy rád zdůraznil, že je třeba zajistit vhodný poměr žen a mužů v rozhodovacích a konzultačních orgánech zabývajících se nábořem pracovníků, propagací, odměňováním a financováním a rovněž v ostatních oblastech tohoto odvětví, aby se zavedlo statistické sledování, které poskytne srovnávací analýzy pracovních podmínek žen v různých zemích Unie.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o rovném zacházení a přístupu mužů a žen v oblasti divadelního umění, protože nerovnosti v oblasti profesního postupu a příležitostí u žen a mužů v divadelním umění jsou velmi citelné přítomné a trvalé. Je zde rovněž nevyhnutelně třeba uvést do praxe demokratický názor, že „stejná práce musí být odměněna stejnou mzdou“, což se v umění, stejně jako v mnoha dalších odvětvích, neuplatňuje.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Divadelní umění vzkvétá tisíce let v každé společnosti na Zemi. Je proto pochybné, proč chce EU prosazovat svou vůli na odvětví, kterému se daří právě proto, že se ho příliš netýkají zásahy z Bruselu.

Nedomnívám se, že jako poslanec Evropského parlamentu mohu říkat lidem zabývajícím se divadelním uměním, jak by měli řídit své vlastní záležitosti. Avšak domnívám se, že je mou úlohou zajistit, aby byli divadelní umělci a organizace podporující divadelní umění co nejméně dotčeni dobře míněnými, ale nevhodnými a naivními iniciativami, jako je tato.

Zcela podporuji rovné zacházení se ženami a muži z hlediska práva. Avšak jsem přesvědčen, že by nemělo být nikdy umožněno politickému tlaku, aby zasahoval do uměleckých rozhodnutí. V této sněmovně jsme stáli proti reakcím vyvolaným vyobrazení proroka Mohameda v dánských novinách. Obávám se, že narušením umělecké svobody, i když jen mírným, narušíme rovněž hodnoty svobody slova a projevu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro tuto zprávu, protože zdůrazňuje rozsah a trvalý charakter nerovnosti mezi ženami a muži v oblasti divadelního umění a její dopad na celou společnost. Rovněž se v ní zdůrazňuje absolutní nezbytnost podpory přístupu žen ke všem uměleckým profesím, v nichž tvoří menšinu.

Jak je zdůrazněno ve zprávě, podíl žen zaměstnaných v uměleckých profesích a v oficiálním kulturním sektoru je velmi malý. Rovněž nedostatečné je zastoupení žen v odpovědných pozicích kulturních institucí a v akademiích a na vysokých školách, kde jsou určitá umění vyučována.

Proto souhlasíme s mnoha zde předloženými návrhy, které zdůrazňují potřebu podpory přístupu žen ke všem uměleckým profesím a dalším profesním činnostem v oblasti umění, kde tvoří menšinu. Členské státy by měly být rovněž vybízeny k tomu, aby odstranily všechny překážky přístupu žen k řídicím pozicím v kulturních institucích a také v akademiích a na vysokých školách.

Rovněž zdůrazňujeme, že diskriminace žen je problémem pro rozvoj kulturního odvětví, protože ho zbavuje talentů a schopností. Rovněž uznáváme, že je třeba, aby se talentovaní v zájmu svého uznání stýkali s veřejností.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Není pochyb o tom, že my ve straně Junilistan podporujeme rovné zacházení, stejnou odměnu za stejnou práci a základní zásadu rovnosti žen a mužů. Proto jsme hlasovali pro tuto zprávu.

Avšak jedná se o hlasování pro s jednou zřejmou výhradou. Jsme proti tomu, aby se Evropský parlament pokoušel určit, jak mají jednotlivé členské státy například strukturovat svou státní péči o děti či uplatňovat systém kvót.

Tato zpráva je typickým příkladem všetečnosti a horlivosti pro regulaci, která Evropský parlament charakterizuje. Namísto toho, aby byl fórem pro výzvy vyžadující přeshraniční spolupráci, neustále se vměšuje do záležitostí, jež jsou a zůstanou vnitrostátními záležitostmi.

David Martin (PSE), písemně. – Tato zpráva zdůrazňuje přetrvávající nerovnost v oblasti profesního postupu a příležitostí mezi ženami a muži v odvětví divadelního umění. Podporuji tuto zprávu, v níž se členské státy vyzývají k přijetí konkrétních opatření pro podporu a pobízení žen k pokračování v jejich kariéře tam, kde jsou nedostatečně zastoupeny.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), písemně. – Jsem přesvědčen, že by nerovnost mezi ženami a muži měla být odstraněna z našeho života. V dnešním civilizovaném světě nesmí existovat nerovnost mezi muži a ženami a většinami a menšinami. Evropský parlament musí postupovat podle svých dřívějších právních předpisů a dodržovat hodnoty univerzální solidarity. V rámci rozhodovacího procesu v divadelním umění i jiných oblastech musí být zastoupeny ženy i muži. Aby byl nalezen skutečný talent, nejschopnější herci a žadatelé zasluhující pozornost, musí mít v totožných oblastech ženy stejné postavení jako muži. Tam, kde je před ženami dávana přednost mužům, nebo naopak, musí být provedeny seriózní opravy a zavedena reálná ochrana, která ukončí tyto nesrovnalosti. Znevýhodnění skupiny z důvodu pohlaví nebo jiných charakteristik již nebude EU tolerovat a je naší povinností zajistit, že se to bude uplatňovat ve všech oblastech divadelního umění (a rovněž v ostatních oblastech). Proto je mou povinností a povinností skupiny PPE-DE hlasovat pro všechny právní předpisy podporující rovnost, nápravu špatného jednání a lepší ochranu soudržnosti mezi osobami opačných pohlaví.

Maria Petre (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu a dobře se mi spolupracovalo s paní Gibaultovou. Nesmíme zapomínat na to, že jsou ženy v divadelním umění pořád obecně nedostatečně zastoupeny, a to konkrétně v řídicích funkcích. Rovněž nesmíme zapomínat, že hovoříme o citlivé oblasti s velkým multiplikačním efektem, která svému publiku a společnosti zprostředkovává silná sdělení. Nemáme dostatečný počet školek a jeslí. Rovněž jde o skutečnost, že pracovní doba v divadelním umění je dlouhá a nestandardní. Zlepší-li se tyto aspekty, bude možné dosáhnout úrovně zastoupení ve výši 30 %, která je navrhována v této zprávě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Gibaultové o rovném zacházení a přístupu mužů a žen v oblasti divadelního umění. Souhlasím s cíli této zprávy: poznat způsob, jímž jsou sociálně a kulturně vytvářeny identity v oblasti divadelního umění a navrhnout konkrétní řešení, která by mohla napravit nerovnováhu spojené se současnou nerovností. Pro ozdravení tohoto odvětví a rovněž pro osobní rozvoj mužů a žen by měly být využity všechny zdroje zkušeností. Konečně se domnívám, že je nutností nalézt velmi rychle řešení pro otevření jeslí v kulturních zařízeních, jejichž otevírací doba bude přizpůsobena zkouškám a představením.

– Zpráva: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedající, podporuji zprávu pana Schwaba o emisích CO₂ a zlepšení bezpečnosti silničního provozu. Je zásadní, aby úsilí o snižování emisí CO₂ nenarušovalo ostatní stejně důležité aspekty konstrukce automobilů a nedopadalo negativně na bezpečnost silničního provozu. Jsem přesvědčen, že podpora a investice do rozvoje inovačního evropského automobilového průmyslu nám umožní účinně chránit pracovní místa v tomto odvětví, jež bylo nejhůře zasaženo finanční krizí.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Nyní existují nové technologie, které zásadně zlepšují bezpečnost v dopravě (například ABS) nebo snižují množství emisí CO₂ (například pneumatiky s nízkým odporem), jsou-li nainstalovány jako standardní na nových motorových vozidlech.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Pan poslanec Evropského parlamentu Schwab navrhl zprávu, jejímž cílem je zvýšit bezpečnost automobilů prostřednictvím zavedení zvýšených požadavků na bezpečnostní opatření u výrobců automobilů. Všechna nová vozidla vyrobená v Unii budou muset splňovat technické požadavky a odpovídat opatřením, která sníží jejich dopad na životní prostředí a s tím spojených emisí hluku a zvýší bezpečnost silničního provozu. Nařízení spojuje pokrok evropského automobilového průmyslu a technologií a zvýšenou ochranu bezpečnosti, kterou mohou evropští spotřebitelé očekávat. Tyto inovace pomohou snížit emise CO₂, spotřebu paliva a znečištění hlukem.

S potěšením podporuji tuto zprávu, která prospěje nám všem.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (DE) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť spotřebitelé potřebují a chtějí bezpečnější a ekologičtější vozidla. Pokud se týká bezpečnosti automobilů, vítám zejména povinné vybavení osobních vozidel ABS o roku výroby 2011.

Pokud se týká pneumatik, jsem přesvědčená o pozitivním významu úsilí o snižování emisí CO₂ prostřednictvím používání lepších pneumatik s nižším valivým odporem a zavedení elektronického systému pro monitorování tlaku v pneumatikách. Avšak snižování emisí CO₂ nesmí jít na úkor bezpečnosti pneumatik, tedy jejich přilnavosti na mokřém povrchu.

Rovněž mě těší, že stávající zásoby nebudou – jak bylo původně plánováno – staženy z trhu do 12 měsíců, ale do 30 měsíců po zavedení nových norem. Tím se zabrání nezbytnému zničení zásob pneumatik, což by mohlo způsobit další poškození životního prostředí. Kromě toho poskytneme našim podnikům citelně zasaženým hospodářskou krizí dostatečné přechodné období pro splnění jim uložených požadavků.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Všichni občané této planety, kteří jsou obeznámeni se závažností globálního oteplování, mohou jednat tak, aby zastavili tento proces ohrožující Zemi. V případě řidičů a vozidel, jež řídí, je tato činnost uvedena ve zprávě, o níž dnes hlasujeme.

„Ekologická jízda“ znamená snížení spotřeby paliva. EU se zasazuje o možné snížení těchto nákladů o 20 miliard EUR do roku 2010. Rovněž se zasazuje o případné snížení emisí CO₂ o 50 milionů tun. Tato patření se bezpochyby projeví až z dlouhodobého hlediska. Avšak je užitečné, aby jejich uplatňování začalo platit do jednoho roku před návrhem Komise.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji toto nařízení, díky němuž budou kvůli novým technologiím automobily a silnice bezpečnější. Tato opatření zahrnují systémy monitorování tlaku v pneumatikách, požadavky na přilnavost na mokřém povrchu a systémy varování při vybočení z jízdního pruhu. Tato zpráva snižuje emise CO₂ prostřednictvím nových norem, které musí splňovat pneumatiky, což zlepší palivovou účinnost a sníží účty za palivo.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pana Schwaba o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel ohledně obecné bezpečnosti. Cílem této vynikající zprávy je zajistit řádné fungování vnitřního trhu a současně vyšší úroveň bezpečnosti a ochrany životního prostředí. Tyto požadavky pro schvalování typu byly harmonizovány na úrovni Společenství kvůli zabránění odlišnostem systémů jednotlivých členských států, a tím k zajištění vysoké úrovně bezpečnosti silničního provozu a ochrany životního prostředí v celém Společenství. Proto zcela souhlasím s panem Schwabem, neboť navrhované nařízení výrazně zjednodušuje právní předpisy pro schvalování typu v oblasti bezpečnosti motorových vozidel a pneumatik v rámci jednoho nařízení Rady a Parlamentu.

– Zpráva: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Původní směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění, společně s dalšími šesti směrnicemi, není v členských zcela uplatňována, a proto tyto směrnice neplní svůj účel. Proto bylo rozhodnuto o jejich přepracování, a o tom jsme dnes v tomto Parlamentu hlasovali. My švédští sociální demokraté přepracování podporujeme a víme o tom, že obsahuje určitá zlepšení stávajících pravidel. Rozhodli jsme se však vyslovit se proti dotčené směrnici v závěrečném hlasování, protože jsme přesvědčeni, že některé pozměňovací návrhy, které byly schváleny hlasováním, směrnicí podstatně zhorší v porovnání s původním návrhem Komise. Například jsme nemohli souhlasit s dodatečnými výjimkami pro velká spalovací zařízení.

Dalším důvodem, proč jsme byli podle našeho názoru donuceni hlasovat proti, byla skutečnost, že v této směrnici postrádáme možnost výrazného snížení emisí skleníkových plynů. Zamítnutím pozměňovacích návrhů, na jejichž předložení se podílela naše delegace a které usilovaly o mezní hodnoty emisí oxidu uhličitého pro nová velká spalovací zařízení, tato sněmovna ukázala, že nebere vážně úsilí o snížení emisí skleníkových plynů. Nemůžeme tento návrh podpořit.

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain a Eoin Ryan (UEN), písemně. – Důrazně podporujeme původní směrnici o integrované prevenci a omezování znečištění. Průmyslová činnost, jíž se týkají stávající směrnice, vypouští 55 % emisí CO₂ v EU, 83 % emisí SO₂ a 34 % NO_x. Podle stávající směrnice vydává povolení agentura pro ochranu životního prostředí, která požaduje, aby průmyslová zařízení používala „nejlepší dostupné techniky“.

Během dnešního dopoledního hlasování se vyskytlo několik problematických pozměňovacích návrhů týkajících se nového návrhu integrované prevence a omezování znečištění.

1. Minimální požadavky. Irsko je proti pozměňovacímu návrhu o minimálních požadavcích, protože bude postihovat irský průmysl, a úsilí podniknutému v nedávné době pro dosažení statusu stávající směrnice. Zdroje by byly lépe využity při prosazování směrnice v těch členských státech, které nesplňují její podmínky.

2. Drůbež a kejda a bláto. Několik pozměňovacích návrhů usilovalo o zanesení dalších témat ohledně drůbeže a distribuci kejdy do rámce působnosti. Hlasoval jsem proti tomuto pozměňovacímu návrhu, aby se předešlo dvojí úpravě, protože ohledně kejdy a bláta postačuje směrnice o dusičnanech. V případě drůbeže integrovaná prevence a omezování znečištění již chovy se 40 000 a více kusy. Pozměňovací návrh by tuto hranici snížil ze 40 000 na 30 000 u nosnic, 24 000 u kachen a 11 500 v případě krůt. V posouzení dopadů se nic neuvádí o tom, jak se k těmto číslům došlo, a o jejich vědeckých podkladech.

2. Splátky. Rovněž jsem hlasoval pro pružné splátky.

Niels Busk, Anne E. Jensen a Karin Riis-Jørgensen (ALDE), písemně. – (DA) Poslanci dánské Liberální strany Anne E. Jensenová, Karin Riis-Jørgensenová a Niels Busk hlasovali pro pozměňovací návrh 96 navržený skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu o zrušení čl. 16 odst. 4, protože šíření kejdy z hospodářských zvířat odporuje cílům integrované prevence a omezování znečištění, kterým je boj proti emisím z velkých průmyslových zařízení. Kromě toho je tato záležitost již upravena v rámcové směrnici o vodě (2000/60/ES) a směrnici o dusičnanech (91/676/EHS).

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Podle původních ustanovení této zprávy by státní nemocnice v mém regionu severovýchodní Anglie i jinde ve Spojeném království kvůli svým vytápěcím kotlům čelila masivnímu zvýšení nákladů.

Je třeba, aby měly státní nemocnice velkou kapacitu v počtu rezervních kotlů, aby mohly čelit nouzovým situacím v případě technických poruch. Tato směrnice posuzuje vytápěcí kotle na základě jejich případných emisí spíše než podle jejich skutečných emisí – čímž způsobuje podstatné náklady na jejich získání a povolení.

Podpořil jsem předložený pozměňovací návrh na vynětí příležitostných pohotovostních kotlů z působnosti této směrnice.

Nehledě na tyto obavy musíme společně usilovat o řešení společné hrozby změny klimatu a znečištění životního prostředí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tento návrh směrnice usiluje o revizi a sjednocení sedmi samostatných směrnic o průmyslové znečištění do jednoho textu.

V návrhu Komise se uvádí, že stanoví integrovaný přístup, jehož cílem je zajištění nejkomplexnějšího a nejvyváženějšího přihlédnutí k aspektům ochrany životního prostředí při vydávání povolení průmyslovým zařízením. Cílem je stanovit účinné limity emisí prostřednictvím nejlepších dostupných technik, které musí být uplatňovány soudržněji než dosud.

Podle této zprávy by tento legislativní proces mohl postihnout více než 52 000 evropských průmyslových zařízení. Proto podporujeme některé navržené odchylky pro mikropodniky a malé a střední podniky, které by neměly mít stejné povinnosti jako velká průmyslová zařízení. Podporujeme však větší zásahy do průmyslových zařízení, jež mají spalovny a spalovny, a více inspekci, než navrhuje Evropská komise.

Pozměněné znění přiznává určitou hodnotu veřejným konzultacím a úloze nevládních organizací, zohledňuje zájmy malých a středních podniků a požaduje některé rozhodovací pravomoci Evropské komise. Proto jsme hlasovali pro návrh, s nadějí, že v Portugalsku bude vláda více zasahovat do podpory a sledování kvality ovzduší.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem proti Krahmerově zprávě o průmyslových emisích. Nesouhlasím s tím, že by příslušné místní orgány měly stanovit opatření k omezení emisí jednotlivých zařízení, a tím by mělo být dosaženo úrovně emisí, která by v průměru plnila požadavky stanovené v referenčních dokumentech pro nejlepší dostupné techniky, s určitou odchylkou vhodného zohlednění místních podmínek. Tento úkol by měl být celý svěřen orgánům Společenství, nikoliv orgánům místním či vnitrostátním. V této oblasti nesmí být diskriminačním faktorem specifické charakteristiky regionu, protože rozdílné minimální mezní hodnoty způsobují velmi různé náklady a výnosy, jež následně negativně ovlivňují skutečnou konkurenceschopnost podniků.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Nedávno přijatý klimatický a energetický balíček vyžaduje naši rozhodnou akci pro splnění jeho cílů.

Předchozí úsilí EU o snížení průmyslových emisí brzdí nedostatek soudržnosti a koordinace a také vysoká míra nesourodosti. Proto velmi podporuji iniciativu Komise a návrh zpravodaje. Nahrazení několika směrnic o průmyslových emisích jedním, soudržným aktem je konečně krok správným směrem. Jsem rovněž připraven podpořit jakoukoliv iniciativu zaměřenou na omezení byrokracie, zvýšení pružnosti předpisů týkajících se inspekci zařízení a zvýšení transparentnosti. Zcela podporuji návrh zpravodaje na zvýšení úlohy Evropského parlamentu při práci na budoucích změnách právních předpisů.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh směrnice Evropské komise o průmyslových emisích a pozměňovací návrhy Evropského parlamentu znovu odhalují, že skutečným cílem „zelené ekonomiky“ není ochrana životního prostředí, ale zajištění zisků kapitálu. Prohlášení Evropské komise o omezování emisí skleníkových plynů jsou zavádějící a dezorientující.

Směrnice se týká více než 52 000 průmyslových zařízení, které v členských státech EU odpovídají za velký podíl emisí jsou rovněž společně odpovědné za neplnění cílů stanovených samotnou Evropskou komisí v oblasti snižování atmosférického znečištění.

Nejdůležitější pozměňovací návrh Evropského parlamentu podstatně omezuje působnost směrnice a zavádí prvky nejednoznačnosti a nejistoty, které vždy prospívají ziskům plutokracie a posilují neodpovědnost kapitálu. Současně jsou sami průmyslníci omezeni na rozhodující faktor při určování úrovně emisí, které budou stanoveny podle jejich potřeb a priorit, jinými slovy na základě motivu zisku.

Bezvýhodná situace v ochraně životního prostředí je součástí antimonopolního, protiimperialistického boje pracovníků proti ekonomické suverenitě monopolů a jejich politické moci a proti EU a stranám podporujícím evropskou jednosměrku.

– Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0044/2009)

Jan Andersson, Ole Christensen, Göran Färm, Anna Hedh, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Inger Segelström, Britta Thomsen a Åsa Westlund (PSE), písemně. – Návrh Komise o statutu evropské soukromé společnosti představuje příležitost pro nereseriozní společnosti k obcházení pravidel účasti pracovníků. Registruje-li evropská společnost své sídlo v členském státě s nižší nebo žádnou účastí pracovníků a provozuje-li svou činnost v jiném členském státě s vysokou účastí, může dotčená pravidla obcházet.

Skupina socialistů v Parlamentu však společně s EKOS dosáhla kompromisu, který návrh Komise podstatně vylepšuje. Kompromis nyní stanoví, že mají-li společnosti určitý počet svých zaměstnanců v jiném členském státě s vyšší účastí pracovníků v porovnání s členským státem, kde má společnost své sídlo, použijí se příznivější pravidla pro účast pracovníků.

Přestože je kompromis mnohem lepší než původní návrh, neuspěli jsme beze zbytku. Hranice pro účast pracovníků jsou stále vysoké v porovnání s pravidly v některých členských státech a existují rovněž problémy s určením, co se považuje za vyšší úroveň účasti pracovníků. My – dánská a švédská delegace socialistické skupiny – jsme se proto rozhodli zdržet se závěrečného hlasování.

Johannes Blokland (IND/DEM), písemně. – (NL) Dnes odpoledne jsme hlasovali o statutu evropské soukromé společnosti. Nakonec jsem z následujících důvodů hlasoval proti návrhu. Zprv se domnívám, že tento návrh zvyšuje právní nejistotu v Evropské unii. Vztah mezi vnitrostátní soukromou společností a evropskou soukromou společností, mezi platným vnitrostátním právem a zněním nařízení, není dostatečně jasný. Jak by se mělo zabránit obcházení prospěšných vnitrostátních právních předpisů? Do jaké míry návrh odpovídá ochraně spotřebitelů?

Na tyto otázky zde nejsou uspokojivé odpovědi. Dnes jsme také hlasovali o jiné zprávě, kterou předložil pan Lehne a ve které doporučuje zlepšení překládání sídel společností do zahraničí. Považuji to skutečně za lepší myšlenku než evropskou soukromou společnost. Kdyby byla Komise tak odvážná a usnadnila překládání sídel společností za hranice při snížení administrativní zátěže, byl by celý návrh týkající se evropské soukromé společnosti zbytečný.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Výrazné rozdíly mezi právními systémy členských států často nutí společnosti, které chtějí působit v zahraničí, k velmi nákladným postupům. To platí zejména pro malé a střední podniky, které jsou méně strukturované.

Vytvořením tohoto statutu bude podniknut další krok k odstranění těchto překážek, zejména v odvětví, jež je pro evropskou ekonomiku životně důležité.

Vytvoření evropské soukromé společnosti umožní malým a středním podnikům zřizovat své dceřinné společnosti bez ohledu na místo jejich sídla. Umožní jim podnikat v zahraničí stejně snadno jako v tuzemsku.

Čas a peníze, které malé a střední podniky ušetří díky tomuto opatření vycházejícímu z aktu o malých podnicích, vytyčuje jasný kurz pro budoucí evropskou politiku v oblasti podnikání.

Proto poslanci zastupující portugalskou sociálně demokratickou stranu tuto zprávu podporují.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Pan Lehne předložil zprávu z vlastního podnětu, v níž navrhuje nařízení Rady, jehož cílem je zjednodušit překládání sídel malých a středních podniků v rámci Společenství, pokud byla tato společnost založena v členském státě Společenství. Cíl je chválný. Musíme však být opatrní, aby tento nástroj nebyl zneužíván k narušování vnitrostátního práva obchodních společností a aby bylo současně zajištěno, že tento status (*Societas Privata Europea*) bude pro podniky představovat reálnou alternativu.

Je několik návrhů z mnoha, které zůstávají velmi sporné, včetně odkazů na minimální kapitál, kontrol při registraci, odkazů na vnitrostátní právo, přeshraničních složek a účasti zaměstnanců. Některé pozměňovací návrhy předložené výborem ECON požadují od roku 2010 jednotnost v některých oblastech, včetně daní, a účinně omezují použitelnost vnitrostátního práva.

Přestože v zásadě souhlasíme s návrhem evropské společnosti působící podle stejných zásad v celé EU, působnost tohoto návrhu by neměla být rozšířena na omezování rozhodnutí jednotlivých států týkajících se jejich daní, což rozhodně náleží jednotlivým členským státům.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Hlasovala jsem v závěrečném hlasování proti statutu evropské soukromé společnosti. Základní myšlenka zavedení společné formy evropské společnosti pro soukromé společnosti je velmi dobrá. Jedná se o reformu, která je skutečně nezbytná.

Návrh Komise je velmi stručný. Hranice, kdy se má namísto statutu evropské soukromé společnosti použít vnitrostátní právo, je velmi nejasná. Velké množství pravidel a předpisů společností má být upraveno v jejich společenských smlouvách. I když se pro některé společnosti může jednat o pozitivní krok, některé otázky jsou takové, že musí být v tomto statutu jasně specifikovány: například hranice mezi kompetencemi společnosti jakožto subjektu a menšinovými akcionáři. Kromě toho je nedostatečné zastoupení zaměstnanců v řídicích orgánech společnosti.

Statut evropské soukromé společnosti byl významně vylepšen během soustavných jednání Rady a já stále doufám, že bude výsledek dobrý. Avšak my dnes nehlasujeme o stanovisku k tomuto návrhu. Je to návrh Komise ve znění pozměněném panem Lehnem, a to velmi usnadňuje moje rozhodnutí: nejasnost a problémy obsažené v tomto návrhu zastiňují pozitivní aspekty reformy a hrozí nám bezprostřední riziko, že bude existovat status odporující svému účelu. Kromě toho s ohledem na nedávný pozitivní pokrok v rámci Rady by podpora této zprávy byla v porovnání s prací Rady krokem vedle.

Nechystáme se hlasovat o návrhu Rady, je to v podstatě návrh Komise. Proto jsem se rozhodla hlasovat proti.

David Martin (PSE), písemně. – Tato iniciativa vytváří novou evropskou právní formu navrženou pro zvýšení konkurenceschopnosti malých a středních podniků usnadněním jejich usazování a fungování na vnitřním trhu. Podporuji tuto zprávu, která povede k větší ochraně pracovníků a informací, které jim jejich společnost poskytuje.

Bernhard Rapkay (PSE), písemně. – (DE) Delegace německých sociálních demokratů (SPD) hlasovala pro možnost zřizovat evropské soukromé společnosti. Avšak rádi bychom podali následující vysvětlení.

Účast pracovníků je pilířem demokratické a sociální Evropy. Proto právo pracovníků na informace, konzultace a účast bez omezení musí mít stejnou formu jako ve stávajících předpisech pro evropskou společnost (*Societas Europaea* – SE) a evropskou družstevní společnost (*Societas Cooperativa Europaea* – SCE).

Nyní schválená forma evropské soukromé společnosti v tomto ohledu – což je důvod, proč jsme hlasovali pro – představuje vylepšení návrhu Komise, ale neplní cíl přizpůsobení stávajících předpisů. Nebylo zcela odvráceno nebezpečí obcházení práv pracovníků na účast.

Proces ještě pokračuje. Vyzýváme Radu ministrů, aby následujícím způsobem vylepšila tento návrh:

– doplnění jasných odkazů na směrnici o evropské společnosti (SE), zejména na její standardní pravidla týkající se voleb členů správních a dozorčích rad,

- zjednodušení nepraktických ustanovení článku 34, výrazné snížení prahových hodnot,
- stanovení, že bude evropská soukromá společnost opravdu působit přes hranice.

Vyzýváme Komisi, aby konečně uvedla do chodu 14. směrnici o přeložení sídle společnosti s ručením omezením, protože práva na účast pracovníků při přeložení sídla společnosti mohou být citlivě zajištěna pouze celoevropskou směrnicí o účasti pracovníků.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh pana Lehneho na nařízení Rady o statutu evropské soukromé společnosti. Podporuji práci, kterou vykonal pro stanovení autonomních předpisů o záležitostech, které jsou klíčové pro „každodenní život“ SPE, například minimální kapitál, účast zaměstnanců a kontroly registrace. Konečně pokud se týká odkazů na vnitrostátní právní předpisy, jsem přesvědčen, že cíl nařízení o SPE, zejména vytvoření jednotné formy podniku v celém Společenství, je velmi vítaná a užitečná.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) V době narůstající hospodářské krize je rozvoj sektoru malých a středních podniků velmi žádaný. Musíme usilovat o odstranění správních a právních překážek, které komukoliv brání v zahájení podnikání. Procesní požadavky, byrokracie a vysoké náklady na registraci by neměly stát v cestě lidem, kteří chtějí rozvíjet svůj podnikatelský záměr. Nové společnosti znamenají nová pracovní místa, a tedy hospodářskou obnovu.

Evropskou unii tvoří 27 členských států s rozdílnými právními systémy a různými systémy pro zakládání společností. Vytvoření celoevropské formy zakládání společností – evropské soukromé společnosti – konečně zjednoduší život všem, kdo chtějí zahájit podnikání, a přispěje ke zefektivnění zásady volného pohybu kapitálu.

Jednotné požadavky pro zakládání společností a provozování činnosti, nízké kapitálové požadavky a zjednodušené metody registrace s konečnou platností způsobí úspěch evropské soukromé společnosti. Poskytne přitažlivou alternativu k vnitrostátním předpisům. Bude rychlá, levná a bude postrádat nadbytečné formality, ale zajistí vhodnou úroveň právní jistoty.

– Zpráva: László Surján (A6-0111/2009)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva požaduje v rámci EU další finanční zdroje pro oblast za oblastí, zatímco v členských státech je třeba šetřit v odvětvích, jako je zdravotní péče, školství a sociální péče.

Kromě toho je ve zprávě několik oblastí, například finanční krize, změna klimatu a energetická politika, spojeno s obrovskými náklady, jež jsou zcela nepoměrné k rozpočtu EU. Tyto záležitosti je třeba řešit v jednotlivých členských státech podle jejich domácích politických postupů, což bude mít za následek demokratický základ pro oběti, jež musíme přinést.

Proto jsme se rozhodli hlasovat proti této zprávě o rozpočtu Komise na rok 2010.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jako reakci na zhoršující se hospodářské a sociální situaci v různých členských státech EU dosud nepřijala žádnou účinnou iniciativu, která se nezaměřuje na ochranu finančního kapitálu.

Je naléhavě třeba, abychom přijali neprodlená opatření Společenství, která přispějí k účinné odpovědi na potřeby pracovníků, výrobního sektoru, mikropodniků a malých a středních podniků tím, že mobilizuje nezbytné finanční zdroje.

Avšak EU projednala a přijala rozpočet na rok 2009, jako kdyby k ničemu nedošlo – rozpočet Společenství, který je relativně nejmenší od přístupu Portugalska k EHS – znovu ukázala svou třídní povahu.

Při reakci na důkaz hloubky krize kapitalismu (ve svých politikách) nepodařilo se Evropskému parlamentu zatajit skutečnou situaci. Nyní přijaté usnesení proto zakřiknutě prohlašuje, že se rozpočet Společenství na rok 2010 musí blížít omezením stanoveným ve víceletém finančním plánu na období 2007–2013 – který, kromě toho, že zcela jasně neodpovídá situaci, není prováděn – a rovněž uznává, že je kategorie výdajů „nedostatečná“.

Protože jsme se již spálili a měli bychom být opatrnější, doufáme, že tyto proklamované zájmy již nejsou krátkodobými přáními s ohledem na evropské volby a že se tak, jako obvykle, nestane v případě dobrých úmyslů.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, po pozorném přečtení zprávy pana Surjána o pokynech pro rozpočtový proces na rok 2010 jsem se rozhodl hlasovat proti. Nejsem přesvědčen, že důvěryhodnost Evropského parlamentu pramení ze zřizování propojení k rozpočtovým položkám. Tímto způsobem sejde ze zřetele motivace nutící evropské instituce jednat. Kromě toho jsem kvůli souhlasu se zásadou maximální transparentnosti přesvědčen, že prostředky přidělované různým odvětvím by měly být rozdělovány bez diskriminace ohledně účinnosti nebo výsledků. Odvětví, která si vedou hůře, musí být rovněž podporována. Ve skutečnosti se možná jedná o odvětví, která nejvíce potřebují institucionální podporu Společenství.

– **Zpráva: Vladimír Maňka (A6-0057/2009)**

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) V době, kdy jsou prováděny škrty ve zdravotnictví, školství a sociální péči ve veřejném sektoru, měly by šetřit rovněž instituce EU. Jsme přesvědčeni, že by konečně měly být omezeny prostředky Výboru regionů a Evropského hospodářského a sociálního výboru. Daňoví poplatníci v EU by nepoznali jakýkoliv rozdíl, pokud by se na tyto instituce použil přísný úsporný plán.

Rovněž jsme proti nárůstu počtu zaměstnanců politických skupin v Evropském parlamentu. Vzhledem ke stávající situaci to nejsou nezbytné náklady.

Otevření muzea evropských dějin, jak o tom rozhodlo předsednictvo Evropského parlamentu, je rovněž špatnou myšlenkou. Zkušenosti ukazují, že takové muzeum bude použito jako propagandistický nástroj pro stále federalizovanější EU.

Proto jsme se rozhodli hlasovat proti této zprávě týkající se, mimo jiné, rozpočtu Evropského parlamentu na rok 2010.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Vítáme skutečnost, že Evropský parlament nyní považuje jazykové otázky za „základní zásadu“ v rámci svých priorit pro rozpočet Společenství na rok 2010:

– „neví, jak by ještě více zdůraznil základní zásadu, že ke všem poslancům by se mělo přistupovat stejně a měly by jim být poskytovány úplné a kvalitní služby, které jim umožní pracovat a vyjadřovat se, získávat veškeré dokumenty ve svém rodném jazyce...“;

– „domnívá se, že v roce 2010 by mělo být vyvinuto co největší úsilí, aby k poslancům všech národností a jazyků bylo přistupováno stejně, pokud jde o jejich možnost plnit povinnosti, jež jim přísluší, a vykonávat veškerou politickou činnost v mateřském jazyce, pokud si tuto možnost zvolí“;

– „zdůrazňuje... zásadu demokratické legitimacy zajištěnou prostřednictvím všech jeho poslanců a jejich práva na úplnou mnohojazyčnost; je proto toho názoru, že současný rozpočet může a měl by být využit k úsilí o dosažení tohoto cíle...“

Nemůžeme však zapomínat na to, že rozpočtové návrhy předložené poslanci Evropského parlamentu z portugalské komunistické strany – které požadují, aby byly na zasedáních k dispozici všechny úřední jazyky EU (jak v rámci orgánů Společenství, tak na externích zasedáních konaných jako součást činnosti Parlamentu) – jsou již roky úspěšně zamítány.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, neschvaluji zprávu pana Maňky o pokynech pro rozpočet na rok 2010, a proto jsem hlasoval proti ní. V bodu 5 návrhu usnesení je ve skutečnosti zmínka o úplném přizpůsobení s ohledem na přistoupení Chorvatska k Evropské unii. Avšak jak se píše v usnesení, v situacích, jako je tato, s 27 členskými státy a jedním případným přistoupivším státem, by se měl přizpůsobit přistupující stát, nikoliv zbylé země. Kromě toho se necítím schopen podpořit rozšíření pro druhý rok pilotního programu pro rozšířenou spolupráci mezi předsednictvím EU a Rozpočtovým výborem, neboť ho nepovažuji za užitečné a účinné.

– **Zpráva: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)**

Jim Allister (NI), *písemně*. – Tato zpráva se zabývá významnou slabinou stávajícího právního rámce. Zejména se obávám nedostatečné odpovědnosti společností se sídlem v EU, které mají možnost inzerovat ve Spojeném království, ale nemusí žádat o licenci. Spotřební daň Spojeného království vlastně pouze vybízí k tak znepokojujícímu jednání společností, které se ustaví v zámorí, a tím se vyhnou povinnosti žádat o licenci ve Spojeném království. Proto vítám tuto zprávu, která by se měla ubírat cestou k řešení tohoto problému.

Liam Aylward, Brian Crowley a Eoin Ryan (UEN), písemně. – Ochrana spotřebitele má pro všechny členských státech nejvyšší význam. Jedná se rovněž o oblast, kde mohou členské státy spolupracovat na zajištění ochrany potřeblitelů využívajících přeshraniční služby. Zpráva paní Schaldemoseové o rizicích hazardních her na internetu je příkladem, jak může mít pragmatický, kooperativní přístup členských států vyvolat přístup, jehož jádrem je ochrana spotřebitele.

Zpráva uznává, že nebezpečnost hazardních her na internetu bude nejlépe vyřešena uznáním zásady subsidiarity v této oblasti a umožněním členským státům, aby si toto odvětví regulovaly samy. Požaduje však spolupráci a koordinaci v rámci boje proti podvodům a trestným činům a řešení zdravotních problémů a problémů s veřejným pořádkem, jako je například závislost nebo ochrana osobních údajů.

Ústředním bodem zprávy je zajištění integrity sportu a sportovních událostí. Je zcela nezbytné, aby byl sport uznáván především pro své hodnoty v oblasti společnosti, zábavy a zdraví a aby tyto hodnoty nebyly žádným způsobem ohrožovány nebo manipulovány kvůli finančnímu zisku. Na internetu hraje mnoho evropských občanů. Musíme zajistit ochranu těchto občanů a jsem přesvědčen, že v tomto ohledu je zpráva paní Schaldemoseové důležitým krokem.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Podporuji otevřenější herní prostředí v Evropě. Příliš dlouho státní monopoly kontrolované vládami bránili novým účastníkům v poskytování herních služeb v Evropě.

Hazardní hry na internetu nabízí spotřebitelům nový způsob, jak si užívat hraní. Nemám problém s odpovědnými hráči účastníky se herních činností provozovaných odpovědnými provozovateli. Tato zpráva usiluje o zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele a spravedlivého a transparentního herního prostředí v kyberprostoru. Podle mne je rovněž důležité podniknout všechny vhodné kroky k zákazu hraní nezletilých na internetu.

Samozřejmě existují obavy ohledně sociálních dopadů hazardních her, a tyto obavy sdílím. Domnívám se však, že odpovědnost byla přičtena herním společnostem, nikoliv jednotlivcům. Rozhodnutí, zdali hrát, či nehrát, je konečnou osobním rozhodnutím a jednotlivec musí být odpovědný za následky.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedající, jsem velmi spokojen s výsledkem hlasování o zprávě paní Schaldemoseové o hazardních hrách na internetu. Ukazuje se, že drtivá většina poslanců Parlamentu považuje hazardní hry za hospodářskou činnost velmi zvláštní povahy, na kterou se nemohou uplatňovat pravidla vnitřního trhu.

Sociální dopad hazardních her a jejich dopady na zdraví a také rizika trestné činnosti s tím spojené a související s jejich zvláštními kulturními aspekty musí být všechny vzaty v potaz. To rovněž platí pro mnohé studie, které dokládají, že použití internetu tato rizika znásobuje. Hazardní hry v celé Evropě samozřejmě nemůže kontrolovat pouze jeden jediný orgán.

Zpráva paní Schaldemoseové rovněž zmiňuje pozitivní dopady hazardních her, jejichž zachování je podle mne důležité. V mnoha evropských zemích zisky z těchto her představují značné finanční částky, které jdou například na umění, vědu, práci s mládeží a nemocnice. Z těchto finančních prostředků mají prospěch tisíce nevládních organizací, a kromě toho jsou hazardní hry největším zdrojem příjmů celoevropských sportovních organizací, a zejména základních sportovních činností.

Skutečnost, že většina v Parlamentu chce zachovat stávající právní předpisy o politice hazardních her, nikoliv je pouze nahradit kodexem chování, který by spotřebitelům poskytoval menší ochranu, neznamená, že by tento trh neměl být liberalizován. To jednoduše znamená, že by liberalizaci měly provést členské státy podle svých podmínek. Pokud kromě toho existuje přání zachovat státní monopoly, musí být systém nediskriminační a právně odůvodněný.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Hlasovala jsem proti zprávě o rizicích hazardních her na internetu, neboť se domnívám, že alternativní usnesení zamítnuté v plénu by lépe odráželo aktuální stav odvětví hazardních her na internetu.

Sdílím obavy z okradení občanů a obavy ohledně závislosti na hazardních hrách, vezměte na vědomí, že hazardní hry jsou kontrolovány ve většině členských států, aby byli občané chráněni před touto závislostí a podvody a aby se zabránilo praní špinavých peněz.

Je třeba předcházet problému hazardních her a hazardního hraní nezletilých a kromě toho bojovat proti podvodům a trestným činům. Jsem přesvědčena, že alternativní usnesení by tyto záležitosti řešilo mnohem efektivněji.

Seán Ó Neachtain (UEN), písemně. – (GA) Ochrana spotřebitele je životně důležitá pro všechny členské státy. Je to rovněž oblast, kde je zoufale potřebná spolupráce členských států, a to zejména z hlediska přeshraničních služeb. Tato zpráva ukazuje, že pragmatický přístup vycházející ze spolupráce může zajistit, že ochrana spotřebitele bude v centru politik Evropské unie.

Tato zpráva uznává, že nejlepším přístupem k řešení záležitostí hazardních her na internetu je uznání zásady subsidiarity v tomto odvětví a ponechání otázek regulace na jednotlivých členských státech. Zpráva tedy uznává, že nejlepším prostředkem v boji proti podvodům, trestným činům a sociálním problémům je spolupráce a koordinace.

Ústředním bodem zprávy je sport a potřeba zachování jeho integrity a důstojnosti. Sociální a kulturní hodnota sportovních činností musí být chráněna a musí být zajištěno, že sport nebude manipulován kvůli penězům nebo kvůli podobným důvodům. Hazardním hrám se v Evropské unii věnuje mnoho lidí. Musíme zajistit, aby tito lidé nebyli zranitelní prostřednictvím internetu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Schaldemoseové o rizicích hazardních her na internetu. Jsem pevně přesvědčen, že v tomto odvětví, které ostatně představuje velmi významný zdroj příjmů sportovních organizací, musí existovat úplná transparentnost, jež ochrání zájmy veřejnosti i spotřebitelů. Konečně se domnívám, že jednotné právní předpisy, nikoliv rozdílné právní předpisy, jako jsou ty v současné době platné, mohou být velmi užitečné, aby se zabránilo tomu, že budou hazardní hry na internetu považovány za společenský problém.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Naneštěstí jsem se nemohl zúčastnit hlasování o zprávě paní Christel Schaldemoseové o rizicích hazardních her na internetu. Rád bych však využil této příležitosti k souhlasu se zpravodajkou, protože zpráva poukazuje na některé nebezpečné aspekty týkající se hazardních her na internetu. V roce 2004 tvořily hazardní hry na internetu zhruba 5 % celého herního trhu v EU a toto číslo v posledních několika málo letech rychle narostlo.

Je důležité chápat, že různé nezákonné činnosti, například podvody s kreditními kartami, přístup nezletilých k hazardním hrám na internetu, domlouvání zápasů atd. jsou v současné době nedílnou součástí hazardních her na internetu. Rovněž počet závislých osob pravděpodobně vzrůstá, protože pro mnoho lidí je hraní po internetu pohodlné.

Dopad hazardních her na internetu dosud nebyl podrobně prozkoumán, jak správně poukázala zpravodajka. Proto je pro ochranu občanů zásadní, aby členské státy provedly intenzivní výzkum dopadů a rovněž zlepšily monitorování a regulaci herních trhů.

Christel Schaldemose (PSE), písemně. – Zpráva paní Schaldemoseové o rizicích hazardních her na internetu stanoví povinnosti členských států v oblasti regulace svých herních trhů, aby byli chráněni zranitelní spotřebitelé, zejména děti, aby se bojovalo proti trestným činům a aby byly chráněny sportovní zápasy před riziky, například domlouváním výsledků.

Poslanci Evropského parlamentu odstranili hazardní hry ze směrnice o službách kvůli jejich zvláštnímu postavení a neexistuje zjevně žádná vůle vytvořit právní předpisy na úrovni EU. Sociálně demokratičtí poslanci proto důrazně podporují požadavek zprávy vůči členským státům, aby regulovaly své herní trhy za účelem ochrany spotřebitelů. Zpráva rovněž objasňuje, že takové regulace musí být přiměřená a nediskriminační, jak stanoví Smlouvy o EU.

Sociálně demokratičtí poslanci Evropského parlamentu jsou přesvědčeni, že zákon Spojeného království o hazardních hrách představuje právní předpis odpovídající Smlouvě, který je zaměřen na zajištění spravedlivých a otevřených herních služeb a současně brání trestné činnosti a chrání děti a zranitelné osoby. Některé členské státy v současné době přezkoumávají své právní předpisy o hazardních hrách, aby zajistily jejich slučitelnost se Smlouvami o EU.

Sociálně demokratičtí poslanci Evropského parlamentu zdůrazňují, že orgány v EU musí zůstat ostražitě a spolupracovat proti všem rizikům trestné činnosti, domlouvání zápasů a ohrožení mladých lidí a zranitelných osob způsobené všemi druhy hazardních her. Sociálně demokratičtí poslanci Evropského parlamentu vítají trvalé úsilí uznávaných provozovatelů herních služeb týkající se podniknutí opatření, které zajistí realizaci těchto zájmů.

Marianne Thyssen (PPE-DE), písemně. – (NL) Provozování hazardních her a sázení není stejnou hospodářskou činností jako ostatní, jak se domnívají někteří v této sněmovně. Evropský soudní dvůr potvrdil

ve své judikatuře, že to jsou samy členské státy, kdo určuje, jakou úroveň ochrany považují za přiměřenou k ochraně svých občanů před riziky hazardních her.

Subsidiarita vhodná v tomto případě znamená, že členské státy musí mít možnost kontrolovat a regulovat své herní trhy v souladu se svými tradicemi a kulturou, aby chránily spotřebitele před riziky závislosti, podvodů a praní špinavých peněz. S ohledem na další rizika týkající se hazardních her po internetu jsem přesvědčen, že celoevropská seberegulace herního průmyslu nemůže nahradit vnitrostátní právní předpisy.

Proto se připojuji k podstatné většině svých kolegů z Výboru pro vnitřní a ochranu spotřebitelů, že čistý přístup vnitřního trhu k hazardním hrám není vhodný. Proto jsem se rozhodl upřímně hlasovat pro zprávu paní Schaldemoseové.

– **Zpráva: Maria Petre (A6-0088/2009)**

Adam Bielan (UEN), *písemně*. – (PL) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Marie Petreové o zajištění kvality potravin. Rád bych však vyjádřil své obavy z toho, že běžný spotřebitel není obeznámen s rozdílem mezi chráněným označením původu a chráněným zeměpisným označením. Jsem přesvědčen, že informační kampaň o této otázce je velmi důležitá.

Šarūnas Birutis (ALDE), *písemně*. – (LT) Je třeba, aby členské státy podporovaly ty systémy zajišťování kvality, které jsou již dobře známe evropským spotřebitelům. Tyto systémy by neměly být jednotné, ani by neměly být sloučeny do jednoho. Pro zajištění minimálních norem certifikace kvality ve Společenství musí být posouzeny a uznány v evropském měřítku. Proto musí mít Komise úřad, který by byl zodpovědný za schvalování a povolování použití těchto systémů v evropském měřítku a který by zajistil jednotnou a účinnou kontrolu na evropské i vnitrostátní úrovni.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože souhlasím se zavedením povinného označování místa výroby primárních produktů na základě označení země původu, které bude odrážet přání spotřebitelů dozvědět se více o původu výrobku, který kupují. Systém tohoto typu by se měl uplatnit i na zpracované potravinářské produkty a bude označovat původ hlavních složek a surovin, uvádět jejich místo původu a také místo konečného zpracování.

Niels Busk, Anne E. Jensen a Karin Riis-Jørgensen (ALDE), *písemně*. – (DA) Poslanci dánské Liberální strany Anne E. Jensenová, Karin Riis-Jørgensenová a Niels Busk hlasovali pro zprávu z vlastního podnětu paní Petreové o zajištění kvality potravin, přičemž zvážili klady a zápory, a protože zde byla možnost hlasovat pouze o celé zprávě. Domníváme, že můžeme podpořit většinu obsahu zprávy, přestože je v ní několik věcí, s nimiž zcela nesouhlasíme.

Richard Corbett (PSE), *písemně*. – Byl jsem zklamán, že jsem byl nucen zdržet se hlasování o této zprávě, která by měla vycházet ze zelené knihy Komise v pohledu na to, jak zemědělci v celé Evropě získávají maximální výnosy na trhu z vysokých standardů své výroby. Zaměřuje se na důležité otázky, například označování země původu, rozvoj trhu s produkty ekologického zemědělství, jehož evropské produkty jsou nejvyšší na světě, a využití síly evropského zemědělství, která dá našim zemědělcům výhodu při uvádění jejich výrobků na trh – a tuto část vítám.

Zpráva však byla ve Výboru pro zemědělství naneštěstí torpédována protekcionistickými prvky, a zejména těmi, kdo usilují o ospravedlnění masivních subvencí v rámci SZP, jež narušují trh, a kteří chtějí znesnadnit dovoz výrobků ze třetích zemí do EU.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Dovolte mi poblahopřát své kolegyni paní Petreové za tuto vynikající zprávu.

Když hovoříme o kvalitě evropských výrobků, je třeba, abychom pamatovali na několik následujících bodů:

1. Uplatňování „kvalifikovaného přístupu na trh“ nabízí řešení pro zaručení, že výrobky dostupné evropským spotřebitelům budou splňovat stejné normy, ať již byly vyrobeny v tuzemsku, nebo dovezeny.
2. Náklady vzniklé evropským výrobcům v důsledku zajišťování bezpečnosti potravin a požadavků souvisejících s podmíněností, které by měly být pokryty z fondů SZP.
3. Podpora specificky evropských zemědělských a potravinářských produktů. Jak jsem rovněž požadoval ve zprávě o změně nařízení č. 3/2008, musí se zvýšit podíl spolufinancování ze strany Evropské unie.

Současné je však třeba, abychom zjednodušili administrativní postupy pro systém zaručené tradiční speciality a poskytlí lepší ochranu výrobků zeměpisným označením nebo určením původu.

Doufám, že doporučení, která se chystáme přijmout, budou Evropskou komisí a členskými státy uplatňovány co nejdříve, protože si nemůžeme dovolit plýtvat časem v době, kdy na evropské občany dopadají důsledky velmi závažné hospodářské krize.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přes dobré úmysly zpráva rozvíjí a dokonce rozšiřuje politiky, které působí problémy mnoha malých výrobců, zejména v Portugalsku. Vyvoláváním toho, co nazývají „podpora kvality evropských zemědělských produktů“ zvyšují výrobní náklady těch, kdo již mají problémy s udržení vlastní výroby. To platí zejména pro malé výrobce, jako je například mnoho drobných výrobců produkujících sýr Serra da Estrela nezpochybnitelné kvality. Je nepřijatelné, aby výrobci museli plnit nové požadavky jako podmínku pokračování výroby, aniž by dostali finanční náhradu, přičemž je třeba rovněž přispívat na náklady způsobené požadavky „úřední kontroly“. V protikladu ke stanoveným cílům je vymizením ohrožena skutečně kvalitní výroba.

Uplatňování harmonizovaných norem výroby a uvádění na trh na drobné výrobce i zemědělský průmysl je nepřijatelné. Uplatňování těchto norem zničí rozmanitost výroby a kultury v zemích, jako je Portugalsko. Je důležité tento trend zvrátit a podporovat výrobu a spotřebu na místní úrovni. Zemědělství musí být považováno za citlivou činnost, neslučitelnou s tímto modelem komerční liberalizace, jež je z ekologického hlediska neudržitelná a představuje významné ohrožení lidského zdraví.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Souhlasím se zprávou, protože považují omezení byrokracie a složitosti systému norem za zásadní. Tak se usnadní regulace a kontrola zemědělských produktů.

Výsledkem tohoto zjednodušení by bylo snížení administrativních nákladů veřejných subjektů.

Rovněž vítám zvláštní pozornost věnovanou určení místa původu a žádost určenou Komisi, aby zajistila, že tato otázka bude zařazena do jednání v rámci Světové obchodní organizace.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Nemůžeme než souhlasit se záměry v pozadí této zprávy: zajistit kvalitu evropských potravinářských produktů, konkurenceschopnost výrobců, jednoduché, ale úplné informace spotřebitelům týkající se původu výrobků, shoda s označováním původu a kvality, lepší definice tradičních a ekologických výrobků atd.

Zpravodajka má úplnou pravdu, když zdůrazňuje, že je třeba, abychom stanovili, že zemědělské a potravinářské produkty dovážené do Evropy musí splňovat stejné normy jako ty, jež jsou vyžadovány v Evropské unii, což se v současnosti naneštěstí vždy nedeje. Rovněž se nemýlí ve svém přání uplatňovat podmíněný přístup na naše trhy.

Stále však existují problémy, které je třeba řešit, včetně nespravedlivé hospodářské soutěže uvnitř Společenství, kdy členský stát stanoví přísnější normy, než jsou normy Společenství, zejména z důvodů ochrany zdraví či životního prostředí. V takových případech musí mít tento stát, ať se vám to líbí, či nikoliv, možnost uplatňovat stejná pravidla, která žádáte na úrovni WTO.

Dalším problematickým aspektem je soudržnost s environmentálními zájmy tohoto Parlamentu – měli bychom se spíše soustředit na snižování vzdálenosti mezi místem výroby a spotřeby potravin (konzumovat místní, sezonní produkty) než na nezbytně nedokonalé přizpůsobení se globálnímu trhu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva, která netvoří část žádného legislativního postupu, doporučuje několik nákladných návrhů, například agenturu EU pro kvalitu výrobků a novou podporu prodeje a opatření na podporu prodeje v rámci zemědělství. Rádi bychom rovněž poukázali na to, že tato zpráva obsahuje text, který by mohl způsobit ochranářštější politiku u zemědělského zboží ze strany EU.

Jako obvykle v takové situaci strana Junilistan pozoruje, jaké je štěstí, že Evropský parlament nedisponuje ohledně zemědělské politiky spolurozhodovacími pravomocemi. Jinak by EU spadla do pasti protekcionismu a nákladných subvencí různým skupinám v zemědělství.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu paní Marie Petreové o zajištění kvality potravin. Otázka harmonizace a vzájemného uznávání norem je velmi důležitá pro zajištění lidského zdraví. Povědomí o vztahu mezi vznikem různých onemocnění a kvalitou konzumovaných potravin je v dnešní době stále běžnější. Už jen termín „zdravé potraviny“ se sám o sobě jeví jako paradoxní. Může

být něco, co škodí lidskému zdraví, označeno jako „potravina“? Kvalita potravinářských výrobků má zásadní význam pro bezpečnost potravin našich občanů. Tyto výrobky musí splňovat jasně stanovená kritéria vycházející ze současných znalostí a hygienických zásad, a tato kritéria by rovněž měla přispívat k ochraně životního prostředí a být v souladu se zásadami správného zacházení se zvířaty určenými k porážce. Potravinářské produkty musí být rovněž řádně baleny, přepravovány a skladovány.

Kvůli zajištění vysoké kvality potravin je třeba, aby se ke spotřebitelům dostaly úplné informace o výrobku, který kupují, o jeho složkách, jakékoliv genetické úpravě, místě výroby, skladovacích podmínkách, přípravě a datu spotřeby. Zpravodajka podporuje zavedení evropské služby odpovědné za certifikaci a kvalitu potravin na úrovni Komise, která by zajišťovala splnění minimálních certifikačních požadavků. To by mohlo vytvořit jednotný systém kontroly na úrovni EU i členských států. Na základě dřívějšího usnesení zpráva rovněž podporuje zavedení zvláštního označení kvality evropských výrobků.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Celosvětová finanční a potravinová krize způsobila, že lidé šetří na spotřebě, a to znamená zvýšení tržního podílu diskontních prodejců. Kromě toho vytváříme omezující regulaci výroby našich domácích výrobců potravin a podporujeme pečeti kvality a podobné režimy. Současně dovážíme výrobky, které nesplňují naše kvalitativní normy a u nichž nemůže být kontrolována shoda s takovými normami. To znamená, že jsou tuzemští zemědělci závažně utlačováni, a my musíme zajistit, že se zejména v této obtížné situaci nebude dále snižovat klesající podíl zemědělských hospodářství a že v celé EU neztratíme naši schopnost soběstačnosti v oblasti potravinářské výroby.

Lidé, kteří jsou připraveni platit za kvalitu svých potravin, mohou také snadno ztratit svou schopnost rozlišovat, co je co mezi záplavou pečeti a symbolů kvality – ne vše, co je označeno jako „ekologické“, se vyrábí na tuzemském trhu, a ne všude, kde je uvedena konkrétní země jako země původu, pochází složky této potraviny z uvedené země. I zde existuje bezohledné chování a opakovaně jsou odhalovány potravinové skandály a podvody s označením. Koneckonců by spotřebitelé měli mít možnost spolehnout se na označení. Tato iniciativa nás zřejmě navede tímto směrem, a proto jsem pro ni hlasoval.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva, kterou nám dnes představila moje kolegyně paní Maria Petreová, obsahuje řadu doporučení, která samozřejmě podporuji. Sahají od zjednodušení administrativy při zaručování norem kvality a snižování finanční zátěže výrobců na podporu tradičních výrobků až po určení původu nebo zeměpisná označení.

V době, kdy čelíme závažné hospodářské krizi, je naší povinností přijmout opatření na podporu evropských zemědělců a zpracovatelů a pro zajištění přístupu spotřebitelů k nejlepším výrobkům za nejpříznivější ceny.

Jsem přesvědčen, že musíme zajistit poskytování pravdivých informací našim spotřebitelům o původu výrobků, abychom podpořili evropské zemědělství. Avšak nesmíme si plést tato ustanovení týkající se evropské značky kvality s protekcionismem zaměřeným na bránění přístupu k trhu Společenství. Spíše se domnívám, že účelem této značky musí být podpora evropských produktů a jejich předností před výrobky ze třetích zemí a poskytování lepších informací evropským spotřebitelům. Systém uznávání původu výrobků přispěje k odstranění obav z „kontaminovaných výrobků“.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Petreové o zajištění kvality potravin a harmonizaci příslušných norem. Jsem přesvědčen, že je toto téma velmi důležité, protože kvalita potravin má stále rostoucí dopad na kvalitu života evropských občanů. Je třeba, aby EU trvala na tom, že všechny potravinářské produkty budou v souladu s jejími výrobními normami, zejména pokud se týká zdraví a bezpečnosti. Kromě toho musí Unie zajistit rovné podmínky pro produkty vyráběné místně a pro produkty ze třetích zemí. Konečně souhlasím se zpravodajkou, když hovoří o tom, že s ohledem na chráněná zeměpisná označení, chráněná označení původu a zaručené tradiční speciality by měla být poskytnuta technická pomoc Společenství pro provádění uvedených systémů v členských státech a související hodnocení dotčených produktů.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Rozhodl jsem se nepodpořit zprávu paní Petreové o podpoře a lepším označování potravin. Zpráva obsahuje dobré návrhy týkající se zjednodušení pravidel a kratších dob pro manipulaci. Avšak ty jsou podle mého názoru převáženy protekcionistickými pasážemi o podmíněném přístupu na trh a přáním vytvořit nadnárodní orgán pro kvalitu produktů.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Pokud jsou potraviny vyráběny z důvodu zisku než pro uspokojení základních požadavků a výroba a prodej potravin se soustředí ve stále nižší počtu rukou a rozhodující slovo mají nadnárodní potravinářské společnosti a kartely (volba, která charakterizuje politiku EU a vlád členských států), pak nebudou potraviny nikdy ani kvalitní, ani levné.

Účelem navrženého návratu ke kvalitním potravinám není zvýšit příjmy zemědělců nebo uspokojit základní požadavky. Účelem je zvýšit konkurenceschopnost a zisk nadnárodních společností, zvýšit vykořisťování pracovní síly zemědělců, dále soustředit vlastnictví půdy a kontrolovat výrobu.

Zavedení a kultivace GMO a řada potravinových skandálů ukazují, že se kvalita a bezpečnost potravin v EU podřizuje zájmům velkých společností.

Klasifikace potravin na základě diferenciací potravin vycházející ze tříd a v souladu s tržním odůvodněním, že prvořadě potraviny patří osobám s vyššími příjmy a druhořadě rodinám třídy pracujících.

Zemědělci z malých a středních hospodářství mají opravdový zájem na odporu proti SZP a EU a jejich prodeji velkým podnikům, stejně jako na vstupu do řecké komunistické strany a Shromáždění pracujících, společenského sdružení pracovníků a osob samostatně výdělečně činných, aby tak zvrátili suverenitu a moc monopolů.

– Zpráva: Jonathan Evans (A6-011/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Aktualizace politiky hospodářské soutěže je obzvláště významným faktorem při přípravě nové bezpečnostní struktury a fungování politiky EU v této oblasti. Zásadními prvky tohoto procesu jsou spolupráce vnitrostátních úřadů pro hospodářskou soutěž a koordinace prostřednictvím Evropské sítě pro hospodářskou soutěž. Evropský parlament vyjádřil závažné obavy, že bez účinné Evropské sítě pro hospodářskou soutěž by aktualizace této politiky byla v podstatě pouze opětovným znárodněním politiky hospodářské soutěže a že by to zřejmě narušilo myšlenku zajištění politiky hospodářské soutěže v celé EU. Na základě kritérií pružnosti a pragmatismu zprávy z let 2006 a 2007 příznivě hodnotí účinnost a rozvoj fungování Evropské sítě pro hospodářskou soutěž. Rovněž vítám úsilí o financování spolupráce v oblasti odborné přípravy a soudní spolupráce státních soudců za účelem výkladu práva hospodářské soutěže EU a jeho uplatňování.

David Casa (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva zdůrazňuje význam zásady volného obchodu a spravedlivé hospodářské soutěže a potvrzuje význam obsahu Římské smlouvy. Musíme zajistit účinná protitrustová opatření, abychom byli chráněni před omezujícím zneužitím trhu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti zprávě, protože nebyl přijat dokonce ani návrh týkající se obav ze zneužití dominantního postavení na trhu ze strany velkých společností, zejména řetězců velkých supermarketů. Ty zneužívají svou kupní sílu a snižují ceny vyplácené svým dodavatelům z Evropské unie i třetích zemí.

Autoři ani neprokázali nezbytnou odhodlanost vyšetřit dopad, který má soustředění v odvětví supermarketů na malé podniky, dodavatele, pracovníky a spotřebitele. Zejména nehodnotí zneužívání kupní síly, které může být důsledkem takového soustředění.

Přijaté usnesení pokračuje ve vzorcích intervence v oblasti ochrany konkurenceschopnosti a proti veřejným službám. Jde ve stopách známé Bolksteinovy směrnice a vždy naléhá na potřebě splnit pravidla vnitřního trhu. Je rovněž politováníhodné, že i když hovoří o krizi a obtížích, jimž čelí hospodářství, trvá na tom, aby byla Komise obezřetná a aby nebyla zpochybňována hospodářská soutěž. Jinými slovy boj proti krizi způsobené neoliberálním kapitalismem má mít obdobné řešení. To je nepřijatelné.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pana Evanse o politice hospodářské soutěže v letech 2006 a 2007. V oblasti hospodářské soutěže bylo během posledních let dosaženo velkého pokroku. Dokonce i když uvažujeme o kontrole fúzí mezi podniky a státní podpoře (problém, který se stal nanejvýš důležitým následkem finanční a hospodářské krize na trzích), odvádí Komise stále větší kus práce. Proto sdílím názor zpravodaje, když tvrdí, že je nezbytné v této oblasti modernizovat právní a institucionální rámec.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Vzhledem ke stavu hospodářské krize, která svírá Evropskou unii a má globální dosah, je důležité, aby Parlament nalezl dohodu. Tato zpráva konečně našla způsob, jak se dohodnout v Hospodářském a měnovém výboru. Největší význam mají samozřejmě obavy ohledně státních zásahů, ale vzhledem k povaze škod způsobených nedostatečnou spotřebou a poklesem výrobní základny je nezbytné určité odlehčení na úrovni vládních výdajů.

– Zpráva: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Liam Aylward (UEN), písemně. – Malé podniky jsou páteří evropské ekonomiky, přičemž tvoří 98 % všech evropských podniků a zaměstnávají 60 % evropských pracovníků. Evropskou komisi je třeba pochválit za její dosavadní iniciativy a její trvalé úsilí zaměřené na omezování byrokracie u malých podniků. Zpráva paní Herczegové uznává práci vykonanou Komisí a požaduje další opatření pokračující tímto směrem.

I když určitě podporuji mnoho poznámek obsažených ve zprávě o předpisu Small Business Act (akt o malých podnicích), byl jsem velmi rozladěn tím, že zpráva, která vzešla z Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, obsahuje bod požadující společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob. Doufám, že zde bude existovat globální uznání, že je návrh konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob špatně promyšlený a neuvážený. Tato otázka je pro Irsko velmi významná, zejména v této ekonomické době, a proto jsem hlasoval proti tomuto návrhu. To nebude mít žádný negativní dopad na chválnou práci, která byla vykonána ve prospěch malých podniků, ale vyšle to jasný signál, že musíme být proti neproduktivním, nepraktickým a špatně koncipovaným návrhům, které nebudou mít žádný přínos pro evropské hospodářství.

Gerard Batten, Nigel Farage a Jeffrey Titford (IND/DEM), písemně. – Tento akt navrhuje různá opatření, z nichž některá by mohla pomoci malým podnikům, ale jejichž celkovým dopadem má být podpora kontroly EU, smísení obyvatelstva, feministická agenda a infiltrace podniků úředníky EU „na stáži“. Kvůli těmto prvkům nemůže strana UKIP tento návrh podpořit.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Globální finanční krize a slabý hospodářský růst mají negativní dopady na úroveň podnikání. Proto vítáme následující opatření zakotvená v aktu o malých podnicích, jejichž uplatňování by bylo pro hospodářský růst nejúčinnější: vytvořit nejpříznivější podmínky tak, aby malé střední podniky získaly finanční prostředky, zjednodušit pravidla pro přeložení podniků, poskytnout ctěným obchodníkům, kteří zbankrotovali, příležitost podruhé zahájit podnikání. Iniciativa na vytvoření nejpříznivějších podmínek tak, aby malé a střední podniky získaly finanční prostředky (rizikový kapitál, mikroúvěry atd.), je velmi důležitá.

Jak rostou ceny energie a surovin stávají se malé a střední podniky velmi zranitelnými. Proto uplatňování aktu o malých podnicích posílí aspekt konkurenceschopnosti. Pouze komplexní opatření, tj. podpora přísnějších norem pro výrobní postupy a ekologické normy pro výrobky v rámci EU a propagace stejných norem po celém světě a rovněž zvýšení dozoru nad trhem EU může přispět ke společným globálním výzvám, jako je změna klimatu a zmenšování zásob fosilních paliv.

David Casa (PPE-DE), písemně. – Všechny iniciativy podporující malé a střední podniky nebo zlepšující jejich podmínky by měly být pochváleny a tato zpráva obsahuje hodně platných argumentů, které budou mít velkou cenu pro malé a střední podniky v celé Evropě. Musíme vydělat na hlavních přínosech stávajícího pokroku a zajistit, že zahrneme vytvoření kvalitního podnikatelského prostředí pro malé a střední podniky, včetně zakořenění účinnější právní kultury v celé Evropě.

Derek Roland Clark (IND/DEM), písemně. – Tato zpráva navrhuje různá opatření, z nichž některá by mohla pomoci malým podnikům, ale jejichž celkovým dopadem má být podpora kontroly EU, smísení obyvatelstva, feministická agenda a infiltrace podniků úředníky EU „na stáži“. Kvůli těmto prvkům nemůže strana UKIP tento návrh podpořit.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Přestože je 99 % podniků v EU malými a středními podniky (23 milionů) – odpovědnými za vytváření 80 % nových pracovních míst v posledních letech –, je většina běžně vytvářených pravidel zaměřena na 41 000 velkých evropských společností. To podporuje zřejmé nerovnosti v oblasti hospodářské soutěže.

Nastal čas zvrátit tento vývoj a učinit závazek hospodářským odvětvím, v nichž se skutečně vytváří blahobyt, prostřednictvím politiky založené na odměňování zásluh. To by mohlo zrovnoprávnit evropské malé a střední podniky s jejich protějšky ve zbytku světa.

Kromě toho jsou vzhledem ke své pružné povaze malé a střední podniky společnostmi, jež si přivyknou stát v čele inovace ve svých oblastech, což činí z aktu o malých podnicích důležitý krok směrem k realizaci Lisabonské strategie.

Proto poslanci zastupující portugalskou sociální demokracii (PSD) podporují tuto zprávu, která fakticky odpovídá opatřením navrženým předsedou PSD Dr. Manuelou Ferreirovou Leiteovou.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Návrh Komise na akt o malých podnicích je součástí sdělení obsahujícího legislativní návrhy, řídicí pokyny a opatření, která mají být uplatňována pro pomoc evropským malým a středním podnikům. Vítám formulaci deseti hlavních zásad, která se zaměřuje na potřeby a požadavky malých a středních podniků a na přispění k realizaci jejich celkového tržního potenciálu.

Vítám ustanovení ohledně právních předpisů, které berou v potaz potřeby a požadavky subjektů, jichž se týkají, jako je přizpůsobení veřejných politických nástrojů potřebám malých a středních podniků. Klíčové je zavedení prostředků využití současné krize k reakci na ekologickou krizi prostřednictvím komplexních systémů řízení z hlediska životního prostředí. Jako zpravodajka pro systém EU pro obchodování s emisemi vím, a doufám, že my všichni, o potřebě jednat a jednat rychle, pokud doufáme ve vyřešení tohoto problému.

Přestože souhlasím s většinou této zprávy, jsem obezřetná ohledně návrhů na konsolidovanou daň z příjmů právnických osob, a proto jsem hlasovala proti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přes všechny velké řeči a zjevné záměry na obranu malých a středních podniků má zpráva jiné cíle, konkrétně: podpora volné hospodářské soutěže a vnitřního trhu – jinými slovy podpora velkých ekonomických a finančních skupin –, důraz na liberalizaci služeb – včetně veřejných služeb a rovněž za fasádou pseudopomoci malým a středním podnikům zvýšení vykořisťování pracovníků.

Ve skutečnosti chtějí ve jménu 91,5 % podniků v Evropské unii, které v roce 2003 zaměstnávaly 10 a více pracovníků, chtějí lepší podmínky pro zničení zásadních veřejných služeb, deregulovat pracovní trh a zpochybnit sociální a pracovní práva. To je neoliberalismus ve své nejviditelnější podobě.

Hlasovali jsme proti této zprávě, abychom: bránili skutečná opatření pro podporu mikropodniků a malých a středních podniků a abychom bránili další politiky, které zajistí jejich úlohu a významný příspěvek k produkci průmyslových a zemědělských odvětví a odvětví rybolovu, k pracovním místům s právy, obchodu a plnění základních potřeb veřejnosti.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, schválili jsme tuto zprávu, která v podobě přání, která bezpochyby ještě nějakou dobu zůstanou nenaplněna, uvádí seznam způsobů a prostředků pro zjednodušení fungování malých podniků v Evropské unii.

Musím však učinit několik poznámek.

Nepochybně rozvázný požadavek na určitý druh pozitivní diskriminace ve prospěch malých a středních podniků, cituji: „ve vlastnictví nedostatečně zastoupených etnických menšin“, je bezúčelná, nepochopitelná a zcela ideologická.

Přístup malých a středních podniků, a zejména místních malých a středních podniků, k veřejným zakázkám, který zpravodajka zamýšlí dále podporovat, byl zbrzděn dokumenty přijatými v této ctěné sněmovně před 15 lety, a to přes varování, že budou mít negativní dopad. Tyto dokumenty účinně podporují přístup velkých společností k veřejným zakázkám, zejména těm zahraničním, které disponují informacemi a administrativními a právními zdroji, aby se mohly o tyto kontrakty ucházet, zatímco místní malé a střední podniky tyto zdroje nemají.

Pro malé a střední podniky je velmi obtížné získat stávající vnitrostátní a evropskou podporu už jen kvůli požadavkům samotných evropských právních předpisů.

Stručně řečeno, znovu vyvstává dojem, že máme přijmout evropské dokumenty pro řešení předvídatelných problémů způsobených jinými evropskými dokumenty.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti zprávě paní Herczogové o aktu o malých podnicích.

Naše malé a střední podniky jsou obětmi současné hospodářské a finanční krize, přičemž banky omezují přístup k úvěrům a motor pohánějící jejich růst musí být naléhavě znovu nastartován. Zavedení evropského aktu o malých podnicích umožní posílení konkurenceschopnosti malých a středních podniků, abychom tak konečně proměnili slova v činy. Evropský parlament vyslal jasný signál Radě a Evropské komisi, aby zajistily, že bude akt o malých podnicích řádně uplatňován, zejména „priorita pro malé a střední podniky“, aby mohla být tato nová opatření chápána a používána všemi těmito podniky, a to zejména zahrnutím následujících opatření: zabránění zbytečné zátěži, podpora zakládání inovačních středních podniků na rámec definice Společenství týkající se malých a středních podniků (250 zaměstnanců) a zjednodušení

přístupu malých a středních podniků k finančním prostředkům a veřejným zakázkám, aby se zvýšil jejich růstový potenciál.

Považuji nicméně za politováníhodné, že tento akční plán není právně závazným nástrojem.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu paní Edity Herczogové o aktu o malých podnicích, protože ho považuji za významný právní předpis ovlivňující nejmenší hospodářské organizace, které v současné době odpovídají za 100 milionů pracovních míst v EU. Tvoří skoro 99 % všech podniků v EU. V této souvislosti a proto, že současná krize hrozí závažným narušením hospodářství, potřebujeme uplatňovat právní předpisy na úrovni EU, které umožní těmto podnikům fungovat. To by se mělo týkat zejména otázek, jako je převod vlastnictví v podnicích (zejména v případě nemoci nebo odchodu vlastníka do důchodu) a harmonizované lhůty pro platby transakcí (aby se předešlo „omezování úvěrů“).

Dokument rovněž zdůrazňuje význam, který má pro tyto podniky inovace, vědecký výzkum, patenty a zlepšovací návrhy, ochrana práv duševního vlastnictví a elektronický obchod. Malým a středním podnikům by měl být rovněž zajištěn přístup k finančním prostředkům, včetně evropských fondů a úvěrů. Zvláštní, ale neméně důležitou otázkou je snížení byrokracie, která trápí mnohé malé a střední podniky. Důležité je také zmínit deset zásad řízení politiky směrem k malým podnikům jak na úrovni EU, tak členských států. Jsem rovněž přesvědčen, že je zásadní zdůraznit potřebu podpory a propagace činnosti malých a středních podniků na přeshraniční úrovni v rámci vnitřního trhu.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Sdělení Komise týkající se aktu o malých podnicích má za stávajících okolností velký význam, protože stanoví základní zásady, které by měly podpořit rozvoj a uplatňování evropských i vnitrostátních politik pro vytvoření rovných podmínek malých a středních podniků činných v Evropě. Na více provozní úrovni rovněž obsahuje soubor více než 50 jednotlivých opatření, včetně čtyř legislativních návrhů, které tyto zásady převádí do praxe. Podpora malých a středních podniků musí být nejvyšší prioritou, zejména v dnešní době závažné hospodářské krize. Investice malých a středních podniků jsou jedním z klíčových faktorů dychtivě očekávaného zotavení.

Vzhledem k tomu, že tato opatření spadají do pravomoci členských států, je třeba, abychom našli nové způsoby zapojení orgánů členských států a Společenství, aby bylo zajištěno, že malé a střední podniky budou mít možnost získat přidanou hodnotu z opatření, která je ovlivňují. Některé pozměňovací návrhy předložené mou skupinou se zaměřují na to, aby se zásada „mysli nejdříve v malém“ stala zásadní součástí všech budoucích právních předpisů. Rovněž podporuji myšlenku zvláštní rozpočtové linie pro malé a střední podniky...

(Vysvětlení hlasování bylo zkráceno podle článku 163 jednacího řádu)

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Bod 68 této zprávy obsahuje odkaz na společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob, kde se praví, že by měl existovat společný základ pro zdanění společností. To nemohu a nebudu podporovat. Zdanění je v pravomoci členských států, nikoliv EU, a jakýkoliv odkaz na společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob nutně přináší obavy ohledně daňových sazeb EU pro právnické osoby, a to nemohu podpořit.

Proto jsem hlasovala proti první části tohoto bodu, a protože plénum schválilo celý tento bod, hlasovala jsem v závěrečném hlasování proti celé zprávě.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Jsou-li malé a střední podniky poprvé v centru tvorby evropských právních předpisů, není to žádný důvod k oslavě. Je to spíš tragédie. Rok 2009 bude bezpochyby osudovým a rozhodne se v něm o bytí či nebytí tisíců malých a středních podniků. Pokud padnou velké společnosti, malé budou nevyhnutelně následovat.

Hodně probírané omezování úvěrů se v každém případě projevuje na výši úvěrů. Zde je potřeba zajistit, že Basilej II nepovede k úplnému zastavení finančních toků do malých a středních podniků. Chceme-li skutečně omezit byrokracii, přínosem zjednodušení postupu – dosud to nemělo na podniky žádný významný dopad – nesmí být znovu ztracen překážkami kladenými jinde. Když nic jiného, je třeba, aby byla výběrová řízení a zadávání veřejných zakázek k malým a středním podnikům přívětivější, což těmto společnostem poskytne příležitost. Hlasoval jsem pro akt o malých podnicích v naději, že bude konečně mít větší hodnotu než kus papíru popsany cíli a že bude opravdu uplatňován.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Herczogové o aktu o malých podnicích. Je zřejmé, jak jsou malé a střední podniky v rámci Evropské unie důležité, a proto zamýšlím podpořit pečlivou práci paní Herczogové. Politika, veřejné zásahy a společenské prostředí musí plnit skutečné potřeby malých podniků, které skutečně tvoří páteř Evropské unie. Proto souhlasím s touto

zprávou, zejména pokud se týká legislativních návrhů na obecnou blokovou výjimku pro malé a střední podniky v oblasti státní podpory.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), písemně. – (PT) Je dobře známo, že malé a střední podniky vytváří více než 90 % evropských pracovních míst. Avšak kvůli krizi, kterou právě prožíváme, nebo brzy zažijeme, se mnoho těchto pracovníků stane nezaměstnanými.

Uvolnění postupů strukturálních fondů, jak podporuje Komise, je znamením, by mělo být přivítáno jako pozitivní.

Globalizace spojená se současnou krizí změnila mnoho okolností sloužících za základ minulých rozhodnutí přijatých na evropské úrovni, která byla ve své době považována za správná.

S ohledem na uvedené jsem přesvědčen, že například některé aspekty regionální politiky a politiky soudržnosti vyžadují revizi.

Musíme rovněž prozkoumat stávající finanční podmínky, s nimiž se malé a střední podniky potýkají. Jsou rozhodující, zejména mají-li splácet úvěry v čase hospodářské stagnace.

Podporuji tuto zprávu, protože je přesná v tom, že musíme myslet na malé a střední podniky a jejich přínos pro inovaci, hospodářský růst a zaměstnanost.

Proto jsou na evropské úrovni potřebné analytické politiky. To vyžaduje přijetí mnohem různějších opatření, která vytvoří na evropské úrovni skutečnou makroekonomickou politiku, jež stále chybí.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Vítám tuto zprávu a bylo mi potěšením hlasovat pro většinu jejího znění s jedinou drobnou výjimkou. Nemohu souhlasit se společným konsolidovaným základem daně z příjmů právnických osob, protože pro něj neexistuje žádný argument, aby se předešlo nejasnostem upřednostňuji podobně jako v otázce postihů za překročení lhůt u pozdních plateb směrnici o pozdních platbách.

Vzhledem k tomu, že jsou malé a střední podniky nejsilnějším prvkem růstu hospodářství, posiluje tento návrh podmínky tohoto růstu. Tento přístup jihovýchodní Anglii prospěje.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o aktu o malých podnicích pro Evropu, protože je to velmi důležité pro stanovení lepších rámcových podmínek zaměřených na vytvoření prostředí podporujícího inovaci ze strany malých a středních podniků, zejména efektivnějším zavedením způsobů zlepšení ochrany práv duševního vlastnictví a boje proti podvodům v celé Evropské unii.

Je třeba společného úsilí finančních institucí, Komise a členských států, které zajistí malým a středním podnikům přístup k finančním prostředkům a poskytne jim příležitost konsolidovat svůj kapitál reinvestováním zisku do společnosti. Hlasovala jsem pro pozměňovací návrh požadující neprodlenou akci k zajištění, že poplatky nebudou účtovány před tím, než malé a střední podniky zahájí činnost, aby se tak zajistilo, že budou schopny vytvářet své vlastní zdroje. Rovněž jsem vyzvala Evropskou investiční banku, aby naplánovala nové formy finančních nástrojů a konkrétních nových řešení pro překonání překážek, které představují záruky pro přístup k úvěrům. Rovněž jsem vyzvala členské státy, aby s ohledem na současnou finanční krizi vyzvaly banky, aby zaručily malým a středním podnikům přístup k úvěrům za rozumných podmínek.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:50 a znovu zahájeno v 15:05)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BIELAN

Místopředseda

11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

12. Společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy (přepracované znění) – Společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí

(přepracované znění) – Státní přístavní inspekce (přepracované znění) – Kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel – Vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy – Odpovědnost dopravců k cestujícím po moři v případě nehod – Pojištění majitelů lodí pro námořní nároky – Soulad s požadavky na stát vlajky (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o:

– zprávě (A6-0097/2009) pana Luise de Grandes Pascuala jménem delegace Evropského parlamentu u dohodovacího výboru o společném návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy, který schválil dohodovací výbor (přepracovaná verze) (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009 – 2005/0237A(COD)),

– zprávě (A6-0098/2009) pana Luise de Grandes Pascuala jménem delegace Evropského parlamentu u dohodovacího výboru o společném návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi lodí a prohlídkami lodí, jež schválil dohodovací výbor (přepracovaná verze) (PE-CONS 3720/2008 – C6-0043/2009 – 2005/0237B(COD)),

– zprávě (A6-0099/2009) paní Dominique Vlastové jménem delegace Evropského parlamentu u dohodovacího výboru o společném návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o státní přístavní inspekci, který schválil dohodovací výbor (přepracovaná verze) (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009 – 2005/0238(COD)),

– zprávě (A6-0100/2009) Dirka Sterckxe jménem delegace Evropského parlamentu u dohodovacího výboru o společném návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel, jež schválil dohodovací výbor (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009 – 2005/0239(COD)),

– zprávě (A6-0101/2009) pana Jaromíra Kohlíčka jménem delegace Evropského parlamentu u dohodovacího výboru o společném návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy a kterou se mění směrnice 1999/35/ES a 2002/59/ES, jež schválil dohodovací výbor (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD)),

– zprávě (A6-0102/2009) pana Paola Costy jménem delegace Evropského parlamentu u dohodovacího výboru o společném návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod, který schválil dohodovací výbor (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009 – 2005/0241(COD)),

– doporučení pro druhé čtení o společném postoji přijatém Radou k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o pojištění majitelů lodí pro námořní nároky (14287/2/2008 – C6-0483/2008 – 2005/0242(COD)) (zpravodaj: Gilles Savary) (A6-0072/2009) a

– doporučení pro druhé čtení ke společnému postoji Rady ohledně přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o souladu s požadavky na stát vlajky (14288/2/2008 – C6-0484/2008 – 2005/0236(COD)) (zpravodaj: Emanuel Jardim Fernandes) (A6-0069/2009).

Luis de Grandes Pascual, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, dnes se přijetím balíčku Erika III blížíme k dokončení úkolu, jenž začal před více než třemi lety. Pocit, který teď mám, je zcela určitě uspokojení a jsem přesvědčen, že každý, kdo se touto cestou ubíral se mnou, cítí to samé. Nyní píšeme novou kapitolu dějin Evropy tím, že ji učiníme bezpečnější oblastí v rámci našich moří.

Cílem balíčku Erika III je ochrana našich moří a, jak všichni dobře víte, jeho příčinou byly strašlivé ropné skvrny z tankerů *Erika* a *Prestige*, které vážně poškodily pobřeží jižní Evropy.

Poučili jsme se z minulosti a zjistili jsme, že musíme neprodleně jednat, abychom zabránili tomu, že se budou podobné věci opakovat. Evropa nesmí podceňovat strategickou hodnotu námořní dopravy na své hospodářství: 90 % zahraničního obchodu Evropské unie se uskutečňuje přes moře, stejně jako 40 % obchodu v rámci Společenství.

To vysvětluje všechnu práci, kterou EU musela během několika desetiletí vkládat do rámce pro námořní dopravu.

Jak říkám, nejednalo se o cestu vystlanou růžemi: vůbec tomu tak nebylo, protože i když jsme byli jednotí ohledně společného cíle, původní skrblický přístup Rady cestu ztížil. Abych však byl spravedlivý, rád bych ocenil pevnou politickou vůli, kterou ukázalo francouzské předsednictví pro dovedení této důležité věci do zdárného konce.

Těžko mohu zdůraznit rozhodující úlohu pana místopředsedy Tajaniho, jehož zásah byl posledním impulsem k dosažení konsensu. Konečně, avšak v neposlední řadě, bych rád zdůraznil vytrvalost této sněmovny při podpoře evropských zájmů a ochraně občanů, které zastupujeme.

Nyní se zaměřím na samotné téma a rád bych přednesl několik poznámek ke každému z návrhů v tomto souboru opatření. Nyní vám mohu sdělit, že se většina mých obav rozptýlila.

Dámy a pánové, jedna otázka mne v průběhu jednání velmi znepokojovala, protože se týkala podstatných aspektů tohoto souboru opatření. Hovořím o nezávislé povaze orgánů a úřadů vytvořených za účelem přijetí nejlepších možných rozhodnutí v co nejkratší době. Hovořím konkrétně o nezávislém orgánu, který má být vytvořen, aby rozhodl o tom, co je vždy obtížné: zdali poskytnout útočiště lodi v tísni. Dámy a pánové, vítám právě přijaté závěrečné rozhodnutí. Věci se mají tak, že každý členský stát stanoví nezávislý orgán se zdroji a pravomocemi potřebnými k přijímání nejlepších možných rozhodnutí v co nejkratším čase. Jakmile bude provedeno podrobné posouzení rizik, orgán s konečnou platností rozhodne, zdali loď přijme, nebo ji pošle pryč.

V tomto ohledu je vhodné uznat houževnatost pana Sterckxe při práci na tomto obtížném projektu. Rovněž mě potěšil pokrok v oblasti nástrojů pro sledování lodí, jež jsou zásadní při snižování počtu rizikových situací. Pokud se týká zprávy paní Vlastové, již blahopřeji k její vynikající práci, chtěl bych zdůraznit zásadní zlepšení, k němuž došlo ve stávajícím režimu inspekci v přístavech Společenství, které se stanou účinnějšími, protože budou založeny na rizikovém profilu. Rovněž bych pak rád poděkoval panu Kohlčíkovi za jeho ochotu přispět k dialogu a za dobrou práci, kterou vykonal.

Dalším aspektem, který chci zdůraznit, je ambiciózní návrh v oblasti práv cestujících, jež dosud nebyla právem Společenství upravena. Tohoto pokroku bylo dosaženo na poslední chvíli díky úsilí pana Costy.

Pokud se týká zpráv pana Savaryho a pana Fernandese, jsem potěšen, že se Rada konečně rozhodla opustit zdržovací taktiku, která nevedla k ničemu užitečnému. Tato změna nám umožnila dosáhnout řešení, přestože jen minimálního. V každém případě musím říci, že jsem potěšen, protože je tento soubor opatření dokončen.

Konečně se dostávám ke své vlastní zprávě. Po projednání v Radě byla rozdělena na dva právní nástroje.

Klíčové body mé zprávy mohou být shrnuty následovně: čtvrtou revizí právních předpisů Společenství upravujících činnost inspekčních orgánů jsme uspěli při posilování mechanismů dohledu vytvořením nezávislého posuzovacího výboru se stálými pravomocemi a možností jednat z vlastního podnětu.

Rovněž jsme uspěli při vytvoření spravedlivějšího, pružnějšího systému postihů, který je účinnější než systém předchozí, protože postihuje ty, kdo nejednají tak, jak by měli, ale činí tak i podle závažnosti spáchaných porušení a finančních prostředků dotčené organizace.

Konečně se nám podařilo pokročit ve velmi složité otázce klasifikačních certifikátů stanovením podmínek, na jejichž základě se budou znané organizace uznávat navzájem, ale bez ohrožení námořní bezpečnosti, a prostřednictvím přijetí přísnějších pravidel jakožto referenčních, abychom zajistili nejpřísnější normy, které charakterizují evropská námořní odvětví.

Dominique Vlasto, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, Evropská komise zveřejnila své návrhy k balíčku Erika III dne 25. listopadu 2005 a doufám, že budu moci na tomto místě poděkovat komisaři tehdy odpovědnému za dopravu, Jacquesi Barrotovi, protože prostřednictvím tohoto nového souboru opatření velmi ambiciózně pracoval na zlepšení evropské námořní bezpečnosti.

Balíček Erika III dokončuje celkové legislativní úsilí vykonávané po 10 let od tragického ztroskotání tankeru Erika u pobřeží Bretaně. To umožňuje Evropské unii zaplnit některé původně závažné mezery, aby se stala mezinárodním referenčním bodem, pokud se týká námořní bezpečnosti.

Následkem těchto katastrof mají evropští občané rozeznání těmito katastrofami právo očekávat, že politici budou reagovat tvrdě a razantně, aby zastavili nezodpovědné chování.

Naší ambicí bylo vytvořit odpovědnou oblast, v níž musí každá strana účastníci se námořní dopravy nést spravedlivý podíl odpovědnosti za své rozhodování a jednání a, pokud to bude vhodné, za své chyby a omyly.

Balíček Erika III proto pokrývá několik fází námořní dopravy, přičemž skutečně doplňuje různé návrhy – jedná se o celkový přístup, podle něhož budeme nahlížet na všechny naše zprávy jako na součást nedělitelného celku.

Dnes, když je tato sněmovna požádána, aby vydala své stanovisko o výsledku dohodovacího řízení, které ukončí tento dlouhý proces – více než tři roky práce –, jsme my zpravodajové potěšeni tímto společným přístupem, který nám umožňuje dosáhnout, jak jsem přesvědčena, velmi uspokojivého výsledku.

Ráda bych poděkovala svým kolegům zpravodajům, kteří se všichni zabývali tímto obecným zájmem, než se obrátili ke svým vlastním individuálním zájmům, což nám umožňuje společně dosáhnout dobrého výsledku, což by se nikomu z nás samostatně nepodařilo.

Pokud se týká mé vlastní zprávy, Parlament dostal všechno, co chtěl, téměř ve všech důležitých bodech, které tato zpráva obsahuje, zaprvé proto, že lodi nebudou kontrolovány pouze v přístavech, ale rovněž v kotvištích, jak jsme požadovali. To je velmi důležité, protože to znamená, že lodi nebudou moci zastavit na místech, o nichž je známo, že na nich existuje možnost vyhnout se inspekci.

Dále se nám povedlo vytvořit velmi přísný režim provádění inspekci: členské státy budou mít možnost koordinovat plán inspekci v následujícím přístavu, kde se má loď zastavit, aniž by se to dotklo inspekci vysoce rizikových lodí, a interval mezi těmito inspekci nesmí přesáhnout šest měsíců.

Nejvíce potěšujícím aspektem našich jednání s Radou je však to, že bude trestáno opakované nesprávné jednání. Inspekce v našich přístavech mohou uložit opatření pro dočasné odmítnutí příjezdu a zakázat činnost v našich vodách, a možná dokonce i trvalý zákaz, jinými slovy – definitivní zákaz vstupu do evropských přístavů a na evropská kotviště. Toto opatření se zaměřuje na plovoucí vraky.

Abychom toho dosáhli, bude existovat limit tolerance – hranice nepřijatelnosti, která nemůže být překročena, protože lodě s trvalým odmítnutím přístupu do našich přístavů a kotvišť budou označeny jako plovoucí vraky, což bude mít odrazující efekt.

V tomto bodě jsme dosáhli souhlasu s Radou v dohodovacím řízení, takže dohodovací schůze ze dne 8. prosince byla velmi úspěšná. Děkuji francouzskému předsednictví rady a Dominiqu Bussereauovi, protože jsem si jista, že to byl osobní závazek a veškerá práce skupin předsednictví, co nám umožnilo předložit dnes velmi uspokojivý výsledek, o jehož sválení mohu bez výhrad požádat Parlament.

Dirk Sterckx, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, dokončujeme práci zahájenou před 10 lety; stále si velmi dobře vybavuji pobouření provázející ztroskotání lodi *Erika* v prosinci 1999: rychlost, s níž tehdy komisařka de Palacio předložila návrhy, ve spolupráci s Radou, která byla pod tlakem veřejného mínění alespoň zčásti zodpovědná za zajištění, že byly do června 2002 připraveny první dva soubory opatření, a mnoho dalších věcí, mezi nimi moje zpráva o monitorování a evropské politice monitorování lodí a přístavů sloužících jako útočiště.

Rovněž si dobře pamatuji naše pobouření při katastrofě tankeru *Prestige* v listopadu 2002 – náhodou jsme právě tehdy měli dílčí zasedání Štrasburku. Tehdy jsme se divili, proč jsme přijímali všechna ta opatření, pokud se dějí takové špatné věci ve fázi uplatňování. Parlament tehdy sehrál svou úlohu.

Chtěl bych tuto sněmovnu upozornit na zprávu dočasného výboru pro posílení námořní bezpečnosti, kterému předsedal pan Jarzembowski, v níž jsme objasnili, že přes stávající právní rámec na evropské i mezinárodní úrovni stále musíme zajistit praktické uplatňování a sledování těchto pravidel ze strany lidí na palubách lodí, v přístavech a kdekoli jinde, aby se zajistilo, že lodi budou co nejvíce bezpečné.

Stále to nešlo dobře, pokud se týká praktického použití těchto pravidel, a Komise tehdy reagovala na otázky vznesené v Evropském parlamentu sedmi návrhy pana komisaře Barrota. Domnívám se, že jako celek byly úspěšné a chtěl bych také poděkovat panu komisaři Tajanimu za to, že se podle nich zařídil. To vše bylo podle mne vcelku úspěšné. Stávající pravidla vylepšují a doplňují dvě zprávy pánů Savaryho a Fernandese. Tím jsme získali vyvážený soubor opatření.

Rád bych řekl několik věcí ke své zprávě o monitorování lodního provozu. Stávající síť nazvaná SafeSeaNet poskytuje prostředky pro výměnu informací, což umožňuje členským státům vzájemnou komunikaci a výměnu informací. Všechny lodě musí být vybaveny AIS, automatickým systémem poskytujícím informace o lodích připlouvajících do evropských vod, což nám umožňuje lokalizovat a potlačit rizika. AIS je proto přínosem také pro rybářská plavidla, přičemž zvyšuje jejich bezpečnost. Znovu trváme na tom – a domnívám

se, že je to velmi důležité –, aby se s posádkou lodi v případě nehody zacházelo slušně a nebyli mylně považováni za zločince.

Rovněž jsme zpříslnili dohodu pro přijetí lodí v tísní. Již jsme věděli, že budeme potřebovat plány, ale nyní potřebujeme i orgán, takový, který tyto plány pouze nenavrhuje, ale také se stará o jejich realizaci. Tento orgán se musí skládat z odborníků, musí mít pravomoci činit nezávislá rozhodnutí a být ze své povahy trvalý. Proto bychom ho již měli mít k dispozici, než abychom ho narychlo z nouze vytvářeli v případě nehody. Pane komisaři, stále čekáme na režim odškodnění přístavů poskytujících útočiště za způsobené škody, ale spoléhám na vás, že k tomuto tématu předložíte ve vhodný čas návrh.

Práci na tomto tématu jsme tedy strávili 10 let. Nyní tak činíme, aniž by na nás tlačila nějaká katastrofa. Rád bych poděkoval slovinskému i francouzskému předsednictví, jak již učinila paní Vlastová. Jsem přesvědčen, že by bez nich nebylo možné žádné rozhodnutí, ale rovněž bych rád zdůraznil velkou houževnatost Parlamentu a jeho jednotu při prosazování svých stanovisek k mnoha otázkám.

Proto bych chtěl poděkovat všem svým kolegům poslancům, kteří se na tom podíleli. Stínovým zpravodajům, zpravodajům a všem ostatním. Všichni si dnes vzpomínáme na někoho, kdo mezi námi již není, ale kdo v práci na tomto souboru opatření sehrál obrovskou úlohu, tedy na pana Piecyka. Rád bych mu vyjádřil své vřelé díky posmrtně.

Dámy a pánové, nemůžeme vydat směrnici zakazující nehody, ani nikdo nemůže prohlásit, že na moři již nebudou bouře, ale domnívám se, že vše, co mohou politici učinit pro zlepšení námořní bezpečnosti, je nyní hotovo.

Jaromír Kohlíček, zpravodaj. – (CS) Vážení kolegové, milé kolegyně, námořní katastrofy lze v oboru dopravy označit za nejničivější události, které se jednorázově odehrály. Námořní doprava je spojena od mýtických dob s řadou pověr a tradic. Až do nedávné doby byla řízena různými pravidly. Postupně ze zvykového práva mimo jiné Mezinárodní námořní organizace (IMO) vytvářela stále jasnější předpisy. Jejich tvorba nebyla nijak samoúčelná. Mají zajistit bezpečnost dopravy zboží i osob, upřesňují technické požadavky na lodi a infrastrukturu, pravidla plavby a jiné. Jiné předpisy – mimo jiné nedávno diskutované v Evropském parlamentu – sjednocují minimální požadavky na proškolení osádky. Další se snaží vyloučit možnost vzniku námořních katastrof. Přes všechna technická opatření však může k mimořádným událostem velkého rozsahu dojít. Až do havárie tankeru Prestige si státy Evropské unie otázkou nutnosti sjednotit důsledně technické vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy neuvědomovaly. Neschopnost vyšetřit havárii Prestige, respektive zhodnotit jednoznačné příčiny této mimořádné události, ukázaly nutnost sjednotit metodiku vyšetřování. K tomu patří stanovit pevné termíny zahájení a ukončení vyšetřování a strukturu závěrečné zprávy. Patří sem jistě i ustanovení objektivní vyšetřovací komise. Ve směrnici bylo nutno provázat jednotlivé části s požadavky IMO i ostatních materiálů třetího námořního balíčku a zároveň využít ustanovení jiných závazných materiálů platných v Evropské unii, např. v oblasti utajení osobních dat.

Domnívám se, že v dohodovacím řízení se podařilo dosáhnout velmi zdařilého řešení všech dosud otevřených otázek včetně jasné formulace požadavku slušného zacházení s osádkou havarované lodi. Zde je použita formulace shodná s odpovídající částí Sterckxovy směrnice, tj. kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel, ostatně o tom se trošičku zmiňoval i můj kolega. Závěrem bych rád poděkoval za kolegiální přístup k práci autorům pozměňovacích návrhů, za velmi vstřícný postoj pracovníkům z Evropské komise i jednotlivých předsednických zemí, tj. Německa, Slovinska a Francie, kteří se na práci podíleli. Velkou zásluhu na kvalitě textu mají i odborní asistenti, mimo jiné mi byli oporou v práci v první fázi například Hannes Kugi a v dohodovacím řízení obdivuhodně neúnavná Katrin Huber. I díky jim je výsledná směrnice prakticky použitelným materiálem, který lze jen doporučit pozornosti odborné veřejnosti.

Paolo Costa, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dnes, na tomto zasedání uzavíráme dlouhý kus práce a jsem přesvědčen, že bychom všichni měli být spokojeni s dosaženým výsledkem. Měli bychom být spokojeni z mnoha důvodů, jimiž jsou ty, které se týkají celé Unie, protože je zřejmé, že bude Evropské unii umožněno vytvářet vlastní regionální regulační oblasti, pro jejichž správu již existují mezinárodní normy, a dostat se mezi členské státy a mezinárodní organizace při vytváření pravidel, což musí být v nezbytných případech učiněno. Kromě toho je jasné, že to bylo nezbytné. Naneštěstí to objasnily nehody, které tento proces odstartovaly.

Dosažený výsledek podle mě neuspokojí každého v tom smyslu, že se jedná o úctyhodný kompromis v rámci dlouhotrvající práce, jíž se svým způsobem zúčastnily všechny orgány – Komise, Parlament a Rada, přičemž všechny hájily zájmy, které mají zastupovat. To zajistilo, že celé odvětví a celý rámec námořní bezpečnosti dnes učinily velký krok vpřed. Konečně jsme měli mí kolegové a já tu čest a příležitost zabývat se

konkrétnějšími problémy. Bylo mým úkolem a potěšením zabývat se odpovědností dopravců v případě nehody, jíž se účastní cestující na palubě.

Musím samozřejmě přiznat, že jako vždy výsledek nenaplnuje naše stanovené ambice, ambice, které se někdy dokonce jevily jako splnitelné. Ambicí bylo rozšířit pokrytí a ochranu všech, kteří se nachází na palubě lodi, ať již v mezinárodních vodách, teritoriálních vodách, nebo na řekách. Avšak realita situace vyžadovala, aby byla působnost částečně zúžena. Jsem si toho vědom, ale nemohu nepoukázat na to, že v tomto souboru opatření něco chybí, vzhledem ke skutečnosti, že mnoho lodí, které se volně pohybují mezi řekami a moři, není tímto způsobem upraveno, a to je určitě otázka, která by měla být nějak vyřešena. Jsem si jist, že podle těchto pokynů Komise co nejdříve vypracuje příslušné předpisy.

Stanovili jsme si raději delší lhůtu pro zajištění, že budou upraveny rovněž cesty po domácích vodách. Tento problém týkající se lhůt je problémem přechodných období a pravděpodobně se jedná o otázku, kterou jsme podcenili. Obávám se, že nám hrozí jejich přílišná délka, a že proto budeme muset ještě dlouho čekat. Avšak je lepší, že v tomto případě existují, než kdyby se nic nezměnilo.

Dalším hlavním bodem diskuse – a bodem, kterého jsme dosáhli – je, že ochrana začíná v určitou dobu. Naším spoluobčanům můžeme nyní skutečně sdělit, že když se nalodí, budou v základním rozsahu chráněni od roku 2012, nehlédě na to, kam cestují. Abych to shrnul, rovněž z tohoto hlediska se nám podařilo, aby se všichni občané cítili o něco více jako Evropané, protože se jim stejné ochrany dostane na jakémkoliv moři, na jakémkoliv místě a na jakémkoliv lodi.

Gilles Savary, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, nyní jsme na konci legislativního maratonu, který, jak již bylo řečeno, trval deset let a který, jak jsme připomněli v dopolední rozpravě, dostal nevhodné jméno Erika III.

Je nevhodné, protože po *Erice* to byl *Prestige*, po *Prestige* to byl *Tricolor* a po *Tricoloru* se naneštěstí odehrálo mnoho dalších námořních katastrof v evropských vodách i mimo ně.

Kromě toho je nevhodné, protože, jak poukázal pan Sterckx, jedná se především o chladný právní předpis – jinými slovy postrádá zaujetí, excesy a polemiky rozpoutané následkem katastrof, jako byly *Erika* a *Prestige*. Domnívám se, že je třeba za mnohé ocenit pana Barrota a Komisi, že tento předpis navrhly, ale bylo to rovněž velmi obtížné.

Členské státy se přímo nepřiklání k právní úpravě oblasti, jako je tato, dokud se nic závažného nestane; někdy to naopak s právními předpisy v případě nehod přehánějí. V každém případě se jedná o skutečně významný právní předpis, protože obsahuje sedm dokumentů.

Jeho cílem je učinit z evropského námořního prostoru – nebo raději prostoru členských států – jeden z nejbezpečnějších na světě. Tento cíl ospravedlňuje, že se rovněž jedná o jednu z nejfrekventovanějších oblastí na světě a z geografického hlediska je jednou z nejsložitějších. Nachází se v něm mnoho průlivů, včetně Bosporu, Gibraltarů a Pas-de-Calais – jimiž každý den propluje 800 obchodních lodí –, které náleží mezi největší přístavy na světě.

Proto nás čekalo hodně práce, abychom zajistili, naneštěstí nikoliv konec nehod – život bude vždy náhoda –, ale to, že si budeme jisti, že jsme učinili, co bylo v našich silách, abychom jim zabránili a abychom potrestali jejich příčiny.

Struktura tohoto souboru opatření je jednoduchá: jedná se o účinný kruh, v němž každý článek dopravního řetězce – od státu přístavu pojistitele, přes nájemce, klasifikační společnost a stát vlajky – odpovídá za své jednání, a určitým způsobem tlačí – nebo na to aspoň sází – na očistění dopravních podmínek a zajištění, že se budou využívat pouze odpovědní dopravci, kteří plní normy.

Při těchto úvahách by možná bylo vhodné založit náš model, pokud se týká jeho obecných zásad a struktury, na tom, o co se snažíme učinit v oblasti financí: finanční ratingové agentury jsou právě tak nevhodné jako námořní klasifikační společnosti.

Některé členské státy poskytují vlajky podle práva výběru, nebo hostí daňové ráje, jak jsou známé ve světě financí. Někteří operátoři nejsou vítáni v námořní oblasti a budou uváděni na černých listinách nebo zakazováni. Jedná se tedy o exemplární právní předpis, a kromě toho předpis, který na mezinárodní úrovni zapadá do rámce Mezinárodní námořní organizace.

Rád bych rovněž uvedl, že se z politického hlediska jedná o pozoruhodný úspěch Společenství, protože spojení mezi Komisí a Parlamentem umožnilo vytvořit velmi složitý dokument a právní předpis, u kterého byly členské státy velmi zdrženlivé.

Rád bych poděkoval panu Tajanimu a Komisi. Rovněž bych chtěl poděkovat francouzskému předsednictví, protože si myslím, že si pan Bussereau uvědomil, že by to mohlo být pro francouzské předsednictví velmi důležité, a rád bych poděkoval všem svým kolegům poslancům, protože všichni vědí, že jsme použili úskoky a kouzelné triky, abychom se dostali do této fáze. Podařilo se nám navrhnout takový soubor opatření, jak jsme byli jednotní, a ukázali jsme solidaritu do takové míry, že někteří kolegové poslanci, řekněme, zdědili černé pasažéry, jako například můj text a text pana Fernandese, které Rada nechtěla.

Pro jsme, dámy a pánové, uspěli. Rád bych zašel do podrobností své zprávy, ale domnívám se, že budu mít čas mluvit na konci, což mi k tomu poskytne příležitost.

(Potlesk)

Emanuel Jardim Fernandes, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, diskuse o balíčku pro námořní bezpečnost Erika III se pomalu uzavírá. Tento proces je více než tři roky starý a během této doby jsme se velmi silně zasazovali o větší bezpečnost cestujících, oceánů, moří a námořních tras. Panoval názor, že jako Portugalec a Madeířan jsem byl obzvláště zavázán tomuto projektu a jeho cíli: zajistit, aby členské státy konzistentně plnily své povinnosti jakožto členové Mezinárodní námořní organizace (IMO), přijímaly úmluvy této organizace a zcela uplatňovaly jejich povinná ustanovení. Jednání o tomto procesu byla obtížná. Pro Parlament byl balíček Erika III vždy jen souborem opatření, a nikdy sbírkou opatření spojených dohromady.

Při prvním čtení přijal Parlament některé pozměňovací návrhy. Mezi ně patřila povinnost státu vlajky zajistit řádnou odbornou přípravu inspektorů a vyšetřovatelů a vytvořit kapacity pro posuzování, schvalování a povolování stavby lodí a zařízení, povinnost členských států získat dokumenty o souladu lodí s mezinárodními normami – pokud není loď nově postavená, musí členský stát kontaktovat předchozí stát vlajky a požádat ho o předání nezbytných dokumentů a údajů – a udržovat databázi loďstva, která musí obsahovat hlavní technické údaje o každé lodi, včetně porušení požadavků IMO.

Dosáhli jsme tedy politické dohody o šesti z osmi návrhů. Je třeba schválit ještě můj návrh a návrh pana Savaryho. Nyní jsme se dohodli na tom, jak by tyto dva návrhy mohly být začleněny do konečného znění balíčku Erika III. Díky Parlamentu a jeho úsilí, díky slovinskému, a zejména francouzskému předsednictví – jemuž děkuji – a konečně společné vůli nás všech můžeme nyní uzavřít tento třetí balíček o námořní bezpečnosti. Je důležité zdůraznit ratifikaci mezinárodních úmluv v tomto procesu za použití vnitrostátních postupů. To byl postoj, který jsme podporovali s ohledem na různé ratifikační systémy existující v různých členských státech. Aniž by se čekalo na to, až se auditní systém IMO stane povinným, členské státy musí takovému auditu podrobit své námořní orgány a zveřejnit výsledky. Členské státy uvedou do praxe systém řízení kvality týkající se jejich námořních orgánů, který bude certifikován podle mezinárodních norem. Před schválením, že bude loď nést příslušnou vlajku, musí členský stát zkontrolovat, splňuje-li mezinárodní pravidla.

Členské státy musí zajistit, aby byly lodě plující pod jejich vlajkou a zadržené v důsledku inspekce státu přístavu uvedeny do souladu s příslušnými úmluvami IMO. Objevuje-li se vlajka členského státu na černé nebo šedé listině Pařížského memoranda o porozumění o státní přístavní správě po dva následující roky, musí předložit Komisi zprávu o důvodu nedostatečného konání.

Současně se společným postojem potvrdí členské státy ve společném prohlášení svůj závazek ratifikovat hlavní mezinárodní úmluvy o námořní bezpečnosti do 12. ledna 2012, uplatňovat kód státu vlajky IMO a příslušný režim auditu pro námořní orgány a podporovat IMO v úsilí o povinné používání těchto nástrojů na celém světě.

Abych uzavřel, pane předsedající, dámy a pánové, přijetí tohoto třetího balíčku je významné vítězství v rámci evropského legislativního postupu. Komise, Rada a Evropský parlament podaly návrhy, diskutovaly a došly k dohodě a přijaly dokument zlepšující život občanů a podniků, podporující lepší bezpečnost na mořích a oceánech a připravující naši budoucnost. To, že jsem se na tomto procesu podílel, pro mne bylo velkou ctí. Když budeme o tomto souboru opatření hlasovat v krátké době, uctíme oběti všech minulých i nedávných námořních tragédií: od Prestige po Eriku, od Bolamy po Estonii. Rovněž tím přispějeme k zamezení podobných událostí v budoucnu nebo k omezení jejich následků.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dnes jsme dokončili obtížný úkol, Parlament, Rada a Komise společně urazily dlouhou cestu doprovázenou obtížemi, jež bylo třeba překonat, technickými problémy a některými nikoliv bezvýznamnými konflikty.

Nyní bych se rád obrátil nejen na všechny své kolegy poslance v této sněmovně, kteří zpečetí naši práci na zavedení nového námořního balíčku, ale také na všechny občany Evropské unie, které zastupujete. V předvečer evropských voleb vyšlou evropské orgány uzavřením této složité otázky jasný signál všem evropským občanům. Úkolem evropských orgánů je vytvářet pravidla jako odpověď na otázky vznesené veřejností. Pokud se tak stane, mohou překonat obtíže a dosáhnout dohody pro lepší budoucnost půl miliardy Evropanů, kteří v Unii žijí. Jsou schopni vyslat jasné poselství pro zaručení bezpečnosti. Jsou schopni vyslat jasný signál k ochraně životního prostředí. Mohou vyslat signál k ochraně práv cestujících. Je v jejich silách vyslat signál k ochraně společností a zajistit dodržování pravidel.

Protože v Evropě naše právní systémy tradičně vycházejí ze železných právních jistot, zavedení nových pravidel námořního odvětví znovu poskytne evropským občanům pravidla, pravidla, jež mohou respektovat, pravidla, která zlepší podmínky v odvětví dopravy, lepší podmínky pro toto důležité odvětví ovlivňující moře. Chtěl bych zdůraznit význam vašeho hlasování o tomto souboru opatření, o jeho vlastním obsahu, protože představuje politický signál vyslaný evropskými orgány. Rozsah tohoto rozhodnutí přesahuje naše okamžité potřeby, přesahuje otázky, jimiž se právě zabýváme, které jste se rozhodli se souhlasem Komise a Rady přeměnit v pravidla. Rád bych připomenul: je to politické rozhodnutí, signál, který vysíláme evropským občanům, aby svým orgánům důvěřovali, neboť jsou schopny problémy řešit a vyřešit.

Takže bych určitě rád poděkoval zaměstnancům Komise, že umožnili, především komisaři Barrotovi a pak i mně, co nejefektivnější práci. Chci poděkovat francouzskému a slovinskému předsednictví. Chci poděkovat panu Bussereauovi za všechno úsilí, kterým přispěla v nejsložitějších fázích jednání, a rovněž bych rád zdůraznil významnou práci všech zpravodajů, Výboru pro dopravu a cestovní ruch a Parlamentu jako celku. Moje patří rovněž panu de Grandes Pascualovi, paní Vlastové, panu Sterckxovi, panu Kohlíčkovi, předsedovi panu Costovi, panu Savarymu – kterému ještě jednou děkuji za jeho práci, panu Fernandesovi za jeho přispění a jeho schopnost konečně uzavřít jednání překonáním dokonce záškodnických a zpomalujících přístupů při pokusu o poskytnutí nějaké reálné odpovědi veřejnosti.

Pro nás bylo výzvou konsolidovat evropské právní nástroje pro boj proti nelegální námořní dopravě a pro předcházení námořním nehodám a znečištění našich moří. Nyní musíme využít všech právních nástrojů v oblasti námořní dopravy, které máme k dispozici, abychom zabránili opakování nehod, jež nás přiměly k akci. Tyto nástroje se týkají zejména státu vlajky, který nese prvotní odpovědnost za námořní bezpečnost, a politické linie, která byla navržena. Všechny evropské státy vlajky musí být bez výjimky na bílé listině a vlastnit nástroje vytvořené za tímto účelem. Konsolidovaný rámec evropských akreditací klasifikačních společností nám rovněž umožní účinnější kontrolu naší námořní dopravy.

Další prostředky se použijí pro stát přístavu. Některé lodě a dopravní společnosti již nesmí být v našich vodách vítány, protože neodpovídají minimálním bezpečnostním předpisům. Na pobřežní státy se vztahuje ještě jeden soubor opatření: účinné monitorování lodí na krátkých i dlouhých trasách představuje zásadní preventivní nástroj. Posílená pravidla o poskytování útočiště lodím v tísni zajistí, že budeme moci předcházet tomu, že se nehody změní v ekologické katastrofy. V zájmu prevence musíme jednat a současně přijmout odpovědnost za následky nehod a poučit se z nich. Lodní společnosti přijmout adekvátní politiky pojištění odpovědnosti třetích stran a cestujících. Společný vyšetřovací rámec nám také poskytne optimální zpětnou vazbu ohledně nehod, abychom se z nich mohli poučit. Je nepochybné, že rizika nemohou být z námořní dopravy zcela odstraněna, stejně jako z ostatních odvětví, ale je povinností zákonodárce, povinností kohokoliv, kdo zastupuje veřejnost, dělat vše pro jejich omezení na nejnížší možnou úroveň.

Jsem přesvědčen, že toto je náš společný cíl. Jsem přesvědčen, že jsme učinili krok k tomu, že se bude jedna o oblast důležitou podle jakýchkoliv norem. Soubor opatření, který byste měli přijmout, určitě představuje velký posun správným směrem a – připomínám – důležité politické sdělení, důležitý důkaz vůle evropských orgánů odpovědět na otázky 500 milionů občanů.

Georg Jarzembowski, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Velmi vám děkuji, pane předsedající; pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi jménem mé skupiny nejprve poděkovat všem zpravodajům nikoliv pouze za jejich práci, ale rovněž za to, že jsme dosáhli toho, co jsme si stanovili, zejména zacházet s návrhy jako se souborem opatření. Tím jsme donutili Radu, aby se na nás obrátila, protože jak víte, Rada nakonec nechtěla dva návrhy přijmout. Pouze společným postojem se nám podařilo přesvědčit Radu, aby tyto dva dokumenty přijala, a uspěli jsme.

Sdílím názor pana místopředsedy, že je tento soubor opatření velkým úspěchem občanů. To bychom měli říkat také v rámci volební kampaně.

Když se dívám okolo, není zde nyní tolik poslanců jako při odpolední rozpravě, přestože sestavení tohoto souboru opatření bylo jedním z největších úspěchů Výboru pro dopravu a cestovní ruch.

Občané možná někdy nechápu, proč zde sedíme tak dlouho a proč všechno tak dlouho trvá. Zde se však mohou přesvědčit, že se tento soubor opatření skládá z pravidel monitorování, pravidel pro klasifikační společnosti, vyšetřování nehod, pojišťovacích povinností, státní přístavní inspekce a státní kontroly vlajek. Musíme zpřísnit tyto požadavky pro všechny rozdílné aspekty, abychom, pokud to bude možné, předcházeli nehodám, a pokud k nehodám dojde, abychom byli schopni reagovat rychle.

Pane Sterckxi, rád bych vám ještě jednou srdečně poděkoval, protože jste byl zpravodajem zvláštního výboru, kterému jsme měl čest předsedat, a šli jsme se znovu po ztroskotání *Prestige*, abychom projednali, co je třeba dále zlepšit. Komise prostřednictvím pana Barrota Naše návrhy v podstatě přijala a skutečně jsme je dokončili prostřednictvím legislativního postupu.

Proto můžeme mít opravdu radost, že jsme se byli po všech těch letech schopni dohodnout na třetím námořním balíčku. Avšak dovolu mi dvě poznámky. Zaprvé bychom měli poděkovat Dominiqu Bussereauovi, který jako francouzský ministr přenesl tento soubor opatření přes závěrečné překážky, čímž mu umožnil uspět. Měli bychom ho za to zvlášť ocenit.

Pane místopředsedo, všechny oči se teď upírají na vás! Vy, Komise a vaše Evropská agentura pro námořní bezpečnost nyní musíte zajistit, že jej budou členské státy také uplatňovat a používat. Pouze tak, že to, na čem jsme se dohodli, bude skutečně používáno, uspějeme při prevenci opakování nehod, jako byly nehody *Eriky* a *Prestige*. Za to bychom měli bojovat. Děkuji mnohokrát.

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, na cestě do této sněmovny to byl opravdový závod. Ve své kanceláři jsem poslouchal pana místopředsedu Tajaniho a další řečníky a myslím, že musím poblahopřát všem zpravodajům i Komisi. Stejně jako pan Tajani bych rád vřele a vděčně ocenil práci komisaře Barrota, která byla velmi důležitá, a rovněž dobrou vůli prokázanou francouzským předsednictvím.

Chtěl bych nyní říci, že tento balíček o námořní dopravě zavede v Evropě zásadní změny a podpoří kvalitu a transparentnost v odvětví námořní dopravy. Tak se podle mého přesvědčení zajistí, že již nikdy nezažijeme nedostatečnou transparentnost, jako tomu bylo v minulosti po dvou strašných nehodách *Eriky* a *Prestige*, zejména nedostatečnou transparentnost v případě nehody *Prestige*. V této souvislosti je zárukou zpráva pana Kohlíčka, jejímž jsem byl stínovým zpravodajem – je skutečnou pojistkou –, že vyšetřování v námořní oblasti mohou být v budoucnosti prováděna zcela transparentně. Zajistí, že my všichni – široká veřejnost a orgány – budeme znát příčiny, nebo co se odehrálo po každé nehodě, aby nemohly být opakovány stejné chyby a že všechno, co se nepovedlo, bude moci být napraveno.

Evropa musí jít v této oblasti dále a jsem si jist, že naše práce zde nekončí, protože jsme vždy byli vedoucí silou a rovněž proto, že námořní doprava nepřestane narůstat.

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Děkuji vám, pane předsedající, rovněž já bych chtěla poblahopřát zpravodaji k výsledku, jehož zde bylo dosaženo, a poděkovat francouzskému předsednictví za jeho úsilí. Dosažený výsledek je velkým úspěchem pro životní prostředí a evropskou lodní dopravu. V posledních letech to byla zejména EU, kdo prostřednictvím právních předpisů a úsilí v Mezinárodní námořní organizaci stanovil normy pro dopad lodní dopravy na životní prostředí. Lodní doprava je celosvětovou činností a kvůli rovné hospodářské soutěži a životnímu prostředí je důležité stanovit společná globální pravidla. Avšak EU by se mohla ujmout vedení a stanovit normy požadováním přísnějších pravidel. Musíme zajistit, že budou členské státy EU plnit dohody IMO, a to činíme prostřednictvím legislativního balíčku, který zde uzavíráme. Sedm směrnic ve třetím balíčku zabrání znečištění, zajistí koordinovanější reakci na nehody a znemožní neodpovídajícím lodí vstup do vod EU. Jako stínová zpravodajka za svou skupinu jsem zvláštní pozornost věnovala směrnici o státní přístavní inspekci a směrnici o vyšetřování nehod a ráda bych poděkovala dvěma zpravodajům, paní Vlastové a panu Kohlíčkoví, za jejich prospěšnou a úspěšnou práci. Získali jsme lepší metody lodní inspekce, takže nejméně způsobilé lodě budou kontrolovány nejčastěji, a získali jsme metodu vyšetřování nehod, která poskytne právní ochranu těm, kteří se jich zúčastnili, tedy svědkům, a která bude rovněž znamenat, že to, co jsme se naučili z vyšetřovacích zpráv, bude v budoucnosti využito, a také výměnu informací mezi členskými státy.

Mogens Camre, jménem skupiny UEN. – (DA) Děkuji vám, pane předsedající, máme skutečný důvod vyjádřit naše nejhlubší uspokojení s námořním balíčkem a rád bych vám za svou skupinu poděkoval za výbornou práci odvedenou v této oblasti zpravodaji, Komisí a Radou. Nyní se loďní inspekce dotknou především velkých lodí a já bych se rád zmínil o problému malých lodí. Máme zvláštní orgány pro provádění inspekci, ale nemáme dostatečně jasná pravidla pro způsobilost těchto lodí k plavbě nebo pro případy, kdy má být inspekce provedena. To se týká zejména rybářských plavidel, malých rybářských plavidel, která jsou představována, ať již pro pokračování v rybolovu, tak k využití pro účely cestovního ruchu. To často zahrnuje nárůst hmotnosti a velikosti motoru, což vychyluje těžiště a snižuje způsobilost k plavbě, a v mé zemi, Dánsku, jsem v důsledku toho zažili mnoho tragických nehod. Je třeba, abychom zavedli pevné požadavky pro všechny lodě, ať již jsou nové nebo přestavěné, podle nichž budou muset podstoupit zkoušky způsobilosti k plavbě. Proto chci, stejně jako pan Costa, požádat Komisi, aby tato ustanovení co nejdříve rozšířila na kontrolu a schvalování typu tak, aby zahrnovaly tyto typy lodí.

Michael Cramer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane místopředsedo, dámy a pánové, my, skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, tento závěrečný kompromis podporujeme. Jsme potěšeni, že zvítězil Parlament a o osmi legislativních návrzích v rámci jednoho balíčku se bude hlasovat společně. Rád bych srdečně poděkoval všem zpravodajům za jejich spolupráci.

Námořní bezpečnost naléhavě potřebuje přísnější evropské právní předpisy, aby byly předcházením nehodám chráněny životy a zabránilo se ekologickým katastrofám. Nikdy se nesmí opakovat nehody jako v případech *Eriky* nebo *Prestige*.

Státní přístavní inspekce znamená, že lodě zastávající v přístavech EU mohou být lépe monitorovány a – to je podle nás důležité – tyto lodě mohou čelit postihům, pokud nebudou splňovat bezpečnostní pravidla. Monitorování lodí v teritoriálních vodách je velmi důležité zejména v ekologicky citlivých oblastech, protože znečištění moří a oceánů nezná hranice. Proto je nezbytně nutná přeshraniční akce. V úpravě odpovědnosti ve prospěch cestujících na osobních lodích je naneštěstí obsažena pouze regulace pro oblast moří. My Zelení bychom byli rádi, kdyby se uplatňovala i na vnitrozemské vodní cesty.

Konečně jsme potěšeni, že po dlouhém zpoždění Rada rovněž rozhodla o povinnostech států přístavu a pojištění a odpovědnosti majitelů lodí. S tímto přístavním souborem opatření jsme významně pokročili, přičemž víme, že tato pravidla musí být v budoucnu nadále vylepšována.

Jacky Hénin, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, opakované nehody a nárůst dopravy nebezpečného zboží po moři soustavně způsobuje naléhavé otázky týkající se posílení bezpečnostních předpisů upravujících všechny mořské úžiny v Evropské unii a zdroje potřebné k prosazování těchto pravidel.

Zejména je vhodné klasifikovat tyto průlivy a přístupové cesty k nim v souladu s postupem navazujícím na zóny Seveso, protože se doprava musí ubírat cestou snižování nákladů za jakoukoliv cenu.

Komise a Rada pod tlakem hospodářských katastrof způsobených finanční krizí konečně uvažují o zpochybnění daňových rájů. Pokud to bude uvedeno do praxe, bude se jednat o skutečně velký pokrok.

Stejně tak – kolik dalších námořních a ekologických katastrof budeme potřebovat, než Komise, Rada a tento Parlament konečně obrátí svou pozornost k dlouhodobému skandálu vlajek podle práva výběru? Možná by bylo pro evropské voliče rozumnější, kdyby naplnili Parlament více poslanci, kteří se více zajímají o práci ve prospěch bezpečnosti svých spoluobčanů, než o podporu volného obchodu ničícího lidi i životní prostředí.

Derek Roland Clark, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, loni v září jsem upozorňoval na to, jak by se elektronické údaje o lodích požadované v těchto zprávách mohly snadno dostat k pirátům operujícím u somálského pobřeží. Nebyla tomu věnována pozornost. Tyto zprávy byly pozměněny, ale nikoliv vylepšeny. Ve skutečnosti si odporují. Zkusím to znovu.

Zatímco pan Stercx usiluje o to, aby přístavy neposílaly lodě pryč, pan Savary tvrdí, že jim mohou odmítnout vstup, pokud nebudou mít pojišťovací certifikáty. Dále tomu odporuje paní Vlastová, která rozšiřuje přístavní inspekci i na kotviště. Pokud tedy loď bez dokumentů kotví u pobřeží, a poté je ohrožena extrémním počasím, musí jí být povolen vstup, protože pan Stercx zřídil právo na poskytnutí útočiště lodi v tísni. Tím se dostaneme do situace, kdy si plavidlo s nebezpečným nákladem najde cestu do přístavu pomocí využití těchto protimluvů. Co se stane, pokud důsledkem této situace bude závažná nehoda, kvůli níž se uzavře velký přístav? Bude se náhrada uváděná panem Sterckem vztahovat na vše výše uvedené a v každém případě – kdo to zaplatí? Tyto zprávy je třeba zcela přepracovat.

Konečně Fernandesova zpráva obsahuje různá doporučení IMO. Dobře – Spojené království je již podepsalo – ale EU chce doplnit vlastní databázi lodí, k čemuž bych měl já i další lidé námitky. Říkám „bych“, protože Fernandesova zpráva má být přijata bez hlasování. To je demokracie? Co se vlastně stalo se všemi těmi poznámkami pronesenými zde ráno, že toto je sněmovna, která mění právní předpisy?

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poblahopřál všem zpravodajům, kteří reagovali na obsáhlé otázky způsobené výzvami v oblasti námořní bezpečnosti a vyrovnali se s našimi úkoly.

Všichni si pamatujeme katastrofy ropného tankeru *Erika* v roce 1999 a lodi *Prestige* v roce 2002 a jejich tragické ekologické, společenské a hospodářské důsledky.

Nový arzenál právních předpisů k ochraně Evropanů před námořními katastrofami konečně spatří světlo světa, přičemž stanoví zejména systematické inspekce nejstarších lodí, povinné pojištění odškodnění obětí ekologických katastrof a rovněž auditu vlajek evropských zemí, které jsou, jak všichni víme, stále příliš často vlajkami podle práva výběru.

Byl nejvyšší čas přijmout tato opatření, která vskutku omezují velký manévrovací prostor, který měli majitelé lodí po celá staletí. Ukončí beztrestnost majitelů plovoucích vraků a inspekce se na takové lodi mnohem více zaměří na tyto lodě, čímž se zvýší jejich účinnost.

O bezpečnosti moří a oceánů není možné jednat: je to bezpečnost, nikoliv peníze, zisk a neomezený obchod, co by mělo být hlavní referenční hodnotou.

Jen jedno mě mrzí. Bude trvat velmi dlouho, než se všechna tyto nové represivní a preventivní právní předpisy začnou uplatňovat. Jako poslanec Evropského parlamentu za oblast severozápadu, jejíž pobřeží dlouhé, jsem potěšen, že mohu hlasovat pro tento třetí námořní balíček, a jsem na to hrdý.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, soubor sedmi návrhů o lodní dopravě je důležitým prvkem při předcházení nehodám a při zajišťování účinné reakce v případě nehod. Pokud se týká těchto nehod, rád bych jakožto stínový zpravodaj odkázal zejména na to, co bylo dohodnuto ohledně útočišť pro lodě v tísni. Rád bych poblahopřál panu Sterckxovi a celému vyjednávacímu týmu za dosažení cenného kompromisu v této důležité otázce.

Pokud jedna malá nehoda, například jedna malá trhlina v nádrži či na ropném tankeru, nebude zjištěna a utěsněna, může mít za následek, v případě vibrací z rozbouřeného moře nebo obtíží při překládání nákladu na jinou loď, rozsáhlou ekologickou katastrofu, neexistuje-li v tomto případě útočiště, kde mohou být přijata vhodná opatření. Současně obavy posádky, že jsou ohroženi trestněprávními či občanskoprávními důsledky, nebo skutečností, že je plavidlo nedostatečně pojištěno, mohou bránit v hledání útočiště, a to s nešťastnými následky.

Tento kompromis zaručuje nezávislost expertů, kteří rozhodnou, jestli se má loď v tísni poskytnout útočiště, spravedlivé zacházení s námořníky v případě nehody podle IMO, povinnost nepojištěné lodi v útočišti poskytnout náhradu za poškození přístavům a útočištím, ke kterým Komise předloží různá politická stanoviska, a povinnost vlastním ropných tankerů podat oznámení, pokud jejich náklad přesahuje 1 000 tun. Současně všechna plavidla, včetně rybářských, budou muset mít nainstalovány automatické rozpoznávací systémy.

Závěrem bych chtěl přivítat skutečnost, že činnost Parlamentu přiměla Radu k přijetí konečného společného postoje ke všem sedmi legislativním návrhům v balíčku.

Michel Teychenné (PSE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, balíček, o kterém budeme zítra hlasovat, by nebyl ničím bez vůle Evropského parlamentu a rád bych využil této příležitosti a ocenil práci, která byla vykonána.

Vytvoří-li Evropská unie právní nástroj, který, jak doufám, umožní předcházet katastrofám, jako byla ztroskotání *Eriky* a *Prestige*, a konečně přimět znečišťovatele, aby převzali odpovědnost, je to díky úsilí Evropského parlamentu tváří v tvář zdrženlivosti Rady. Není zde žádný bod, který by vám připomínal řešení, které bylo vyžadováno, aby byly předloženy zprávy pana Savaryho a pana Fernandese. Jedná se o politické vítězství Evropského parlamentu a rovněž vytrvalosti a spolupráce.

Díky balíčku o námořní bezpečnosti členské státy konečně splní své povinnosti v rámci Mezinárodní námořní organizace, a to zejména provedení auditu před tím, než je loď udělena vlajka. Dalším soudržným krokem

vpřed je požadavek, aby byly lodi pojištěny finančními záručními certifikáty, které nájemcům uloží opravdovou odpovědnost.

Pokud Parlament zítra tyto dokumenty přijme, Evropská unie prokáže, že si stanoví účinný nástroj v boji proti plovoucím vrakům a proti zločinným nájemcům a vlastníkům, a doufám, že z toho bude mít prospěch životní prostředí a zdraví našich spoluobčanů.

Konečně bych rád ocenil práci, kterou v tomto ohledu vykonal pan Tajani, který je zde dnes přítomen, a zpravodajové pro právní předpisy v dopravě, protože se nyní nacházíme v závěrečné fázi procesu týkajícího se námořního práva, jehož cílem je úprava veškeré evropské dopravy. Proto v souvislosti s touto prací, která se v oblasti námořní dopravy opravdu zdržela, doufám, že Parlament bude schopen uzavřít důležité téma námořní dopravy během tohoto zasedání, nebo rozhodně co nejdříve.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, jsem potěšen, že můžeme zakončit stávající volební období závěrečným přijetím posledního námořního balíčku. Vzpomínám si však, že když jsem v roce 1999 prvně přišel do Evropského parlamentu, odehrála se u francouzského pobřeží závažná námořní nehoda lodi *Erika*, která dala jméno prvnímu balíčku legislativních návrhů pro zabránění a předcházení nehodám.

Domnívali jsme se, že jsme nebezpečí odstranili, ale brzy na to bylo pobřeží Galicie zdevastováno ropou z ještě horší havárie: z *Prestige*. Od té doby jsme ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch pracovali na přijetí souboru legislativních opatření, abychom se pokusili překonat vzrůstající odpor, se kterým jsme se potýkali ze strany vlastníků lodí, ropných společností, klasifikačních společností a také některých členských států, které odmítly tři návrhy kvůli tomu, že byly příliš přísné.

Během posledních 10 let jsme přijali několik směrnic a nařízení, k některým z nich jsme se museli vrátit kvůli přepracování, protože se ve svých původních zněních ukázaly v důsledku škrtnů Rady jako neúčinné.

Přijali jsme právní předpisy pro zavedení pravidel s dvojítm pláštěm trupu, evropského fondu pro ropné katastrofy a útočiště a nyní revidujeme a přijímáme právní předpisy o odpovědnosti dopravců a cestujících na moři, vyšetřování námořních nehod, systémech monitorování lodní dopravy ve Společenství a informačních systémech, státní přístavní inspekci a konečně nařízení a směrnice o organizaci lodní inspekce a kontroly. Toto vše je vhodné a je žádoucí, aby tyto předpisy co nejdříve vstoupily v platnost a byly uplatňovány členskými státy.

Jsem tím potěšen. Avšak volební období tohoto Parlamentu se chýlí ke konci. Tento Parlament opouštím a odcházím s lítostí, že jsme nezavedli kontrolní systémy – které již existují a jsou patentovány – jako povinné, abychom ukázali, kdy a jaké množství zbytků z kalových a ropných nádrží je nelegálně vypouštěno do moře z konkrétního plavidla. Jinými slovy se jedná o určitý druh černé skříňky nebo tachometru, který mohou námořní orgány zkontrolovat, kdykoliv loď vpluje do přístavu.

Jsem přesvědčen, že mořskému prostředí věnujeme větší pozornost a používáme přísnější postupy, abychom zabránili znečištění, za něž jsme zodpovědní. Rovněž se domnívám, že pokud se nám to nepovede, dopadne to na náš potravní řetězec a nakonec za to zaplatíme vysokou cenu. Věřím, že to nebude trvat dalších 10 let, než budeme účinně a efektivně kontrolovat nezákonné vypouštění odpadů do moře.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Ortuondo Larreo. Jsem si jist, že vaše úsilí si bude tato sněmovna pamatovat, a jsem si také jist, že kdekoliv budete, budete bojovat za cíle, které tu zanecháte. Mohou být nedokončené, ale díky vašemu úsilí je jejich splnění na dobré cestě.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedajícím, po pěti letech diskusí a konzultací s Radou byl tolik vychvalovaný balíček o lodní dopravě skládající se ze šesti směrnic a jednoho nařízení zbaven všeho pozitivního obsahu, který měl co do činění s ochranou života na moři a životního prostředí. Jinými slovy hora porodila myš.

Rada, loajálně vyjadřující protilidovou politiku Evropské unie a zájmy kapitálu, realizuje všechny požadavky provozovatelů a majitelů lodí a monopolistických obchodních skupin, které odporují jakémukoliv opatření, které by mohlo mít být jen minimální dopad na jejich ziskovost. Proto se jim povedlo prostřednictvím tohoto

dlouhého a zdlouhavého postupu buď odstranit všechna pozitivní ustanovení pro kontrolu bezpečnostních opatření na lodích, nebo je odložit na neurčito.

Není zahrnuto žádné opatření na ochranu a zlepšení podmínek lidského faktoru, námořníků, prvotního faktoru v ochraně lidského života na moři a životního prostředí. Návrhy předkládané Evropskou unií od roku 1986 v rámci společné politiky lodní dopravy o údajném budoucím přezkumu otázek týkajících se lidského faktoru, na zlepšení pracovních podmínek a výcviku námořníků jsou zavádějící a falešné, protože se celou tu dobu zhoršovaly. Proto bude řecká komunistická strana hlasovat proti celému takzvanému balíčku pro lodní dopravu.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, parlamentní Výbor pro dopravu a cestovní ruch se nemohl a nemůže vyhnout úkolu poskytnout holistickou odpověď na potřebu zlepšení bezpečnosti lodní dopravy a rovněž stanovit opatření, která mají být podniknuta v případě nehod. Třetí námořní balíček se rovněž účinně zabývá otázkami odpovědnosti dopravců ve vztahu ke svým cestujícím a zboží, které přepravují. Už bylo načase, vždy se předpokládalo, že tato záležitost není ignorována, když mě napadl příklad práv cestujících v letecké dopravě.

Vlastně jsem přesvědčen, že cíle pro lodě kategorie A, které mají být sjednoceny do roku 2016, a dokonce pozdější lhůta pro lodě kategorií B, C a D jsou příliš shovívavé a poskytují dopravcům příliš velký prostor pro odchylky. Doufám, že tato štědrost bude Evropské unií ze strany dopravců splacena rychlou shodou s novými nařízeními. Potřebovali jsme a stále potřebujeme společné normy klasifikačních společností, jež odpovídají za monitorování lodí a udělování povolení lodím, a rovněž velmi jasná pravidla upravující inspekce a zanesení lodí na černou listinu.

Proto vítám návrhy a rovněž opatření pro řízení nehod a rizik lodních a ekologických katastrof a příslušných odpovědností, přičemž vyzývám Komisi, aby učinila silnější závazek ohledně podpory. Dalekosáhlý soubor opatření se rovněž zabývá opatřeními pro vyšetřování, pravomoci a také suverenitou v případě námořních nehod, přehled, který, jak doufám, pomůže objasnit otázky odpovědnosti a odškodnění. Proto jsem hlasoval pro tento soubor zpráv.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři Tajani, kurz balíčku pro námořní bezpečnost byl kolísavý, ale výsledek je velmi uspokojivý. To zejména díky skutečnosti, že komisař Tajani a jeho úředníci stáli bok po boku Evropskému parlamentu, když vybízeli Radu, aby seriózně zahájila práci na několika klíčových bodech, které byly pro Parlament tak významné.

Koneckonců musí na evropské úrovni existovat povinná spolupráce, má-li se námořní bezpečnost nakonec zlepšit. Naštěstí jsme nyní vyřešili několik chybějících článků, přestože by Parlament v mnoha otázkách šel ještě dále. Skutečnost, že je nezávislé vyšetřování nehod nyní povinné v případě závažných nehod, je pokrok, protože to umožní poznat jejich příčiny.

V tomto ohledu má letectví velké zkušenosti. Minulý týden letadlo Turkish Airlines havarovalo u Amsterodamu v Nizozemsku a díky nezávislému vyšetřování nehody byla příčina určena do týdne a skončily spekulace. Je opravdový pokrok, že nyní také v lodní dopravě existuje nezávislé vyšetřování, nezávislé na tom, kdo nehodu zavinil. Zpravodaj v této oblasti odvedl vynikající práci.

Pane předsedající, chtěl bych zdůraznit další bod tohoto balíčku, konkrétně lepší regulaci odpovědnosti cestujících v námořní dopravě. Je to dobrá věc, ale je také dobře, že byla vyloučena vnitrozemská lodní doprava, protože malé lodě na vnitrozemských vodních cestách nemohou být považovány za rovnocenné zaoceánským lodím operujícím na otevřeném moři. Tyto dvě věci se liší a je konečně dobře, že to bylo v návrhu potvrzeno.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, námořní společenství dlouho diskutovalo o potřebě lepší úpravy, kontroly a monitorování lodní dopravy, a to vzhledem k nebezpečí nehod, znečištění životního prostředí, ohrožení lidských životů a nelegálního obchodování, které naneštěstí není zanedbatelné. Integrace nové technologie do námořní dopravy a stoupající intenzita pirátství ve spojení s nedostatkem jakékoliv přísné, společné kontroly, jsou příčinami stávajícího problému. Změna směrnice vytváří a rozvíjí podmínky sítě námořní bezpečnosti a rovněž podmínky pro rozvoj účinného automatického systému informační technologie. To jsou úspěchy, které musí být jménem Evropského parlamentu, Komise a Rady posouzeny.

Je důležité, aby do rámce řešení problémů náleželo i nakládání s nebezpečným odpadem. Uplatňování směrnice umožní nejen to, aby byla loď převážející nebezpečný, neidentifikovaný náklad vpuštěna do

evropských vod, aby zde svůj náklad vypustila. Výkonné nástroje v oblasti námořní dopravy jsou zcela nezbytné. Musí být vytvořena kultura bezpečnosti námořní dopravy, musí být stanovena logistika tohoto procesu, vytvořen technologický základ systému, dále systém pro účinné šíření informací, zatímco bude chráněna ta část informací, která zajišťuje bezpečnost dopravy. Vítám úsilí Evropské agentury pro námořní bezpečnost, včetně rozvoje systému řízení námořní dopravy a informačního systému, přičemž bude vytvořena integrovaná databáze, v jejímž rámci se budou lodě zobrazovat v reálném čase, a to společně s dalšími údaji týkajícími se jejich nákladu a vlastností. I když je nehoda Eriky učebnicovým příkladem, pokud se týká poučení v oblasti řízení a analýzy rizik, nechťela bych, aby se podobný příklad opakoval, nebo aby se staly podobné nehody.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kompromis dosažený pro třetí námořní balíček zvýší bezpečnost cestujících a přispěje k ochraně životního prostředí a posílení kontrolních systémů.

Navržená černá listina pro lodě, které opakovaně porušují předpisy bude, stejně jako v letectví, známkou důležitého pokroku při zlepšování bezpečnosti. Erika III má pro Rumunsko obzvláštní význam, protože následkem nedávno přijatých dokumentů – Integrované námořní politiky pro Evropskou unii a Černomořské synergie – může výrazně ovlivnit úspěch procesu rozšiřování evropských zásad a osvědčených postupů na další pobřežní státy, jež nejsou součástí Evropské unie, přičemž budou využívány návrhy navržené Evropskou komisí prostřednictvím Východního partnerství.

Opatření týkající se námořní dopravy musí být doplněna zvýšenou spoluprací mezi pobřežními státy, aby došlo k nejefektivnějšímu využití zdrojů a snížení znečištění způsobeného činnostmi v přístavech a na pobřeží a také po celém toku Dunaje. Černé moře může být chráněno pouze koordinovanými akcemi ve všech oblastech.

Jim Higgins (PPE-DE). – Pane předsedající, balíček byl obtížný jak pro Parlament, tak pro Radu. Hodně se vyjednávalo a diskutovalo a jsem rád, že jsou tyto otázky konečně vyřešeny.

Přijetí tohoto balíčku je vítězstvím Evropského parlamentu a určitě i zpravodajů, kteří bojují za zajištění toho, co jsme vytvořili jménem našich občanů, dokonce přes velmi silný odpor vlád členských států.

Tyto právní předpisy se budou týkat různých oblastí, včetně norem pro evropské vlajky, což zajistí lepší postupy lodních inspekcí. Získáme větší transparentnost a přísnější inspekce. Tento balíček v zásadě zvýší bezpečnost lodí, a tím sníží riziko ekologických katastrof a ztrát mořského života.

Z pohledu Irska je načasování velmi důležité, protože se v jednom irském přístavu nachází lotyšská loď, jejíž posádka nedostává mzdu, nemá ani dostatek potravin a neexistuje ani způsob, jak by se mohla vrátit do svého domovského členského státu, do Lotyšska. To jsou typy otázek, které musí být vyřešeny a očekávám uplatňování tohoto balíčku.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Třetí námořní balíček je velmi důležitý. Záměrem EU by mělo být vytvořit námořní koridory v rámci rozšířené sítě TEN-T. Tento námořní balíček přispěje ke zvýšení bezpečnosti námořní dopravy a uvádí do praxe zkušenosti z námořních katastrof, které se odehrály v posledních letech, což se týká lodí Erika a Prestige a nehod v Černém moři.

Tento balíček bude mít obzvláštní význam zejména pro Černé moře, protože mnoho pobřežních států v této oblasti je na černé nebo šedé listině pařížského memoranda. V případě nehod by se měla uplatňovat odpovědnost majitelů lodí, a to i na vnitrozemských vodních cestách. Jsem přesvědčena, že lodě v tísni musí být přijímány ve zvláště vybavených oblastech, kde jim může být poskytnuta potřebná pomoc. Avšak způsob, jak se za tyto služby bude platit, musí být jasně regulovaný.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, když ztroskotala Erika, byla jsem jednou z těch francouzských poslanců a poslankyň, kteří vyzvali francouzské orgány k uzavření propustí, aby nebyly znečištěny solné pánve.

Při katastrofě Prestige jsem byla spoluzpravodajkou pana Sterckxe a zodpovídali jsme společně za téma dopravy – já sama jsem odpovídala za životní prostředí – a oprávněně jsme požadovali zvýšení bezpečnosti námořní dopravy. Dobře si vzpomínám, jak tvrdě jsme v tomto ctěném Parlamentu bojovali za vytvoření vyšetřovacího výboru k případu Prestige: určitě to udělalo dojem.

Dnes se tedy domnívám, že nás všechny může těšit skutečnost, že se v rámci námořního balíčku posunulo vpřed mnoho mezinárodních a evropských předpisů, a doufám, že nám brzy nezůstane víc než špatná vzpomínka.

Chtěla bych však, smím-li, upozornit na...

(*Předsedající řečníci přerušil*)

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, ráda bych pro zápis připomněla v souvislosti s tímto nanejvýš důležitým námořním balíčkem bod odůvodnění 3 revidované směrnice o systému EU pro obchodování s emisemi, která byla přijata drtivou většinou. Tato směrnice se zabývá našimi cíli v oblasti snížení emisí oxidu uhličitého a harmonogramem ve stejné oblasti.

V bodu odůvodnění se uvádí, že „všechna hospodářská odvětví, včetně mezinárodní námořní dopravy a letectví, by měla přispívat k dosažení těchto snížení emisí. V případě, že členské státy neschválí žádnou mezinárodní dohodu v rámci IMO obsahující ve svých cílech pro snížení emise z mezinárodní námořní dopravy, a/nebo nebude taková dohoda schválena prostřednictvím Mezinárodního panelu OSN pro změnu klimatu do 31. prosince 2011, předloží Komise návrh na zahrnutí emisí z mezinárodní námořní dopravy podle harmonizovaných modalit v rámci závazku Společenství o snížení emisí, který by měl vstoupit v platnost do roku 2013. Takový návrh by minimalizoval jakýkoliv negativní dopad na konkurenceschopnost EU, přičemž by se zohlednil případný přínos pro životní prostředí.“ Vyjádřete se k tomu prosím, pane komisaři.

Brian Simpson (PSE). – Pane předsedající, jako Parlament jsme urazili dlouhou cestu od ztroskotání *Prestige*, tragédie pro pobřeží Galicie a jeho ekosystémy. Urazili jsme dlouhou cestu od doby, kdy *Erika* znečistila a zničila nádherné pobřeží Bretaně. Urazili jsme dlouhou cestu od havárií *Sea Empress*, *Exxon Valdez* a dalších námořních katastrof.

Tento balíček je mementem práce Parlamentu, Komise a, i když opožděně, také Rady. Podle mne pocítíme význam tohoto balíčku v mnoha nadcházejících letech. Je rovněž mementem práce všech našich zpravodajů a poslanců, kteří celé roky tyto právní předpisy prosazovali.

Tento balíček je vítězstvím tohoto Parlamentu, poslanců všech politických skupin, zejména ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch, přestože doufám, že mi členové dovolí nyní zmínit především paní Miguélezovou Ramosovou a zesnulého pana Williho Piecyka.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, během rozprav konaných v této sněmovně, uprostřed všeobecného uspokojení nad tím, že Rada, Parlament a Komise přijaly pravidla poskytující veřejnosti skutečné odpovědi, jsem přesvědčen, že se objevila jedna zásadní otázka: Budou tyto správné předpisy – vzniklé z kompromisu a množství tvrdé práce – správně používány? Bude Komise schopna zajistit, že budou dodržovány? Bude agentura schopna účinně spolupracovat s Komisí na zajištění prosazování těchto pravidel? Odkazuji na poznámky z této rozpravy – zejména mám na mysli poznámky pana Jarzembowského a pana Romagnoliho – a rovněž na dopisy, které byly v posledních měsících zaslány Komisi panem Sterckem a panem Simpsonem, kteří se ptali na stejný problém.

Jsem přesvědčen, že mohu potvrdit závazek Komise, která silně naléhala na schválení tohoto balíčku, pro zajištění dodržování ze strany členských států. Zamýšlel jsem požádat o spolupráci agentury – což je instituce, které důvěřuji, a instituce, která vždy pracovala efektivně a plnila svou úlohu při co nejlepší podpoře Komise a členských států – o uplatňování tohoto nařízení, stejně jako v případě jiných nařízení. Navštívil jsem Lisabon, kde agentura sídlí, a našel jsem skvělého ducha spolupráce, velkou ochotu a rovněž velkou oddanost a nadšení pro uplatňování všech pravidel uvedených v tomto balíčku. Ta budou zaručena bezpečnostním systémem Safe Sea Net a také všemi dalšími moderními technologickými nástroji používanými k pomoci veřejnosti zajistit, že předpisy Evropské unie budou opravdu uplatňovány. Jak dobře víte, ukládá-li právní předpis Komisi nějaký konkrétní úkol, Komise může vyzvat agenturu, aby jí pomohla provádět úkoly technické povahy.

Zamýšlel jsem pokračovat směrem mého předchůdce Jacquese Barrota a vyzvat ke spolupráci agenturu, o níž se domnívám, že bude efektivní, dobře fungující a plná lidí se správným přístupem, kteří věří ve svou práci. To se týká například inspekcí, jejichž cílem je správné použití předpisů nebo uplatňování informačních systémů pro monitorování dopravy. Konečně bych chtěl zdůraznit zásadní úlohu, kterou agentura sehrála – tyto poznámky adresuji zejména panu Sterckovi – při provádění Safe Sea Net, evropské platformy pro výměnu informací o námořní dopravě, a při zřízení evropského střediska pro identifikaci a sledování lodí s dlouhým dojezdem.

Tyto úkoly odpovídají předpisům agentury, přestože nejsou výslovně uvedeny, protože se poslední změna datuje do roku 2004, ale budou určité zahrnuty do příští revize těchto předpisů, která se právě připravuje.

Skutečnost, že tyto konkrétní úkoly nejsou uvedeny ve směrnících nebo konkrétních předpisech nemá žádný vliv na rozdělení úloh mezi Komisí a agenturou.

Účelem mé odpovědi je ujistit Parlament o vůli Komise a jejím odhodlání uplatňovat pravidla, která s podporou agentury schvalujeme. Nemělo by smysl říkat veřejnosti: „Udělalí jsme pro vás něco pozitivního,“ pokud nebudeme mít možnost tyto pozitivní věci realizovat a zajistit, že budou dodržovány. Měli bychom pamatovat na to, že členské státy, zastoupené Radou, tvoří součást a této dohody. Protože jsou našimi spoluzákonodárci, jsem přesvědčen, že členské státy budou uplatňovat předpisy, které schválíme. Není pochyb, že Komise zajistí dodržování a podporu tohoto závazku, a my učiníme to samé s technickou podporou agentury.

Luis de Grandes Pascual, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, domnívám se, že jsme na konci, a měli bychom být velmi potěšeni, že jsme po tak dlouhé cestě nyní dorazili až sem. Pokud je postup spolurozhodování někdy oprávněný, je to právě případ tohoto balíčku a způsobu, jímž byl projednáván.

Klíč k tomuto balíčku spočívá v tom, že je třeba přimět Komisi, Radu a Parlament k dohodě. Parlament udělal velmi dobře, když se ujal vedoucí úlohy – může to být oprávněnější než kdy jindy – a prosazoval, aby byl tento soubor opatření považován za absolutně zásadní. Od úplného počátku jsme nesouhlasili s jakýmkoliv oddělením nebo rozdělením, abychom dosáhli celku, který zajistí bezpečnost na moři.

Domnívám se, že si můžeme být jisti, že to jsou záruky, které učiní jakékoliv budoucí *ad hoc* opatření zbytečným. Tím se vyhneme ostudě, kdy někteří mocní lidé kritizují stanoviska některých vlád a musí oceňovat stanoviska jiných. Proto budou v budoucnu závažná rozhodnutí ve správných rukou nezávislých výborů, které budou schopny pečlivě, autoritativně, rychle a fundovaně využívat rozhodovacích nástrojů. To zajistí, že rozhodnutí budou pečlivá, správná a spravedlivá.

To proto, že jsme museli v tomto balíčku vyvážit mnoho odlišných věcí: klasifikační společnosti musí být propojeny s námořním vybavením, všechny zájmy musí být jasně předkládány a, především, Parlament musí prokázat vedoucí postavení.

Proto bychom měli být potěšeni skutečností, že Parlament toto vedoucí postavení ukazuje. Může nyní jasně a hrdě prohlásit, že Evropská unie nečekala na IMO – Mezinárodní námořní organizaci –, ale sama převzala vedoucí úlohu.

Byla to naše povinnost a nemuseli jsme na nikoho čekat. Domnívám se, že můžeme být spokojeni a mít naději do budoucna a věřit, že se tyto chyby nebudou opakovat a že jsme se poučili z minulosti.

Dominique Vlasto, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, závěrem bych ráda řekla, že práce nám způsobila – samozřejmě, pokud Parlament tento balíček přijme –, že se můžeme méně obávat o ochranu moří, našeho pobřeží a našich spoluobčanů.

Nyní je důležité uplatňovat doporučená preventivní a donucovací ustanovení, která musí být náležitě účinná ve všech našich zemích. Budeme-li to moci udělat, pomůžeme chránit odkaz našich moří.

Jsem vděčná panu komisaři, který se ukázal jako odhodlaný zajistit, že bude evropská směrnice uplatňována, spíše než aby se o ní diskutovalo.

Dirk Sterckx, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, znovu konstatuji, že zde v Parlamentu panuje konsensus. Velká většina podporuje obsah tohoto souboru opatření, kompromisu, kterého jsme dosáhli. Domnívám se, že je to znamením všem zúčastněným, že se nejedná o ideologický konflikt, ale spíše o záležitost praktického uspořádání pro zlepšení námořní bezpečnosti.

Rád bych rovněž poděkoval panu komisaři za jeho odpověď na moji otázku týkající se nejistoty ohledně agentury a její úlohy. Zde zapomínáme, že agentura byla jednou ze složek prvního balíčku Erika.

Agentura byla jedním z prvních návrhů: agentura soustřeďuje nezbytné know-how a odborníky, což zajišťuje, že máme – zejména Komise, ale i Parlament – podporu v naší činnosti, v navrhování právních předpisů.

Takže vítám tento konsensus a jsem pyšný na to, čeho jsme dosáhli, ale domnívám se, pane komisaři, že – jak jste říkal vy i paní Vlastová – vše nyní závisí na kvalitě uplatňování. Cílem je mít vysoce kvalitní orgány – například pro poskytnutí útočiště lodi v tísni – ve všech členských státech. Pokud bude jejich kvalita podprůměrná, musíte zasáhnout.

Je o tedy nyní na vás – na Komisi, službách Komise, agentuře –, abyste zajistili, že členské státy budou skutečně dělat to, co mají převzaly do právních předpisů v oblasti státní přístavní inspekce, klasifikačních společností, SafeSeaNet a všech záležitostí, jež nyní dokončujeme a upravujeme.

Pane komisaři, budeme vás sledovat, a pokud ponese odpovědnost za dopravu v rámci příští Komise, budeme vás sledovat dále, abychom zajistili, že kvalita je to, co jsme zamýšleli. Tedy hodně štěstí. Budeme na vás dohlížet a znovu vás podpoříme, budou-li třeba další návrhy.

Jaromír Kohlíček, zpravodaj. – (CS) Já bych si dovolil, ačkoliv se to tady moc často nestává, doplnit mého kolegu, protože nejde jen o to, jestli pan komisař zůstane ve své funkci, abychom ho mohli sledovat, ale také jestli my zůstaneme v našich funkcích. Tak to je jenom doplnění. Já bych chtěl poděkovat všem, kteří spolupracovali na práci na balíčku. Tento materiál se stává paradoxně prvním velkým úspěchem českého předsednictví v Evropské komisi, ať už chceme, nebo ne. K připomínkám mého kolegy Toussase, který zde s hořkostí konstatoval, že pracovním podmínkám na moři se balíček vůbec vyhýbá. Je to pravda, kromě slušného zacházení s osádkou lodi, která má problémy, či osádkou lodi po námořní katastrofě skutečně balíček přímo pracovní podmínky osádek lodí neřeší. Já ale věřím, že se k těm pracovním podmínkám Evropský parlament ve spolupráci s Komisí v blízké budoucnosti vrátí, konec konců zabýváme se tím v jiných odvětvích dopravy, bude to jenom logické. Dosud je tato důležitá složka bezpečnosti námořní dopravy nedostatečně upravena stejně jako u dopravy vnitrozemské. A já věřím a ještě jednou se vracím k tomu, čím jsem začal, že pokud se komisař Tajani a my opět nad společnou prací sejdem, že na tom budeme moci spolupracovat.

Paolo Costa, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych se připojit k poděkování všem, kdo se podíleli na tomto dlouhém a významném úkolu. Rád bych vyjádřil srdečné díky a řekl, že vám opravdu děkuji, protože nyní evropské právní předpisy, evropská pravidla námořní bezpečnosti, jsou určitě lepší, než dosud byly. Nyní je samozřejmě úkolem Komise, aby zajistila, že budou uplatňována, a jsem si jist, že pan komisař vykoná svůj díl práce, aby zajistil, že tato pravidla nezůstanou jen prázdnými slovy. Naštěstí již některá z nich brzy vstoupí v platnost. V jiných případech bude muset Komise zajistit provedení směrnic do vnitrostátního práva.

Samozřejmě jak se jedna kapitola uzavírá, jiná se ihned otevírá. Ponechali jsme stranou mnoho otázek, ale nyní bychom se k nim měli možná vrátit. Zmíním pouze dvě: nedokončili jsme vhodně podrobnosti o přístavu poskytujícím útočiště a doufám, že to nezpůsobí žádné ohrožení v případě potíží na moři, dalším problémem je rozšíření pokrytí cestujících na vnitrozemskou plavbu a tuzemskou plavbu.

Dalo by se toho uvést ještě více, ale to by nemělo příliš smysl. Nyní je důležité znovu poděkovat Komisi za její iniciativu a komisaři za svědomitost, s níž sledoval činnost Parlamentu – a rovněž ocenit úlohu Parlamentu, aniž bychom byli licoměrní. Jsem přesvědčen, že když se podíváme na pozměňovací návrhy v rámci tohoto procesu a soustředíme-li se na způsob, jak byly zbaveny původního postoje Komise kvůli dosažení konečného výsledku, domnívám se, že můžeme s hrdostí prohlásit, že Parlament udělal svou práci, což je mnohem více než říct, že je – nemohu říci „dozorcem“, protože Parlament je dozorcem – rozhodným návrhovatelem evropských právních předpisů, a poslání Evropy musí sloužit všem.

Gilles Savary, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, všichni v Parlamentu, s několika málo výjimkami, vědí, co to znamená navrhnout právní předpisy a přinášet přidanou hodnotu dokumentům Komise. Z tohoto hlediska bych rád reagoval na pana Costu: pro Parlament to není pouze školní cvičení, na které může být pyšný, ale o vzrušující realitu v době, kde Evropa potřebuje pozvednout.

Rád bych řekl, protože si nejsem jistý, jestli to bylo dostatečně zdůrazněno, že tento legislativní balíček sedmi plus jednoho dokumentu bude ve skutečnosti fungovat dvourychlostně: u pěti plus jednoho budeme zítra požádání, abychom ratifikovali dohodovací řízení a dohodu, a u dvou dalších – zprávy pana Fernandese a mojí zprávy – budeme hlasovat o tom, jestli projdou do druhého čtení, protože je původně Rada odmítla.

I když jsme skoro zázračně dosáhli dohody s Radou, vzhledem ke skutečnosti, že naši kolegové zpravodajové byli tak hodní a svými zprávami nám dali prostředek, takže Komise souhlasila a byla požádána, aby sdělila své stanovisko, nalézáme se pouze ve druhém čtení mojí zprávy a zprávy pana Fernandese. Samozřejmě nechceme, aby se měnily, a nedomnívám se, že se tak stane, protože nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy. Doufáme, že budou zítra přijaty ve své stávající podobě. To nám umožní znovu integrovat tento balíček, a pokud uspějeme, bude to s ohledem na Radu velmi potěšující úspěch.

Rád bych vám řekl, pane komisaři, že míč je nyní na straně hřiště Komise: všichni víme, že pro kontrolu uplatňování těchto právních předpisů je legislativa v mnoha oblastech nedostatečná – je třeba, aby tyto dokumenty provedly členské státy.

Osobně se s ohledem na požadavek pojištění škod způsobeným třetím stranám, jinými slovy závažného znečištění a škod způsobených námořní nehodou, domnívám, že je třeba, abychom zejména zajistili ratifikaci mezinárodních úmluv, protože tak zní závazek členských států. Rovněž se domnívám, že by bylo vhodné, kdyby Komise podala v roce 2012 Parlamentu zprávu o tomto tématu.

Emanuel Jardim Fernandes, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval francouzskému předsednictví za možnost, kterou nám poskytlo tím, že jsme na konci práce na tomto balíčku. Zvláštní poděkování patří panu místopředsedovi Tajanimu a Komisi za její významný příspěvek v závěrečné fázi jednání. Rovněž děkuji všem za vaše připomínky a příspěvky. Chtěl bych zvláště zmínit všechny zpravodaje, zejména pana Kohlíčka, a pokud mi to dovolíte, stínovou zpravodajku paní Miguélezovou Ramosovou. Ti zajistili, že se nebudou opakovat spory mezi členskými státy, podobné těm, které se objevily při ztroskotání *Prestige*, a že všichni skutečně uznají svou odpovědnost, když dojde k nejhoršímu. Děkuji panu Costovi, s nímž jsem v celém procesu spolupracoval, zejména za zprávu týkající se odpovědnosti osobních přepravců, pro níž jsem byl zpravodajem jménem skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, za zajištění, že všechny druhy námořní dopravy zaručí ochranu svým cestujícím, že budou existovat finanční odškodnění cestujících v případě, že dojde k nejhoršímu, a že ti, kdo budou případně nejhůře zasaženi, budou také nejlépe chráněni, rychle a s předstihem, nehledě na to, kdo je vinen.

Existují prostředky právní nápravy, které jsou dostatečně jasné, přístupné a vycházejí z jasných informací dostupných v předstihu. Jak jsem již uvedl, přijetí třetího balíčku o námořní bezpečnosti je výrazným vítězstvím evropského legislativního postupu. Komise, Rada a Parlament přijaly dokument, který zlepšuje životy všech, podporuje lepší bezpečnost na mořích, oceánech a ve vnitrozemských vodách a připravuje naši budoucnost. Zítřejším hlasováním pro tento balíček, vzdáme hold obětem všech dávných i nedávných námořních tragédií a vzdáme čest občanům a podnikům.

Pane místopředsedo, doufám, že předpisy, které budou zítra v rámci tohoto balíčku přijaty, budou dodržovány, aby se nyní vytvořená očekávání občanů mohla změnit na skutečné posílení jejich bezpečnosti a jejich práv.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, protože jsme uzavřeli tuto rozpravu poděkováním místopředsedům Barrotovi a Tajanimu a francouzskému předsednictví, zejména panu Bussereauovi, měli bychom poděkovat rovněž těm, kdo pracovali v rámci, kteří s námi na tomto tématu několik let spolupracovali. Sehráli svou úlohu při umožnění tohoto úspěchu, jehož jsme dosáhli, a žádám vás, abychom jim za to poděkovali.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Pane předsedající, ráda bych ještě doplnila to, co právě řekl pan Jarzembowski. Měli bychom rovněž poděkovat jemu, jakožto předsedovi Dočasného výboru pro zlepšení bezpečnosti na moři, který byl ustaven pro objasnění případu *Prestige*, který určitým způsobem položil základ všemu, o čem dnes jednáme.

V případě, že bychom ztratili kontakt s panem Jarzembowským, ráda bych mu řekla, že si vždy budeme pamatovat jeho schopnosti, jež prokázal v tomto výboru.

Předsedající. – Paní Ayala Senderová, z tohoto místa se přirozeně připojuji ke gratulacím tomu, kdo byl určitě velmi pracovitým předsedou, a přeji mu hodně štěstí a úspěchů.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Dámy a pánové, dosažený kompromis konsoliduje právní předpisy EU o bezpečnosti a provádění důležitých mezinárodních nástrojů do práva Společenství. Jeho přijetím Evropský parlament stanoví novou referenční hodnotu v oblasti norem pro vyšetřování lodních nehod.

Tato opatření byla přijata v důsledku nehody tankeru Erika, ale chtěla bych vás upozornit na jiný, mnohem mladší případ. Dne 13. února 2004 se ve vzdálenosti 7,5 námořních mil od Bosporu potopila s celou devatenáctičlennou posádkou loď Hera, a to za okolností, které nebyly dodnes objasněny. Pět let po této

tragédii, jež se odehrála na jednom z nejfrekventovanějších a nejsledovanějších míst na světě, nikdo nedokáže říci, jak a proč se tato loď potopila. Kromě toho nikdo nemůže říci, jaká záchranná opatření byla provedena poté, co byl zachycen tísňový signál.

Vyšetřování příčin a následků této nehody se nyní ocitlo ve slepé uličce. Jedinou jistotou je, že 17 občanů Evropské unie a dva z Ukrajiny zmizelo. Nikdo na to ještě nedokázal odpovědět.

Je zřejmé, že pravidla, která přijmeme, takovým tragédiím nezabrání, ale doufám, že zajistí provádění transparentních, úplných a objektivních vyšetřování, abychom viníky pohnali k odpovědnosti.

13. Výběr poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly – Uplatňování ekologického hlediska v dopravě a internalizace vnějších nákladů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o těchto zprávách:

– A6-0066/2009 pana El Khadraouiho jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly (KOM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)), a

– A6-0055/2009 pana Jarzembowského jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o uplatňování ekologického hlediska v dopravě a internalizaci vnějších nákladů (2008/2240(INI)).

Saïd El Khadraoui, zpravodaj. – (NL) Pane Předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, chtěl bych přejít ihned k věci a vyjasnit pár nedorozumění. Dočetl jsem se v různých zdrojích, že se zavedením této směrnice o euroznámce v dnešní hospodářsky obtížné době pokoušíme dát odvětví dopravy políbek smrti. Rovněž jsem se dočetl, že chceme v Evropě povinně zpoplatnit silnice pro všechny osobní automobily.

Pravdou samozřejmě je, že nechceme zavést vůbec nic, naproti tomu si přejeme nabídnout širokou řadu možností pomoci členským státům, které si přejí zavést, kdy budou chtít, zásadu „znečišťovatel platí“ v odvětví silniční dopravy. Chceme tedy ustavit rámec, který musí členské státy dodržovat, chtějí-li internalizovat vnější náklady.

Tím se dostaneme o stupínek blíže udržitelnějšímu systému dopravy. Chci rovnou dodat, že se nejedná o žádné zázračné řešení. Bude muset být přijato opravdu velké množství opatření, máme-li dělat divy. Avšak když neuděláme nic – jak Komise velmi dobře ví –, zvýší se objem silniční dopravy do roku 2020 o 55 %. Proto musíme něco udělat.

Tento návrh je sám o sobě malou revolucí, dá-li se to tak říci, ale je to pouze začátek a bude v následujících letech vyžadovat ambiciózní následná opatření. S pomocí většiny ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch se nám podařilo navrhnout vyvážený, rozumný a soudržný návrh. Chtěl bych poděkovat všem zúčastněným. Nebylo to jednoduché; názory se velmi lišily. Avšak doufám, že tuto rovnováhu udržíme i po zítřku, a tím vyšleme jasný signál Radě, u které je třeba, aby navrhla další společný postoj.

Jaké jsou zásadní body? Zaprvé, které vnější náklady budou zavedeny do systému? Rozhodli jsme se pro znečištění ovzduší, hluk a přetížení dopravy. Pokud se týká přetížení dopravy, učinili jsme skutečný ústupek odvětví silniční dopravy tím, že jsme prohlásili, že země, které chtějí, aby se jejich systémy týkaly přetížení dopravy, měly by je propojit s osobními automobily. To je možnost, nikoliv povinnost.

Zadruhé, pokud se týká přidělování prostředků, nepovažujeme výnos z těchto poplatků za dodatečnou daň, u níž je povoleno, aby jednoduše plynula do státního rozpočtu. Takový výnos musí být opětovně investován do dopravního systému za účelem, aby byly vnější náklady udrženy na nízké úrovni. To musí být konečným cílem.

Zatřetí, je zde interoperabilita, která je klíčová, a domnívám se, že Komise stále ještě může něco v tomto ohledu učinit. Chceme zabránit tomu, aby nákladní automobily musely mít v budoucnu 27 rozdílných značek, aby platila různá mýta v celé Evropě, takže se domnívá, že k ukončení tohoto stavu je třeba jasných iniciativ.

Začtvrté musí existovat možnost dalších budoucích opatření. Během několika let musí být navržen přehled internalizace vnějších nákladů pro všechny druhy dopravy. Musíme zvážit možnost doplnění také dalších

externích nákladů, ale musíme podporovat systémy zpoplatnění založené na ujetých kilometrech namísto režimů založených na čase.

Celkově je dopad všeho uvedeného opravdu omezený. Očekáváme, že provozní náklady by v případě uplatňování této směrnice vzrostly v celé Evropě v tomto odvětví o 3 %. Proto bych chtěl svým kolegům poslancům navrhnout, abychom se drželi souboru opatření podporovaného Výborem pro dopravu a cestovní ruch.

Jinými slovy nepodporuji pozměňovací návrhy skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, které usilují o odstranění přetížení dopravy ze systému, ani nepodporuji pozměňovací návrhy skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, jakkoliv je pokládám za přitažlivé. Zachovejme soudržný celek, a udělejme tak krok vpřed.

Georg Jarzembowski, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedy, dámy a pánové, dovolu mi začít tím, že mobilita osob a zboží má klíčový význam pro kvalitu života občanů, růst a zaměstnanost, sociální a územní soudržnost Evropské unie a pro obchod se třetími zeměmi.

Proto Evropské společenství prostě potřebuje infrastrukturu odpovídající jeho potřebám a spravedlivým pravidlům pro všechny druhy dopravy. Protože má doprava rovněž negativní dopad na lidi a životní prostředí, musí se na ni samozřejmě více uplatňovat ekologické hledisko, aby i ona sehrála svou úlohu v rámci boje proti změně klimatu.

Pane místopředsedo, musím vám však sdělit, že to, co jste nám předložil jako základní dokument o uplatňování ekologického hlediska v dopravě, bylo příliš stručné. Omlouvám se, ale není zde žádný soudržný celkový plán a ponecháváte všechno otevřené – všechno je ponecháno na subsidiaritě. Pokud tvrdíte, že musíme na dopravu uplatňovat ekologické hledisko, musí se tak stát prostřednictvím Evropské unie, a nikoliv podle vůle členských států. Musí se to tedy týkat všeho od železniční až po námořní dopravu.

Nemůžete prostě vybrat silniční dopravu – a ve skutečnosti pouze nákladní automobilovou dopravu –, a poté říci: „Necháme na členských státech, aby rozhodly, zda chtějí či nechťejí silniční mýta.“ Chcete-li zásadní změnu, je třeba, abyste předložil integrovaný plán pro všechny druhy dopravy – a to jsme ve výboru řekli velmi jasně. To však musíte udělat společně s vědecky podloženým posouzením dopadů, které zohlední důsledky pro hospodářskou soutěž mezi druhy dopravy, náklady na mobilitu a konkurenceschopnost Evropy.

Druhé sdělení, o internalizaci vnějších nákladů, je dalším příkladem rozdělování podle vašeho systému, kdy něco navrhuje, a přesto nenavrhujete. Pokud se týká internalizace vnějších nákladů, opět jste vytvořil velkou příručku, která uvádí mnoho způsobů provádění výpočtů, ale nakonec řeknete: „Budeme počítat podle plošné hodnoty.“ To by nepochopil nikdo na světě. Rovněž nezohledňujete příspěvky různých druhů dopravy, ať již ve formě všeobecného zdanění, daně z pohonných hmot nebo z vozidel.

Víte, je to stejný příběh jako s eurozónou. Moje skupina souhlasí s ostatními skupinami, že výfukové plyny a hluk by měly být zohledněny ve vnějších nákladech a při jejich zpoplatnění. A co přetížení dopravy? Pane místopředsedo, přetížení dopravy je způsobeno nedostatečným budováním infrastruktury v členských státech. Dát členským státům peníze na to, aby řídily své vlastní nedostatky, by bylo čirým šílenstvím.

Kromě toho velmi dobře víte o skutečnosti, že společnosti velmi dlouho nesou náklady přetížení dopravy, protože způsobuje vyšší mzdové náklady a vyšší náklady na palivo. Proto je třeba říci, pane El Khadraoui, že by nedávalo smysl internalizovat náklady znečištění – vlastně je tomu přesně naopak. Musíme se pokusit o omezení tohoto přetížení prostřednictvím rozumné modernizace infrastruktury a rozvojem inteligentních dopravních informačních systémů, avšak nesmíme dodatečnými náklady ve formě mýtného zatížit podniky, které se již potýkají s rostoucími náklady. To je nesmysl.

Pane místopředsedo, vaše sdělení o ochranných opatřeních proti hluku na železnici je v zásadě pozitivní. Ale jak se říká v Anglii na ulici: „Where's the beef?“ Co to vlastně navrhuje? Říkáte, že existuje mnoho možností. Ne, vy jste Komise! Máte právo a povinnost předkládat návrhy, které pak můžeme realizovat. Proto vás Výbor pro dopravu a cestovní ruch vyzývá, abyste skutečně předložil návrh směrnice o zavedení poplatků za přístup na infrastrukturu odstupňovaných podle hladiny hluku, abychom byli prostřednictvím opětovného investování peněz vybraných na těchto poplatcích od železničních společností – včetně soukromých společností – schopni přispět k instalaci nových brzd se sníženou hladinou hluku. My všichni v této sněmovně máme jasný cíl, a tím je odstranění znečištění hlukem z železniční dopravy. Chceme podporu železnic, ale jízda klidným údolím Rýna musí být zcela ekologická. Tak nám s tím pomozte – navrhněte něco opravdu reálného!

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, jsme na konci další rozpravy o tématu, na které jsem se rozhodl obrátit pozornost této sněmovny hned, jak jsem získal podporu Parlamentu, jinými slovy naším cílem není ukládat novou daň evropským občanům. Pokud se týká Komise, skutečností je, že nová nepovinná euroznámka dokazuje, že neukládáme novou daň. Především vybrané prostředky nepoputují do rozpočtů členských států, ale budou přiděleny tak, aby změnily konkrétní odvětví, zejména pokud se týká znečištění, internalizace vnějších nákladů a výstavby bezpečnějších silnic a infrastruktury.

Chtěl bych poděkovat Parlamentu za závazek, který ukázal ohledně balíčku o uplatňování ekologického hlediska, zejména pokud se týká přezkumu směrnice o euroznámce. Návrh přijatý Výborem pro dopravu a cestovní ruch vycházející ze zprávy pana El Khadraouiho vysílá jasný signál členským státům, protože navrhuje pružnější rámec, který právně schvaluje přijetí nových nástrojů pro boj proti negativním dopadům v odvětví dopravy a rovněž mezi stranami, které se na tomto odvětví podílejí. Je tak učiněno důkazem politického záměru o postupnou podporu zavedení spravedlivých a účinných tarifních stupnic za použití infrastruktury, přičemž namísto daňového poplatníka platí znečišťovatel.

Domnívám se, že stanovisko schválené Komisí, o němž dnes diskutujeme, v některých klíčových aspektech návrh Komise podporuje. Pokud se týká rozdělování finančních prostředků, jsem přesvědčen, že předložené pozměňovací návrhy odpovídají námi navrženému přístupu, jehož cílem je obhájit přidělení výnosů z mýtného a snížení vnějších dopadů silniční dopravy, a jsem přesvědčen, že je mohu podpořit. Pokud se týká druhů vnějších dopadů, který by měly být vzaty v potaz, neschvaluji CO₂, ale přetížení dopravy ano. Regulovaný poplatek za přetížení dopravy by nám umožnil účinnější boj proti změně klimatu, aniž bychom uplatňovali jednorázovou daň z CO₂. Financování nových dopravních kapacit je zásadní pro hospodářskou účinnost silniční dopravy a užitečné pro zajištění dostatečného příjmu a jsem přesvědčen, že kompromis, kterého jsme dosáhli, představuje dobrý základ pro diskusi s Radou. Avšak musíme být velmi opatrní, abychom zajistili, že konečný výsledek bude představovat pro státy spíše pobídku, než by je odrazoval, a že nebude ukládat podmínky, jejichž zvládnutí je příliš složité.

Ale mám určité výhrady ohledně konkrétních pozměňovacích návrhů týkajících se citlivých horských oblastí. Návrh Komise již uznává multiplikační faktor nákladů znečištění známý jako horský korekční faktor. Skutečnost, že jednoduše schvalujeme přidání tohoto tarifního poplatku ke stávající přírážce, schválené v roce 2006 pro financování tunelů pod Alpami, zdvojnásobuje tarifní poplatky, což je podle mého názoru překážka k dosažení volného trhu. Proto jsem rozpačitý.

Nyní bych přešel ke zprávě pana Jarzembowského o sdělení přiloženém k této směrnici. Jak pan Jarzembowski prokázal během svého vystoupení, je velmi kritický ke stanovisku Komise: zaprvé – neshodneme se ani po všech těch letech, co spolu pracujeme. Zpráva je velmi kritická. Pokusím se soustředit zejména na dva body, dva body, které považuji za zásadní. Na jedné straně bych chtěl zdůraznit, že Komise provedla posouzení dopadů, které se týká všech způsobů dopravy a analyzuje dopady různých možností internalizace. Domnívám se, že tato analýza představuje základ pro internalizační strategii navrženou Komisí. Na druhé straně Komise navrhla společný internalizační rámec vycházející ze zásady, že se týká všech druhů dopravy a zohledňuje předchozí iniciativy. Je to pragmatický přístup, který respektuje *acquis communautaire* a přihlíží k nedávno přijatým návrhům – tím myslím rozšíření systému pro obchodování s emisemi na letectví a mezinárodní dohody o letectví, námořním odvětví a vnitrozemských vodních cestách. Můžeme se samozřejmě bavit o tom, zdali návrhy Komise zachází daleko, či nikoliv, ale musím zdůraznit skutečnost, že Komise projednala téma, jímž se měla zabývat, jinými slovy integrovaným plánem na uplatnění ekologického hlediska v odvětví dopravy podpořeným konkrétními legislativními návrhy.

Na závěr bych rád uvedl jeden aspekt, v němž se Komise a Parlament shodují: potřebu nález legislativní přístup k problému znečištění hlukem v odvětví železniční dopravy. Komise předloží své návrhy v rámci přezkumu prvního železničního balíčku, které by měly být přijaty na podzim. Samozřejmě si rádi vyslechneme vaše připomínky k tomuto tématu.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Tajani. Na vašich vztazích s panem Jarzembowským nyní poznáte, že se Karl Marx nemýlil, když ukázal, jak institucionální postavení lidí určuje rovněž jejich politické postoje k různým otázkám.

Claude Turmes, navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. – (FR) Pane předsedající, Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku se zabýval především dvěma aspekty této směrnice, z nichž prvním je ropa.

Ze všech velkých světových ekonomik je Evropa nejvíce závislá na dopravě zboží za použití ropy. Nenechme se klamat námi samotnými. Přestože cena ropy právě klesá, je to pouze díky poklesu globální ekonomiky.

Jakmile se ekonomika začne zotavovat, zažijeme opět stejné problémy s nedostatkem ropy a hlavní Achillovou patou evropského hospodářství bude naše závislost na ropě pro dopravu zboží.

Druhý aspekt se týká technologií a vývozu. Zavede-li Evropa vhodný systém euroznámky, podpoří rovněž růst evropských hospodářských subjektů. Spojené státy, Čína, Indie a Indonésie jsou ekonomiky, které čelí stejným problémům jako my. Proto existuje apel na provádění ambiciózní politiky, ať již v oblasti internalizace vnějších nákladů, aby předpokládaly nezbytné změny kvůli ropě, tak v oblasti podpoře evropského průmyslu, pokud se týká celého technologického aparátu obklopujícího euroznámku.

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, zpravodaj, můj ctěný kolega poslanec pan El Khadraoui začal uklidňujícími slovy. Nebudou ukládány žádné evropské poplatky. Namísto toho se zpravodaj zajímá o základní pravidla vnitřního trhu, přičemž chce usnadnit evropskou udržitelnou dopravu. Avšak postoj, který zaujal jako zpravodaj, dovoluje členským státům ukládat velmi vysoké poplatky, až do výše několika eur na kilometr, a kromě toho poplatek za přetížení dopravy a přírůžku. Pane předsedající, slovy pana komisaře, toto nejsou základní pravidla vnitřního trhu, ale překážky vnitřnímu trhu.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů si dnes přeje svůj postoj objasnit. Odhodlaně podporujeme investice do udržitelné dopravy. Proto může internalizace vnějších nákladů za znečištění ovzduší a znečištění hlukem může počítat s naším souhlasem, budou-li výnosy investovány do uplatňování ekologičtějšího hlediska v silniční dopravě – a to má širokou podporu. Avšak návrh poplatků a přírůžků za přetížení dopravy je již pro skupinu PPE-DE příliš. Poplatky za přetížení dopravy mají velmi omezený dopad na životní prostředí a neřeší problém přetížení dopravy a v čase současné hospodářské krize by rovněž mohly představovat další vážnou zátěž, další zátěže malých a středních podniků, která také velmi škodí zaměstnanosti.

Zpravodaj dosáhl kompromisu se skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu pomocí propojení s osobní dopravou, což bylo zásadní pro získání jejich podpory. Rada s tím nebude souhlasit – to je již jasné. To staví zpravodaje do situace, kterou sám chce, avšak skupina ALDE nikoliv.

Proto bych svoje vystoupení jménem skupiny PPE-DE rád uzavřel starým rčením: Můžeme prohrát bitvu, ale to neznamená, že jsme prohráli válku.

14. Změna pořadu jednání

Předsedající. – Dámy a pánové, protože jsme předsedající, musím vám přečíst sdělení, v němž se uvádí, že na své schůzi dne 9. března Výbor pro zahraniční věci přijal návrh usnesení o zhoršování humanitární situace na Srí Lance a, s ohledem na tamní alarmující situaci, požádal, aby byl tento návrh usnesení začleněn v souladu s článkem 91 jednacího řádu do pořadu jednání pro toto dílčí zasedání.

Návrh usnesení bude považován za přijatý, pokud alespoň 40 poslanců nepředloží do zítřejšího, tedy středečního, poledne písemnou námitku, a v takovém případě bude začleněn do rozpravy a hlasování na tomto dílčím zasedání.

15. Výběr poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly – Uplatňování ekologického hlediska v dopravě a internalizace vnějších nákladů (pokračování rozpravy)

Předsedající. – Pokračujeme v rozpravě o zprávách pánů El Khadraouiho a Jarzembowského o odvětví dopravy.

Silvia-Adriana Țicău, jménem skupiny PSE. – (RO) Chtěla bych především poblahopřát svému kolegovi panu El Khadraouiovi a panu Jarzembowskému.

Doprava je jedním z nejdůležitějších odvětví přispívajících k hospodářskému a sociálnímu rozvoji Evropské unie. Na žádost Evropského parlamentu navrhla Evropská komise internalizaci vnějších nákladů a změnu směrnice o euroznámce. Avšak doba, kdy to bylo rozhodnuto uskutečnit, je velmi obtížná. V důsledku hospodářské krize klesá objem objednávek, dopravci čelí zvýšeným nákladům, společnosti krachují a ubývá pracovních míst.

Přestože dokumenty navržené Komisí značí pokrok v rozvoji dopravy respektující a chránící životní prostředí, mohou být a musí být vylepšeny. Nemyslím si, že přístup pana Jarzembowského, kde pouze kritizujeme a nenavrhujeme žádná zlepšení, je tím správným. Osobně se domnívám, že směrnice, která se nemůže povinně uplatňovat na všechny členské státy, nesplní svůj cíl a může závažně narušit vnitřní trh prostřednictvím překážek, jež některé členské státy mohou podle svého přání zavést, aby bránily volnému pohybu osob a zboží.

Proto se domnívám, že se proces internalizace vnějších nákladů musí používat u všech druhů dopravy a je třeba zamezit dvojímu zdanění. Takže by některé členské státy v případě, že se rozhodnou zavést silniční mýto, neměly zavádět dodatečnou daň ze znečištění. To je rovněž postoj přijatý ve zprávě pana El Khadraouiho, kterou podporuji.

Náklady způsobené přetížením dopravy vzrostou na 1 % HDP. Proto musíme jednat, abychom je snížili, ale náklady těchto opatření nesmí nést pouze provozovatelé v odvětví dopravy zboží a cestujících. Přetížení způsobují všechna vozidla, a zejména nedokonalá infrastruktura. Členské státy musí investovat do výstavby dálnic, vysokorychlostních železnic a do alternativ, které mohou přetížení dopravy omezit. Intermodální doprava usnadní přesun zboží ze silniční sítě na železniční, lodní nebo letecké dopravní systémy, což zefektivní přepravu zboží a cestujících.

Konečně potřebujeme integrovanou strategii rozvoje evropské dopravy, která bude chránit životní prostředí, ale bez vnějších nákladů ovlivňujících konkurenceschopnost silniční dopravy.

Dirk Sterckx, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedající, souhlasím s panem Jarzembowským, když říká, že je mobilita pro společnost zásadní. Rovněž souhlasím s paní Wortmannovou-Koolovou, když tvrdí, že zde musíme obzvláštní pozornost věnovat vnitřnímu trhu. Domnívám se však, že je tento kompromis krokem správným směrem. Vnitřní trh je důležitý, a stejně tak je důležitá dohoda mezi členskými státy. Kromě toho je pouze prvním krokem směrem k našemu budoucímu systému, abychom o něm přemýšleli v kontextu jeho celého rozsahu a o jeho úpravách v určitých bodech.

Velká většina naší skupiny podporuje kompromis dosažený se zpravodajem, za což mu děkuji. Internalizace vnějších nákladů – a zpravodaje jsem poslouchal pozorně – není běžnou daní. Výnosy, které tím budou vytvořeny, musí být použity ke snížení vnější nákladů. To je zásadní složka stanoviska Parlamentu. Pokud se tak nestane, nebude už kompromis platit.

Proto souhlasíme se začleněním znečištění ovzduší, hluku a přetížení dopravy do internalizace vnějších nákladů. Pokud však má být v případě přetížení dopravy cílem boj proti tomuto jevu a jeho omezení, musí být se všemi účastníky silničního provozu, kteří ho způsobují, zacházeno stejně, aniž by existovala diskriminace mezi jednotlivými odpovědnými složkami.

Rovněž si proto myslím, že je dobré, aby členské státy musely předkládat akční plány a uvést, jak plánují omezení přetížení. Celkově je tedy přidělování prostředků důležité – rovněž zpravodaj to zmínil jako klíčový prvek. V Parlamentu není sporu o tom, že využití výnosů je velmi důležité.

Rád bych řekl paní Wortmannové-Koolové, že nebudou-li tyto dvě podmínky – rovné zacházení se všemi odpovědnými účastníky silničního provozu a transparentní využívání výnosů – splněny, a nebude-li s tím souhlasit Rada, pak skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu rovněž stáhne svou podporu kompromisu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Roberts Zīle, jménem skupiny UEN. – (LV) Děkuji vám, pane předsedající, zaprvé bych chtěl poděkovat oběma zpravodajům, zejména panu El Khadraoui, za tuto obtížnou práci na dosažení kompromisu. Myslím, že o té části kompromisu bude hlasovat Výbor pro dopravu a cestovní ruch – o části týkající se využití přidělených daní –, ale plenární zasedání bude zřejmě hlasovat o konkrétní části, například o přetížení dopravy. Rád bych rovněž poděkoval svým kolegům poslancům za jejich porozumění ohledně neodstranění poplatků podle času v zemích na hranicích Evropské unie, kde nákladní vozidla způsobují značné znečištění, když na hranicích ve dne i v noci čekají v dlouhých frontách. Konečně jakmile přijmeme směrnici v jedné či druhé podobě, velmi doufám, že však bez ohledu na krizi členské státy nepodřídí krátkodobou situaci dlouhodobým cílům. To by podle mého názoru bylo pro vyřešení problému velmi důležité. Děkuji vám.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Děkuji vám, pane předsedající, dámy a pánové, zítřejší rozhodnutí o vnějších nákladech v odvětví silniční nákladní dopravy je rozhodnutím o tom, zdali je nákladní doprava skutečně udržitelná, zda bude existovat rovná hospodářská soutěž mezi silniční a železniční dopravou a zdali bude zásada znečišťovatel platí konečně použita na silniční dopravu – alespoň v určité míře.

Náklady nejsou ničím novým – už tu nějakou dobu jsou. V současné době jsou hrazeny z vnitrostátních rozpočtů. Určitě musíme upřednostnit životní prostředí a zdraví lidí, kteří žijí poblíž dopravních komunikací před nepřetíženými silnicemi. Zátěž všichni dobře známe. Zdravotní dopady podél dopravních tras jsou zdokumentovány, a tímto požadujeme akci.

Prísnejší emisní normy pro nákladní vozidla, v něž jsme vkládaly takové naděje, nebyly dostatečné. Jakékoliv zlepšení u každého jednotlivého nákladního automobilu neznamena nic, pokud současně probíhající nárůst všechno vyruší. To znamená, že potřebujeme nová, cílená opatření, abychom stanovili lepší rámec pro trh, který se přesouvá pryč ze železnice. Rovněž to ale znamená, že přání ulevit častým účastníkům silničního provozu, které stále existují, musí být odstraněny, protože tak jsou znečišťovatelé navíc odměňováni za znečištění.

Všichni požadujeme nejkomplexnější možné začlenění všech vnějších nákladů, které musí v současné době nést rozpočty, a závěrem řeknu mé staré *ceterum censeo*: citlivá oblast Alp potřebuje zvláštní ochranu.

Erik Meijer, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Pane předsedající, zrušení celních hranic a směnných kurzů v Evropě způsobila nárůst ekonomiky. Vláda vytváří hustou síť stále širších dálnic. Mnoho zboží se nyní přepravuje na dlouhé vzdálenosti, někdy v různých fázích výrobního procesu.

Tento vývoj negativně dopadá na životní prostředí a nákladní dopravci nenesou jeho náklady. Zčásti proto nákladní doprava v posledních letech stále zlevňuje. To nadále podporuje větší objem dopravy a nárůst dopadů na životní prostředí.

V posledních 10 letech jsem jako poslanec této sněmovny slyšel mnoho řečí o zpoplatnění nákladních dopravců za tyto škody, ale naneštěstí je výsledek stále neuspokojivý. Někdy to vypadá, že se politici spíše soustředí na samotné modely výpočtů, než na výsledky, jež lze pomocí těchto modelů dosáhnout. Rozhodnutí přijatá v této oblasti v roce 2006 poskytla nedostatečné výsledky.

Pokud se týká mojí skupiny, cílem musí být poskytnutí šance co nejekologičtějším způsobům dopravy – železniční a vodní dopravě – a omezení dopravy, která nejvíce poškozuje životní prostředí – silniční a letecké dopravy. Při chybějícím jasném cíli, jako je tento, představují výpočetní modely a další evropské předpisy pouze další byrokracii, která nemá žádný přínos pro lidi a životní prostředí.

Moje země, Nizozemsko, je příkladem, jak se věci nemají dělat. Diskuse o zpoplatnění silnic – zdanění silniční dopravy podle ujeté vzdálenosti – probíhají již téměř 20 let a nyní jsou úplně zablokovány. Jediným výsledkem pro voliče je, že přetížení dopravy bude zdaněno, aniž by zde byly nějaké vyhlídky na vyřešení problémů ve formě zlepšení pro služby železniční dopravy a veřejné osobní dopravy.

Evropa nesmí opakovat tyto chyby členských států. Ale musí odstranit všechny překážky regionálním a vnitrostátním opatřením, umožnit účinnou koordinaci těchto opatření, zlepšit přeshraniční platbu poplatků a poskytnout profesionálním řidičům více informací o tom, jaké opatření mohou očekávat za hranicemi oblasti, kde žijí.

Návrhy zpravodaje pana El Khadraouiho pro to poskytují prostor, a z toho důvodu získal podporu mojí skupiny. Kromě toho zpravodaj pan Jarzembowski zejména upozorňuje na obtíže způsobené hlukem ze železniční nákladní dopravy a my s ním souhlasíme. Současně bych však rád poukázal na to, že řešením nemůže být výstavba dalších a dalších vysokých protihlukových bariér podél železnic.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, po dlouhé a únavné rozpravě stojíme na pokraji přijetí postoje Parlamentu v prvním čtení. Výsledek mě skutečně těší, stejně jako spolupráce se zpravodajem. Je dobře, že členské státy mají možnost přenést vnější náklady na znečišťovatele. Nepochybujeme o tom, že se náklady za přetížení dopravy, znečištění ovzduší a znečištění hlukem nakonec přenesou na spotřebitele.

Opravdu si to myslím, přestože si členské státy musí zachovat možnost náklady rozlišovat. Kromě toho musí být možné zpětně vysledovat zatížení uložené jasně a transparentně za vzniklé náklady. Nemůžeme umožnit členským státům, aby ukládaly nějaký druh represivní daně. Ze zprávy by tedy měl být vypuštěn pozměňovací návrh 40.

Rovněž bych chtěl, aby mi Rada řekla, jestli sdílí názor Parlamentu, že výnosy z euroznámky musí být využity pro snížení vnějších nákladů. Pro mou podporu směrnice o euroznámce je to zásadní.

Kromě toho tento návrh nesmí zůstat osamocený. Nákladní automobily nesou jedinými účastníky silničního provozu odpovědnými za náklady přetížení, ostatní způsoby dopravy je vytvářejí také. S výjimkou námořní a letecké dopravy, kterých se bude týkat systém pro obchodování s emisemi, musí tito nákladní dopravci platit své vnější náklady. To je spravedlivý způsob, jak podporovat dopravce v ekologičtějším jednání.

Rád bych rovněž využil této příležitosti a požádal o podporu svého pozměňovacího návrhu 76. Nechápu, proč se Komise rozhodla změnit původní znění o regulačních poplatcích na „všech městských silnicích“. Uložení takového regulačního poplatku náleží do pravomoci členských států. Ony musí rozhodnout o způsobu, jakým chtějí uložit takový regulační poplatek, samozřejmě bude-li nediskriminační. Proto navrhuji, abychom se vrátili ke starému znění z roku 2006 a žádám vás o podporu.

Konečně bych chtěl poznamenat, že je nanejvýš důležité, aby Komise zajistila, že členské státy nevyužijí této směrnice k uložení nepřiměřeně vysokých poplatků v nákladní dopravě. Komise musí brát velmi vážně svou úlohu podle čl. 11 odst. 1. Udělají-li členské státy frašku z výpočtu poplatků za vnější náklady nebo z maximální hodnoty, musí k nim Komise přistupovat tvrdě.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, hospodářství, lidé a životní prostředí – to jsou tři pilíře, podle nichž musíme vytvářet evropské právní předpisy týkající se zpoplatňování pozemních komunikací a euroznámky. Pokud jde o evropskou nákladní dopravu, je pravděpodobně správné uvést, že musíme nicméně rozčlenit tyto tři priority jinak než podle abecedního pořadí. Musíme je upřednostnit takto: Nejdříve lidé, pak životní prostředí a nakonec hospodářství.

My, Komise a Parlament, to chceme udělat. Komise vypracovala velmi srozumitelný návrh k tématu internalizace vnějších nákladů, přičemž navrhuje pravdivější odraz nákladů v oblasti dopravy – nákladní dopravy, ale nejen tam –, za což děkujeme bývalému místopředsedovi Barrotovi a stávajícímu místopředsedovi Tajanimu.

Ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch jsme tento návrh vylepšili. Zejména zdůrazňujeme zájmy těch, kteří jsou zasaženi nejvíce – lidí, životního prostředí a hospodářství. V této souvislosti bych chtěl co nejsrdečněji poděkovat zpravodaji panu El Khadraouiimu a všem, kteří v této práci sehráli velmi konstruktivní a aktivní úlohu.

Musíme rovněž zachovat proporcionalitu. Evropa nemůže a neměla by regulovat vše a do nejmenších podrobností. Členské státy jakožto tvůrci svých konkrétních podmínek musí také dostat prostor. To se týká rovněž, a zejména, tohoto dnes tolik diskutovaného tématu – přetížení dopravy. V tomto případě by se nemělo jednat o trestání těch, kdo se sami stanou obětí přetížení dopravy, ale o návrhy konstruktivních řešení pro zabránění tomuto přetížení. Zde by měly mít přednost návrhy před zákazy.

Jak se často děje s našimi dokumenty, pes je zakopán v podrobnostech. Komise ve svém původním návrhu po pečlivých výpočtech nákladů uvedla, že vše půjde stranou a bude stanovena konečná horní hranice pro náklady. Ve výboru jsme to jako nesmysl odmítli v pozměňovacím návrhu 20. Zítřka se bude o stejné věci hlasovat jako o pozměňovacím návrhu 40. Zpravodaj souhlasí. Žádám vás všechny, abyste tento bod podpořili – potřebujeme v tomto hlasování vyhrát.

Závěrem bych rád uvedl, že shledávám velmi politováníhodným, že české předsednictví nepovažovalo tuto záležitost za natolik významnou, aby kvůli tomuto důležitému legislativnímu návrhu vyslalo do Parlamentu svého zástupce.

Brian Simpson (PSE). – Pane předsedající, budu hovořit o zprávě pana El Khadraouiho. Chtěl bych poděkovat zpravodaji a jeho spolupracovníkům za všechnu náročnou práci a za nalezení kompromisu, když se již zdálo, že nebude možný.

Je zde několik bodů, které je třeba v této rozpravě uvést. Zaprvé, jedná se o začátek procesu, nikoliv o jeho konec, a v kompromisu je zahrnuto práno členských států zavést poplatky za přetížení dopravy, či nikoliv. Rovněž chci ctěné poslance, zejména ze skupiny PPE-DE, upozornit, že tato sněmovna po Komisi soustavně požaduje návrh a strategii internalizace vnějších nákladů ve všech odvětvích dopravy – zejména v silniční dopravě –, a to je třeba zdůraznit, protože jsou pozemní komunikace stále přetíženější a globální oteplování se zhoršuje.

Rovněž je třeba vytvořit vyváženější odvětví silniční dopravy, které bude nejen hospodářsky udržitelné, ale také udržitelné z hlediska ochrany životního prostředí, a odvětvím, které uznává, že musí platit spravedlivou cenu za náklady, které vytváří – ať již environmentální, nebo infrastrukturní. Nemůžeme zvolit přístup nicnedělání, přestože konstatuji, že se tato fráze během posledních měsíců stala synonymem konzervativců. Vím, že formulace této zprávy byla obtížná – někteří poslanci jsou přesvědčeni, že zašla příliš daleko, jiní, že ne dost daleko. Avšak domnívám se, že si v první fázi kompromis podporu zaslouží. Očekávám, že v budoucnu budou začleněny další vnější náklady a zdůraznil bych, že moje skupina podporuje, aby byly všechny výnosy z euroznámky přiděleny pro použití v odvětví dopravy, aby se k sobě přiblížily transparentnost a veřejné mínění.

Tato zpráva je seriózním pokusem o vytvoření něčeho, co Parlament celé roky požaduje. Bude to důležitý nástroj v boji proti přetížení dopravy, pro zlepšování životního prostředí a usnadnění přesunu mezi jednotlivými druhy dopravy, a proto si zaslouží naši plnou podporu. A pane komisaři, příliš bych se neobával nesouhlasu s panem Georgem Jarzembowským – my socialisté to úspěšně děláme již léta.

Paolo Costa (ALDE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, je to potřetí, co mám možnost projednávat toto téma. Během minulého volebního období jsem měl to potěšení být zpravodajem pro zprávu z vlastního podnětu týkající se tohoto tématu, a poté, nedlouho nato, jsme schválili předchozí verzi euroznámky.

Neměli bychom zapomínat na důvody, proč se tento proces táhne tak dlouho. Ve hře jsou současně alespoň tři faktory. Donedávna platili pozemní komunikace a infrastrukturu pouze daňoví poplatníci. Euroznámka usnadňuje to, že budeme mít možnost zahájit přesun alespoň části odpovědnosti za platbu finanční zátěže infrastruktury na uživatele, a to způsobem, který je jasně spravedlivější. Jinými slovy je euroznámka nástrojem vytvořeným pro zajištění spravedlivého zdanění, přestože současné důkazy naznačují opak. Zajištění výše uvedeného jiným způsobem bude záviset na finančním plánování různých států, které brání Evropě v projednání této záležitosti – protože jinak budeme mít pouze příliš dobrou vůli na to, abychom to uskutečnili. Stávající euroznámka používá systém „uživatel platí“. Nyní máme problém přejít na systém „znečišťovatel platí“, který je další skvělou zásadou, o jejíž vyřešení musíme usilovat.

Pokud se týká mé osoby, kompromis, jehož jsme dosáhli, je dobrým kompromisem a je třeba se ho co nejvíce držet. To je důkaz, že v případě souhlasu Rady, budeme schopni účinně zvládnout...

(Předsedající řečníka přerušil)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Pane předsedající, rád bych řekl, že chápu důvody, o něž se opírá tato zpráva. Avšak pokud se týká mě, zdá se mi to nespravedlivé, protože tento poplatek, euroznámka, navyšuje náklady zemí, jež jsou vzdáleny od středu trhu.

Pan komisař uvedl, že horské regiony nesouhlasí s jednotným trhem. A co třeba oblasti, jako je například můj volební obvod v západním Irsku, odkud každý týden odjíždí 1 000 nákladních automobilů? Jsou zasaženy po cestě na trh. A to má být jednotný trh? Ne! V okrajových zemích se zvyšují náklady, protože chcete na trhu uplatňování ekologického hlediska. Ale nemůžete mít obojí. Pane předsedající, musíte se zamyslet nad okrajovými zeměmi a dát jim rovnou šanci, a to v této zprávě není.

Sepp Kusstatscher, (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, nikdo z uznávaných vědců nepochybuje, že musí dojít k drastickému omezení spotřeby fosilních paliv, protože jsou zásoby surovin omezené a protože spalování fosilních paliv tvoří hlavní příčinu klimatického chaosu.

Všichni víme, že zhruba jedna třetina fosilních paliv je vyplývána po cestě a při přepravě a že zejména nákladní vozidla závažně poškozují lidi a životní prostředí, za což musí platit daňoví poplatníci. Každý v zásadě souhlasí se zásadou placení skutečných nákladů. Ale když dojde na konkrétní opatření pro uplatňování skutečných nákladů, slyšíme tisíce výjimek.

Je zcela nepochopitelné, proč nejsou protikrizová opatření více soudržná. Je špatné pokračovat v podpoře nezdravé a nafouklé dopravní ekonomice. Cíl 20-20-20 bude jinak mnohem vzdálenější. Musíme mít jasno v tom, že tato nečestnost ohrožuje budoucnost našich vnoučat.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, především bych rád poděkoval panu El Khadraouiimu. Dosáhl funkčního kompromisu za velmi obtížných podmínek.

Pro nás, tvůrce dopravní politiky, je kvantovým skokem kupředu, že znečištění ovzduší, znečištění hlukem a přetížení dopravy mohou být nyní zahrnuty do myšlného. To posiluje zásadu znečišťovatel platí. Zásada

znečišťovatel platí brání tomu, že jde zisk do soukromých rukou, zatímco za škody platí společnost. To je sociálně demokratické pojetí. Parlament rozhodl o postupném zavedení této zásady na všechny druhy dopravy. Nakonec si budou železnice, nákladní automobily a vnitrozemské vodní cesty spravedlivě konkurovat.

Zde musí být rovněž objasněno, že je zcela na členských státech, aby rozhodly o uplatnění či neuplatnění těchto doplňkových nástrojů. Nikdo do toho nemůže být nucen. Vše, co zde děláme, je stanovení základních rámců pro výše uvedené, aby v Evropě neexistovala síť různých modelů mýtného, a tím se předešlo diskriminaci, protože se na vnitřním trhu bude s nákladní dopravou zacházet obdobně. Pro nás zde není podstatný dodatečný příjem, ale silnější regulace dopravy pomocí cenových signálů. Výbor pro dopravu a cestovní ruch má pravdu, když chce využít dodatečných příjmů povinně pouze pro snižování vnějších škod.

Ale je tu ještě jedna závažná vada, jak sami vidíte. Rozhodnutí Komise ve své stávající podobě naneštěstí spojuje zavedení poplatků za přetížení u nákladních vozidel se zahrnutím dalších druhů dopravy, například osobní automobilové. To zabrání zavedení poplatků za přetížení dopravy v členských státech, jako je například Německo, které nechťejí mýtné pro osobní automobily. A to nám odepře důležitý nástroj zdanění v oblasti dopravní politiky.

Můj závěr je následující: zítřejší hlasování nabídne po desetiletích diskusí o vnějších nákladech průlom v oblasti dopravní politiky. Doufám, že získáme nezbytnou většinu, aby se nám tento průlom podařil.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Pane předsedající, jediným důvodem – alespoň jak to vidím já –, proč se vážně zabývat tímto návrhem, je, že vytváří evropský rámec pro členské státy, který bude v důsledku přínosem pro vnitřní trh. „Zelené“ pojetí je vlastně stále více zneužíváno k určitému druhu protekcionismu. Odvětvové zákazy jízdy v Rakousku jsou toho dobrým příkladem.

Urazili jsme dlouhou cestu. Avšak probírají se ještě určité body. Dovolte mi objasnit, že pokud se mne týká, je množnost poplatků za přetížení u silniční nákladní dopravy nepřipustná a rovněž se domnívám, že je nepřijatelné upuštění od přerozdělování.

Jak již uvedl můj kolega pan Sterckx, pokud se ve druhém četní ukáže, že v této sněmovně a v Radě není většina pro tato stanoviska, skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu stáhne svou podporu tomuto návrhu. Silniční nákladní doprava je důležitou hnací silou našeho hospodářství. Je obzvláště důležité, abychom tuto skutečnost neztratili ze zřetele – určitě nikoliv nyní.

Dovolte mi rovněž – říkám to hlavně s ohledem na skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů –, aby uzavřel starým nizozemským příslovím: neohrabaný přístup funguje zřídka.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Pane předsedající, krize, která si vybírá svou daň mezi silničními dopravci, by nás měla varovat před zaváděním nových předpisů o poplatcích, pokud tedy nechceme krizi dále eskalovat. Doprava vždy byla životadárnou tekutinou celého hospodářství. Máme špatné zkušenosti s reformou společné zemědělské politiky, a to se pravděpodobně bude opakovat i nyní.

Nesmíme zapomínat na to, že silniční dopravci nejsou ve většině případů velké podniky, ale malé podniky s hrstkou vozidel. Nenechejme je platit za údržbu země. To se již děje prostřednictvím zdanění paliva, pojištění, silničních kontrol a mnoha dalšími poplatky. Zavedení poplatků za vnější náklady by výrazně zvýšilo cenu dopravy a znamenalo by to dvojitou platbu za jednu věc. Je jasné, že se zboží musí přepravovat, protože vždy budou existovat výrobci a zákazníci, k nimž musí být zboží přepravováno, ale můžeme je činit odpovědnými za infrastrukturní náklady? Navrhují pozastavení všech dalších opatření, dokud nenastane lepší doba, nebo odmítnutí celého návrhu Komise.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, doprava, a především silniční doprava, odpovídá za 30 % emisí CO₂, a i s touto směrnicí jsme stále na míle daleko od vytvoření rovné hospodářské soutěže mezi různými druhy dopravy.

EU má od poloviny devadesátých let k dispozici povinné železniční mýto. Uplatňuje se u každé lokomotivy na každém kilometru trati, a pokud se týká rozsahu, je prakticky neomezené. Na silnicích je ponecháno na členských státech, aby rozhodly, zdali vůbec uloží nějaké mýto. Uplatňuje se pouze na nákladní vozidla, pouze na dálnicích a pouze u vozidel vážících 12 tun a více. To je nekalá hospodářská soutěž. Vede k přesunu dopravy z železnic na silnice, než ze silnic na železnice, jak často naznačují vaše skvělé grandiózní projevy.

Železniční mýtné je na Slovensku dvakrát vyšší než v Německu a Slováci nemají žádné silniční mýtné. To je prostě šílené. Proto tuto směrnici potřebujeme. Potřebujeme pravdivé zobrazení nákladů. Pokud jsou

poslanci ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů přesvědčení, že by náklady přetížení dopravy neměly být zahrnuty, měli by hlasovat alespoň pro zahrnutí klimatických nákladů, nákladů nehod a hluku. Potom budou důvěryhodní.

Kdo bude hlasovat proti této záležitosti, rezignuje na změnu klimatu a posílá naše děti a děti našich dětí na cestu zkázy, protože nebudou mít na této planetě budoucnost. Potřebuje regulaci mnohem přísnější než tu, kterou navrhla Komise a většina v této sněmovně.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, revize směrnice o euroznámce by měla být využita k podpoře udržitelnější a ekologičtější silniční dopravy. Jednoduše: podle mě jsme se s výsledkem dosaženým ve výboru vydali špatným směrem.

Nevybrali jsme opatření, která podporují udržitelnější přepravu zboží. Namísto toho jsme revizí, u které všechny ukazatele dokládají, že povede pouze k vystupňování současné složité situace mnoha dopravních společností, vyslali špatný signál v současné globální krizi. Mnoho z nich jsou malé a střední podniky, které tvoří většinu evropských podniků.

Víme, že zásadní jsou opatření zaměřená na boj proti znečištění nebo podporu technologické inovace, například ekologičtější motory a inteligentní vozidla. Problém, jenž začíná způsobovat závažné obtíže, spočívá v uložení poplatků za přetížení dopravy. Pokud se týká takzvané „dopravní špičky“, způsobují ji zejména místní motoristé, cestující do práce, podniků, či za odpočinkem. Zavedením poplatků, které dopadnou na dopravu zboží, jednoduše potrestáme ty, kdo se starají o zásobování našeho každodenního života, a zejména těch, kdo tak činí nejrychlejší a nejpružnějším způsobem – přímo k zákazníkovi.

Budeme rovněž jednat jednostranně, pokud neuspějeme, například, v přijetí opatření v oblastech změny pracovní doby, prevence nehod nebo silničního plánování a údržby, a tím zpochybníme opravdovou mobilitu charakterizující naše společnosti a tržní ekonomiku. Rovněž zpochybňujeme další opatření přijatá pro podporu hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie. Pro mou zemi, Portugalsko, a rovněž pro další okrajové země nepředstavuje toto opatření nic jiného než přiškrcení hospodářské činnosti, protože budeme pouze čistými plátcí všech tranzitních poplatků.

Abych to shrnul, pane předsedající: tento poplatek znehodnotí environmentální cíle, které jsou důležité, způsobí větší obtíže a dokonce bankroty malých a středních podniků, a tím přímo přispěje ke zvýšení nezaměstnanosti a sociální nestability evropských společností. Tato volba je na nás a nepochybně, že budeme pohnáni k odpovědnosti za naše rozhodnutí.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Pane předsedající, chtěla bych zdůraznit naše hluboké rozčarování nikoliv pouze z pohledu socialistických lavic – přestože jsou geograficky na okraji – na hrozným načasováním této zprávy. Zaprvé přišla příliš brzy. Ještě jsme neposoudili ani euroznámku II, což se začalo realizovat před zhruba šesti měsíci, ale nyní otevíráme další nový dokument.

Kromě toho nás svírá závažná finanční, hospodářská a sociální krize, která má zničující dopad na přepravu zboží. Proto zní jako špatný vtíp, když právě teď navrhujeme opatření, které nutně zvýší cenu zboží, zejména toho, jež je přepravováno v zemích na okrajích Evropy, což jsou přesně ty země, jež jsou nejvíce zasaženy nezaměstnaností a postrádají námořní alternativy železnic a dálnic. Prostě neexistují, a kromě toho není na hranicích ochota.

Kromě toho Evropský parlament v minulosti vyzval k internalizaci u všech druhů dopravy, a nikoliv pouze u těch, kterých se již týká přeshraniční zpoplatnění. Požádali jsme Komisi, aby vyvinula skutečně tvůrčí úsilí k vytvoření intermodálního systému vycházejícímu ze solidarity, a tím zachovala soudržnost našeho evropského závazku ke komodálnímu logistickému řetězci. Tomu tento dokument odporuje svou předpojatostí.

Konečně jsem zklamaná, protože se domnívám, že je nečestné říkat lidem, že tento nástroj jednou provždy vyřeší jejich každodenní problém s přetížením dopravy.

Pokud by tomu tak bylo, bylo by odvětví silniční dopravy první, kdo by tento nástroj požadoval, protože se jedná o skupinu, která již platí za problémy způsobené přetížením dopravy ve městech.

Zpravodaj navrhuje kompromis, který si zaslouhuje pochvalu za svou konkrétnost, ale obsahuje zřejmou právní vadu, kterou Komise popírá, přestože o ní musí vědět, nehledě na zmatečné poselství, které vysíláme občanům, když vytváříme evropská pravidla, jež mohou členské státy podle vlastní vůle uplatňovat, či nikoliv, podle toho, jak se jim to hodí.

Jak jsem již uvedla, zpráva přišla v nesprávný čas a je neúplným nástrojem, který prokazuje málo solidarity, alespoň v okrajových částech Evropy.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedající, chtěla bych se zmínit o potřebě zahrnutí emisí CO₂ do euroznámky. Emise CO₂ z těžkých nákladních vozidel mají podíl na jedné čtvrtině emisí ze silniční dopravy, a zatímco se osobní automobily stávají účinnějšími, palivová účinnost těžkých nákladních vozidel se nezlepšila za posledních 15 let.

Nezahrneme-li CO₂ do euroznámky, jaké budeme mít další možnosti? Skoro žádné, protože budou, jak se říká, padat trakaře, než bude rada Ecofin souhlasit se zdaněním paliva na úrovni EU. A co je horší – budou-li členské státy chtít zavést systém mýtného odrážející vnější náklady CO₂, nebudou mít možnost tak učinit, pokud nyní nezahrneme CO₂ do euroznámky. Vynětí CO₂ z euroznámky bude nespravedlivé zejména vzhledem k tomu, že nyní mají všechny členské státy závazné cíle snížení emisí CO₂, které mají splnit podle rozhodnutí o společném postupu. Je třeba, aby měly k dispozici řadu nástrojů.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Pane předsedající, budu hovořit zejména o zprávě pana El Khadraouiho o euroznámce, jejíž téma bylo předloženo této sněmovně již mnohokrát a v různých podobách. Moje stanovisko se nemění v tom, že nevidím potřebu zvláštního zdanění průmyslu, který je již tak vážně zasažen hospodářským poklesem.

Ve Spojeném království se ze silniční dopravy vybere každý rok přes 50 miliard GBP a pouze 10 milionů GBP je zpětně investováno do dopravy jako celku. Taková je tedy zástava. V době, kdy se potýkáme s největší hospodářskou krizí, jakou dnešní svět pamatuje, a podniky, velké i malé, každý týden krachují, je nějaký důvod pro to, abychom na evropské úrovni diskutovali o opatřeních, která tento problém pouze vystupňují?

V této souvislosti mohu rovněž Brianu Simpsonovi říci, že je lepší nedělat nic, než to dělat špatně, protože jsem si jist, že to jeho strana v příštích týdnech ocení.

Mnohem obecněji bych chtěl poslance upozornit, že ve Spojeném království o těchto záležitostech rozhodují místní orgány v kontextu uplatňování zpoplatnění pozemních komunikací. V mém regionu, Západním Midlands, všech sedm místních městských rad různého politického složení odmítlo myšlenku uplatňování tohoto režimu.

V regionu Briana Simpsona občané výraznou většinou odmítli zpoplatnění pozemních komunikací v místním referendu v oblasti velkého Manchesteru.

Chtěl bych se tedy zeptat Parlamentu a Evropské komise: Které části „ne“ nerozumíte? EU by neměla v této oblasti diktovat přístup „jediné řešení pro každou situaci“. Rozhodovat by se mělo nadále výlučně na vnitrostátní a místní úrovni.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Pane předsedající, rád bych využil této příležitosti – jakmile bude v této sněmovně opět klid –, abych co nejsrdečněji poblahopřál panu zpravodaji. Byla to těžká práce, a i když dosud nedošlo k významnému pokroku, pokrok, který představuje malý krůček týkající se silnic za účelem úplného uplatňování ekologického hlediska v oblasti dopravy těžkými nákladními vozidly, zejména nepřipustit žádné náhrady dodatečných nákladů a zahrnout hluk, znečištění ovzduší a do určité míry i přetížení dopravy s určitým prostorem k diskusi, zdali to není příliš málo – zejména v případě přetížení dopravy.

Jsem však nespokojen s určitými částmi a rád bych v tomto ohledu něco podotkl. Problém změny klimatu musí být od nynějška něčím, o čem každý ví, nebo o tom má alespoň povědomí. Proto jsme rovněž rozhodli o zvláštních požadavcích, zejména pro těžký průmysl, které není snadné splnit a které jsou velmi otevřené další debatě. Avšak čemu nikdo v Rakousku a ve zbytku Evropy za těchto okolností nerozumí, je, že skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů brání, aby jeden z největších producentů emisí CO₂, konkrétně tranzitní doprava těžkými nákladními vozidly, nemusela platit ani cent za to, co způsobuje. To svým voličům nevysvětlíte, dámy a pánové. Musí za tyto náklady platit prostřednictvím svých daní a opravdu to nevysvětlíte.

Je-li zpravodajka ze skupiny PPE-DE přesvědčena, že zde ztratili bitvu, rád bych jí řekl, že doufám, že prohrají mnohem více takových bitev, protože to bude pro většinu lidí v Evropě dobře.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Zpráva o zpoplatnění pozemních komunikací obsahuje návrhy, které výrazně prodrazdí dopravu v Evropské unii, zejména v případě dlouhých vzdáleností a při využití dopravic z okrajových zemí EU, jako je Bulharsko. Následkem toho nebudou v Evropské unii trpět pouze dopravci,

ale také přímí spotřebitelé, obchodníci a koncoví spotřebitelé. Provozovatelé silniční dopravy jsou těžce postiženi finanční a hospodářskou krizí. Zažíváme 50% snížení poptávky po dopravních službách v porovnání s rokem 2007, stejně jako o 110 % více bankrotů v tomto odvětví v porovnání s uvedeným rokem.

Kvůli nedostatku podobných regulačních požadavků nejsou evropští dopravci tak konkurenceschopní jako podniky ze třetích zemí, které v Evropské unii uskutečňují velký počet dodávek. V obzvláště obtížné pozici se nyní nacházejí společnosti, které v posledních letech investovaly do ekologických vozidel. V současné době nemohou splácet úvěry, následkem čehož čelí bankrotu. Za této situace důrazně podporuji pozměňovací návrhy 71 a 72, které doporučují, aby do směrnice nebyl zahrnut faktor přetížení dopravy. Rovněž se domnívám, že je velmi důležité, aby prostředky vybírané ze silniční dopravy nebyly převáděny na jiné druhy dopravy. To bude mít negativní dopad, zejména v zemích s nedostatečně rozvinutou silniční infrastrukturou, jako je tomu v případě mé země, Bulharska.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Potřebujeme soudržnou, udržitelnou evropskou politiku v odvětví dopravy, která bude v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. Internalizace vnějších nákladů znečištění a hluku je pozitivním opatřením.

Mýtné za těžká nákladní vozidla z dlouhodobého hlediska podpoří výrazné investice do infrastruktury obsažené v evropských a vnitrostátních plánech hospodářské obnovy, na úrovni transevropských dopravních sítí a v jiných kategoriích silniční infrastruktury, včetně horských regionů, kde je mnohokrát obtížné silnice vybudovat.

Avšak z krátkodobého hlediska je stále odpovědností členských států, aby našly konkrétní rychlé způsoby financování těchto investic, prostřednictvím smysluplného využití finančních prostředků, jež jim poskytuje EU, ať již jako součást financování ENT-T a ze strukturálních fondů či Fondu soudržnosti, nebo také franšizami a partnerstvími veřejného a soukromého sektoru.

Evropská komise musí za použití jí dostupných nástrojů podporovat integrované iniciativy pro rozšíření infrastrukturních sítí členských států, zejména v nových členských státech.

Pokud se týká zavedení poplatku pro subjekty využívající infrastrukturu, aby se přispělo na vyřešení problému přetížení dopravy, jsem že přesvědčen, že by tento návrh měl být důkladněji přezkoumán, přičemž je třeba mít na paměti, že přetížení dopravy nezávisí výlučně na automobilech, ale významněji na schopnosti členských států plánovat a vybudovat účinnou vnitrostátní infrastrukturu na regionální a místní úrovni.

Proto jsem přesvědčen, že je třeba větší korelace mezi plány územního rozvoje, městskými plány a řízením dopravy, zejména v městských a příměstských oblastech, kde přetížení dopravy způsobuje nejzávažnější problémy.

Robert Evans (PSE). – Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval mému příteli a kolegovi panu El Khadraouimu, který, a to je spravedlivé uvést, přes návrhy požadující opak dokázal, že je schopen vypracovat velmi jasnou a funkční zprávu. Jsem potěšen, že ji mohu také podpořit, a rovněž základní zásadu, že znečišťovatel platí.

V této části sněmovny přikládáme velkou důležitost kvalitě ovzduší, o níž se všichni velmi zajímáme, a všichni víme, že nákladní vozidla znečišťují. Jak uvedla paní Lichtenbergerová, „existuje zdokumentovaný důkaz“. Nyní paní Wortmannová-Koolová, která právě odešla, hovořila o překážkách vnitřnímu trhu a pan Jarzemkowski, nehledě na jeho zprávu o uplatňování ekologického hlediska v dopravě, rovněž vyjádřili výhrady k eurozámce. Oběma bych řekl, že největším ohrožením všech trhů bude, když se necháme porazit znečištěním. Nevěřím, že ta 2–3 % navíc budou nějakou výraznou zátěží, ale dokáže se tím, že podnikáme opravdové kroky v boji proti znečištění.

Pan O'Neachtain vyjádřil výhrady týkající se Irska a dalších okrajových zemí. Podle všeho nechápe, že je to pro členské státy volitelné. V Irsku se to uplatní pouze tehdy, když o tom jeho vláda opravdu rozhodne. Domnívám se, že se on, a pravděpodobně pan Bradbourn, dnes odpoledne něčemu příuči, a to, že je nebezpečné – a budete spíše vypadat jako blázni – hovořit o zprávě, kterou jste ani nečetli, ani jí zřejmě nerozumíte.

U jiného bodu, zde odbočím, jsem přesvědčen, že bychom měli, a mohli, udělat více pro podporu přesunu nákladní dopravy ze silnic na vodní cesty, kde jedna loď přepraví stejně nákladu jako 15 nákladních automobilů. Proto se domnívám, že bychom měli podpořit iniciativu našeho bývalého belgického kolegy.

Christine De Veyrac (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, nejprve bych poděkovala svým kolegům poslancům panu El Khadraouimu a panu Jarzembowskému za jejich velmi kvalitní práci a jejich vynikající zprávy.

Nacházíme se v bodu obratu, kdy se snažíme zajistit náš průmysl a učinit ho udržitelnějším a dosáhnout cíle „tříkrát 20“, který v prosinci potvrdil v této sněmovně tehdejší předseda Evropské unie Nicolas Sarkozy.

V této souvislosti vyjádřila Evropská unie přání, aby právní předpisy zohledňovaly v rámci dopravních nákladů ostatní náklady, jež dosud nese celá evropská společnost: to je zásada znečišťovatel platí, kterou Evropský parlament vždy podporoval.

Hlasovali jsme o tom minulý červen v případě letecké dopravy, kdy bylo letectví zahrnuto do systému pro obchodování s emisemi. V případě námořní dopravy Evropská komise právě zkoumá nejlepší způsob zohlednění emisí z lodí, a to dnes navrhujeme tímto dokumentem o silniční nákladní dopravě.

Souhlasím s těmi z vás, kteří říkají, že určitě nesmíme omazovat mobilitu. Musíme nadále, jako již po několik let, tuto mobilitu v Evropské unii podporovat a je třeba, abychom zajistili, že bude existovat rovná hospodářská soutěž mezi různými druhy dopravy.

Nesmíme nutit podniky, aby za každou cenu přepravovaly své zboží po železnici nebo na lodích namísto po silnici – to by bylo absurdní a neekonomické. Je třeba, abychom zajistili, že podniky budou mít možnost vybrat si pro své potřeby nejrychlejší, nejekonomičtější a nejvýhodnější druh dopravy, a aby to bylo možné, musí cena odrážet skutečné náklady zvoleného způsobu dopravy.

Tím, že členským státům umožňuje podle svého přání internalizovat určité vnější náklady, představuje tato směrnice první krok tímto směrem – první krok ke skutečné integraci vnějších nákladů ve všech druzích dopravy, a to je silný politický signál. Je důležité, abychom to při zítřejším hlasování podpořili.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat našemu zpravodaji, panu El Khadraouimu. Odvedl dobrou práci. Zabýval se stovkami připomínek.

Kromě toho bych chtěl zdůraznit, že je to silniční doprava, co drží Evropu nad vodou a funkční. Je pravda, že rozhodujeme o zavedení dodatečných poplatků, a zdá se správné, že bychom měli platit za to, co používáme. Ale když jsme plánovali naši práci na této směrnici, nepočítali jsme s krizí.

Proto se domnívám, že musím mluvit jménem silničních dopravců a uvést, že je jejich aktuální situace mnohem horší, zejména kvůli propadu poptávky po mezinárodní silniční dopravě. Dopravci uvedli obrovskou finanční zátěž, zejména daně z paliv. Existuje dočasný odklad v oblasti palivových nákladů, ale my, jakožto Evropská unie, nemůžeme zajistit dlouhodobé ceny paliv.

Jsem přesvědčen, že by Evropská komise i vlády měly zahájit dialog s profesionálními silničními dopravci. Musíme jim vysvětlit, jak tato iniciativa vznikla. A musíme je rovněž přesvědčit, že naším záměrem je rovné zacházení se všemi druhy dopravy, a také, že odpovídáme za rozumnou, vyváženou evropskou dopravní politiku.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, revize směrnice o euroznámce je velmi důležitou otázkou, která nás zaměstnává a rovněž způsobuje obavy, zejména těch z nás v okrajových zemích, kteří se cítíme tímto návrhem poškozeni.

Evropská komise se rozhodla pro přístup internalizace vnějších nákladů silniční dopravy zpoplatněním za tři nové náklady: znečištění ovzduší, znečištění hlukem a přetížení dopravy.

Přestože zásady, z nichž návrh vychází – „uživatel platí“ a „znečišťovatel platí“ – mají své odůvodnění, navrhované řešení je nemá, protože bude diskriminovat odvětví, jež po celé měsíce trpí katastrofálními následky hospodářské krize. Přestože nebylo záměrem demonizovat silniční nákladní dopravu, stalo se to nakonec cílem.

Dámy a pánové, tento návrh je nevhodným, zdaleka nedosahuje cílů udržitelné dopravy, bude rozsudkem smrti nad velkým počtem malých a středních podniků, které v Evropské unii zaměstnávají tisíce lidí a každý den se podílí na distribuci zboží, zajišťují, že se výrobky dostanou ke konečnému spotřebiteli. Spotřebitelé uvidí, jak ceny vzrostou po zavedení těchto poplatků.

Dámy a pánové, potřebujeme dopravní systém, který bude konkurenceschopný, udržitelný a ekologický a nevyřadí silniční dopravu, která je jediným způsobem, jak se zboží dostane všude. Transevropské síť, námořní dálnice a přeshraniční spojení se stále v některých případech plánují a ještě neexistují.

Až se *Titanic* světové ekonomiky potopí, dámy a pánové, nebudeme moci požadovat po orchestru, aby dále hrál, a určitě ne oslavně.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Děkuji všem zúčastněným, zejména a jmenovitě mému kolegovi panu El Khadraouimu, který učinil vše, velmi otevřeně připraveně s ohledem na nová řešení.

Diskutovaný návrh umožní členským státům ukládat poplatky s cílem pokrýt určité vnější environmentální náklady a rovněž vytvořit významné příjmy, které budou použity pro zlepšení evropské silniční sítě a minimalizaci dopadů některých druhů silniční dopravy na životní prostředí. Na druhé straně by mohl znamenat významné náklady, a to zejména pro okrajovější země, jako je například moje země, Portugalsko. Proto trvám na Copel a jsem důrazně proti mandatornímu rozšíření geografického rozsahu, aby pokrýval všechny hlavní pozemní komunikace.

Jsem rovněž proti uplatňování poplatků vytvářených pouze přetížením dopravy několika subjektů, což je opatření vedoucí k nespravedlivému zvýhodnění a netrestalo by ty, kdo znečišťují nejvíce. Avšak uznávám, že je třeba tyto poplatky účtovat. Aplikace pouze na transevropské silniční síť nebo silnice obvykle a významně využívané mezinárodní nákladní dopravou, čímž se členským státům umožní, aby si vybraly silnice, na nichž budou poplatky vybírat, je menší zlo, které by mohlo být ještě sníženo, pokud by použití tohoto návrhu bylo odloženo, dokud neskončí závažná globální hospodářská krize, již očekáváme.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Děkuji vám, pane předsedající, tento návrh velmi vítám. Jsem na správné cestě, zejména pokud se týká začlenění nákladů z přetížení dopravy do celkových silničních nákladů. Je třeba, abychom v tomto případě dosáhli cenové reality, abychom vytvořili situaci, kde tržní nástroje regulují dopravu. Jinak bude v tomto pohledu vždy panovat nerovnováha.

Tato rozprava rovněž ukázala napětí mezi okrajovými regiony a oblastmi ve středu našeho kontinentu. Docela jednoduše, rovněž pro okrajové regiony musí platit, že pokud jejich obyvatelé cestují skrz centrální oblasti, musí přihlížet k zájmům obyvatelstva. To je velmi důležité a v tomto bodě žádám o porozumění, protože je v této otázce mnoho obyvatel tlačeno ke zdi. Zásada subsidiarity, jak je vyjádřena v návrhu, umožňuje členským státům samostatně rozhodnout, zdali chtějí internalizovat vnější náklady.

Pro centrální oblasti – a zejména pro alpské regiony – je zřejmé, že se tak budou moci rozhodnout. Pokud se pro tuto cestu nerozhodnou okrajové regiony, je to něco, čemu rozumím. Celkově však musíme usilovat o to, aby jednotlivá odvětví dopravy nesla náklady, které skutečně způsobují. To je jediný způsob, jak z dlouhodobého hlediska vytvořit systém, který bude skutečně udržitelný a který uspokojí zájmy obyvatel. Děkuji vám.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Pane předsedající, chtěl bych začít blahopřáním panu El Khadraouimu za dosažení kompromisu, ale nesmíme předstírat, že tento text není velmi křehký. Jsou to závažné vnější náklady hospodářské krize, které způsobují výrazný tlak o závažné obavy silničních dopravců.

Kromě toho, když dorazil do kanceláře spoluzákonodárce, měl úplně jinou povahu, protože ropa stála 57 USD za barel. Je to tedy dokument, který se rodil za obtížných podmínek, ale rád bych zde uvedl, protože jsem překvapen některými věcmi, které jsem slyšel, že tento dokument nezavádí žádné mýtní ani daň: je na členských státech, aby rozhodly, zdali mýto či daň zavedou.

Je to dokument, který se stejně jako dva předchozí zaměřuje na určení podmínek silničního mýtného v různých zemích, aby se zabránilo nadměrným narušením hospodářské soutěže nebo diskriminaci.

Podle mě je třeba, abychom to vyjasnili. Dokument zcela odpovídá zásadě subsidiarity a je rovněž spravedlivý. Chtěl bych uvést, že jsem jím za svou zemi velmi potěšen, protože umožňuje získat příspěvek na infrastrukturu tranzitní země, jakou je například Francie, od provozovatelů nákladní dopravy, kteří touto zemí projíždějí, aniž by si koupili kapku benzinu, nebo utratili jediný cent. Proto se domnívám, že to bude přínosný dokument.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Přání Komise zpoplatnit dopravní operátory nikoliv pouze za právo používat infrastrukturu, ale rovněž za dopad na životní prostředí, známé jako internalizace vnějších nákladů, uloží daňové zatížení se závažnými důsledky pro tyto společnosti, zejména v současné hospodářské krizi.

Než bude předložena směrnice, jako je tato, je třeba vypracovat konkrétní studie dopadů vycházející z příslušných statistik. Pro zohlednění důsledků uplatňování takové směrnice a konkrétních návrhů metod výpočtu a zaúčtování je třeba realistické posouzení.

Internalizace vnějších nákladů dopravy je z dlouhodobého hlediska opatřením, které umožní ekologičtější dopravu. Chtěl bych zdůraznit, že v členských státech, jako je například Rumunsko, jsou podobné právní nástroje opravdu nezbytné. Avšak tím netvrdím, že se vnější náklady v budoucnu uplatní za každou cenu, ani v Bukurešti, odkud pocházím. Hovořím zde o přetížení dopravy, znečištění ovzduší, znečištění hlukem, znečištění vody nebo dopadu na krajinu. Je pro mne obtížné uvěřit, že budou rumunské orgány uplatňovat tuto směrnici, která je více zátěží, než pomocí.

Avšak jak uvedl pan Jarzembowski, opatření tohoto druhu musí být uplatňována po vypracování objektivních studií vycházejících ze statistických údajů. Nemůžeme žádat po dopravních společnostech, aby platily částky mandatorně stanovené za vnější náklady, tím spíše, že zde hovoříme o velkých částkách.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Pane předsedající, chci vystoupit znovu, protože několik mých kolegů hovořilo o otázce pracovních míst, a to velmi pokryteckým způsobem. Domnívám se, že bychom měli souhlasit s tím, že je zajištění pracovních míst nanejvýš důležité, zejména v dnešní době.

Odvětví nákladní dopravy samozřejmě trpí tímto stavem, ale nejsou to pouze dopravci, kdo trpí – železnice, vnitrozemské vodní cesty a námořní doprava jsou na tom stejně. Vše, co tato směrnice činí, je snížení nespravedlivé výhody, kterou má v současné době silniční doprava před ostatními druhy dopravy.

Otázka pracovních míst je úplně něco jiného. V tomto ohledu potřebujeme provádět rozumnou hospodářskou a rekonstrukční politiku a musíme soustavně prosazovat to, na čem se dohodneme v této sněmovně. Tato směrnice však s tím nemá zhora nic společného.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, během této rozpravy se objevilo mnoho různých postojů, někdy konfliktních, protože souvisí s politickými a vnitrostátními stanovisky. Celá tato rozprava zdůrazňuje náročnost tématu, ale také jeho význam. Jsem přesvědčen, že musíme nalézt kompromis a ten, který je zde v Parlamentu díky zprávě pana El Khadraouiho, je vcelku dobrým kompromisem.

Nevěřím, že Komise rozhodne o zavedení dodatečné daně, nebo chce penalizovat země na západě a na východě, jinými slovy více okrajové země. V každém případě není eurozámka povinná. Rovněž jsme se pokusili harmonizovat systém tak, abychom vytvořili rámec, který zabrání podvodům s poplatky, a tak bylo dosaženo maximálních hodnot. Avšak v naší rozpravě se přirozeně objevují rozdílné myšlenky, rozdílné postoje. Jsem přesvědčen, že dokument, který bude odeslán Radě, určitě podstoupí mnoho změn, protože mezi sebou nesouhlasí ani lidé v Radě. Všichni souhlasíme se zásadou „znečišťovatel platí“, ale pokud se týká praktického uplatnění, objevují se rozdíly mezi členskými státy, politickými silami, poslanci Evropského parlamentu, mezi Komisí, parlamentem a Radou. Tento argument je proto ožehavý a komplikovaný.

Nedomnívám se však, že je třeba důvěřovat kritickým názorům o špatné perspektivě, protože se nacházíme uprostřed krize. Tvzení, že jsme uprostřed krize, je pravdivé, ale je rovněž pravda, že se návrh týká opatření, jež se mají uplatňovat od roku 2012. Určitě doufám – a jsem si absolutně jist, že je to pravda –, že krize bude do roku 2012 skutečně překonána. Mírný optimismus je dobrá věc, ale i ti největší pesimisté mezi námi nemohou věřit, že budeme uprostřed krize v roce 2012.

Přesto jsem přesvědčen, že Rada předloží pozměňovací návrhy. To znamená, že první čtení nebude stačit a my budeme mít v následujících měsících čas posoudit změny, které je třeba udělat pro dosažení úspěšné dohody prostřednictvím dohodovacího řízení. To nám umožní veřejnosti konkrétně odpovědět a co nejlépe uplatňovat volitelnou zásadu „znečišťovatel platí“ od roku 2012.

Saïd El Khadraoui, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, chtěl bych přidat několik poznámek. Začal bych tím, že požádám své kolegy poslance, aby se nenechali oklamat odrazujícími statistikami, které někdo předložil. Jedním z příkladů je paní Wortmannová-Koolová, která hovoří o dodatečných nákladech ve výši několika eur. Se vši úctou je to úplně špatně. Mohu vám do posledního centu sdělit výši nákladů v nejhorším případě: v případě přetížení dopravy je absolutním maximem 65 centů na kilometr: 65 centů v nejvíce přetížených oblastech, a to pouze na několika kilometrech, kde se přetížení vyskytuje, nikoliv na zbylé trase.

Hluk k tomu přidá 1,1 centu. Znečištění ovzduší bude dalších 16 centů u nejvíce znečišťujících nákladních vozidel. Když to sečtete, dostanete nejvyšší možnou částku 82 centů za pár kilometrů, kde je přetížení. Pro zbytek trasy je možné odvodit hodnotu 65 centů. To byla první věc, kterou jsem chtěl zmínit, a adresoval jsem ji i těm z okrajových členských států.

Zadruhé je pravda, že jsme uprostřed krize, ale krize nebude trvat věčně. Nyní vytváříme rámec, který umožní členským státům opravdu zavádět systém internalizace vnějších nákladů – po vnitrostátní diskusi, kdy budou chtít a obvykle po létech příprav.

Zatřetí jsem si všiml, že několik mých kolegů poslanců předjímá rozhodnutí Rady, přestože Rada stanovisko teprve vydá. Neměli bychom se tím nechat zastrašit. Prostě to podpořme 100 %. Poté vstoupíme do diskuse, střetu, s Radou. Mohu vám zajistit, že jako zpravodaj udělám vše, abych zajistil většinu, když ne všechny, postojte Parlamentu, o nichž budeme hovořit později.

Georg Jarzembowski, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi před ukončením této rozpravy dvě poznámky. První adresuji panu Evansovi. Moje skupina podporuje internalizaci vnějších nákladů, zejména výfukových plynů a hluku. Jsem přesvědčen, že to je oprávněné. Ale pokud vždy stavíte do popředí zásadu znečišťovatel platí – jsem připraven s vámi diskutovat –, pak jsou to členské státy, které způsobují přetížení dopravy tím, že nebudují dostatečnou infrastrukturu. Nákladní vozidla vjíždí do přetížení, 80 % z nich tvoří osobní automobily. Je nesmysl, aby podniky platily za přetížení dopravy způsobené členskými státy. Uplatníte-li zásadu znečišťovatel platí, budou to členské státy, kdo by měl vyplatit další částky vlastníkům vozidel, protože včas nevybudovaly příslušnou infrastrukturu.

Souhlasíme s tím, že vždy nemusí existovat dodatečná infrastruktura. Jiným způsobem zabránění přetížení dopravy jsou inteligentní dopravní systémy. Existuje mnoho moderních technologií schopných zabránit přetížení. Avšak tvrzení, že máme přetížení, takže za něj musí platit nákladní vozidla, nijak nepobízí členské státy k tomu, aby přetížení odstranily, protože tím ztratí všechny zisky. To jistě nemůže být pravda!

Pane místopředsedo, měl jste pravdu, když jste říkal, že nechcete zavádět nové daně prostřednictvím tohoto návrhu, a trval jste na účelové návratnosti. Můžeme tedy souhlasit, pane komisaři, pane místopředsedo, že pokud Rada nebude souhlasit s návratností výnosů z eurozámky, tak návrh stáhnete? Říkal jste přeci, že nechcete žádné nové daně. Zcela s vámi souhlasím, že pokud bude eurozámka dražší v důsledku emisí výfukových plynů a hluku, musí být tyto dodatečné prostředky rovněž využity ke snížení dopadů silniční dopravy na životní prostředí, a nikoliv k zaplňování mezer ve státních rozpočtech. O tom to není. Proto doufám, že se budete držet svého názoru, jinými slovy: žádné zdanění bez návratnosti prostředků a stažení návrhu, pokud tomu tak nebude. Děkuji mnohokrát.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 11. března 2009.

(Zasedání bylo přerušeno v 18:10 a znovu zahájeno v 18:30)

Písemná prohlášení (článek 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), písemně. – (PL) Dnešní rozprava má tři aspekty, které je třeba zdůraznit: zpoplatnění vozidel, ekologičtější vozidla a internalizace vnějších nákladů.

Hlavní prioritou iniciativ EU by mělo být zajištění práv občanů EU na neomezenou mobilitu a její podpora prostřednictvím soudržného provádění plánů EU pro rozvoj infrastruktury. To je zahrnuto do zásady 4 Smlouvy o svobodě vnitřního trhu.

Investice do rozvoje infrastruktury by měly vycházet z určených priorit ochrany životního prostředí, které zohledňují cíle EU v oblasti změny klimatu. Měla by proto být budována moderní integrovaná infrastruktura, přičemž budou zachovány zásady intermodality a interoperability.

Náklady ochrany životního prostředí, hluku, přetížení dopravy a ochrany lidského zdraví tvoří nedílnou součást úprav rychle se rozvíjející evropské infrastrukturní sítě. Bylo by vhodné, kdyby byla zásada „znečišťovatel platí“ navržena v tomto dokumentu závazná. Měli bychom mít na paměti, že se v EU tato zásada používá v oblasti obchodu již několik let.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS*Místopředseda***16. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)**

Předsedající. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B6-0009/2009), která bude výjimečně trvat až do 20:00.

Nejprve vás informuji, že pan Kovács nebude přítomen, takže na otázky č. 1 a 3 v první části této doby adresované komisaři odpoví paní Redingová.

Následující otázky byly položeny Komisi.

První část

Předsedající. – Otázka č. 31, kterou pokládá **Silvia-Adriana Țicău** (H-0068/09)

Předmět: Opatření pro podporu výrobků a služeb, které pomáhají zvyšovat energetickou účinnost a podporu obnovitelné energie

Na jarním zasedání Evropské rady v roce 2008 se vedoucí představitelé států a vlád dohodly na budoucí revizi směrnice o zdanění energie zaměřené na podporu zvýšení podílu obnovitelné energie v rámci celkové spotřebované energie.

Zvýšení energetické účinnosti je jedním z nejrychlejších, nejbezpečnějších a nejlevnějších způsobů snížení závislosti EU na energetických zdrojích třetích zemí, snižování energetické spotřeby a snižování emisí CO₂ a evropských veřejných výdajů za energii.

Mohla by Komise s ohledem na potřebu zvýšení energetické účinnosti uvést, která opatření a které finanční a daňové nástroje má na mysli pro podporu výrobků a služeb, které pomohou zvýšit energetickou účinnost a podpořit obnovitelné energie?

Viviane Reding, členka Komise. – V plánu evropské hospodářské obnovy – který mimochodem schválil Parlament a Rada – se uvádí, že Komise podporuje rychlé využívání ekologických výrobků. Navrhla mimo jiné snížení sazeb DPH pro ekologické výrobky a služby zaměřené zejména na zvýšení energetické účinnosti budov. Kromě toho Komise vybízí členské státy, aby vytvářely další pobídky pro spotřebitele, které podpoří poptávku po ekologických výrobcích.

Komise v současné době provádí přezkum stávajících daňových předpisů Společenství. Cílem je odstranění všech stávajících pobídek, které odporují cílům v oblasti energetické účinnosti a snížení emisí uhlíku, a rovněž vytvoření pobídek tam, kde to bude pro splnění těchto cílů vhodné.

Kromě zmíněných daňových pobídek usiluje Komise o lepší využívání dalších finančních nástrojů podporujících energetickou účinnost, zejména u budov. Na iniciativě pro financování obnovitelné energie v současné době Komise spolupracuje s Evropskou investiční bankou. Iniciativa se zaměřuje na uvolnění finančních prostředků z kapitálových trhů a jejich použití prostřednictvím Paktu primátorů. Pro rok 2009 se očekává rozpočet 15 milionů EUR.

Komise také navrhla změnu nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, která by nám měla umožnit využití tohoto fondu všemi členskými státy pro zvýšení výdajů na zlepšení energetické účinnosti a používání obnovitelné energie ve stávajících budovách.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Nejprve bych ráda uvedla, že byla stávající směrnice uplatňována špatně nebo nepřiměřeně, a proto bych se chtěla zeptat Komise, zdali uvažuje o snížení DPH také u budoucích výrobcích. Kromě toho se domnívám, že by bylo důležité navýšit prostředky Evropského fondu pro regionální rozvoj pro podporu energetické účinnosti obytných budov a sociálního bydlení ze 3 na 15 %.

Za důležité bych považovala také finanční prostředky pro energetickou účinnost a obnovitelnou energii.

Viviane Reding, členka Komise. – Víme, že je důležité pro pomoc občanům a vládám na cestě k energetické účinnosti, abychom měli tato opatření k dispozici. Nyní máme studie o případných daňových pobídkách pro energetické a environmentální účely a Komise připravuje návrh změny směrnice o DPH, která umožní snížení sazeb DPH uplatňovaných na některé ekologické zboží a služby.

Jak stanoví plán hospodářské obnovy, Komise může navrhnout snížení sazeb DPH u ekologických výrobků a služeb za účelem zlepšení energetické účinnosti zejména budov. Je však třeba zdůraznit, že již návrh Komise z července 2008 poskytuje členským státům možnost uplatňovat snížené sazby DPH u služeb zahrnujících renovaci, opravy, adaptace a údržby obytných budov, církevních budov a památek kulturního dědictví a historických památek. Sem náleží práce za účelem zvýšení energetické účinnosti a úspor energie u dotčených budov.

Rada Ecofin dnes nalezla kompromis. Je příliš brzy na to, abychom přesně řekli, co budeme podrobně dělat s návrhy rady Ecofin, ale Komise prostuduje naše dnešní návrhy.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, do zápisu bych rád uvedl mé poděkování panu komisaři a Komisi zejména za to, že zajistili, aby se zde hovořilo o tepelné izolaci budov. Je to jeden z nejúčinnějších způsobů úspor energie, a proto se mi zdá, že se jedná o důležitou a správnou cestu, po níž se máme ubírat. V této souvislosti má otázka znít: Vidí zde Komise příležitost pro provedení odpovídajícího snížení DPH v období prefabrikovaných staveb pro nízkoenergetické a energeticky neutrální budovy? Může se o tom uvažovat a jaký bude výsledek?

Viviane Reding, členka Komise. – (DE) Pane předsedající, návrh pana Racka je zajímavou myšlenkou. Komise ji samozřejmě společně s dalšími předloženými návrhy týkajícími se energetické účinnosti obytných budov a renovací analyzuje. Mohu rovněž sdělit, že se Komise chystá restrukturalizovat strukturální fondy tak, aby bylo možné jejich pomocí investovat do těchto energeticky účinných budov.

Předsedající. – Otázka č. 32, kterou pokládá **Giorgos Dimitrakopoulos (H-0100/09)**

Předmět: Pružnější výklad Paktu stability a růstu

Sdělí Komise, zdali během současné velmi závažné hospodářské krize trvá na svém názoru, že všechny země se schodkem jej musí snížit během spíše dvou než tří let, přestože se druhé uvedené období jeví podle dostupných údajů jako rozumnější? Pokud ano, proč? Jak se to slučuje s názory předsedy euroskupiny týkající se pružnějšího výkladu Paktu stability a růstu (viz prohlášení ze dne 21. ledna 2009, Agence Europe)?

Viviane Reding, členka Komise. – Za normálních okolností Pakt stability a růstu stanoví rychlou nápravu rok po určení výrazného schodku. Avšak revidovaný Pakt stability a růstu umožňuje rovněž delší lhůty v případě výjimečných okolností – podle článku 34 nařízení Rady (ES) č. 1467/97.

Pakt neuvádí výslovnou definici těchto výjimečných okolností. Avšak při přípravě zprávy podle článku 143 Smlouvy zahájené kvůli existujícímu nebo plánovanému výraznému schodku je třeba zohlednit takzvané „významné faktory“. V této zprávě Komise zohlední rozvoj střednědobé ekonomické situace, zejména možného růstu, hlavní cyklické podmínky, provádění politik v kontextu lisabonské agendy a politiky pro podporu výzkumu a vývoje a inovace. Bude rovněž odrážet vývoj střednědobé rozpočtové situace, zejména daňovou konsolidaci v příznivé době, úroveň veřejného dluhu a otázky udržitelnosti, vnější potřeby financování, veřejné investice a celkový dobrý stav veřejných financí. Rovněž se bude zabývat všemi ostatními faktory, které jsou podle názoru dotčených členských států významné pro komplexní kvalitativní posouzení překročení referenční hodnoty a které členské státy samozřejmě předloží Komisi a Radě.

Ustanovení o významných faktorech, která budou projednávána, naznačují, že by určení výskytu výjimečných okolností měla vycházet z celkového posouzení těchto faktorů. Dne 18. února Komise přijala doporučení ke stanoviskům Rady o poslední aktualizaci stabilizačních a konvergenčních programů pro 17 členských států. Současně s tím a při zohlednění posouzení těchto programů Komise přijala zprávy týkající se Irska, Řecka, Španělska, Francie, Lotyšska a Malt. Rada Ecofin přijala dnes dopoledne stanovisko k těmto zprávám. Komise navrhne Radě doporučení, aby ukončila stav, kdy existují nadměrné schodky. Tato doporučení budou obsahovat lhůty, o nichž bude rozhodnuto podle Paktu stability a růstu, tj. zohlední se existence výjimečných okolností tam, kde to bude vhodné.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat paní komisařce za její velmi podrobnou odpověď, přestože musím říci, že jsem byl poněkud překvapen, že mezi všemi těmi věcmi, o kterých jste hovořila, nebyla zmínka o konceptu lhůt, jinými slovy jestli Komise doporučí konkrétní lhůty pro každý případ a, zadruhé, jestli Komise ve svých doporučeních spojí jednotlivé fáze lhůt s procentním omezením nad 3 %.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, mám dvě stručné otázky. První zní: Co se stane těm členským státům, které mají opravdu provokativně nízké daně právnických osob, nebo nemají

vůbec žádné? Je spravedlivé přehlížet, že tyto členské státy uvolňují pakt, když se dostanou do obtíží kvůli nízkým příjmům z daní způsobeným jejich politikami?

Druhá otázka je následující. Neměla by být tato otázka spojena s určitou mírou úspěchu? Jinými slovy, tam, kde členské státy utrpí větší schodek kvůli boji proti nezaměstnanosti, a nezaměstnanost poté dramaticky poklesne, nemělo by smysl takový přístup podporovat?

Avril Doyle (PPE-DE). – Změnil se jednací řád? Domnívám se, že to byl tazatel, kdo měl doplňující otázku, a dva další poslanci.

Zadruhé, jak dlouho bude dnes večer doba vyhrazená pro otázky trvat, když jsme začali tak pozdě?

Předsedající. – Paní Doyleová, opravdu skončíme ve 20:00, jak bylo naplánováno. Začali jsme pozdě a skončíme pozdě. Nemá ctěná poslankyně nějakou doplňující otázku?

Přejete si položit doplňující otázku, paní Doyleová?

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, chci. Omlouvám se. Pochopila jsem, že jste ji udělil tazateli a pak ještě jednu. Nepochopila jsem vaši poznámku.

Ráda bych dále komisařku požádala, aby jmenovala jakýkoliv členský stát, který nebude mít nadměrný schodek, rozumí se nyní.

Zadruhé, mohla by přesně rozvinout, co se Komise chystá navrhnout Radě ohledně Irska, jak o tom bylo dnes dopoledne rozhodnuto?

Viviane Reding, členka Komise. – Odpověď na otázku pana Dimitrakopoulou – když bude Komise navrhnout členským státům lhůty pro návrat k udržitelnému stavu veřejných financí, zohlední manévrovací prostor dotčeného členského státu. Požadavek na rychlou daňovou konsolidaci může být očekáván pouze v případech nebezpečí krize veřejných financí, přičemž se vezmou v potaz finanční potřeby celého hospodářství.

Pokud se týká druhé otázky, která byla dvojitá, odpověď na první část zní: „ne“. Odpověď na druhou otázku týkající se zemí s nízkými daněmi právnických osob – Pakt stability a růstu posuzuje celkovou fiskální situaci členského státu, nikoliv daňovou strukturu každého členského státu.

Odpověď na třetí otázku, zdali existují nějaké členské státy bez nadměrného schodku – samozřejmě jsou některé členské státy bez nadměrného schodku, jak se můžete dočíst v tabulkách, které Komise pravidelně zveřejňuje.

Předsedající. – Otázka č. 33, kterou pokládá **Pedro Guerreiro** (H-0125/09)

Předmět: Zrušení daňových rájů

Navrhla Komise zrušení daňových rájů, zejména v EU, nebo tak zamýšlí učinit?

Přijala EU nějaké rozhodnutí navrhuující, aby členské státy zrušily daňové ráje na svém území?

Jaká opatření Komise přijme ke zrušení daňových rájů, boji proti finančním spekulacím a omezení volného pohybu kapitálu, zejména v Unii?

Viviane Reding, členka Komise. – (FR) Pane předsedající, od konce devadesátých let sleduje Komise rozhodnou politiku proti podvodům, daňovým únikům a škodlivé daňové konkurenci.

Klíčovým prvkem této politiky je podpora transparentnosti daňových systémů a výměny informací mezi daňovými správami. Konečně byla tato politika potvrzena jasnými prohlášeními G20, která jsou ostře proti netransparentním postupům v určitých jurisdikcích, často pokud se týká daňových rájů.

Komise na konci roku 2008 a na počátku roku 2009 posílila svou politiku v této oblasti předložením dvou návrhů.

Cílem prvního je podpora výměny informací podle ustanovení směrnice o zdanění příjmů z úspor. Druhý účinně navrhuje, že by všechny členské státy měly co nejotevřeněji sjednocovat své normy pro výměnu informací zejména tím, že zajistí, aby členské státy nepoužívaly bankovní tajemství jako výmluvu pro odmítnutí poskytování informací, které ostatní státy potřebují pro výpočet daní svých rezidentů.

Rada v květnu 2008 rozhodla o prosazování této politiky dobré finanční správy vůči třetím zemím, a to včetně zásad transparentnosti, výměny informací a spravedlivé daňové konkurence, a požádala Komisi, aby za tímto účelem vyjedнала klauzule ve smlouvách se třetími zeměmi.

Záměrem Komise je brzy předložit politickou iniciativu zaměřenou na zdůraznění soudržnosti této politiky a klíčových faktorů, které zajišťují její úspěch. Zejména se zdá, že by opatření koordinovaná na evropské úrovni měla reagovat na obavy vyjádřené panem Guerreirem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) K platnosti toho, co zde bylo řečeno – zdá se, že se více mluví, než jedná. Jinými slovy, daňové ráje a jejich zrušení nejsou na pořadu dne, ale chtěl bych se zeptat: Jak chce Komise zabránit bankám v činnosti prováděné ze zámořských center, jak tvrdí? A rovněž jaká plánuje opatření pro boj proti finančním spekulacím, které jsou hlavní příčinou stávající finanční a hospodářské krize?

Robert Evans (PSE). – Paní komisařka musí o daňových rájích něco vědět, protože Lucembursko spadá do této kategorie. Nemyslíte si, že narušuje celý princip společného trhu, když zde nákladní automobily po cestě tankují levnější palivo?

Pak zde máme Jersey, Guernsey, ostrov Man – které jsou ve Spojeném království, ale mimo EU – Lichtenštejnsko, Monako, San Marino atd. Všechno to jsou malé daňové ráje se zámořskými bankami, o kterých jsme právě slyšeli a které podporují bohaté. Existují jen proto, že jim to EU dovolí.

Toto jsou její slova: „rozhodná politika proti daňovým únikům“. Je-li to pravda, neměla by Komise zahrnout nějaké návrhy pro zrušení těchto daňových rájů?

Viviane Reding, členka Komise. – Odpověď na první otázku – Komise navrhla dvě nové směrnice, které mají řešit tyto problémy, protože finanční krize zdůrazňuje problémy více, než tomu bylo v minulosti.

Jeden návrh jsme předložili na konci roku 2008 a druhý na začátku roku 2009, první se týká lepší výměny informací a druhý vymezení práva českého státu získávat informace, aniž by druhý členský stát uplatňoval bankovní tajemství.

Pokud se týká druhé otázky, chtěla bych pouze zdůraznit, že nákladní vozidla nemají co do činění s daňovými ráji.

Druhá část

Otázka č. 34, kterou pokládá **Claude Moraes (H-0048/09)**

Předmět: Internet a zločiny nesnášenlivosti

Podněcování k rasové nesnášenlivosti je trestný čin ve všech členských státech EU. Avšak podle Zprávy o zločinech nesnášenlivosti z roku 2008 zveřejněné nevládní organizací Human Rights First počet těchto trestných činů v Evropě roste a je důležité vidět, že v tom internet hraje klíčovou úlohu.

Podnikne Komise jako součást svého boje proti kyberkriminalitě a cíle vytvoření bezpečnějšího internetu pro všechny nějaká konkrétní opatření pro boj proti internetovým stránkám, jež podněcují rasovou nesnášenlivost a násilí?

Viviane Reding, členka Komise. – Položená otázka je velmi závažná a ráda bych zdůraznila, že Komise důrazně odmítá rasismus, xenofobii a jakékoliv projevy nenávisti, o nichž se zmínil pan poslanec. Komise rovněž sdílí vzniklé obavy a je si vědoma, že určitý internetový obsah může mít velmi negativní dopad.

Komise bojuje proti rasismu, xenofobii a antisemitismu ve všech sdělovacích prostředcích, pokud je to možné podle pravomocí přidělených Smlouvami. Na tomto základě přijala Komise několik iniciativ – legislativních i nelegislativních –, jejichž cílem je bránit diskriminaci a projevům rasismu, xenofobie a antisemitismu. Zaprvé existuje směrnice o audiovizuální službě, která rozšiřuje minimální normy pro obsah všech audiovizuálních a mediálních služeb a která zahrnuje internetový obsah na vyžádání. Sem patří: „zákaz podněcování násilí z důvodu rasy, pohlaví, náboženství nebo národnosti“. Kromě toho Komise přijala politiky zaměřené na omezení rasistického on-line obsahu. Ráda bych ještě zdůraznila doporučení o ochraně nezletilých a lidské důstojnosti a o právu na odpověď, které žádá provedení opatření proti diskriminaci ve všech sdělovacích prostředcích.

Nedávno přijaté rámcové rozhodnutí Rady o boji proti některým formám a projevům rasismu a xenofobie prostřednictvím trestního práva stanoví společný přístup EU k rasismu a xenofobii. Cílem rámcového rozhodnutí je kriminalizace mezinárodního jednání, například podněcování nenávisti vůči skupině obyvatel nebo osobám náležejícím ke skupině určené na základě rasy, barvy pleti, původu, náboženství, přesvědčení nebo národnostního či etnického původu.

Podněcování k násilí nebo nenávisti by mělo být rovněž trestné, je-li spácháno veřejným šířením a distribucí článků, obrázků a jiných materiálů. Členské státy mají povinnost splňovat tato ustanovení do 28. listopadu 2010.

A kromě tohoto právního přístupu podporuje Komise soubor opatření pro bezpečnější používání internetu. Domnívám se, že Parlament velmi dobře ví o programu Bezpečnější internet plus, jehož rozpočet na období 2009–2013 čítá 55 milionů EUR a který spolufinancuje projekty s těmito cíli: zvýšení veřejného povědomí, vytvoření internetových kontaktních míst pro hlášení škodlivého obsahu a jednání, zejména materiálů s pohlavním zneužíváním dětí, podvodů za účelem pohlavního zneužívání a počítačové šikany, podpora samoregulačních opatření v této oblasti a zapojení dětí do vytváření bezpečnějšího on-line prostředí, vytvoření znalostní základny pro nové trendy v použití počítačových technologií a jejich dopadu na životy dětí.

Komise dále podporuje odpovědné využívání sdělovacích prostředků a internetu. Ve svém sdělení o mediální gramotnosti z prosince 2007 Komise vyzývá členské státy k tomu, aby se zavázaly k efektivnější podpoře mediální gramotnosti a výzkumu v této oblasti. Letos předloží doporučení o mediální gramotnosti.

Rovněž je cenné poznamenat, že náš soused, Rada Evropy, vytvořila k této problematice řadu mezinárodně závazných i nezávazných nástrojů, které všechny ukazují, že kyberprostor není bezprávným prostorem a že mají členské státy povinnost chránit individuální práva a svobody prostřednictvím svých právních předpisů, mimo jiné Úmluvu o kyberkriminalitě a její dodatkový protokol č. 3.

Claude Moraes (PSE). – Paní komisařko, nepochybuji ani minutu o vašem závazku v této oblasti. Víím, že se jí zabýváte velmi podrobně. Avšak pokud se týká otázky, kterou jste zmínila, tedy „bezprávné oblasti“ kyberkriminality, jste přesvědčena, konkrétně v souvislosti s podněcováním nenávisti – která je podle mě trestným činem ve všech členských státech – že uplatňování rámcového rozhodnutí, směrnice o audiovizuální službě a mnoha dalších nástrojů, které jste zmínila, opravdu zabrání šíření těchto stránek? Podle dosavadních průzkumů se jejich počet takřka zdvojnásobuje. Nemyslíte si, že bychom měli podniknout další opatření?

Jim Allister (NI). – Paní komisařko, není horšího zločinu z nenávisti, než je vražda, a tento týden jsme v mém volebním obvodu v Severním Irsku zažili tři vraždy příslušníků bezpečnostních sil irskými republikánskými teroristy.

A do několika hodin se na internetu objevilo několik stránek oslavujících tyto ohavné vraždy a opěvujících ty, kteří je spáchali. Takže pokud se zabývá rasismem a xenofobií, zaměřuje se Komise na to, jak si poradí se zneužíváním internetu teroristickými parazity?

Viviane Reding, členka Komise. – Pro zločin, kdekoliv je spáchán, neexistuje žádná omluva, kdekoliv byl spáchán – ať již ve skutečném světě, nebo na internetu –, ale je samozřejmě snazší bojovat proti trestným činům ve skutečném světě, protože existují nástroje umožňující přímý zásah. Na internetu je to mnohem složitější, a proto jsme pro boj s touto trestnou činností vypracovali celou řadu nástrojů.

Z rozhovorů se svým kolegou Jacquesem Barrotem víím, že policejní složky vytvářejí analytickou síť pro boj proti této trestné činnosti na internetu a že jsou ve stíhání pachatelů stále účinnější. Avšak objevují se stále nové stránky. Sama jsem se snažila něco udělat prostřednictvím programu Bezpečnější internet. Tedy umožnit lidem – a zejména mladým lidem –, kteří používají internet, aby věděli, co dělat, když se setkají se škodlivým obsahem. Například – a nemluvíme o trestném činu, ale o šikaně na internetu, která může být pro mladé lidi hrozná –, že zde existuje zvláštní tlačítko pro nahlášení, kde mohou požádat o pomoc.

Takže se různými prostředky snažíme bojovat proti pachatelům pomocí policejních složek, umožňujeme vyučujícím, rodičům a dětem, aby se mohli sami rozhodovat nebo podávat zprávy, a samozřejmě prostřednictvím programů mediální gramotnosti, u kterých bych si osobně přála početnější zastoupení v členských státech. Musíte příští generaci poskytnout nástroje, aby našla řešení a bojovala, protože pokud nebude, pak budeme mít možná s internetem problém a rodiče by například mohli svým dětem zakazovat prohlížení internetu, a to by nebyla ta správná cesta. Chceme, aby se pozitivním internetovým stránkám dařilo a ty negativní aby byly blokovány.

Nyní k otázce vraždy, kterou zdůraznil ctěný pan poslanec. Stala se hrozná věc a jsem přesvědčena, že patří k činnosti policejní a bezpečnostních složek, aby jakékoliv podobné činnosti zabránily. Tyto nástroje by samozřejmě neměly být považovány za něco, čím se budou řešit všechny společenské problémy, ale pokud jde o trestné činy, není místo pro jakoukoliv diskusi. Proti trestné činnosti je třeba bojovat, a to velmi silně.

Předsedající. – Otázka č. 35, kterou pokládá **Eoin Ryan** (H-0055/09)

Předmět: Informační a komunikační technologie a informační společnost

Komise učinila z rozvoje informačních a komunikačních technologií a informační společnosti, která má velký potenciál přínosu pro evropskou ekonomiku a společnost, ústřední bod svých programů. Avšak co dělá Komise pro zajištění toho, že určité skupiny evropské společnosti – například starší osoby a osoby s nízkými příjmy – nezůstanou stranou tohoto procesu?

Viviane Reding, členka Komise. – Pro pomoc starším osobám mají informační a komunikační technologie obrovský význam. Je to jednoduché vyslovit, ale není jednoduché to realizovat, protože zde existuje digitální propast. Jsou to ti lidé, kteří naléhavě potřebují tyto technologie, kdo je nepoužívají, protože je nikdy v životě nepoužívali. Například pouze 15 % stařeších osob používá internet. Musíme rozvíjet celou politiku, abychom tuto překážku odstranili, protože potřebujeme, aby informační a komunikační technologie udržely starší osoby déle aktivní a produktivní, aby se účastnili života společnosti prostřednictvím dostupnějších on-line služeb a aby si déle užívaly zdravější a vyšší kvality života.

Právě proto Komise předložila v roce 2007 akční plán pro kvalitní stárnutí rovněž v informační společnosti, který obsahuje velmi konkrétní opatření.

První opatření se týká výzkumu a inovace, aby se rozvíjely a testovaly technologie sociální péče a nezávislého života starších osob. Musím ocenit náš průmysl, protože prostřednictvím výzkumných programů tento průmysl rozvíjí celou řadu mechanismů, služeb a produktů, které pomáhají stařeším osobám zůstat déle ve svých domovech.

Druhým opatřením je zvýšení povědomí o přínosech, které má pro uživatele i veřejné orgány vytvoření internetového portálu osvědčených postupů a evropského systému odměňování inteligentních domácností – například samostatného bydlení.

Třetím je omezení roztržitého přístupu při prosazování těchto technologií v Evropě.

V roce 2008 přijala Komise další dvě iniciativy.

První je nový společný program pro podporu společného výzkumu v členských státech v oblasti asistovaného žití v domácím prostředí: to jsou technologie pro samostatné bydlení a mobilitu, které pomáhají starším osobám v jejich každodenním životě a využívání sociální péče.

Druhou je nové sdělení o elektronické dostupnosti, které podporuje využívání informačních a komunikačních produktů a služeb staršími osobami a osobami se zdravotním postižením a které vyzývá členské státy k tomu, aby podnikly všechny nezbytné kroky pro zlepšení přístupu na veřejné internetové stránky.

Podle těchto opatření, od současnosti do roku 2013, EU ve spolupráci s členskými státy a soukromým sektorem investuje více než 1 miliardu EU do výzkumu a inovací pro stárnoucí společnost.

Takže vidíte, že to opravdu bereme velmi vážně a že jsme přesvědčeni, že disponujeme možnostmi pro zlepšení života stárnoucí společnosti.

K problému uživatelů s nízkými příjmy bych chtěla nejprve uvést druhý balíček roamingové generace, který včera večer přijal Parlament ve výboru ITRA. Součástí tohoto balíčku je snížení cen mobilního telefonování, pevných linek, internetu atd.

Komise rovněž vypracovala hodnotící zprávu spotřebitelského trhu, která umožňuje sledování přínosů trhu pro spotřebitele. Údaje ve zprávě nám pomohou lépe přihlížet zájmům spotřebitelů.

Nové návrhy předložené Parlamentu a týkající se přezkumu telekomunikačního trhu se zaměřují rovněž na posílení práv spotřebitelů a uživatelů s ohledem na zlepšení dostupnosti a podporu společnosti otevřené všem.

Existuje například návrh na změnu některých předpisů, aby lépe zohledňovaly potřeby starších osob a osob se zvláštními potřebami, což by mělo být hlavní zásadou řídicí činnosti vnitrostátních regulačních orgánů.

Eoin Ryan (UEN). – Chci poděkovat paní komisařce. Ani minutu nepochybuji, že toho Komise dělá pro informační technologie opravdu hodně. Můžete se přesvědčit, kolik toho vykonala. Nedávno jsem navštívil službu twitter a musím říci, že jsem byl více než překvapen a potěšen, kolik je zde informací z Evropské unie. Je to obrovské množství informací a rád bych k tomu poblahopřál.

Avšak stále máme problém s osobami ze znevýhodněného prostředí a staršími osobami při přístupu k internetu a novým technologiím a jejich používáním. Neustále se to mění, ale máme příležitost, nebo je to výzva, nyní, do červnových voleb, přilákat k internetu v Evropské unii více lidí za účelem propagace těchto voleb a rád bych se vás zeptal, zdali tomu odpovídají nějaké vaše plány.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ráda bych vám poblahopřála k tomu, co děláte pro děti a internet, a rovněž k rozhodnutí dosáhnout do roku 2010 100% pokrytí širokopásmovým internetem.

Chci uvést, že v Rumunsku starší osoby a rodiče levně a efektivně komunikují po internetu se svými dětmi, jež se nacházejí v zahraničí; mohou je vidět a slyšet. Ale chci se vás zeptat, co děláte pro rozvoj on-line služeb. Tím myslím veřejnou klíčovou infrastrukturu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, průmysl dnes vyrábí zařízení velmi vhodná rovněž pro různé potřeby starších osob a osob se zdravotním postižením v informační společnosti. Přesto jsou skoro všechny mobilní telefony, zařízení pro tísňová volání a podobné přístroje nabízeny převážně za velmi vysoké ceny.

Může s tím Komise něco udělat? Jak víte, prodej převážně jednoduché technologie za velmi vysoké ceny není pro uživatele právě přívětivý.

Viviane Reding, členka Komise. – Nejprve k internetu a volbám. To je otázka, kterou by měli zohlednit lidé účastníci se voleb, poslanci Evropského parlamentu a kandidáti, a na jejím základě by měly zlepšovat svou komunikaci s občany. V posledních letech se s pomocí Evropského parlamentu realizovala celá řada pozitivních akcí, takže by nemělo být příliš obtížné předkládat všechny tyto prospěšné akce občanům.

Při pohledu na příklady, třeba na elektronické začlenění Irska, vám mohu předložit seznam těch, které byly uvedeny do praxe na území Irska irskými společnostmi, výzkumnými středisky a nevládními organizacemi. Dokonce i pro samotné poslance Evropského parlamentu bude zajímavé vysvětlení, co bylo učiněno s pomocí evropského rozpočtu pro zlepšení života občanů.

Druhá otázka se týkala mladých a starých a možností jejich lepší komunikace. Mohu vám říci, že moje matka, která nikdy nepoužívala mobilní telefon, si jeden koupila, aby mohla komunikovat se svými vnoučaty, protože pochopila, že to jediný způsob, kterým ji mohou kontaktovat. Nyní se velmi zlobí, když jí nevolají často. Ale setkala jsem se rovněž s lidmi, kteří se dostali k internetu díky službě Skype, protože jsou jejich děti nebo vnoučata v zahraničí a chtěli by s nimi mluvit.

Pokoušíme se rozvíjet opatření směřující ke skutečnému evropskému internetovému komunikačnímu trhu, aby byla komunikace rychlá a nepřiliš drahá.

Tím se dostávám ke třetí otázce: Jaká bude cena komunikace? Existuje mnoho funkčních služeb, které stlačují ceny komunikací. Je pravda, že se tyto služby nebo produkty drží na tuzemském trhu, protože trh ještě není příliš rozvinutý, a jsou velmi drahé.

Řešení je pouze jedno, a to rozvoj trhu, protože pokud budou tyto služby využívat tisíce a tisíce starších osob, pokud budou využívat tyto nástroje, cena bude příznivá. Takže musíme zvýšit povědomí, abychom podpořili využívání těchto produktů a služeb, o nichž jsem přesvědčena, že se stanou jedním z řešení problémů stárnoucí společnosti.

Předsedající. – Otázka č. 36, kterou pokládá **Gay Mitchell** (H-0065/09)

Předmět: Sledování internetu

Všiml jsem si, že se internet stává bezpečným útočištěm pro rasisty a další extremisty, kteří zde šíří své názory.

Zabývá se tím Komise, a pokud ano, jaká opatření podnikne?

Otázky č. 37 a 40 budou zodpovězeny písemně.

Viviane Reding, členka Komise. – Otázka položená ctěným poslancem není nová, a to dokazuje, že se jedná o záležitost, která je poslancům Evropského parlamentu velmi blízká.

Chtěla bych připomenout své odpovědi na otázky pana Moraese o internetu a zločinů nesnášenlivosti, pana Lucy Romagnoliho o obsahu a používání blogů a pana Roberta Kilroye-Silka o rasismu a násilí na internetových stránkách sociálních sítí. Mohu vám říci, že tyto otázky byly nejen položeny, ale Komise rovněž v této oblasti něco dělá.

Pokud hovoříme pouze o internetových stránkách sociálních sítí, před několika týdny všichni provozovatelé těchto stránek zasedli u kulatého stolu a podepsali kodex chování, který má pomoci dětem a mladým lidem v boji proti škodlivému obsahu na těchto internetových stránkách.

Jak víte, Komise důrazně odmítá všechny rasistické a xenofobní názory prezentované na internetu a také všechny projevy nesnášenlivosti zmíněné ctěným panem poslancem v jeho otázce. Protože jsou na internetu velmi časté, je dojem velmi ostře protikladný. Na internetu se nejlepší setkává s nejhorším: na jedné straně představuje obrovskou příležitost pro šíření a získávání cenných, cílených informací, pro lepší sociální soudržnost; na straně druhé je to ideální fórum pro stereotypy, předsudky, zpátečnické názory a také nebezpečný obsah, jak bylo uvedeno v otázce.

Zde spočívá nebezpečí: Měl by stát zasáhnout a blokovat přístup k internetovým stránkám, nebo filtrovat výsledky vyhledávání? To již udělaly autoritářské státy. V demokratických zemích, jako jsou členské státy EU, jsou omezení svobody slova výjimečná a řídí se zásadami právního státu.

Je důležité poznamenat, že Rada Evropy vypracovala řadu mezinárodních, právně závazných nástrojů, jež se přímo či nepřímo týkají internetu. Ty podpoří důvěru v to, že kyberprostor není bezprávným prostředím, ale podléhá právním předpisům. Chtěla bych připomenout Úmluvy o kyberkriminalitě a její dodatkový protokol.

Komise rovněž přijala politiky zaměřené na omezení rasistického obsahu na internetu, zejména doporučení o ochraně nezletilých osob a lidské důstojnosti a právu na odpověď, které vyzývá k akci proti diskriminaci ve všech sdělovacích prostředcích.

Ráda bych rovněž upozornila na rámcové rozhodnutí o boji proti některým formám vyjadřování rasismu a xenofobie, jehož cílem je kriminalizace úmyslného jednání, jako je podněcování k násilí nebo nenávisti vůči skupině osob nebo proti osobě, která k takové skupině náleží. Veřejné šíření nebo distribuce článků, obrázků či jiného materiálu s tímto obsahem je trestným činem a členské státy mají v těchto případech povinnost splnit ustanovení rámcového rozhodnutí do 28. listopadu 2010.

Mohla bych rovněž zdůraznit, že evropské právo již zakazuje podněcování k nesnášenlivosti z důvodu pohlaví, rasy, náboženství nebo národnosti v televizním vysílání a televizním vysílání po internetu.

Takže již máme celou řadu mechanismů, celou řadu právních předpisů, celou řadu opatření pro uplatňování těchto právních předpisů. Ale jako vždy v případě škodlivého obsahu – ať již v tradičních sdělovacích prostředcích, nebo na internetu –, objevuje se rychleji, než se s ním dá bojovat.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Chtěl bych poděkovat paní komisařce za její odpověď. V posledních dnech byli v Severním Irsku zabiti dva vojáci a policisté, jak o tom již hovořil jiný poslanec, lidmi, kteří si v tajnosti osobují právo dělat takové věci z důvodu extremismu a zločinu a – ano – rasismu a xenofobie. Ti a jim podobní používají prostředky, jako je internet, pro nábor členů a šíření svých zločinných slov a činů.

Podle mne je velmi jasné, že pokud budou například zpřísněna pravidla vstupu do chatovacích místností, třeba tím, že se zakáže používání služby Hotmail – přiznávám se, že o tom moc nevím, ale používá se velmi snadno –, a namísto toho se bude prosazovat nějaký druh sledovatelného e-mailu, pak lidé, kteří takové věci dělají, a nemohou tak činit otevřeně, budou lépe sledovatelní. Žádám paní komisařku, aby využila všech svých pravomocí a pokračovala v řešení této otázky, protože není přijatelné, aby internet sloužil k šíření rasismu a xenofobie.

Viviane Reding, členka Komise. – Trestný čin zůstane trestným činem, kdekoli je spáchán, a proto také máme nástroje pro stíhání zločinu v případě jeho spáchání na internetu. Společně se svým kolegou Jacquesem Barrotem zlepšíme tyto nástroje tak, aby byly silnější a byly účinněji využívány. Problém internetu je samozřejmě v tom, že překračuje státní hranice, a proto musí být posílena spolupráce mezi policejními a protiteroristickými složkami a složkami pro boj proti mezinárodnímu zločinu. V posledních letech tyto složky spolupracují s dobrými výsledky. Doufám a domnívám se, že tato spolupráce bude pokračovat.

Předsedající. Otázka č. 41, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-0061/09)

Předmět: Srbský status kandidátské země

Debatu o udělení statusu kandidátské země EU Srbsku pokračuje. Neexistuje v tomto případě riziko, že pokud se Srbsko stane kandidátskou zemí, nebo dokonce členským státem, před Republikou Kosovo, že Bělehrad využije této výhody a zablokuje budoucí přístupová jednání, či dokonce vytvoření jakýchkoliv vztahů mezi Republikou Kosovo a EU?

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Vyhlídky Srbska na přistoupení k Evropské unii závisí na to, jak tato země splní Kodaňská přístupová kritéria a také podmínky stanovené jako součást procesu stabilizace a přidružení, včetně podmínky úplné spolupráce s mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii.

Avšak Srbsko není kandidátskou zemí, a dosud ani nepožádalo o přistoupení k Evropské unii. Proto nejsem v situaci, kdy mohu vydat stanovisko k tomu, co by se mohlo stát v budoucnu, a o opatřeních, které by Srbsko mohlo či nemohlo podniknout ve vztahu ke Kosovu.

Pokud by Srbsko o přistoupení požádalo, Evropská komise by po žádosti Rady navrhla stanovisko vycházející ze stanovených objektivních kritérií platných pro všechny země, jež požádají o přistoupení k EU. Následně Evropská rada rozhodne, udělí-li status kandidátské země, či nikoliv.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, osobně si vás velmi vážím, a proto lituji skutečnosti, že zde není komisař Rehn, protože nejsem zdaleka spokojen s odpovědí. To bych si mohl vytisknout z internetu.

Řeknu velmi jednoduše, co jsem mínil svou otázkou. Se Srbskem se vedou jednání o dohodě o stabilizaci, která se nyní navrhuje. Chtěl bych upozornit Komisi na nebezpečí, že by Srbsko mohlo v tomto ohledu Kosovo zablokovat, stejně jako v OSN a Radě Evropy. Ptal jsem se na to, co uděláme proto, aby se neopakovalo něco, jako je současné blokování Chorvatska Slovinskem.

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Jak jsem uvedl ve své odpovědi, nechceme žádným způsobem předjímat případné budoucí akce. V současnosti se Srbsko nalézá v určitém bodě, kdy dosud nebyla podána žádost o přistoupení k Evropské unii. Uvidíme, co se stane v budoucnosti.

Proto, jak jsem již řekl, nespekulujme o budoucích hypotetických situacích.

Předsedající. – Otázka č. 42, kterou pokládá **Sarah Ludford** (H-0072/09)

Předmět: Přistoupení Srbska

Doporučí Evropská komise výslovně a rozhodně zastavení pokroku ohledně srbského přistoupení k EU, dokud nebudou do Haagu dopraveni Ratko Mladić a Goran Hadžić, dva zbývající uprchlíci skrývajících se před ICTY?

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Přistoupení Srbska k Evropské unii závisí na tom, jak splní politickou podmínku úplné spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, a splnění všech dalších požadavků, jež jsou podmínkou pro integraci do EU.

V tomto ohledu souhlasí Komise se závěry Rady dosaženými v dubnu 2008, že úplná spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, včetně vyvinutí veškerého možného úsilí o zatčení a předání obviněných osob, je zásadním prvkem procesu stabilizace a přidružení.

V tomto ohledu je obzvláště významné hodnocení provedené hlavním žalobcem Mezinárodního trestního tribunálu Sergem Brammertzem. Jsme s ním stále v úzkém kontaktu. Kromě toho komisař Rehn využívá každé příležitosti, aby vyzval srbské orgány k úplnému provádění doporučení hlavního žalobce obsažených v jeho zprávě z prosince 2008 a zasláné Radě bezpečnosti OSN.

To je nejjistější způsob, jak umožnit Srbsku úplnou spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem a pokročit při naplňování jeho přání stát se členskou zemí Evropské unie.

Sarah Ludford (ALDE). – Jakožto bývalá členka příslušných delegací Evropského parlamentu velmi podporuji srbský pokrok na cestě k přistoupení k EU, stejně jako všech zemí západního Balkánu.

Problém tkví v tom, že pokud prohlásíme, že srbské přistoupení bude záviset na úplné spolupráci s ICTY, nabízí se otázka, odkdy bude toto kritérium platit.

Opravdu se chci pokusit a dostat z komisaře fakt, že nyní nebude pokračovat další pokrok, v příštích několika týdnech, dokud nebudou předáni uprchlíci.

Může mi rovněž sdělit, že nebude pokračovat ani přistoupení Chorvatska, dokud nebude ICTY spokojen s jeho plnou spoluprací ohledně důkazů a svědectví týkajících se předvolaných Chorvatů?

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych se připojit k otázce paní Ludfordové. Pan komisař správně uvedl, že toto je kritérium pro Srbsko. Co neřekl, je, zdali Srbsko toto kritérium plní. Odpověď by mě docela zajímala. Plní Srbsko kritérium úplné spolupráce? Víme, že u Chorvatska tomu tak je.

Leonard Orban, člen Komise. – Víte, že v Radě panují ohledně této otázky různé názory, a víte, že v ní existuje určitá nejednotnost ohledně postoje k této problematice. Takže jak jsem uvedl ve své odpovědi, my – jako Komise – zcela souhlasíme se stanovisky Rady – odkazují na závěry z jarního zasedání v dubnu 2008 –, že úplná spolupráce s tribunálem je zásadní pro pokračování tohoto procesu.

Předsedající. – Otázky č. 43 a 44 budou zodpovězeny písemně.

Předsedající. – Otázka č. 45, kterou pokládá **Yiannakis Matsis** (H-0095/09)

Předmět: Tureckem financované zabírání majetku kyperských Řeků na okupovaném území Kypru

Podle veřejných prohlášení bývalé kyperské ministryně zahraničních věcí Eraty Markoulliové se za finanční podpory Turecka odehrává rozsáhlé zabírání majetku kyperských Řeků v oblasti poloostrova Karpas na okupovaném území Kypru.

Na tuto záležitost paní Markoulliová upozornila v souvislosti s řešením kyperské otázky, na němž se podílí, a na základě dalších informací. Turecko, které požádalo o přistoupení k Evropské unii, současně okupuje území Kyperské republiky, členského státu EU, a organizuje zábory majetku ve vlastnictví evropských občanů, čímž porušuje mezinárodní právo a lidská práva, stejně jako zásady a hodnoty EU.

Jaký názor má Komise na tuto tureckou politiku? Je přijatelné, aby taková země usilovala o členství v EU? Má Komise v úmyslu podniknout opatření proti Turecku, a pokud ano, jaká opatření jako reakci na zabírání majetku kyperských Řeků v okupované části Kypru?

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Komise zaznamenala zacházení s majetkem náležejícím kyperským Řekům v severní části tohoto ostrova. Komise ví o tomto problému, který se zintenzivnil po vstupu Kypru do Evropské unie dne 1. května 2004, a sdílí obavy ctěného pana poslance.

Pokud se týká konkrétních případů uváděných panem poslancem, Komise o tom nemá žádné informace, a proto se nemůže vyjádřit.

Evropská komise potvrzuje svůj úplný závazek podporovat úsilí vedoucích představitelů komunit kyperských Řeků i Turků o nalezení komplexního řešení kyperského problému za dohledu Organizace spojených národů. Takové řešení přispěje k hladkému ukončení problému ohledně majetku na ostrově, o kterém se zmínil ctěný poslanec.

Yiannakis Matsis (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, jsem kyperský poslanec, podporuji integraci Turecka do Evropy od časů prezidenta Ozala dodnes.

Ve čtvrté mezistátní žádosti Soud pro lidská práva rozhodl o odpovědnosti Turecka za zabírání majetku kyperských Řeků. Co se bude konečně dělat? Jak se můžeme tuto situaci konzervovat z roku na rok? Existují lidská práva první a druhé kategorie, nebo jejich uplatňování závisí na velikosti země?

Leonard Orban, člen Komise. – Komise vždy vybízela Turecko, aby provádělo všechna rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva. Rozprava se bude konat zítra v plénu a bude se týkat rovněž tohoto tématu.

Předsedající. – Otázka č. 46, kterou pokládá **Vural Öger** (H-0106/09)

Předmět: Otevření energetické kapitoly v rámci přístupových jednání s Tureckem

Nedávná plynová krize mezi Ruskem a Ukrajinou znovu ukázala význam diverzifikace energetických zdrojů EU a jejích dodavatelských tras. Turecko je strategickou tranzitní zemí a je v tomto ohledu pro zabezpečení dodávek energie do EU životně důležitá. Je proto více než klíčové, aby jednání o energetické kapitole mezi

EU a Tureckem bez překážek pokračovala a nebyla z politických důvodů blokována některými členskými státy.

Podnikne Komise kroky, které zajistí otevření této kapitoly jednání? Může naznačit časový rámec? Jaké jsou nejzávažnější překážky otevření této kapitoly?

Otázky č. 47 a 48 budou zodpovězeny písemně.

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Evropská komise se domnívá, že je Turecko dostatečně připraveno na zahájení jednání o energetické kapitole, a proto doporučila, aby byla tato kapitola otevřena na jaře 2007. Naše stanovisko se v této věci nezměnilo.

Avšak pro otevření kapitoly je třeba jednomyslný souhlas členských států, což se dosud nestalo. V kontextu současné hospodářské krize s vámi zcela souhlasíme, že by zájmům EU i Turecka více prospěla úzká spolupráce a sjednocení tureckých právních předpisů v oblasti energetiky s obdobnou legislativou Společenství.

Zahájení jednání v odvětví energetiky by pro dosažení tohoto cíle znamenalo rozhodující pomoc.

Vural Öger (PSE). – (DE) Komise tedy podnikne kroky, které zajistí, že bude tato kapitola otevřena, nebo bude jednoduše čekat na souhlas členských států? Nebude Komise na členské státy nějak působit?

Leonard Orban, člen Komise. – Taková jsou pravidla. Komise předložila návrh a nyní je na Radě, aby jednomyslně rozhodla, bude-li tato kapitola otevřena, či nikoliv.

Takže tolik k postupům. Musíme je dodržovat.

Předsedající. – Otázka č. 49, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0041/09)

Předmět: Podpora trhu

Na začátku ledna Komise slíbila, že zavede nová opatření pro celoevropské zvýšení příjmů v odvětví mléka a producentů mléka jako součást boje proti některým negativním dopadům současné hospodářské krize na toto odvětví. Plánuje Komise nějaké podobné závazky na podporu ostatních zemědělských odvětví a výrobců, kteří jsou rovněž postiženi touto krizí?

Otázka č. 51, kterou pokládá **Seán Ó Neachtain** (H-0053/09)

Předmět: Odvětví mléka v EU

Komise zavedla opatření, jež mají pomáhat odvětví mléka. Komise opět zavede vývozní náhrady u másla, sušeného odstředěného mléka, plnotučného sušeného mléka a sýra. Kromě toho Komise odkoupí větší množství másla a sušeného odstředěného mléka, než je pevně stanoveno, pokud to bude odůvodněné situací na trhu. Domnívá se Komise, že budou tato opatření dostatečná k zastavení spirály klesajících cen v mlékárenském odvětví EU, a zejména v Irsku?

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Obě otázky paní Harkinové a pana Ó Neachtaina se z větší části týkají stejné věci. Děkuji vám, že jste mi umožnili, abych na ně odpověděla současně.

S potěšením mohu uvést, že Komise v poslední době podnikla v odvětví mléka několik opatření jako pokus o zastavení sestupné cenové spirály.

Již jsme zavedli, dříve než obvykle, soukromé skladování. Spustili jsme také intervenční systém, přičemž doufáme, že bude schopen stabilizovat ceny másla a sušeného odstředěného mléka, protože tento systém určitě odstraní velkou kvantitu z trhu.

Původně jsme udávali 30 000 t másla a 109 000 t sušeného mléka, ale nedávno jsem uvedla, že budeme schopni či ochotni toto množství navýšit prostřednictvím zahájení výběrového řízení.

Vývozní náhrady byly v odvětví mléka nedávno sníženy. Nyní podle všeho čelíme výraznému propadu cen na světových trzích, přestože se evropská výroba nezvýšila a přestože bylo loni v dubnu schváleno 2% zvýšení mléčných kvót.

Takže si myslím, že mohu říci, že ti, kdo tvrdí o poklesu cen, že nastaly v důsledku navýšení kvót, nemají pravdu, protože vidíme, jak se i přes 2% zvýšení výroba udržela na nižší úrovni, než které jsme byli svědky dříve.

Zavedením vývozních náhrad bychom však měli dosáhnout stavu, kdy bude v našich možnostech zvýšit šance evropských producentů mléka, kteří budou přítomni na světovém trhu. Současně by se tak mohla v mlékárenském odvětví snížit nerovnováha.

Odpověď na konkrétní otázku položenou panem Ó Neachtainem – irské odvětví mléka se svým vysokým podílem mléka zpracovávaného na máslo a sušené odstředěné mléko a relativně vysokým podílem vývozu za hranice Evropské unie bude mít z opatření přijatých Komisí přínos především.

Mohu vám slíbit, že budeme situaci v odvětví mléka podrobně sledovat. To můžeme vidět na skutečnosti, že jsme před dvěma týdny opravdu v odvětví mléka zvýšili vývozní náhrady a jsme ochotni podniknout další nezbytná opatření.

Za přizpůsobení výroby poptávce nese samozřejmě odpovědnost i samotné odvětví, čímž by mělo usilovat o obnovení ziskovosti, a paní Harkinová chtěla vědět, jestli má Komise podobné plány pro další odvětví.

Rozumím té otázce tak, že může být zaměřena na náhrady pro odvětví vepřového masa. Ale musím říci, že nyní nevidím žádný důvod pro zavedení vývozních náhrad v odvětví vepřového masa, protože vidíme, že počty těhotných samic a selat klesají. Proto se sníží dodávky na evropský trh a proto doufáme, že důsledkem bude nárůst cen.

Musíme rovněž přihlédnout k tomu, že u produkce vepřového je situace zcela odlišná oproti konci roku 2007, protože ceny krmiv a energie jsou podstatně nižší, než když jsme zaváděli vývozní náhrady pro odvětví vepřového masa.

Takže mi prosím věřte, že budeme situaci nadále sledovat. Nepodceňuji potíže mlékárenského odvětví. Myslím, že jsme již po celá desetiletí nezažili situaci, jako je tato.

Marian Harkin (ALDE). – Paní komisařko, děkuji vám za velmi podrobnou odpověď. Hovořila jste o opatřeních přijatých pro zastavení sestupné cenové spirály. Jak dobře víte, ceny mléka se v současné době nacházejí pod výrobními cenami. Existence mnoha producentů mléka visí na vlásku.

Jsem velmi potěšena, když od vás slyším, že jste ochotna podniknout další nezbytné kroky. Takže říkáte, že byste byla připravena na větší využití některého z nástrojů řízení odvětví mléka, které máte k dispozici, například vývozní náhrady, podpora soukromého skladování a intervence?

Ráda bych, abyste mi to prosím objasnila.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Pane předsedající, chtěl bych rovněž poděkovat paní komisařce za její komplexní odpověď. Avšak jak jistě chápe, producenti mléka mají závažné potíže. Náklady produkce mléka převyšují cenu, za níž je prodáváno.

Schvaluji vaši poznámku ohledně Irska, ale může být přijato nějaké další opatření – intervenční opatření –, které zvýší cenu nyní? Zemědělci nemohou pokračovat v produkci mléka za současných podmínek.

Jim Allister (NI). – Paní komisařko, jakou naléhavost a odhodlání přikládá Komise zajištění, že se trh s mlékem odrazí ode dna? Není zde nebezpečí, že rozmělněná postupná opatření způsobí, že to bude trhu trvat déle? A čas je jediná věc, kterou postrádáme. Není čas pro vývozní náhrady? Protože náš průmysl právě umírá, paní komisařko.

Jim Higgins (PPE-DE). – Chtěl bych vám poděkovat, paní komisařko, a zejména přivítat vaše rozhodnutí týkající se opětovného zavedení intervencí jakožto krátkodobého opatření pouze proto, že se nacházíme v krizi.

Nesouhlasila by komisařka s tím, že máme čtyři hlavní problémy: zaprvé směnný kurz eura a libry, zadruhé pokles výroby v důsledku melaminového skandálu v Asii a Číně, zatřetí 3% nárůst výroby ve Spojených státech a nakonec, ale v neposlední řadě, náš dávný nepřítel, Brazílie? Nepotřebovali bychom soustavně sledovat světový vývoj, abychom měli připravenou reakci na tyto druhy situací?

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Především jsem jasně oznámila, že jsem připravena využít nástroje řízení, které máme k dispozici. Avšak máme určitá omezení a je velmi důležité, aby rozhodnutí, jež můžeme přijmout, nakonec neznamenala, že poškodíme sami sebe. Musíme zohlednit skutečnost, že intervence je dobré a – jsem ráda, že jsem to slyšela – krátkodobé opatření. To proto, že se musíme, nechtěla bych říci zbavit se, ale musí se uplatňovat na trh v pozdější fázi, což spíše prodlouží nepříjemné dopady, ale nemůžeme se jí prostě zbavit.

Jak jsem řekla dříve, ukázali jsme své odhodlání před deseti dny zvýšením vývozních náhrad u másla a sušeného mléka a sledujeme trh.

Pokud se týká kompenzací, zdá se, že docela dost producentů mléka zapomíná, že podle reformy z roku 2003 dostali kompenzace pouze prostřednictvím přímých plateb, a to částku, jež se neváže na kus dojnice, ale vypočítanou na základě dlouhodobé produkce mezi roky 2000 a 2002, což je nyní zahrnuto do přímých plateb.

Někdy musím také připomínat některým zemědělcům, že tuto kompenzaci již dostávají. Víím, že to není úplně uspokojivá odpověď v dnešní obtížné situaci, ale je třeba k ní přihlédnout.

Během Zeleného týdne na počátku ledna jsem v Berlíně vyslala velmi jasný signál, že jsem připravena poskytnout některé nevyužité peníze z rozpočtu na rok 2009, a Komise navrhla pro rok 2009 částku 1,5 miliardy EUR, která má pokrýt mezeru způsobenou tím, že zdravotní kontroly nevstoupí v platnost do 1. ledna 2010, kdy vstoupí v platnost soubor opatření, jímž se snažíme vyřešit nové problémy.

Otázka, chtějí-li členské státy utratit 1,5 miliardy EUR, není v mých rukou, ale je to věc vedoucích představitelů států a ministrů financí, a já doufám, že bude rovněž možné, prostřednictvím nějakého lobbování ze strany poslanců Evropského parlamentu nebo jejich vnitrostátních vlád, prosadit řešení.

Zcela souhlasím se třemi příčinami této situace. Pro Irsko je vývoz do Spojeného království se směnným kurzem ztěžujícím život samozřejmě velmi nevýhodný, konkrétně pro irské zemědělce. Nepodceňuji související důsledky skandálu v Číně, kdy mohou být někteří lidé opatrnější ohledně mléčných výrobků, které jedí a pijí.

Nárůst na světových trzích nezpůsobily pouze samotné Spojené státy. Zažili jsme výrazný nárůst na Novém Zélandu, a to dopadá na světové trhy s důsledky, o nichž jsme mluvili. Doufám, že se celková produkce na světových trzích sníží, protože se jedná o všeobecný problém, nikoliv pouze problém evropských producentů mléka. Nyní je velmi těžké vydělat si v odvětví mléka nějaké peníze. Proto nesmíme váhat a musíme vhodným a vyváženým způsobem použít dostupné nástroje.

Předsedající. – Otázka č. 50, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0051/09)

Předmět: Označování výrobků ze skopového masa

V současné době neexistují žádné konkrétní právní předpisy týkající se označování původu v odvětví skopového masa. Proto se v EU uplatňuje mnoho různých způsobů označování výrobků ze skopového.

Mohla by paní komisařka zvážit zavedení evropského nařízení pro označování výrobků ze skopového masa, které by spotřebitelům umožnilo rozlišit mezi výrobky z EU a ze třetích zemí?

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Opravdu se domnívám, že mohou být evropští zemědělci pyšní na své normy, a Komise podporuje jakoukoliv iniciativu, která pomáhá zemědělcům, nejen v odvětví chovu dobytka, sdělovat spotřebitelům původ výrobku.

Jak prohlásil ctěný poslanec, nyní neexistují žádné konkrétní právní předpisy EU týkající se označování původu v odvětví skopového masa.

Na odvětví skopového masa se samozřejmě vztahují obecná pravidla vnitřního trhu týkající se označování a propagace potravin. Tato pravidla požadují povinné označování původu v případech, kdy by se mohli spotřebitelé splést, pokud se týká opravdového původu nebo provenience potravin.

Komise se nedomnívá, že by existoval nějaký obecný problém se zmatením spotřebitelů ohledně původu skopového. Proto poslední návrh nařízení Komise o potravinových informacích určených spotřebitelům nerozšiřuje seznam produktů, na něž se vztahuje povinné označování původu.

Chtěla bych zdůraznit, že označování původu hovězího masa a výrobků z něho je zvláštní případ, a domnívám se, že bychom neměli zapomínat, jak vzniklo, jako důsledek krize s BSE. Abychom obnovili důvěru spotřebitelů v hovězí maso, bylo nezbytné poskytnout spotřebitelům více informací prostřednictvím srozumitelného označení výrobku, včetně jeho původu.

Je rovněž důležité připomenout, že již stávající právní předpisy umožňují použít dobrovolné označení skopového masa. Shodně-li se celý dodavatelský řetězec na takovém systému označování, mohou doplňující informace spotřebitelům dodat jejich výrobkům poskytnout přidanou hodnotu.

Aby vnitřní trh fungoval bez problémů, zavádí návrh nařízení Komise o potravinových informacích určených spotřebitelům rámec pro dobrovolné označování původu.

Zejména pokud se týká skopového masa, u něž je uváděn původ, uvádí se informace o různých místech narození, chovu a porážky zvířete. Provádí-li se tyto produkční fáze v různých členských státech, měla by být uvedena všechna místa původu.

Pokud se týká dlouhodobějšího výhledu, Komise projednává, zdali by všechny různé zemědělské produkty měly být označovány tak, aby bylo uvedeno místo zemědělské výroby, a zejména zdali byly dodrženy požadavky EU týkající se zemědělství.

Jsem si vědoma, že během konzultací o zelené knize o kvalitě zemědělských výrobků zástupci odvětví skopového masa obhajovali povinné označování původu. V květnu 2009 vydá Komise sdělení, jehož prostřednictvím bude usilovat o dosažení rovnováhy mezi zjednodušením, transparentností a specifikací výrobku. Tento týden se bude ve čtvrtek a v pátek konat konference uspořádaná na toto téma českým předsednictvím a jsem si jista, že proběhne živá a zajímavá diskuse o označování. Je to důležité. Není to vždy jednoduché, protože nikdo nechce v supermarketu číst na zadní straně obalu potravin romány, takže se domnívám, že je třeba nalézt rovnováhu a správné řešení. Jsem potěšena všemi poznámkami k zelené knize.

Liam Aylward (UEN). – Děkuji, paní komisařko. Zejména vítám konferenci, která se bude konat, a tím, že můžeme být v Evropě velmi pyšní na normy našich potravinářských výrobků – v tom s vámi určitě souhlasím.

Chtěl bych se však zmínit o navrhované povinné elektronické identifikaci ovcí, která vstoupí v platnost v lednu 2010 a kterou chce Komise prosadit i přes odpor členů Výboru pro zemědělství a organizací zemědělců. My, jakožto členové, jsme protestovali proti provozním a cenovým dopadům povinného elektronického označování a katastrofálním důsledkům pro již tak oslabený průmysl. Projedná Komise další odklad nebo odstranění povinné povahy tohoto návrhu? Pokud ne, mohly by Komise náhradu za splnění dodatečných nákladů povinného elektronického označování?

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Především bych měla říci, že pokud si přejete hlubší diskusi o elektronickém označování ovcí, pak byste měl, jak pravděpodobně víte, vyzvat jiného komisaře – komisaře odpovědného za ochranu spotřebitelů –, ale ráda k tomu přidám svoje poznámky.

Zdá se, že je Rada nyní v této otázce jednotná. Měla jsem mnoho příležitostí cestovat a setkávat se s mnoha lidmi, kteří se domnívají, že elektronický systém označování zničí svými náklady mnoho malých producentů. Domnívám se, že se musíte podívat na možnost využití žádosti o finanční prostředky pro rozvoj venkova za účelem zmírnění nákladů elektronického označování. Existuje položka nazvaná „sbližování standardů“, která může být použita pro žádost o finanční prostředky pro rozvoj venkova za účelem vyrovnání těchto dodatečných nákladů, které jistě pocítí mnozí drobní chovatelé ovcí.

Předsedající. – Otázky, jež nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, budou zodpovězeny písemně (viz příloha).

Tím je doba vyhrazená pro otázky ukončena.

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:05 a znovu zahájeno ve 21:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

17. Zařízení péče o děti předškolního věku – barcelonské cíle (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o zařízeních péče o děti předškolního věku – barcelonských cílech.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, několik dní po 8. březnu, Mezinárodním dni žen, Komise vítá příležitost učinit před Evropským parlamentem prohlášení o zařízeních péče o děti v předškolním věku. Tato zařízení jsou totiž nezbytná pro prosazování rovnosti žen a mužů, lepší sladění profesního a rodinného života, ale také pro zajištění kvality života pro děti. Na zasedání Evropské rady v Barceloně v roce 2002 si členské státy vytkly ambiciózní cíle, které mají být splněny do roku 2010. V souladu se závazkem, který Komise přijala před Evropským parlamentem v

roce 2007, předložila v říjnu 2008 zprávu o provádění barcelonských cílů. V ní Komise připomněla, proč je důležité do zařízení péče o děti více investovat.

Komise především připomněla, že barcelonské cíle se zaměřují na odstraňování překážek v přístupu na trh práce, zejména pokud jde o ženy. Více než 6 milionů žen v EU (ve věku od 25 do 49 let) uvádí, že kvůli svým rodinným povinnostem jsou nuceny nepracovat nebo pracovat pouze na částečný úvazek. Evropské hospodářství tak přichází o významný produktivní potenciál, a to v době, kdy musí čelit závažným hospodářským a demografickým výzvám, a sociální postavení rodin se tak oslabuje. Rozvoj zařízení péče o děti předškolního věku umožňuje rodičům svobodně se rozhodovat, jak si zorganizovat čas a jak lépe sladit pracovní a rodinný život. Cílem není „nutit“ rodiče, aby svěřovali své děti těmto zařízením. Cílem je, aby byla taková možnost poskytnuta rodičům, kteří si to přejí. Rozvoj služeb péče o děti přispívá rovněž k předcházení chudobě, zejména v rodinách s jedním rodičem, z nichž je více než třetina chudobou ohrožena.

V souvislosti s demografickým zpomalením, kterým Evropa prochází, podporuje dostupnost zařízení péče o děti rovněž uskutečňování rodinných plánů. Ukazuje se totiž, že nejvyšší porodnost mají právě ty členské státy, které zavedly nejvyspělejší politiky sladění profesního a rodinného života a které vykazují nejvyšší míru zaměstnanosti žen. Zařízení péče o děti samozřejmě také přispívají k rozvoji dítěte. Četné studie, zejména studie provedené OECD a UNICEF, prokázaly, že tyto služby sehrávají významnou úlohu v osobním rozvoji dítěte za předpokladu, že jsou kvalitní a dítě je jim svěřeno na přiměřenou dobu. Služby péče o děti mohou mít rovněž kladný vliv na studijní výsledky a budoucí profesní život.

Ve své zprávě Komise konstatuje, že navzdory všem uvedeným dobrým důvodům většina členských států zdaleka ještě nedosáhla cílů, jež byly v roce 2002 stanoveny. Velká část práce musí být ještě vykonána, zejména co se týče dětí mladších tří let. Kromě toho jsou některá zařízení provozována pouze po část pracovní doby, což omezuje možnosti rodičů v přístupu na trh práce. Komise však uznává, že v řadě členských států bylo dosaženo významného pokroku. Závazky, které členské státy přijaly na evropské úrovni, a výzvy Evropského parlamentu vyjádřené v řadě usnesení sehrály v tomto ohledu důležitou úlohu. Proto je třeba, aby se všechny zúčastněné strany, zejména vnitrostátní a místní orgány, spojily a vytvořily přístupnou, finančně dostupnou a kvalitní nabídku zařízení péče o předškolní děti.

V Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů se Evropská komise zavázala k podporování úsilí, které členské státy vyvíjejí v této oblasti. Povzbuzuje členské státy, aby plně využívaly možností, které nabízejí strukturální fondy. Za účelem pomoci místním subjektům při zavádění opatření v této oblasti Komise kromě toho v loňském roce přijala informační brožuru o možnostech financování opatření na podporu rodin. Komise bude nadále podporovat výměny osvědčených postupů a bude pravidelně sledovat barcelonské cíle v rámci strategie pro růst a zaměstnanost. Bude se rovněž zabývat hodnocením rodinných politik, zejména politik sladění profesního a rodinného života, přičemž se bude opírat především o spolupráci s OECD. V neposlední řadě bude Komise v rámci strategie pro růst a zaměstnanost po roce 2010 podporovat zachovávání evropských cílů v oblasti služeb péče o děti.

Někdo možná pochybuje, zda je v době krize vhodné investovat do služeb péče o děti. Nicméně četné studie ukázaly, že pokud takové služby nejsou k dispozici, všichni na to doplácejí. Je proto důležité jednat už dnes, aby byl zajištěn přístup ke službám péče o děti a aby tak byla podporována zaměstnanost a prosazovány rovnost, sociální začleňování a zájmy dětí.

Philip Bushill-Matthews, jménem skupiny PPE-DE. – Pane komisaři, děkuji za vaše prohlášení. Vaše slova mě velmi povzbudila, ale vadilo mi zjištění, že zde poslouchalo pouze 12 poslanců. Tento počet se nyní závratně zvýšil na 18 poslanců, kteří naslouchali tomuto důležitému projevu o tak významném tématu.

Byl jsem zvědavý, nicméně nepadlo ani slovo – pokud mi neuniklo – o poznámkách předsednictví Rady starých zhruba měsíc, protože tyto poznámky považuji za velmi prospěšné pro tuto rozpravu a celou záležitost velmi objasňují, přestože ještě nebyly splněny barcelonské cíle – v některých případech to bude trvat ještě velmi dlouho –, bylo jasné, že některé země nemají bezprostřední plány na jejich splnění a nevidí v tom zásadní problém. Důvodem je, cituji české předsednictví Rady, že: „Nikdo by neměl kritizovat rozhodnutí těchto zemí, které neplní barcelonské cíle a nezamýšlí zvýšit své úsilí o jejich dosažení. Jsou země, jejichž občané na základě historických zkušeností nemají zájem na umístování svých dětí do zařízení péče o děti.“

Myslím, že je to pravda. To samozřejmě neznamená, že bychom se neměli co nejusilovněji snažit o podporu péče o děti v denních zařízeních, která bude dostupná té, kteří o ni mají zájem.

Doufám, že budete souhlasit, pane komisaři, že v kontextu větší pomoci přístupu žen na pracovní trh a v kontextu pomoci lidem prostřednictvím významné úlohy zařízení péče o děti, existují i jiné způsoby, jak

dosáhnout kýženého cíle – není jen jedna cesta, na kterou bychom se měli plně soustředit. Prozkoumejme prosím všechny cesty a mějme ten cíl na paměti, aby mohly být opravdu splněny naše společné cíle.

Zita Gurmai, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, finanční krize se stává hospodářskou krizí a v Evropě nyní čelíme recesi, jež se dotýká běžných občanů: ceny rostou, nezaměstnanost roste, investice klesají, úvěry jsou hůře dostupné, a proto ekonomika zpomaluje.

Je to číslo *trompe l'oeil*, které dokládá, že jsou muži nezaměstnaností zasaženi jako první – a také nejhůře –, protože muži převažují v odvětvích, jako je automobilový průmysl. Avšak ženy budou zasaženy ve druhé vlně nadstavů a bude se jich to týkat dlouhodobě. Ženy se smlouvami na dobu určitou nebo pracující jako osoby samostatně výdělečně činné často zastávají místa v odvětvích, kde je velká poptávka, když se hospodářství daří, ale kde se během hospodářské krize stává pracovní místo velmi křehké. Tato pružnost prospívá trhu práce, ale nikoliv ženám, které chtějí a potřebují sociální jistoty, záruku pracovních míst a sladění soukromého a pracovního života. Je mnohem více znepokojující, když konzervativní vlády, jako je například současná česká, hovoří o revizi barcelonských cílů a návratu k domácí péči. Barcelonské cíle, za něž demonstrovala ženská část PSE během naší kampaně v roce 2007, jsou přínosem pro celou společnost a všechny děti. Pomáhají jim získat stejný start do života a vymýtit chudobu.

Jak řekl Jacques Delors: „V každém dítěti je poklad a musíme mu dát šanci tento poklad objevit a rozvíjet.“ Smím-li dodat: všechny děti potřebují rovnou šanci rozvíjet své bohatství. Takto můžeme zajistit dobře připravenou a kompetentní pracovní sílu. Barcelonské cíle rovněž přispívají k plnění lisabonských cílů – 60% podílu žen na pracovním trhu pomocí sladění veřejného a pracovního života pracujících žen.

Je zřejmé, že vlády nesmí ustoupit od veřejných služeb, ani během této krize.

(Předsedající požádala řečníka, aby mluvil pomaleji)

Domácí péče o děti je důležitá. Každá žena by měla mít možnost výběru, zdali zvolí domácí, nebo veřejnou péči o děti, ale je odpovědností každé vlády, aby zajistila tento výběr vytvořením kvalitní, dostupné a cenově přijatelné péče o děti určené všem. Těší mě, že máme tak oddaného spojence při prosazování barcelonských cílů.

Karin Resetarits, jménem skupiny ALDE. – (DE) Paní předsedající, děti a politika – zřídka jsou zájmy občanů a politiků tak rozdílné. Pro evropské občany je téma dětí na prvním místě jejich priorit. Pro politiky jsou otázky dětí okrajovými otázkami, jak se zde dnes můžeme znovu přesvědčit.

Nevím ani o jedné zemi, která by měla ministerstvo pro otázky dětí, ani která má určeného zástupce pro zájmy našich nejmladších obyvatel v Komisi. V Parlamentu je téma dětí rozděleno mezi všechny výbory. Proto bych to dnes chtěla Komisi zdůraznit, neboť se zabýváme zařízeními péče o děti a barcelonskými cíli. Děkuji vám mnohokrát.

V parlamentní pracovní skupině pro kvalitní dětství shledáváme, že naše děti žijí ve velmi složitém světě. Budoucnost těch, kteří jsou nyní dětmi, právě teď – dnes – je zcela nejistá. Dnešní dítě může vystoupat na vrchol společenského žebříčku, nebo spadnout na dno. Takové děti mohou zůstat ve svém vlastním kulturním okruhu, nebo mohou hledat jiný. Mohou jednoduše následovat životní cestu svých rodičů, nebo dělat pravý opak. Mohou si vzít osobu opačného pohlaví, nebo stejného pohlaví. Když jsme před více než 50 lety jsme zahájili projekt sjednocování Evropy, bylo vše úplně jinak.

Rozmanitost, která nás jako Evropany charakterizuje, se stala rozhodujícím faktorem životů našich dětí. Koncept rozmanitosti proto musí nalézt své uplatnění v tom, co naše děti učí učitelé a ostatní, kteří se na výchově podílejí. Tomu je v současnosti věnována jen velmi malá pozornost. Evropská zařízení péče o děti koneckonců praskají pod tlakem problémů integrace. Pokud jde o integraci, potřebujeme začít znovu od úplného počátku.

Přístupme k tomuto tématu znovu a zcela bez předsudků podle hesla „zastavte to rozmanitostí“. Kromě toho bych chtěla požádat všechny poslance vystupující po mně, aby pouze neobhajovali uplatňování rovnosti žen a mužů, ale aby bojovali rovněž za hledisko dětí – zejména za dnešní finanční krize –, protože jinak zanecháme našim dětem obrovské dluhy.

Roberta Angelilli, jménem skupiny UEN. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, neměli bychom zapomínat, že nemůžeme podporovat práva žen v jakémkoliv dokumentu, který se týká zaměstnanosti nebo rovných příležitostí, aniž bychom se nemohli spolehnout na zařízení péče o děti, bez nichž by byl smír nemožný a práva by nic neznamenala.

Tyto záležitosti jsou nyní mnohem aktuálnější než kdy předtím, protože čelíme problémům způsobeným hospodářskou krizí. V Evropské unii více než šest milionů žen ve věku od 25 do 49 let prohlašuje, že jsou nuceně nezaměstnané, nebo pracují na částečný úvazek kvůli svým povinnostem v domácnosti. Situace více než jedné čtvrtiny těchto žen pramení z nedostatku zařízení péče o děti předškolního věku nebo kvůli jejich vysoké ceně. Šest let po přijetí barcelonských cílů, protože lhůta vyprší v roce 2010, shledáváme, že těchto cílů většina států nedosáhne, přestože ani nebyly příliš ambiciózní: zajištění přístupu 30 % dětí do tří let do zařízení péče o děti předškolního věku. Musíme tvrdě pracovat, abychom dosáhli uspokojivé úrovně dostupnosti služeb pro děti, přičemž začneme se službami pro děti do tří let věku.

Proto mám velkou radost, že dnes rada ECOFIN schválila možnost, aby všechny členské státy mohly snížit DPH na služby pro děti. Jsem přesvědčena, že se jedná o významnou pobídku a rozumné gesto, která nám pomůže opětovně zahájit plán péče o děti a služeb pro děti a rodiny v celé Evropské unii.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, domníváme se, že pokusy českého předsednictví oslabit cíle EU v oblasti péče o děti jsou opravdu ostudné, a proto je samozřejmě ostře odmítáme. Je rovněž velkým úspěchem, že ministři členských států zodpovědní za rodinné záležitosti neschválili toto zeslabení uvedených cílů v důsledku tlaku vyvinutého touto sněmovnou.

Také považuji za velmi politováníhodnou dnešní nápadnou nepřítomnost českého předsednictví, které tak s námi nemůže v Parlamentu diskutovat o své snaze oslabit barcelonské cíle, protože tento český krok je velmi jasným zbrzděním politiky EU v oblasti rovného postavení a my zcela jasně odmítáme zastaralé vnímání žen a rodiny, jak je vyjadřuje návrh českého předsednictví.

Pane komisaři Špidlo, uvedl jste, že zde existují možnosti financování. Pozorujete, že většina členských států tyto cíle neplní, zejména pokud se týká péče o děti mladší tří let. Avšak jakou iniciativu podnikne Komise, aby byly členské státy v této oblasti aktivnější? Obávám se to vyslovit, ale na tuto otázku jsem od vás dnes neslyšela žádnou odpověď.

Co dále učiní Komise, aby podnítila členské státy? Také jste naznačil, že existují možnosti spolufinancování. Využívají členské státy těchto možností? Chtěla bych vás požádat, abyste mi na to odpověděl. Pokud ne, proč tomu tak není, a může Komise navýšit finanční prostředky pro rozšíření péče o děti?

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Paní předsedající, velmi chválím členské státy, které schválily ty barcelonské cíle, jež se týkají přístupu dětí k péči o děti. Domnívala jsem se – a je tomu stále tak –, že tyto cíle byly raději stanoveny nižší, ale alespoň jsme nějak začali. Přístup ke kvalitní péči o děti je pro ženy základní podmínkou, pokud mají mít možnost pracovat, a je rovněž základní podmínkou rovnosti.

A však nyní se obávám, že tyto cíle nebudou splněny, a samozřejmě se obávám náznaků českého předsednictví ohledně nahrazení cíle péče o děti péčí doma jakožto plně životaschopnou alternativou, které si proto přeje odstranění tohoto cíle. Avšak chci poděkovat také panu komisaři Špidlovi, který vskutku jasně vysvětlil, že Komise stále považuje za důležité, abychom splnili barcelonské cíle týkající se péče o děti. Ráda bych také poděkovala paní Resetaritsové za její návrh o uplatňování hlediska dětí. Domnívám se, že bychom na to měli myslet.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Pane komisaři, mnoho obyvatel mého volebního jsou velmi malé děti a dnes bych chtěla promluvit jejich jménem, zejména proto, že je tu dnes velmi mnoho dobrých řečníků, kteří se účinně přimlouvali za pracující ženy.

Péče, kterou dítě dostává v nejučtější věku, bude mít důsledky pro celý jeho další život. Mnoho lidí zabývajících se vývojem dítěte, například Maria Montessoriová, konstatovalo, že je třeba, aby bylo dítě v přítomnosti matky nebo její náhrady. Mnoho z nich rovněž poukázalo na milník ve vývoji dítěte ve věku dva roky a devět měsíců, odkdy je pro dítě bezpečné trávit více času v nepřítomnosti svého primárního pečovatele.

V posledním desetiletí byla tato pozorování podepřena technologií zobrazování mozku, přičemž se prokázalo, že v dětském mozku nastane určitý proces, který mu umožní internalizovat primárního pečovatele, obvykle matku, takže ji má dítě v aktivní paměti, přestože není přítomna. V té chvíli je dítě schopné pochopit, že se matka, nebo jiný primární pečovatel, vrátí a že neodešla navždy.

Samozřejmě život takový není a matky často pracují mimo domov. Mohou chtít pracovat, nebo se tak rozhodnout, a i když to neudělají, mohou potřebovat příjem kvůli splácení hypotéky a nákupu jídla. Ženy jsou krásným obohacením pracovní síly. Jejich začlenění a rovné zacházení s nimi je základním právem. Ale

děti nevědí, ani nemohou posoudit, co musí nebo chtějí jejich matky dělat. Jsou fixovány na to, co potřebují. Příroda je velmi mocná síla.

Když odporujeme přírodě, má to vždy následky. Mít milující matku je pro dítě ideální, takže bychom měli vyvinout veškeré úsilí pro přizpůsobení případů, kdy chce být matka dítěti nablízku v tomto útlém věku. Protože pokud malé dítě potřebuje uklidňující přítomnost své matky, její nepřítomnost bude mít dopad, přestože existují závažné důvody pro její absenci. Ale jak jsem řekla, ženy pracují a my musíme učinit to nejlepší, abychom přinejmenším zajistili, že má-li se o dítě mladší dvou let a devíti měsíců starat někdo jiný než primární pečovatel, ať je to někdo, kdo dítěti poskytne co možná největší péči.

Některé děti mají to štěstí, že jim tuto péči poskytne někdo ze sekundárních pečovatelů, například otcové, prarodiče, další příbuzní, blízcí sousedé – lidé, kteří jsou jim oddáni a trvale tvoří součást jejich života. Ale to jednoduše není osud mnoha dětí a batolat, o něž se starají v zařízeních péče o děti předškolního věku. Sluší se, abychom zajistili, že tato zařízení budou čistá, bezpečná, stimulující a především výchovná, nikoliv pouze středisky pro pobyt.

Děti jsou naše budoucnost. Základy, které dostanou, jsou nanejvýš důležité, ale čas, prostor a výchova, které děti potřebují pro svůj růst a rozvoj, se stávají luxusem, který si může dovolit stále méně a méně lidí. Budoucnost Evropy vytváříme k lepšímu nebo k horšímu podle toho, jak vychováváme své děti. Chtěla bych požádat Komisi, aby se touto otázkou chvíli zabývala z pohledu dítěte. Kdybyste se mohli zeptat dítěte, jestli chce matku nebo zařízení denní péče o děti, vždy si vybere matku. Je třeba, abychom dětem naslouchali stejně jako jejich matkám a abychom jim pomohli nalézt způsob sladění domova a práce ku prospěchu obou.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Pravděpodobně všichni bez výjimky uznáme, jak je důležité realizovat všechny barcelonské cíle v každodenním životě. Sladění rodinného a pracovního života je podstatné pro uplatnění zásady rovnosti v zaměstnání. Na druhé straně je přínosem i pro děti v jejich dalším zdravém vývoji.

Podpora rozšíření služeb v oblasti předškolních a mimoškolních zařízení, center pro rodiče, stejně jako fungování širokospektrálních multifunkčních denních komunitních center zvyšuje dostupnost, pružnost a rovnoprávnost systému veřejných sociálních služeb pro rodiny tak, aby se vytvořila jejich konkurenceschopnost a zvyšovala kvalita.

Situace v oblasti zabezpečení služeb denní péče o děti je na Slovensku dost složitá. Veřejná zařízení denní péče pro nejmladší děti do dvou, třech let prakticky zanikla, fungují jen výjimečně a soukromá zařízení jsou pro většinu rodičů cenově nedostupná. Pravomoci v této oblasti přešly na města a obce, které se mohou, ale nemusí, podílet na zřizování těchto zařízení.

Situace s pokrytím dětské populace ve vyšším věku, tedy od třech do šesti let, tedy tzv. školky, též není o moc příznivější. Podle odhadovaných statistik v rámci Evropské unie méně dětí ve věku od tří let než na Slovensku navštěvuje už jen v Řecku, Litvě, Polsku a Slovinsku.

Země se sociálními a rodinnými politikami, které jsou formovány podle zásady rovnosti žen a mužů, například Finsko, Švédsko, Francie, mají v posledních letech vysokou míru plodnosti, zatímco země podporující tradiční dělení rodičovských rolí čelí nízké porodnosti, a zvyšuje se tam bezdětnost, například Německo, Španělsko, Itálie.

Mnohé země, které mají vysoký podíl žen na trhu práce, jako jsou například severské státy, mají zároveň i nejvyšší míru porodnosti a plodnosti. Na to, aby se žena mohla uplatnit v zaměstnání, ale současně aby mohla naplnit i svou touhu být matkou, je potřebná i podpora ze strany státu. Vždyť demografická situace je výsledkem právě zájmu nebo nezájmu státu o budoucí pokolení. Stát podporou rodinné politiky vytváří nezbytnou podmínku pro rodinu. Dosavadní ignorace těchto hodnot a podpora spotřebního způsobu života je pravděpodobně příčinou nynějšího soumraku demografie.

Na druhé straně jsou předškolní zařízení mimořádně důležitá i pro problematické skupiny obyvatelstva, jako jsou děti ze sociálně slabých skupin a romské děti. Právě u těchto dětí v předškolních zařízeních dochází k osvojení základních hygienických návyků, ale i postupné seznamování s pravidly chování. Můžeme říci, že barcelonské cíle by měly tvořit součást politiky státu v oblasti péče o občany.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Skoro sedm let po zasedání Evropské rady v Barceloně je většina členských států velmi vzdálena dosažení stanovených cílů. Přesto jsou zařízení péče o děti předškolního věku zásadní podmínkou sladění pracovního, rodinného a soukromého života, a to jak pro muže, tak ženy. Jsou také podmínkou podpory rovnosti.

Chtěla bych vás upozornit, že rodinné povinnosti brání více než šesti milionům evropských žen v účasti na pracovním trhu. Přesto ještě existuje 15 členských států. Jejichž pokrytí neodpovídá evropskému průměru, které neplní barcelonské cíle. Například Česká republika, která právě předsedá Evropské radě, má pokrytí nižší než 10 % skupiny dětí do tří let. Proto není překvapivé, že je revize barcelonských cílů zahrnuta do programu českého předsednictví. Co je však závažnější, české předsednictví se bude, cituji: „zaměřovat na otázku rodičovské péče o děti a její vztah k politice zaměstnanosti a bude zdůrazňovat význam domácí péče o děti jakožto rovnocenné alternativy k profesionální péči“. Konec citátu.

Bylo tomu obtížné uvěřit, když jsem to četla. Ale je to pravda: české předsednictví chce poslat ženy zpátky domů. Chce, aby se Evropa vrátila o celé roky zpět a aby se evropské ženy vzdaly svých úspěchů v dlouhém boji za rovnoprávnost. Je tomu přesně tak, protože autoři tohoto návrhu nezamýšlí poslat domů muže, aby se starali o děti. Navíc mají ženy stejná práva na profesní uplatnění jako muži.

Chtěla bych vám uvést příklad Portugalska, které zahájilo ambiciózní program výstavby zařízení péče o děti předškolního věku. Pomohou povzbudit ekonomiku a vytvářet pracovní místa, a kromě toho dosáhnout barcelonských cílů.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Paní předsedající, občas mám dojem, že čím zdravější je země, tím méně vynakládá peněz na péči, výchovu a vzdělávání dětí. Avšak nesmíme zapomínat, že Evropu ohrožuje demografická krize. Musíme udělat vše, abychom podporovali muže a ženy v zakládání rodin a aby měli co nejvíce dětí.

V mnoha zemích EU se místa v jeslích musí zajistit ještě před narozením dítěte. Jak potom můžeme mluvit o usnadnění návratu žen do práce? Kromě toho mnoho žen hledá práci až poté, co mají děti.

Přístup evropských občanů k rodině a dětem by měl určovat naši úroveň kultury a civilizace.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, úsilí Evropské komise o pomoc matkám při aktivní účasti na pracovním trhu podporou uplatňování celého obsahu barcelonských cílů z roku 2002 stojí za povšimnutí.

Avšak rád bych pana komisaře upozornila, že svobodná volba, zejména v případech ekonomického tlaku, není otázkou historické tradice, je to otázka demokracie. Nutit matky, aby šly touto cestou, nepřinese dobré výsledky; naproti tomu se výsledky dostaví, jakmile budou rodiče přesvědčeni, že se jedná o ideální řešení pro jejich děti a, jak řekl můj předchůdce, toho bude dosaženo podporou a poradenstvím od samého počátku, od početí života.

Tak rodiče také najdou nejvhodnější řešení a zařízení péče o děti předškolního věku se budou přizpůsobovat, a to ihned po porodu i o tři roky později. Ale musíme se zabývat poskytováním služeb, protože kvalita stojí peníze. Dnes ve většině zemí stojí kvalita velké peníze a předpokládají se soukromá zařízení. Naproti tomu veřejná zařízení, která jsou levnější nebo – ve vzácných případech – zdarma, stojí méně, ale jsou nevalné kvality. Proto se musíme zabývat odbornou přípravou personálu těchto zařízení a je třeba, abychom zvyšovali důvěru rodičů tak, aby se mohli zapojit. Když jsem v Paříži měla první ze svých devíti dětí, byla jsem přesvědčena o kvalitě těchto zařízení, kterou bych jako matka nemohla poskytnout.

Proto musíme respektovat zkušenosti matek a považovat je za primární službu, která je poskytována výlučně dětem. Když matky poskytují tyto služby, musí existovat možnost jejich podpory prostřednictvím celoživotního vzdělávání a odborné přípravy, aby se posléze mohly vrátit k výkonu svého povolání.

Nesmíme rovněž zapomínat na zprávu Parlamentu o zařízeních péče o děti pro studenty, protože hovoříme o práci, ale práce začíná profesní kvalifikací. Pokud tedy nebudou existovat zařízení péče o děti předškolního věku dostupná během získávání profesní kvalifikace, jak by se ženy mohly dále uplatnit na pracovním trhu?

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) České předsednictví má pravdu: barcelonské cíle byly vytvořeny před posledním rozšířením EU. Avšak se zásadně mylí, když říká, že specifická situace v nových členských státech a předcházející zkušenosti jsou argumentem proti těmto cílům.

Pokud nic jiného, tak jsou důležité přínosy: pro rodiče a rovnost mezi muži a ženami, pro ekonomiku a míru zaměstnanosti a pro děti a budoucnost. Relativně nízké mzdy v našich zemích znamenají, že rodiče musí pracovat; není to možnost, je to nutnost. Kromě toho stoupá počet rodin s jedním rodičem. V některých zemích až jedna třetina dětí nevyrůstá v tradiční rodině.

Politiky podpory zaměstnanosti, považované za faktor účinnosti, nemohou dále ignorovat skutečnost, že lidé mají děti. Mnoho z nich žije v chudých rodinách bez základní výživy, zdravotní péče a vzdělání. Někdy je rodinné prostředí násilnické. Když se rodiče odstěhují za práci, nechají děti samotné. Tyto služby mohou přetrhnout řetěz chudoby a nabídnout pozitivní alternativu socializace pod dohledem specialistů. Avšak, abychom toho mohli dosáhnout, musí být jesle a školky:

1. dostupné, a především přístupné, ať již zdarma nebo za mírnou cenu, a
2. kvalitní; tedy je naprosto nezbytné, aby byl personál odborně připraven.

Kvůli boji proti současné krizi se vzdáváme zánovních automobilů, abychom nakupovali úplně nová auta, přičemž plýtváme cennými materiálními prostředky. Bylo by lepší, kdybychom namísto toho investovali do výstavby nových jeslí a školek a v tomto odvětví vytvářet stabilní pracovní místa. Kvalita využívaných lidských zdrojů je již dlouho jedním z faktorů, podle něž se země odlišují.

Navrhujeme, že by Komise měla při hodnocení programů zaměstnanosti jednotlivých zemí zohlednit fakt veřejných výdajů na děti. Je pravda, že Jacques Delors jednou prohlásil, že se v každém dítěti skrývá poklad a že je úkolem společnosti, aby ho objevila. Ale k tomu bych doplnila: jinak společnost poškodí svou celou budoucnost.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Soulad mezi rodinnou odpovědností matek a otců a profesními ambicemi zaměstnanců má velmi pozitivní a bezprostřední vliv na celou společnost. Navrhují, aby byla zrevidována definice práce, aby se takto zviditelnily výhody souladu mezi rodinnou odpovědností a profesními ambicemi.

Rodinná odpovědnost nemůže být automaticky pokládána za škodlivou pro budoucnost matky jen proto, že dočasně odchází z formálního trhu práce. Až dosud vnitrostátní politiky a evropská politika vnímaly občana jen na základě požadavků trhu práce. Odpovědi na demografickou krizi naopak vnímají občana i v jeho úloze rodiče, matky a otce ve vztahu odpovědnosti vůči rodině.

Zde se objevuje zásadní otázka, která udává směr dalších úvah. Ptám se, jaký model společnosti chceme prosazovat? Chceme mít rodiny přizpůsobené trhu a podnikům, nebo podniky a trh přizpůsobené rodinám? Toto vůbec není zbytečná otázka. Evropské i vnitrostátní politiky jsou v této oblasti určovány napětím mezi logikou trhu a logikou lidské přirozenosti. Úlohou společnosti je proto, aby jednala tak, že se ženy a muži mohou svobodně rozhodnout mezi dvěma logickými možnostmi, z nichž každá má svůj důvod existence v širší vizi, jako je vize práce.

Logika politiky Evropské unie, která se týká životních cyklů, nabírá osobitý význam, pokud jde o specifické zvážení aktivních kategorií mužů a žen ve věku 15 až 49 let, aby mohly splnit svou výjimečnou úlohu při vyrovnávání demografické krize. Na rozdíl od návrhů Evropské komise, rozhodnutí dát život dětem nemůže být jednoduše pokládáno jen za individuální cíl pro naplnění touhy mít děti.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Dámy a pánové, péče o děti by měla stát ve středu politiky EU. Nejen proto, že někdy říkáme, že jsou děti budoucností národa, ale proto, že si po nás současná realita žádá, abychom přemýšleli a pracovali na budování budoucnosti Evropy. Zažíváme závažnou demografickou krizi, nízkou porodnost, stárnutí obyvatelstva a hospodářské a sociální problémy společnosti. Naše úsilí se musí zaměřovat na vytvoření vhodných podmínek pro rození, výchovu vzdělání, hmotné zajištění a podporu sociálního rozvoje dětí. Je třeba správně rozdělit práva, povinnosti a odpovědnosti vůči dětem mezi stát, místní orgány a rodinu. Je také třeba, abychom podporovali zařízení pro péči o děti předškolního věku ve veřejném i soukromém sektoru, směřovat k vytváření partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti péče o děti, aby získaly prostředky na svůj rozvoj. Abychom byli schopni dosáhnout barcelonských cílů, musíme přijmout konkrétní opatření, zvýšit péči o děti v jeslích a školkách, jejichž výstavba musí být prioritou. Musíme rovněž vytvářet síť nabízející dětem a rodičům komplexní služby, poradenství a sociální podporu.

Moje země, Bulharsko, poskytuje vysoce kvalitní péči o děti. Národní strategie po děti a Program národní ochrany dětí, které byly nedávno přijaty, konkretizují nejen cíle, ale také konkrétní opatření, jež mají být v oblasti péče o děti realizovány výkonnou mocí. Zařízení pro děti mění svou tvář, například se hledají řešení zaměřená na návrat dětí do jejich rodinného prostředí, staví se bezpečné domy a školky a jesle. Avšak hovoříme o tom v kontextu finanční a hospodářské krize, kdy je možné, že ztratíme to, čeho jsme dosáhli, a nedosáhneme toho, co plánujeme. Budeme pak investovat do evropských dětí?

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vážený pane komisaři, milé dámy, asi vás nepotěším. Barcelonské cíle mají za cíl zvýšit zaměstnanost matek, ale v žádném případě nemají za cíl zlepšit prostředí pro děti a nemají za cíl pomoci těmto dětem do budoucna lépe zvládat a překonávat životní krize. Zabývali jste se někdo tím,

že například kojenci a batolata do dvou let potřebují mít vedle sebe každý den mámu nebo tátu nebo babičku nebo prostě chůvu, ale jednoho člověka a že tyto děti v žádném případě nepotřebují pro svůj zdravý vývoj žádné kolektivní zařízení. Zcela jiná situace je ovšem pro děti v předškolním věku a tady jsou barcelonské cíle zcela na místě a i Česká republika dokáže pro 90 % předškolních dětí zajistit kolektivní péči, protože tyto děti si umí spolu hrát a potřebují být v kolektivu. Ale, dámy a pánové, barcelonské cíle jsou politikou minulého století. Moderní rodinná politika 21. století musí hledět také na zdravý vývoj dětí. My z komunistických zemí máme bohatou zkušenost s kolektivními zařízeními jenom proto, že matky musely jít do práce už po čtvrtém nebo pátém měsíci, kdy se dítě narodilo. Prosím vás, přečtěte si něco také o historii Evropy.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Moje politická strana obvykle navštěvuje školky zhruba v době Mezinárodního dne žen a setkává se s lidmi, kteří v nich pracují. Letos jsem navštívila deset školek, a v každé z nich jsem slyšela o dlouhém seznamu čekatelů. Je zřejmé, že Estonsko nesplní barcelonské cíle, alespoň pokud se týká dětí do tří let, ale žádost Komise velmi vítám, protože přispěje k vyřešení problému.

Avšak rovněž bych ráda zdůraznila jednu věc: denní péče o děti se projednává většinou v kontextu rovnosti mezi ženami a muži a zaměstnávání žen, ale chtěla bych zdůraznit, že nejedná pouze o pečovatelské služby, ale rovněž o vzdělávací služby, a toto základní vzdělání tvoří podstatu úspěchu ve škole a pozdějším životě. V této souvislosti to musíme rovněž považovat za důležité, nikoliv za přístup z minulého století, jak jsme právě slyšeli. Jedná se o přístup pro toto století.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Podle zprávy Evropské komise z října 2008 o plnění barcelonských cílů a rámci péče o předškolní děti členské státy neplní cíle stanovené vedoucími evropskými představiteli.

Proto doporučuji tato opatření:

1. zvýšit účast vnitrostátních vlád na této problematice;
2. vytvořit vládní týmy odborníků, které se budou zabývat výlučně tímto problémem;
3. rozvíjet kontrolu EU nad členskými státy prostřednictvím souboru konkrétních nástrojů.

Všechna tato opatření by mohla přispět k zajištění rovných příležitostí žen a mužů, zlepšit kvalitu života a větší porodností vyrovnat stárnutí obyvatelstva.

Catherine Stihler (PSE). – Paní předsedající, je velkým zklamáním, že mnoho zemí neplní barcelonské cíle – a možná, kdyby se tato rozprava konala v devět hodin ráno, místo v devět večer, vidělo bychom zde více poslanců.

Mnozí hovoří o hospodářské krizi. Není to vhodná doba pro opuštění péče o děti, ale pro zvýšení kvality péče o děti dostupné všem. Jako nikdy dříve je třeba, abychom investovali do našich dětí. Investice do kvalitní péče o děti pomůže rodinám a dětem tak, že poskytne rodinám – zejména matkám – příležitost pracovat tím, že budou mít děti možnost vysoce kvalitního a výchovného prostředí v blízkosti domova.

Tento víkend jsem slyšela předního skotského psychiatra a také někoho z Barnardo's. Jejich názory se týkaly zranitelných dětí a bylo šokujícím zjištěním, že pokud by nebyl učiněn žádný zásah pro pomoc zranitelným dětem, byl by tyto děti do tří let nezvratně poškozeny. Péče o děti pomáhá rodinám i celé společnosti a může pomoci rovněž nejzranitelnějším dětem. Vyzývám pana komisaře, aby to nadále prosazoval.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Země, kterou zastupuji, je již dlouho na seznamu zemí, jež nedosahují evropské úrovně v oblasti sociální politiky péče o děti. Stav se postupně zlepšuje přijetím kvalitativní metodologie v důsledku výškolení personálů odborníky. Barcelonské cíle motivovaly instituce, jejichž úkolem je ochrana dětí, a standardy péče se odrážejí v úkolech a dovednostech. Dětem se dostává opravdu humánního zacházení.

Jak postupně klesá křivka porodnosti, musíme poskytnout rovné příležitosti těm, kdo se nalézají ve zvláštní sociální situaci. Členské státy i Evropská komise se musí co nejvíce snažit v oblasti podpory jejich vzdělávání a následné integrace do společnosti. Vůči dětem, jež vyrůstaly v tradiční rodině, trpí komplexem méněcennosti. Proto jim tyto programy, které umožní dětem podporu ze strany sociálních služeb, aby trávil více času v rodinném prostředí, mohou poskytnout druhou šanci.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Zapojení žen do profesního života a politiky a jim určené pobídky k větší odpovědnosti závisí na dostupnosti zařízení péče o děti předškolního věku.

Ženy musí být podporovány pro plánování své profesní kariéry, ale to nejde bez účinného systému péče o děti. Každé euro investované do těchto zařízení znamená tisk šesti až devíti eur pro společnost prostřednictvím vytváření pracovních míst a lepších podmínek výchovy dětí.

Skutečnost, že v mnoha členských státech EU je například třeba rezervace místa v jeslích ještě před narozením dítěte, nebo že existují několikaměsíční poradníky na místo ve školce, zdůrazňuje, že v Evropě není dostatek zařízení péče o děti předškolního věku. Tato zařízení nejen pomáhají ženám v budování kariéry, ale zejména rozvíjí dovednosti dětí jakožto členů společnosti.

Ráda bych také uvedla, že během současné krize je důležité, abychom investovali do vzdělávání a zdravotnictví, neboť se jedná o praktické investice pro naši společnost.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, jesle jsou zlo. Mohou být nutným zlem, ale stále jsou zlem. Nikdy nezapomenu, jak jsem musela vodit mého tříměsíčního bratra do jeslí, protože moje matka musela brzy vstávat do práce. Pevně se mě držel, protože nechtěl, aby si ho vzali. Jsem přesvědčena, že zeptáme-li se sami sebe, zdali je důležitější dobro dítěte nebo rodiče, bude mít přednost vždy dítě.

Školky a jesle jsou nezbytné, ale pouze tam, kde jsou opravdu třeba. Ale nejdůležitější je být citlivý a dát šanci těm rodičům, zejména matkám, kteří chtějí zůstat doma se svými malými dětmi, aby se o ně mohli starat. Potřebují finanční podporu i poradenství. Na to musíme pamatovat. Když hovoříme o péči o děti, hovoříme o tom, co potřebují, a ne o tom, co sami potřebujeme pro vlastní spokojenost.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych jako psycholog a politik uvést dvě věci. Život se nám mění před očima, ženy budující kariéru jsou novým jevem, otci mají stále více práce a ženy bojují za svá práva. To vše zní tak logicky a moderně, přímo socialisticky.

Při tom všem však zůstává jedna neměnná hodnota, a tou jsou individuální psychologické potřeby dětí. V této oblasti neprobíhá žádný pokrok ani revoluční změna. Aby děti vyrostly v dospělé občany, vyžaduje úsilí normálních mužů a žen, bez ideologie, bez nároků, bez kvazimoderních metod, ale pouze s přirozenou péčí, s časem a oddaností, dokonce i když by to mohlo znamenat, že se jednotlivec dočasně vzdá svých ambicí. Je to pro dobro dětí, a tím také pro dobro jejich rodičů, a účinné pro rozvoj normální evropské společnosti, ve které bych chtěl žít.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, požádal jsem o vystoupení, abych mohl nesouhlasit s paní Estrelaovou. Byla to opravdu její karikatura záměrů českého předsednictví, která mě přiměla promluvit. Nikdo nechce posílat ženy domů. Problémem je, že jsou ženy, které chtějí, nebo by chtěl, zůstat doma. Dokonce existují i organizace na ochranu jejich zájmů! Tyto ženy jsou přehlíženy, ignorovány a diskriminovány vůči těm, které se chtějí věnovat samy sobě namísto svým rodinám, a my jim nenasloucháme. Kromě toho je zde otázka svobodné volby, kterou levice tak ráda připomíná, ale na tu se nyní zapomíná. Jde o to, zdali budeme, či nebudeme respektovat rozhodnutí párů o organizaci života. Jde o to, zdali bude poskytnuta lepší kvalita života a kvalitnější péče ze strany otců a matek těm, kdo se rozhodli jít touto cestou. To je třeba, aby udělala rovněž naše společnost. Bez předsudků se nepohneme kupředu, ani nevyřešíme problém nízké porodnosti a lidského štěstí. Budou vyřešeny politikami přizpůsobenými realitě a spontánním tužbám lidí. Kupředu se nepohneme obsesí státu a trhu. Pojďme kupředu se správným názorem na rodinu!

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, děkuji za debatu, která podle mého názoru byla mimořádně důležitá a hluboká. Je samozřejmě jasné, že rodina a i dětství procházely řadou změn v historickém období. Například středověk naprosto nerozeznával dětství jako fázi, děti byly chápány jako malí dospělí a dá se konstatovat, že v podstatě koncepce dětství se vyvíjí v době osvícenství, v době Jeana Jacquese Rousseaua a jeho novely Emil. Čili z tohoto hlediska je nutné vždy brát v úvahu, že rodina souvisela se společností a společnost samozřejmě souvisela s rodinou. Barcelonská kritéria nepochybně nejsou politikou minulého století, jsou politikou, která je živě diskutována a bude jistě diskutována i nadále. Přesto všechno současná debata i na neformálním jednání ministrů práce a sociálních věcí vyzněla tak, že barcelonská kritéria jsou relevantní pro současnou dobu a že je správné je dále sledovat. Chci také zdůraznit, že obsahem barcelonských kritérií není vnutit komukoliv jedno jediné řešení nýbrž poskytnout reálnou volbu, reálnou volbu pro rodiče. Protože, dámy a pánové, v debatě to zaznělo také velmi podstatně a myslím, že v tom posledním příspěvku to bylo velmi zřetelné: skutečně hodnotní a milující rodiče mají samozřejmě velkou schopnost rozeznat, jak se v daném okamžiku, v dané rodinné fázi, v dané situaci rozhodnout tak, aby to bylo ke prospěchu jejich dítěte. A proto si myslím, že je dobrý prostor pro volbu otevřít i prostřednictvím barcelonských kritérií.

Pokud jde o to, jakým způsobem Komise podporuje barcelonská kritéria, je to možné prostřednictvím strukturálních fondů. V nové perspektivě je to výslovně možné poprvé, dříve to bylo technicky možné, ale cesta byla poněkud zastřená a komplikovaná, čili tato možnost je otevřená. Komise také samozřejmě sleduje vývoj barcelonských kritérií, stejně tak jako může pomoci předáváním dobrých praktik a dobrých přístupů usnadňovat řešení pro jednotlivé členské státy. Dámy a pánové, myslím si, že barcelonská kritéria v žádném případě nejsou v rozporu se zájmy dítěte a chtěl bych zdůraznit to, co padlo z mnoha úst, že kritéria jako taková jsou z hlediska kvalitativního jistě určitý přístup k věci, ale že v žádném případě nelze zanedbávat kvalitativní stránku. Stejně tak je samozřejmě jasné, že základní rozhodování musí vždy zůstat u rodičů a musím říci, že já osobně, konec konců i na základě svých vlastních jednoduchých rodičovských zkušeností, rodičům věřím.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Lisabonský summit Evropské unie v březnu 2000 stanovil strategické cíle pro následujících deset let, jako jsou dosažení udržitelného hospodářského rozvoje, vytvoření většího počtu kvalitních pracovních míst a zlepšení sociální soudržnosti.

Na základě tzv. barcelonských cílů, které členské státy ohledně zařízení péče o děti předškolního věku přijaly v roce 2002, by do roku 2010 měly členské státy zajistit péči o alespoň 90 % dětí od tří let do věku povinné školní docházky a minimálně 33 % dětí do věku tří let.

Pro dosažení barcelonských cílů byla zvolena metoda otevřené koordinace, ale opatření pro dosažení tohoto cíle byla ponechána na členských státech. Proto je třeba uznat, že některé členské státy těchto cílů zdaleka nedosahují, a proto musí být tyto cíle z roku 2002 přezkoumány.

Současná recese ukazuje, že narušení finančních trhů mají významné negativní vedlejší dopady na reálnou ekonomiku. Negativní dopady na hospodářský růst a zaměstnanost jsou dostatečně závažné a nyní v členských státech ovlivňují plnění lisabonských cílů.

Protože většina členských států nyní nasměrovala svou pozornost a své finanční prostředky na boj proti hospodářské krizi, je důležité, aby se v rámci toho nezapomínalo na barcelonské cíle, protože jejich splnění podpoří rovněž dosažení lisabonských cílů.

Současná situace také svědčí o skutečnosti, že toho cíle v členských státech nedosáhneme pouze stanovením nových lhůt pro barcelonské cíle. V této oblasti je pro členské státy další důležitou otázkou podpora opatření pro dosažení cílů v oblasti zařízení péče o děti předškolního věku ve všech členských státech.

18. Děti migrantů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou položil Komisi Jan Andersson jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (O-0023/2009 – B6-0014/2009).

Rovana Plumb, za autora. – (RO) Především bych chtěla poděkovat svým kolegům z Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a ze sekretariátu PES v Komisi za podporu tohoto tématu dětí migrantů, o kterém nyní hovoříme v plénu, protože pokud mluvíme o dětech, mluvíme o naší budoucnosti, o budoucnosti Evropské unie.

Pracovní migrace dále narůstá, a to nejen na globální úrovni, ale také v rámci EU. Migrace nabízí velké možnosti rozvoje, ale představuje také závažné problémy pro rozvinuté i nejméně rozvinuté členské státy Evropské unie. Můžeme hovořit o pozitivním dopadu migrace na úroveň hospodářství v zemích původu těchto migrantů, neboť by mohla snížit chudobu a podpořit investice do lidských zdrojů. Na jedné straně je situace dětí migrantů, které jsou zanechány samy v zemi původu, když rodiče odejdou za prací do jiné země, otázkou, která v posledních dvou letech vzbuzuje obavy v některých členských státech.

Přestože existují politiky pro zlepšení životních podmínek a vzdělávání dětí migrantů, které se přestěhovaly do zahraničí společně s rodiči, je méně pozornosti věnováno dětem, které zůstaly doma. Migrace rodičů do zahraničí za prací je sociálním jevem se složitými důsledky pro dynamiku a funkčnost rodiny, stejně jako pro celou společnost. Děti, jejichž rodiče odešli do zahraničí za prací, představují ohroženou zranitelnou skupinu.

Složitost tohoto problému, jeho příčin a následků, jeho dynamiky a způsob, jímž jsou prováděna právní ustanovení v této oblasti, a rovněž složitost činnosti odborníků, představuje výzvu nejen pro orgány, ale také pro celou občanskou společnost. V tomto ohledu představila rumunská občanská společnost a sdělovací prostředky studie, jež uvádí, že v Rumunsku je 350 000 dětí, jejichž rodiče pracují v zahraničí, včetně 126 000 dětí, jímž emigrovali oba rodiče.

Negativní důsledky odchodu rodičů dopadají především na psychiku dětí. Pocit deprese a nedostatek zájmu o školní a mimoškolní činnosti mohou být přímým důsledkem nepřítomnosti jejich rodičů. Jedním z těchto přímých důsledků je skutečnost, že jsou děti zbaveny vlivu rodičů a dohledu, jež jsou nezbytné pro jejich normální rozvoj.

Pokud rodiče emigrovali a děti zůstaly doma v péči lidí, kteří jim nemohou poskytnout emocionální a výchovnou podporu, mohou mít oba tyto důsledky negativní dopad na zdraví dětí a jejich psychický rozvoj, protože jsou nuceny k chování, které neodpovídá, nebo je nevhodné pro děti tohoto věku, a jsou vystaveny jiným druhům vykořisťování a zneužívání.

Jako matka a evropská sociální demokratka vyzývám k dodržování práv všech dětí, k jejich nároku rovné příležitosti a k úloze státu a také investicím nezbytným pro formování budoucích generací. Určení nejzranitelnějších, nevyloučenějších a nejvíce marginalizovaných dětí musí být klíčovým hlediskem veškeré výzkumné činnosti, aby se zajistil dostatečný pákový efekt pro podporu úsilí orgánů o zaručení práv všech dětí.

Pane komisaři Špidlo, ráda bych vám srdečně poděkovala za váš obrazový příspěvek v rámci evropské konference, kterou jsem loni v listopadu uspořádala v Bukurešti k otázce dětí, které zůstaly samy doma.

S ohledem na složitost této problematiky, zejména za současné hospodářské a sociální krize, jež dopadá především na zranitelné skupiny, k nimž náleží i děti, bych se vás jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci zeptala, zdali Komise podporuje vypracování studie pro posouzení rozsahu této situace a zdali se Komise domnívá, že problém dětí migrantů je pouze problémem vlád v zemích původu, nebo vlád hostitelských zemí, které mají prospěch z přítomnosti migrantů na pracovním trhu.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, znepokojivé důkazy vypovídají o tom, že se v řadě členských států objevuje relativně nový trend. Rodiče odcházejí ze své domovské země za prací do jiného členského státu – jde o takzvané „mobilní pracovníky“ – a zanechávají své děti doma v péči některého z příbuzných. Teoreticky jsou taková opatření pouze dočasná. Zdá se však, že se stávají často trvalejšími. To, zda jsou opatření týkající se doma zanechaných dětí formálního nebo neformálního rázu, závisí na délce období, po které rodiče zamýšlejí pracovat v zahraničí. Po nějaké době však některé z těchto dětí často končí v ústavní péči, neboť příbuzní již situaci z ekonomických či vztahových či jiných praktických důvodů nezvládají.

V členských zemích s vysokou mírou emigrace není tento jev zjevně ničím výjimečným. Začíná být dokumentován a také již získal pozornost médií. Komise zadala k provedení řadu studií, které pomohou shromáždit důkazy a najít řešení, ačkoliv tato řešení mohou být provedena pouze na vnitrostátní úrovni. V současné době není ještě dostatek pevných dat, abychom znali charakter, strukturu a hlavní typy tohoto fenoménu, i když, jak už jsem řekl, důkazy jsou již dostatečně znepokojivé. V rámci otevřené metody koordinace v sociální oblasti je boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení dětí prioritou. Členské státy musí zesílit preventivní opatření a zaměřit se na nejzranitelnější rodiny. Konkrétně to znamená podporu projektů na posílení rodiny a rodičovské pomoci u rodin v obtížné situaci, aby se čelilo nebezpečí, že děti budou předčasně odděleny od svých rodičů.

Dalším aspektem, který je zapotřebí řešit, je skutečnost, že se tento jev často vnímá jako negativní důsledek mobility pracovníků. Komise se ve spolupráci se sítí EURES zaměří na to, jak účinněji pomoci těm, kterých se týká tento konkrétní problém dětí zanechaných doma rodiči (mobilními pracovníky), a poskytnout uchazečům o zaměstnání a jejich rodinám informace o životních a pracovních podmínkách v zemích EU. Takový přístup by mohl přispět ke zmírnění negativních důsledků tohoto jevu, který je dnes oprávněně předmětem naší debaty.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, jménem skupiny PPE-DE. – (EL) Paní předsedající, moje politická skupina se aktivně účastnila navrhování a vylepšování tohoto dokumentu, aby zde již neexistovalo skryté pokrytectví, jež se objevuje ohledně vykořisťování pracovníků ze třetích zemí.

Víme, že rodiče dětí pracujících v zahraničí na ně pobírají příspěvky. Víme, že země, které mají dvoustranné vztahy mohou tvořit rámec rodiny. Takže proč tento jev narůstá, jak řekl pan komisař, že nejde měřit? Máme filmy, máme dokumenty, které běžely v televizi po celém světě, také v Rumunsku, na Ukrajině i v dalších zemích. Jeden z těchto filmů jsme viděli v tomto Parlamentu a přesvědčili jsme se o situaci.

Proto se chováme jako pokrytci, když tvrdíme, že nemáme důkaz. Chováme se jako pokrytci, když tvrdíme, že tam taková rodina neexistuje, a proto tak jsou opuštěné děti. Existuje tam rodina, ale nejsou tam žádné dvoustranné vztahy a dohody, které by se týkaly rodičů, aby neopouštěli své děti, a proto těmto zemím nemůže EU pomoci při budování infrastruktury, která by přispěla k zajištění rehabilitace dětí nacházejících se v této situaci, aniž by jim to způsobilo trauma na celý život.

Domnívám se, že zvýšení povědomí mezi rodiči přicházejícími z našich zemí za prací je také naší věcí. Pokud je zraněna jedna část těla, je zraněno celé tělo. Pokud někdo z lidských bytostí, zejména děti, trpí v zemích našich sousedů, později k nám přijdou, budou nás ohrožovat a bude je muset zavřít do vězení.

Inger Segelström, jménem skupiny PSE. – (SV) Paní předsedající, pane komisaři Špidlo, nejprve bych chtěla poděkovat panu komisaři za jeho odpověď a výboru za jeho iniciativu. O této záležitosti diskutujeme v Parlamentu už nějakou dobu. Kvůli Lisabonské smlouvě se záležitosti dětí staly cílem EU a získají právní základ. Před rokem přijal Parlament v očekávání Smlouvy rovněž strategii zaměřenou na děti.

Je skandální, že děti musí žít samotné. Samozřejmě se může stát, že se rodiče musí odstěhovat za prací, nebo se stanou uprchlíky, ale my, jakožto poslanci Evropského parlamentu, musíme převzít odpovědnost, když přijímáme například taková opatření, že azyl dostane pouze žadatel, a nikoliv jeho rodina, protože to jsou nejčastěji muži, kteří utečou, zatímco ženy a děti zůstanou doma. Nebo když zaměstnavatelé dováží pracovní sílu a neptají se, nebo se nezajímají, jestli mají zaměstnanci doma děti, nebo tuto skutečnost jednoduše ignorují. Proto plně podporuji požadavek Socialistické skupiny v Evropském parlamentu vyjádřený v její otázce. Posouzení dopadů je nezbytným a naléhavým požadavkem. Komise musí jednat rychle a na základě studií, které zadal sám komisař.

Musí být poskytovány lepší informace o právech dítěte a školní docházce. Musíme rovněž poskytovat informace zajistit, že děti, které se v této situaci nachází, dostanou pomoc. Musíme zapojit zúčastněné subjekty a nevládní organizace a musíme předkládat návrhy. Jsem rovněž přesvědčena, že by měla být rovněž do práce popsané komisařem zahrnuta relativně nová skupina opuštěných dětských uprchlíků. Děti by měly být vychovávány s láskou a péčí a neměly by být komoditou kontrolovanou trhem. My politici máme povinnost a musíme ji přijmout, abychom děti zohledňovali a poskytli nám posouzení dopadů tohoto rozsáhlého problému. Jinak se budeme muset před příštími generacemi stydět.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, chtěla bych poděkovat panu komisaři za jeho ochotu angažovat se ve studiích a rozšířit informace o síti EURES, aby poskytl jednotlivcům více informací o právech rodin a právu rodiny na jednotu. Kolegové se ptali, proč lidé cítí potřebu stěhovat se za prací. Nezbytný další pokrok v boji proti chudobě v celé Evropské unii je určitě velmi důležitou otázkou. Chceme takový rychlý pokrok, včetně problému minimálních mezd, aby lidé mohli žít důstojně.

Ale měli bychom rovněž vědět, že to mnoho rodičů dělá, protože věří, že je to v nejlepším zájmu jejich dětí, neboť jim tak poskytnou více možností. Vlastně často obětují své kariéry, svou zvolenou cestu, pokusí se o to a udělají to. Když se snažíme vyřešit problémy dětí, měli bychom se vyvarovat demonizace rodičů, kteří se stěhují.

Alessandro Battilocchio (PSE). – Paní předsedající, Evropská komise by se měla na tuto otázku zaměřit. Jak zdůraznil UNICEF a další organizace, dopadá na velké množství na světě i v Evropě.

Situace, kdy se sociální a hospodářská rizika zhoršují absencí rodičů, kteří nemohou plnit potřeby svých dětí ohledně ochrany péče a vzdělání, může zvýšit jejich zranitelnost. Prvotní odpovědnost za rozvoj dítěte nesou jeho rodiče, při plnění svých povinností mají právo na nezbytnou podporu komunity a místních orgánů, jejichž úsilí při plnění vlastních povinností naneštěstí často selhává. Takže od Komise očekáváme konkrétní opatření v této tak významné oblasti.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Podle studie provedené fondem UNICEF a sdružením Společenské alternativy je v Rumunsku zhruba 350 000 dětí, jejichž jeden rodič pracuje v zahraničí a 126 000 má v zahraničí oba rodiče. Tato zjištění jsou znepokojivá. Domnívám se, že tuto situaci lze zlepšit následujícími opatřeními:

1. Vlády zemí migrantů a vlády zemí přijímajících tuto pracovní sílu by společně s Evropskou komisí měly vytvořit společný program nabízející migrantům možnost přístupu ke konkrétním službám péče o děti, ke školám a vzdělávacímu systému a jazykovým kurzům. Tyto služby by měly být přístupné všem segmentům migrujících pracovníků.

2. Evropská komise společně s vládami států, kde jsou migranti zaměstnáváni, navrhnou strategii, která úřadům práce nabídne určité nástroje, aby mohli zaměstnancům poskytnout soubor určitých služeb zajišťujících migrujícím pracovníkům možnost vzít s sebou děti do zemí, kde pracují.

Domnívám se, že by tato opatření mohla přispívat k harmonickému rozvoji a růstu těchto dětí, které také představují budoucnost Evropy.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Chtěla bych zdůraznit jednu věc. Tok pracovních sil, o kterém nyní hovoříme, probíhá z méně rozvinutých zemí do více rozvinutých zemí EU.

Možnost přístupu na pracovní trh rozvinutých zemí je obvykle považován významnou výhodou a velké částky vracející se do zemí původu jsou vždy používány v diskusích jako podpůrný argument. Avšak zde předkládaná fakta poukazují na jiný aspekt: kromě výhod levnější pracovní síly rozvojové země externalizují některé související náklady. Tyto náklady jsou podstatné a jejich platba je na společenstvích a státech, odkud tito pracovníci pocházejí.

V tomto ohledu nesmí být politiky soudržnosti a solidarity mezi členskými státy považovány za nějakou formu altruismu provozovanou bohatými ve prospěch chudých. Tyto politiky jsou zcela nezbytné a jsou aktem spravedlnosti zajišťujícím, že se Evropská unie stále drží svých hodnot a udržuje náklonnost svých občanů vůči těmto hodnotám.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Paní předsedající, v rámci této rozpravy využiji příležitosti a zdůrazním další aspekt související s právě uvedenými otázkami. Nedávno jsem byl stínovým zpravodajem skupiny PPE-DE ke zprávě o vzdělávání dětí migrantů. Tato zpráva vycházela ze sdělení Komise nazvaného *Migrate a mobilita: úkoly a příležitosti vzdělávacích systémů EU*.

Tento dokument byl velmi dobře strukturovaný a velmi dobře shrnoval problémy spojené s migrací a vzděláváním. Avšak jeden aspekt byl vynechán: situace tisíců evropských dětí opuštěných rodiči, kteří odešli za prací do jiné evropské země, obecně zvaných „migrační sirotci“, z nichž se 350 000 nachází v mé vlastní zemi.

Právě jsem k tomuto tématu položil Komisi otázku k písemnému zodpovězení, ale chtěl bych využít příležitosti a zeptat se znovu. Pane komisaři, mohl byste nám prosím říci, zdali se Komise domnívá, že je to pouze záležitost vnitrostátních vlád, nebo by v této oblasti podniknout opatření i Evropská unie? Pokud ano, jaké opatření Komise přijala, nebo přijme, aby pomohla těmto dětem v jejich školních letech?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) V Rumunsku máme přísloví: Říká se, že dobře vychovaný člověk musí být „prvních sedm let doma“. Malé děti musí být společně se svými rodinami, a měly tak prospěch z přímého dohledu a péče svých rodičů. Rodiče, kteří se rozhodnou dočasně odejít a pracovat v zahraničí, musí být podporováni ve svém úsilí co nejdříve opět sjednotit rodinu.

V mnoha členských státech nabízejí školy nástroje pro výuku jazyka země pobytu. V některých členských státech mohou dokonce rodiny žijící zde nelegálně svou situaci legalizovat, pokud své děti přihlásí do školy, a je jim dokonce poskytováno sociální bydlení.

Děti jsou pro společnost to nejcennější a je naší povinností poskytnout jim podmínky přispívající k jejich harmonickému rozvoji. Formální vzdělání, láska, začlenění dětí do společnosti jsou zásadními podmínkami umožňujícími sociální Evropě nabízet rovné příležitosti všem svým občanům.

Blahopřeji paní Plumbové k její iniciativě. Jedná se o aktuální téma, velmi důležité pro budoucnost. Blahopřeji.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Při migraci pracovní síly jsou děti často obětmi zlepšení ekonomické situace rodin. Bývalá Československá republika zažila velkou vlnu migrace, hlavně do Spojených států, v období mezi dvěma světovými válkami. Byli to však migranti, kteří doma žili v extrémně chudých podmínkách. I když děti zůstaly přechodně v péči jednoho rodiče, časový úsek byl obvykle omezený.

V dnešní konzumní společnosti a při ohrožených rodinných vztazích jsou případy podstatně tragičtější. Často to není extrémní chudoba, co motivuje rodiče k práci v zahraničí. Často se jeden nebo oba rodiče nikdy nevrátí a osud jejich dětí je jim lhostejný. Péče u blízkých příbuzných je tím lepším řešením.

Na tento aspekt bychom měli pamatovat v politice regionálního rozvoje a snažit se odstranit regionální rozdíly, hlavně v nových členských zemích.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, myslím si, že debata jasně prokázala, že se jedná o významné téma, kterému je třeba se věnovat bez ohledu na to, že v daném okamžiku ještě nejsou pohromadě dostatečně hluboké informace tak, abychom mohli mít uzavřený názor, ale přesto ty skutečnosti, které jsou známy, jsou dostatečně silné k tomu, aby bylo zřejmé, že se musíme otázkou zabývat a být aktivní. Konstatoval jsem, že Komise již připravila některé studie, jedna z nich bude ukončena ještě koncem tohoto roku. Myslím si také, že je zřejmé, že hlavní část odpovědi a hlavní část reakce je na členských státech, protože rodinná politika obecně je záležitostí členských států. Nepochybně ovšem existují i možnosti pro Evropskou unii jako takovou, protože otázky, které se týkají migrujících pracovníků, se týkají také jejich sociálního zabezpečení, přenášení sociálních dávek a řady dalších věcí. Čili moje odpověď na vaši otázku zní: je to především otázka pro členské státy, ale Evropská unie má svoji vlastní a podle mého názoru nikoli nevýznamnou úlohu.

Předsedající. – Obdržela jsem jeden návrh usnesení⁽¹⁾ předložený podle čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 12. března 2009.

19. Riziko zavření podniku Qimonda v Německu a v Portugalsku a ztráta tisíců pracovních míst v Evropě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise k riziku zavření podniku Qimonda v Německu a v Portugalsku a ztráta tisíců pracovních míst v Evropě.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, podniky i pracovníci začínají zřetelně pociťovat dopady finanční a hospodářské krize. Přestože se situace v jednotlivých členských státech liší, stav zaměstnanosti se v Evropě obecně zhoršuje. V roce 2009 by se celková zaměstnanost mohla snížit o 1,6 %, což představuje ztrátu 3,5 milionu pracovních míst. Míra nezaměstnanosti v Evropské unii by se v roce 2010 mohla pohybovat kolem 10 %. Den co den podniky oznamují, že dojde k jejich restrukturalizaci nebo přemístění, jež často doprovází ztráty mnoha pracovních míst. Situace v podniku Qimonda, který oznámil uzavření závodu v Německu a v Portugalsku, bohužel není ojedinělá.

Komise si je vědoma negativních dopadů, které mohou mít restrukturalizace na pracovníky, jejich rodiny a hospodářskou a sociální strukturu daného regionu. Chtěl bych však zdůraznit, že Komise nemá pravomoc k tomu, aby zvrátila či oddálila rozhodnutí určitého podniku, a že podniky nejsou povinny o svých rozhodnutích Komisi informovat. Musím říci, že vedení společnosti Qimonda ani zástupci jejich zaměstnanců se na Komisi neobrátili.

V souvislosti s touto situací by Komise ráda připomněla několik bodů. Především je nezbytné lépe předjímat a řídit restrukturalizace prostřednictvím intenzivního dialogu se zástupci zaměstnanců a ostatními zúčastněnými stranami. Myslím si, že nově schválená směrnice nebo změněná směrnice o podnikových radách je jedním z velkých příspěvků EU v této věci. V této souvislosti je o to důležitější, aby dotyčné podniky dbaly na dodržení povinnosti vyplývající ze směrnic Společenství, které se týkají informování zaměstnanců a konzultací s nimi. Komise dále vyzývá podniky, aby zavedly opatření s cílem udržet v maximální míře pracovníky v zaměstnání prostřednictvím flexibilní pracovní úpravy a využívání dočasného propuštění z ekonomických důvodů.

Většina členských států zavedla cílené opatření ve snaze podpořit zaměstnanost a omezit dopady krize na občany. Tato opatření se týkají čtyř velkých oblastí: udržení pracovníků v zaměstnání, rychlého začlenění pracovníků zpět do práce, podpory nejzranitelnějších skupin prostřednictvím podpory příjmu, prodloužení doby vyplácení dávek v nezaměstnanosti nebo zvýšení rodinných příspěvků a posílení sociální ochrany a investic do sociálních a zdravotních infrastruktur.

S cílem pomoci členským státům při zvládání krize a jejích sociálních důsledků Komise posílila finanční nástroje na evropské úrovni. Evropský sociální fond, který každoročně pomáhá 9 milionům pracovníků, byl zjednodušen a mohly být tak uvolněny zálohy na projekty ve výši 1,8 miliardy EUR. Doufám, že Evropský

⁽¹⁾ Viz zápis.

parlament a Rada dosáhnou v této otázce rychlé dohody. Komise také podpoří ty členské státy, které by si přály přeprogramovat Evropský sociální fond. Členské státy mohou rovněž požádat o intervenci z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ve prospěch propouštěných pracovníků. V Plánu evropské hospodářské obnovy Komise navrhla rozšíření kritérií způsobilosti, aby bylo možné lépe reagovat na současnou hospodářskou krizi. Doufám, že i zde Parlament s Radou dospějí k rychlému kompromisu. Komise je připravena posoudit společně s německými nebo portugalskými orgány veškeré případné žádosti o podporu z Evropských fondů. Komise rovněž podporuje sociální dialog na evropské úrovni, sociální partneři totiž mají při řízení krize rozhodující úlohu. Evropská sociální partneři by ostatně měli předložit společný příspěvek jak zvládat krizi na setkání tripartity dne 19. března.

Pro Komisi je důležité, aby se jednalo společně, neboť tak bude možné bojovat proti krátkodobým dopadům krize a pracovat na budoucí hospodářské obnově. Tento cíl měla Komise na paměti, když v rámci Plánu evropské hospodářské obnovy zahájila evropskou iniciativu na podporu zaměstnanosti. Komise také 4. března přijala příspěvek určený pro zasedání Evropské rady ve dnech 19. a 20. března, který se soustředí mimo jiné na potřebu a způsoby podpory pracovníků postižených krizí a osob zranitelných na trhu práce.

Komise rovněž vítá iniciativu českého předsednictví spočívající v uspořádání summitu věnovaného zaměstnanosti a sociálním věcem v květnu 2009. Cílem tohoto setkání bude zhodnotit situaci a stanovit konkrétní opatření. Měl by vést k zaujetí společného přístupu pro snížení sociálního dopadu krize, dosažení nového konsenzu se sociálními partnery a zúčastněnými stranami v otázce modernizace sociálních politik a stanovení konkrétních opatření k urychlení hospodářské obnovy a překonání krize prostřednictvím řešení strukturálních nedostatků na trhu práce.

José Albino Silva Peneda, jménem skupiny PPE-DE. – (PT) Případné zavření podniku Qimonda ohrožuje skoro 2 000 pracovních míst v severním Portugalsku, které se během několika posledních let změnilo z jednoho z nejprůmyslovějších regionů Evropy na jednu z nejhudších oblastí.

Je třeba chápat, že průmyslová výroba v severním Portugalsku vycházela z tradičních odvětví, mezi nimiž hrála významnou úlohu textilní výroba. Stalo se to přesně v době, kdy se průmyslová výroba nacházela v rozhodujícím stadiu přeměny, procházela restrukturalizací, která je vždy obtížná a nákladná. Případné zavření bude mít obrovský dopad nejen na region, ale i na celou zemi.

Vím, že další fungování podniku Qimonda závisí především na tržních silách a vůli akcionářů. Avšak rovněž nebude složité uznat, že kvůli tomu, že je Qimonda považován za jednoho z hlavních portugalských vývozců a protože je také zásadní součástí hospodářské přeměny regionu, nemůžeme přijmout, že o jeho osudu rozhodnou pouze tržní síly. Tyto okolnosti vysvětlují, proč portugalské a německé orgány řeší tuto otázku na nejvyšší úrovni, konkrétně a úplně nedávno prostřednictvím prezidenta Portugalské republiky a kancléřky Merkelové. Také proto, pane Špidlo, pokud vás portugalská vláda nepozvala na návštěvu tohoto regionu, který čelí stavu naléhavé sociální nouze, zvu vás sám, pane komisaři, protože chci, abyste se na vlastní oči přesvědčil o závažnosti situace, podpořil již vyvinuté úsilí a mobilizoval všechny nástroje Komise, abyste zabránil dalšímu šíření nedůvěry v této oblasti.

Edite Estrela, jménem skupiny PSE. – (PT) Qimonda je modelovým příkladem v rámci současné finanční a hospodářské krize. Je to společnost využívající špičkové technologie, zaměstnává vysoce kvalifikované pracovníky a podporuje výzkum. Qimonda plní cíle Lisabonské strategie. Portugalská vláda dělá vše, aby našla řešení, které tuto společnost udrží při životě, ale řešení závisí také na účasti německé spolkové vlády a zemských vládách Bavorska a Saska. Portugalská vláda již za tímto účelem rozhodla o uvolnění 100 milionů EUR. Jak jsem řekla, dělá vše a učiní vše, co je v jejích silách, což uznali němečtí zaměstnanci podniku Qimonda během nedávné návštěvy prezidenta Portugalské republiky.

Evropská komise a členské státy podnikají kroky – a je to tak správně –, aby zachránily mnohé banky a podpořily určitá průmyslová odvětví, například automobilový průmysl. Proč nepodpořit také podnik Qimonda? Ponechat Qimonda svému osudu bude mít velmi závažné následky. Nejen pro tisíce zaměstnanců v Německu a Portugalsku, kteří ztratí svá pracovní místa, ale bude ztraceno nejen neocenitelné duševní vlastnictví a mnoho finančních prostředků Společenství, které byly do tohoto podniku investovány. Zachování provozu Qimondy v Německu a Portugalsku má strategický význam pro Evropu, což velmi ospravedlňuje podporu Evropské unie.

Pane komisaři, musíme jednat soudržně, a pokud budeme soudržní, musíme učinit vše pro záchranu Qimondy. Qimonda není jen tak nějaká společnost!

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS*Místopředseda*

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedajícím, německá korporace Qimonda, jeden z největších výrobců čipů, ohlásila bankrot. Loni obdržela subvence ve výši 325 milionů EUR, které se ukázaly jako nedostatečné.

Qimonda zaměstnávala v roce 2007 13 500 pracovníků. V prosinci loňského roku souhlasili se snížením mezd o 10 až 15 % na základě příslibu, že snížení jim bude vynahrazeno letos v dubnu. Namísto toho ztratilo přes noc práci 500 zaměstnanců. Nedostali ani mzdu, ani náhradu nevybrané dovolené, ani odchodné, které jim náležely. Dalších 500 přišlo o práci následující měsíc, přičemž je ohroženo dalších 1 500 zaměstnanců.

Toto se týká i dalších podniků v našich zemích, například společností Krošno či Stalowa Wola v Polsku. Od Komise očekáváme soudržný program ochrany pracovních míst během krize.

Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, bankrot podniku Qimonda způsobil masivní propad cen zastaralých čipů DRAM. Fakticky Qimonda o měsíce předstihuje konkurenci ve vývoji nízkoeenergetických čipů, a právě proto – kvůli inovačnímu potenciálu – by měla být tato investice provedena. Doufáme, že se na to Komise zaměří.

Ale to nemusí znamenat, že budou zachována všechna pracovní místa. Pan komisař měl pravdu. Zde by měl nastoupit Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci. Avšak v podniku Qimonda pracují vysoce kvalifikovaní zaměstnanci, kteří by mohli pomoci dobře zvolené a konkrétně upravené rekvalifikace nalézt nová pracovní místa v nově se rozvíjejících odvětvích. Důkazem jsou pracovníci, kteří se přesunuli do odvětví solární energetiky. Případ Qimonda ukazuje, že je také na Komisi, aby zajistila rekvalifikaci pro pracovní místa, která mají budoucnost, než aby se chovala snažila zasáhnout více cílů najednou. Pouze cílené investice, ekologická restrukturalizace ekonomiky a odpovídající rekvalifikace pracovní síly dá lidem naději a reálnou vyhlídku do budoucnosti.

Gabriele Zimmer, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, určitě vás nepřekvapí, když uslyšíte, jak říkám, že nejsem spokojena s odpověďmi, zejména proto, že jsme se před několika týdny velmi snažili kontaktovat celou řadu představitelů Komise, především pana komisaře Verheugena, a požadovali jsme jednoznačné odpovědi. Dnes jste měli hodně příležitostí odpovídat mnohem přesněji a sdělit, jak chce Komise převzít odpovědnost.

Chtěla bych do rozpravy vnést dva aspekty. Qimonda je především schopná zajistit Evropské unii zásadní technologický pokrok v oblastech polovodičových technologií a nanotechnologií. Z druhé nemá Qimonda v Evropě žádného konkurenta, na rozdíl od Asie, kde jsou tito konkurenti podporováni 70% subvencemi – což činí zásadní rozdíl. Zatření, ukončení výroby podniku Qimonda způsobí ztrátu kooperativního jádra sítě 40 000 pracovních míst v regionu, jako je samotné Sasko.

Co očekávají od Unie zaměstnanci, jejich rodiny a obyvatelé dotčených regionů? Především očekávají jasný a neprodlený závazek, že Komise chce zachovat stávající střediska výroby evropské polovodičové technologie a nanotechnologie, že tento hlavní směr pro budoucnost nebude opuštěn a že jsou pravdivá prohlášení ohledně budoucího financování výzkumu, zejména v souvislosti s osmým rámcovým výzkumným programem.

Rovněž očekáváme, že Komise, spolková vláda a saská zemská vláda podpoří nezbytné řešení, která zabrání ukončení výroby. Už není mnoho času, jen pár dní. Vrcholoví manažeři již utíkají. Alternativami tohoto řešení mohou být přesun náročné výzkumné technologie do Asie, nebo jeho prodej za pakatel. Dovolím si tvrdit, že to nemůže být v zájmu Evropské unie.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, obtížná situace podniku Qimonda se zhoršuje s postupující finanční a hospodářskou krizí. Portugalská vláda dělá vše, co považuje za vhodné a užitečné, aby situaci vyřešila. Přejeme si, aby také bavorská vláda věděla, jak na tuto situaci velmi odpovědně reagovat. Zachování závodů v Mnichově bude mít rozhodující vliv na závody ve Vila do Conde a Drážďanech.

Portugalský ministr hospodářství a inovace Manuel Pinho potvrdil, jak moc je důležité zajistit přežití této společnosti. Qimonda je velmi důležitá pro Portugalsko, a protože může být konkurenceschopná v celosvětovém měřítku, je rovněž důležitá pro Evropu.

Pane předsedající, Portugalsko bude nadále pracovat na řešení, které zajistí přežití této společnosti. Doufáme, že německá vláda – spolková i zemská – bude skutečně usilovat o vyřešení tohoto problému.

Za sebe bych chtěl ještě jednou zdůraznit strategický význam zachování tohoto průmyslového odvětví na evropském území. Doufám, že žádná vnitrostátní nebo zemská vláda nečiní chybu a nenechá tuto společnost, aby uzavřela své závody a zrušila pracovní místa na území Unie.

Dámy a pánové, chápeme potřebu pomoci velkým skupinám automobilového průmyslu při jejich restrukturalizaci, ale finanční prostředky Unie a energie Evropské komise nemohou být vyčerpány jen pro tuto pomoc.

Pane komisaři, abychom předešli možnému selhání komunikace, vyzýváme pana Špidlu, jemuž jsme zavázáni za jeho práci a politickou solidaritu, a pana předsedu Komise, který nikdy nezapomene, že je naším krajanem a krajanem podstatné části zaměstnanců podniku Qimonda, aby se za Komisi zavázali Qimondu podpořit.

Na závěr musíme zdůraznit, že portugalský prezident Cavaco Silva nedávno v Německu prohlásil, že ohledně Qimondy existuje nová naděje. Je třeba rovněž upozornit, jak již učinili mí kolegové poslanci, na význam specifického odvětví, v němž podnik Qimonda podniká. Proto mějme na paměti, že portugalská vláda ukazuje svou připravenost podpořit Qimondu všemi nezbytnými prostředky s ohledem na hospodářskou sílu země.

Dámy a pánové, zachraňme Qimondu. Čas se krátí!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v této důležité rozpravě je zásadní, abychom pochopili, co je v sázce, konkrétně: budoucnost strategického nanotechnologického průmyslu a výzkum a vývoj v odvětví, které je zásadní pro budoucnost informační společnosti, centrální a výzkumné ústředí nacházející se v komplexu Qimonda v Německu a továrně na polovodiče v Portugalsku. Evropská unie nemůže nadále umožňovat zánik svých průmyslových odvětví zejména ve strategické oblasti, a stát se na závislou na Spojených státech a asijských zemích, které svůj průmysl podporují. Proto je politováníhodné, že pan Špidla ukázal v této sněmovně velkou necitlivost v otázce Qimondy jakožto produktivní společnosti.

Tento proces se týká mnoha pracovních míst: téměř 2 000 ve Vila do Conde, 5 000 v Německu, více než 5 000 celosvětově, a rovněž tisíců pracovních míst, která budou nepřímo zasažena v dodavatelských společnostech a u dalších partnerů středisek výzkumu a vývoje společnosti Qimonda. Uzavřením Qimondy v Německu a lavinovým efektem, který by tato situace mohla způsobit v Portugalsku, je ohrožena podstatná část výzkumu. Není pochyb o tom, že by se Evropská unie měla této otázce věnovat, alespoň stejně, jako to činí v bankovním sektoru. Musíme pamatovat na to, že se Vila do Conde nachází na severu Portugalska, kde nezaměstnanost nejvíce stoupá, ať již kvůli uzavírání textilních či oděvních podniků, nebo kvůli přemísťování nadnárodních společností vyrábějících mimo jiné obuv a kabeláž. Pokud nebudou podniknuty kroky ke zpomalení růstu nezaměstnanosti a pro zajištění výroby, bude tato oblast ze sociálního hlediska závažně ohrožena.

Proto je zásadní vyvinout veškeré nezbytné úsilí všemi možnými způsoby. Z krátkodobého hlediska se jedná o státní podporu, finanční podporu Společenství a úvěrové záruky pro zachování průmyslu se strategickým významem pro hospodářství Evropské unie. Ze střednědobého hlediska to je rozvoj této průmyslové oblasti a vytváření většího počtu pracovních míst. Bylo by dobré, kdyby to Evropská komise a vlády našich zemí pochopily. Pokud se týká nás, budeme dál bojovat.

Colm Burke (PPE-DE). – Pane předsedající, schvaluji prioritu udělenou této rozpravě. Ztráty společností, jako je Qimonda, musí brát politici velmi vážně vzhledem k jejich velikosti a významu pro stabilitu regionálních a národních ekonomik.

Uzavření nebo přemístění těchto společností často způsobují globalizační síly. Globalizace – za běžného stavu pozitivní síla zvyšující celosvětový blahobyt – může naneštěstí uvrhnout regionální ekonomiky do značné pohromy, pokud se velké společnosti přemístí. To se stalo v mém regionu jižního Irska, kde společnost Dell oznámila propuštění svých 1 900 zaměstnanců v továrně v Limericku. Podobně ve Waterfordu, kde bude možná v blízké budoucnosti uzavřen podnik Waterford Wedgwood, a zde a u jejich dodavatelů budou ztraceny tisíce pracovních míst.

To by měli politici brát vážně. Proto vítám rozhodnutí komisaře Špidly o vyčlenění dostupných prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a Evropského sociálního fondu. 500 milionů EUR z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci by mohlo výrazně prospět, protože by propuštěným

zaměstnancům poskytl novou šanci na zvýšení kvalifikace, rekvalifikaci a umožnilo podnikatelům, aby nás vyvedli z této recese.

Míř je nepochybně na straně hřiště vnitrostátních vlád, které by měly požádat o tyto prostředky. V této souvislosti může být prospěšné prosadit 75% spolufinancování, což jim usnadní žádosti, a tím rychlejší a účinnější zotavení postižených pracovníků.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, již roky hovoříme o Lisabonské strategii, a toto není nejvhodnější doba pro diskusi o ní. Nicméně není pochyb, že potřebujeme strategii: strategii, která bude reagovat na výzvy způsobené současnou krizí. To také očekáváme od Komise. Je zásadní, aby Komise před tématem neuhýbala, ale aby namísto toho našla kapacity pro vypracování společných akcí s portugalskou vládou a vládami Německa a jeho spolkových zemí. Je zásadní myslet na to, že se jedná, jak již zaznělo, o záležitost důležitou pro Evropu, a to kvůli její kvalitě a hodnotě, kvůli výzkumu, který provádí, kvůli kvalitě životního prostředí, jež s tím souvisí. Je zásadní, aby Komise neuhýbala. Předávám žádost svého kolegy pana Penedy určenou panu Špidlovi a Komisi, aby navštívili Portugalsko.

Je zásadní, aby Komise nezapomínala, že ji právě teď Evropané sledují a očekávají reakci evropských orgánů: potřebují cítit, že jsou evropské orgány nablízku. Evropská veřejnost nechápe Evropu, která si myje nad problémy ruce. Namísto toho chtějí lidé Evropu, která je dostatečně smělá a vyhrne si rukávy a zašpiní ruce, aby jim pomohla překonat obtíže.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, případ o kterém debatujeme, je významný a je součástí celkové ekonomické situace. Víte také velmi dobře, že strategii, kterou formuluje Komise, je jistá industriální politika, protože Komise je přesvědčena, že průmysl jako takový bude vždy tvořit podstatnou součást naší ekonomie, že je nositelem vysokých technologií. Je zřejmé, že krize, ve které se nacházíme, má strukturální prvky, a proto Komise ve svých strategiích a základních dokumentech formuluje jednak budoucí zelenou ekonomiku, „green jobs“, stejně tak jako velmi vysoký tlak na inovaci a modernizaci. Je také zřejmé, jak jsem uvedl na začátku, že hospodářské rozhodnutí je prostě podnikové rozhodnutí a Komise do těchto záležitostí nevstupuje.

Jiná věc ovšem je, že pokud se odehrává určitá restrukturalizace, určité rozhodnutí se svými sociálními a společenskými důsledky, existují nástroje a evropské politiky, které jsme samozřejmě vždy povinni mobilizovat a také je mobilizujeme. Pokud jde o dvojí oslovení, abych se na místě sám seznámil se situací; samozřejmě, že jsem k tomu připraven, protože to konec konců patří k běžné a základní povinnosti rozhodovat na základě možností. Byly zmíněny možnosti v rámci evropských fondů, byly zmíněny diskutované přístupy mezi portugalskou vládou a vládou Spolkové republiky Německo, v každém případě mohu konstatovat a mohu prohlásit, že Komise vždy využívá aktivně všech možností, které jsou v její dispozici, a že tak učiní i v tomto případě a nepochybně v dalších, které se budou objevovat.

Předsedající. – Tento bod je uzavřen.

20. Víceletý plán obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o návrhu nařízení Rady o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři (KOM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)).

Philippe Morillon, předseda Výboru pro rybolov. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rozhodnutí Parlamentu přijmout žádost Rady o uplatnění naléhavého postupu v této záležitosti bylo jednomyslné, jak ve Výboru pro rybolov minulý týden, tak dnes dopoledne v plénu.

Všichni samozřejmě víme, že je třeba, aby Evropská unie dodržovala závazky učiněné příslušnou mezinárodní komisí ICCAT loňského listopadu v Marrakéši. Konkrétně je třeba, abychom realizovali doporučení, která přijala tato organizace pro omezení stávajícího problému nadměrného lovu tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři pro vypořádání se se závažnými riziky pro budoucnost druhů, a tím i pro samotný rybolov.

Dva moji kolegové ve Výboru pro rybolov, paní Fraga Estévezová a pan Romeva i Rueda, v Marrakéši byli a k tématu vystoupí v rámci této rozpravy. Za sebe bych chtěl připomenout, že náš výbor přikládá této záležitosti velký význam, protože zahrnuje hlavní aspekty společné rybářské politiky: řízení zdrojů, řízení

loďstva, dodržování mezinárodních, regionálních a dvoustranných dohod, technická opatření, a zejména monitorování, k němuž se za chvíli vrátím. Klíčovou otázkou podle našeho názoru je zkouška spolehlivosti společné rybářské politiky.

Proto nebylo pochyb o provedení nového plánu obnovy bez konzultace Evropského parlamentu.

Proto mě těší, že Komise nakonec zvolila jediný právně a politicky přijatelný způsob provádění doporučení ICCAT, konkrétně předložení návrhu nařízení přesně podle článku 37 Smlouvy.

Provádění závazků učiněných Komisí jménem Evropské unie v regionálních organizacích pro rybolov do práva Společenství je koneckonců stěžejní nekontroverzní operací a musíme trvat na to, aby byla vždy prováděna pod demokratickou kontrolou této instituce.

Jsem skutečně velmi potěšen různými předloženými opatřeními, neboť odpovídají výzvám, přestože jsou pro naše subjekty spíše omezující, a rád bych zdůraznil, že nejdůležitějšími z těchto opatření bezpochyby jsou ty, jež se týkají monitorování, protože je určité správné, že žádný plán obnovy nemůže být účinný bez monitorování.

Jsem vám proto velmi vděčný za tento návrh, pane komisaři, a doufám, že projevíte stejnou rozhodnost při vlastním provádění plánu, jakmile bude ratifikován Radou, jakou jste ukázal při dosažení uspokojivé dohody v rámci ICCAT.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, především bych chtěl zdůraznit význam, který Komise přikládá udržitelnosti populace a lovu tuňáka obecného, a rovněž význam Evropského parlamentu pro tento proces.

V rámci plánu obnovy východního tuňáka obecného z roku 2006 a na základě hodnocení jeho provádění během rybolovných sezon v letech 2006, 2007 a 2008 a s ohledem na nová vědecká doporučení se ICCAT rozhodla přijmout nový plán obnovy. Vědecký výbor ICCAT jasně vyjádřil svůj názor, že byl plán obnovy z roku 2006 nedostatečný pro obnovu populace, a připomíná své obavy ohledně míry nejvyšších přípustných odlovů a nárůstu rybolovné činnosti.

Kromě toho smluvní strany ICCAT zjistily určité nedostatky v provádění plánu z roku 2006, a proto se rozhodly přijmout plán nový. Tento plán se bude zabývat obavami vědeckého výboru, zejména snížením nejvyšších přípustných odlovů a zavedením nových opatření týkajících se kapacit rybolovu a akvakultury.

Je třeba rovněž poznamenat, že z podnětu Evropského společenství nový plán obnovy zavádí povinnost ročních plánů rybolovu na úrovni ICCAT. Jedná se o účinný nástroj, který určením plavidel pro lov tuňáka obecného delších než 24 metrů a stanovením individuálních kvót brání nadměrnému rybolovu. Jsem přesvědčen, že vytvoření ročního plánu rybolovu je klíčovým nástrojem pro zajištění úplného dodržování kvót.

Nový plán obnovy rovněž vylepšuje plán stávající a zavádí nová kontrolní opatření, která řeší nedostatky zjištěné smluvními stranami, o nichž hovořil Philippe Morillon.

Hlavní opatření zavedená novým plánem obnovy jsou snížení nejvyššího přípustného odlovu z 27 500 na 22 000 tun v roce 2009 a další snížení na 19 950 tun v roce 2010 a 18 500 tun v roce 2011. Kvóta ES se tedy sníží pro rok 2009 na 12 406 tun z 15 641 tun předpokládaných v plánu z roku 2006. Omezují se rybolovné sezony pro všechny roky, zejména pro plavidla s košelkovými nevody, která jsou odpovědná za velkou část tohoto rybolovu. Tato opatření zmrazí a omezí kapacity rybolovu a akvakultury a jsou zcela novým a rozhodujícím prvkem tohoto nového plánu. Nadměrná kapacita byla občas shledána jako klíčový faktor nadměrného rybolovu. Nyní je čas tuto otázku skutečně řešit a Společenství, stejně jako další členové ICCAT, na tom musí spolupracovat.

Zavedení rybolovných plánů, které jsem již zmínil, je dalším opatřením. Kromě toho se snižují výjimky na minimum. V Atlantiku již výjimek nebudou moci využívat pelagické vlečné sítě a současně byly, kromě jednoho případu, odstraněny výjimky pro drobný pobřežní rybolov. Vlastně těchto výjimek mohou využívat pouze návnadové čluny. Ve Středozemním moři využívá výjimek drobný pobřežní rybolov. Jsou posílena kontrolní opatření, zejména pokud se týká společných rybolovných činností, přijetí obecného zákazu překládky na moři a zavedení regionálních kontrolních programů ICCAT.

Závěrem, situace východního tuňáka obecného je považována za velmi vážnou. Překračování kvót, nedostatek shody, zejména ohledně shromažďování údajů a jejich přenosu, proces obnovy narušují. Jsem však přesvědčen, že naše dohoda o naléhavém přijetí opatření pro odstranění nadměrného rybolovu a zajištění přísné shody s opatřeními ICCAT může situaci zvrátit a zvýšit populaci tuňáka obecného na udržitelnou úroveň.

Je třeba, abychom zajistili, že se již nebude opakovat situace, jakou jsme zažili loni. Nejlepším prostředkem je rychlé přijetí nového plánu obnovy populace tuňáka obecného Radou. Proto je třeba zabránit jakémukoliv zpoždění přijetí tohoto nařízení, zejména pokud chceme zajistit důvěryhodnost Společenství na mezinárodní úrovni a podpořit proces obnovy této populace. Jsem přesvědčen, že úplně dodržování tohoto plánu představuje reálnou šanci pro postupnou obnovu populace tuňáka obecného. Proto je třeba rozhodné a účinné akce na úrovni Evropského společenství.

Po přijetí tohoto plánu bude Komise úzce spolupracovat s členskými státy a dalšími smluvními stranami ICCAT na zajištění a podrobném monitorování provádění tohoto plánu.

Konečně bych chtěl ocenit konstruktivní přístup a spolupráci Evropského parlamentu při projednávání tohoto citlivého tématu, který odráží naše společné zájmy a závazky k zajištění úplného dodržování rybářské politiky Společenství a našich mezinárodních povinností.

Carmen Fraga Estévez, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, moje politická skupina hlasovala pro naléhavý postup v případě plánu obnovy populace tuňáka obecného, protože je zásadní, aby nová opatření vstoupila v platnost před dubnovým zahájením rybolovné sezony.

Chci však všem připomenout, že populaci tuňáka obecného nezachrání žádný plán obnovy, pokud se nesníží rybolovná kapacita, počínaje některými loďstvy Společenství, která jsou velmi známá, a v tomto ohledu se na ně poukazuje několik let. Po celou tuto dobu dotčené členské státy umožňovaly nárůst počtu svých plavidel do skandálních rozměrů, zatímco se k tomu Evropská komise stavěla pasivně. To nás přivedlo do situace, z níž je nesnadné východisko.

Když byl v roce 2007 přijat současný plán obnovy, předložila jsem pozměňovací návrh, který tato sněmovna přijala a který Komise začlenila do svého závěrečného znění, přičemž mají členské státy povinnost předkládat rybolovné plány, jež ukazují přizpůsobení kapacit jejich loďstev přiděleným kvótám.

Přesto se měl rybolov v roce 2008 ukončit brzy, ve skutečnosti dříve než předchozí rok, když bylo zjištěno, že byla prakticky celá kvóta Společenství vyčerpána během pár týdnů; vedeme si tedy čím dál tím hůře.

Článek 5 nového plánu obnovy nyní zavazuje členské státy s nadměrnou kapacitou k omezení o minimálně 25 % do roku 2010. Nejenže se mi toto omezení jeví jako neuvěřitelně mírné v porovnání s překročeními, k nimž došlo, ale vzhledem k precedentu jsem značně znepokojena ohledně možnosti Komise a Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT) tuto povinnost vynucovat, a to s ohledem na zřejmý nedostatek politické vůle, kterou více než dokazují dotčené členské státy.

Proto komisaře žádám, aby nám tady a teď zaručil, že se tento nedostatek politické vůle nebude týkat Komise a že nyní Komise projeví rozhodnější akci, než je opětovné uzavření rybolovu časně na jaře.

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, návrh nařízení Rady o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři uvádí do praxe závazné rozhodnutí Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT) přijaté na jejím výročním zasedání v listopadu 2008.

Jak bylo uvedeno, toto nařízení by mělo vstoupit v platnost před dubnovým zahájením rybolovné sezony, což znamená, že se povinné konzultace s Evropským parlamentem musí konat během plenárního zasedání. Chtěli bychom přispět k dosažení účinné politické dohody v rámci Rady týkající se tohoto tématu, protože ho považujeme za velmi důležité a zaslouží si naši nejvyšší pozornost. Proto parlamentní Výbor pro rybolov jednomyslně souhlasil s naléhavým postupem.

Cílem ročních rybolovných plánů, zkrácení rybolovné sezony, posílení monitorovacího systému, míst pro tření ryb ve Středozemním moři a přítomnost pozorovatelů ICCAT na plavidlech s košelkovými nevody a tuňákových farmách, všech opatření v tomto nařízení, je zajištění shody s řídicími opatřeními přijatými pro zaručení sledovatelnosti ve všech stádiích. Domnívám se, že budou úspěšná.

Všechny smluvní strany – domnívám se, že je důležité to zdůraznit – budou mít povinnost předkládat rybolovné plány pro rybářská plavidla a vězence, jejichž pomocí se loví tuňák obecný ve východním Atlantiku a Středozemním moři, které mimo jiné identifikují schválená rybářská plavidla delší než 24 metrů a opatření zavedená pro zajištění, že individuální kvóty nebudou překročeny.

Dalším z důležitých opatření, která mají být zavedena, je zkrácení rybolovné sezony a prodloužení uzavřených sezon pro plavidla s košelkovými nevody, s dlouhými lovnými šňůrami, živými návnadami a čluny lovícími

na vlečnou šňůru, čluny s vlečnými sítěmi taženými po dně a pro rekreační rybolov. Také je důležitá úprava plánů pro země s nadměrnou kapacitou loďstva a výkrmnými tuňáka obecného.

Dámy a pánové, v posledních dnech jsem toho hodně četla o tuňákově obecném a ve zbývajícím krátkém čase bych chtěla položit pár otázek.

Kromě skoro neexistující kontroly, která by čelila protichůdným zájmům rybářských národů a vysoké poptávce na trhu se v současnosti velmi využívaná populace tuňáka obecného nachází ve velmi svízelné situaci kvůli kombinaci několika různých faktorů.

Faktem je, že Evropská unie, nebo spíše tři členské státy (Francie, Španělsko a Itálie), společně odpovídá za polovinu světové vykládky tuňáka obecného. Proto je klíčové, aby byla Evropská unie schopna poskytnout komisi ICCAT statistiky, jež budou stejně kvalitní jako uskutečněný rybolov nebo rybolovná činnost, ne méně, protože statistiky jsou zásadní, chceme-li provádět výzkum, který nám odpoví na potřeby nebo otázky pokládané dnes ohledně biologie a ekologie tuňáka obecného, což je pro vědecký výzkum skutečnou výzvou.

Chceme-li tyto druhy ochránit, musíme je lépe poznat. Proto se domnívám, že je nesmírně důležité vše, co souvisí se shromažďováním údajů a statistikou.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, nastal čas, abych mluvil jasně. Nemyslím si, že toto je plán obnovy, je to něco, co by se dalo nazvat úmrtním listem.

Nedostatečný smysl pro politickou odpovědnost na straně vlád některých vlád a Komise a určitá zaslepenost v části samotného odvětví nás přivedly do situace, kdy se sami sebe musíme ptát, nikoliv jestli budeme schopni přispět k obnovení populace, ale kdy už tuňáka v mořích a oceánech neuvidíme a nenajdeme. Nemluvíme o desetiletí, ale nanejvýš o pěti letech.

Proto by se Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku měla nazývat spíše Mezinárodní komisí na odlov všech tuňáků.

Vlády a Komise jsou hluché k vědeckým doporučením, která stále a znovu varují před kolapsem v naději, že se bude konat nějaká politická reakce, která se ovšem neuskutečnila. Důsledky tohoto přístupu – nesmíme si lhát do kapsy – je dalším krokem do propasti.

Nyní jsme dosáhli bodu, kdy se obávám, že nám zbývá pro záchranu tuňáka jen málo řešení, přestože je zde jedno, které můžeme stále použít: musíme se snažit, aby byl tuňák zapsán na listinu CITES jako ohrožený druh, čímž by se zákazem komerčního využití zajistila jeho budoucnost.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, vítám příležitost pustit se co nejnáléhavěji do diskuse o opatřeních, která mají být přijata pro ochranu populace tuňáka obecného a postupné omezení kvót stanovených ICCAT.

Evropská unie musí dodržovat svůj závazek podporovat plán obnovy přijatý v Marrakéši, který bude doplněn o monitorování ze strany členských států, aby se zabránilo nelegálnímu lovu tuňáka. Ten se odehrává především ve Středozemním moři, jak ukázala vyšetřování novinářů zveřejněná v televizi a tisku. Evropská unie musí rovněž projednat téma nekalé hospodářské soutěže ze strany jižních zemí Středozemního moře v příslušných oblastech.

Zejména vítám následující aspekty navrhovaného nařízení: rozhodnutí přizpůsobit rybolovnou kapacitu přiděleným kvótám, závazek poskytovat informace o provádění dotčených ročních rybolovných plánů v rámci povinných lhůt, program vzájemné mezinárodní inspekce, který zajistí účinnost plánu obnovy a předpisy pro sportovní a rekreační rybolov. Jinými slovy, přísnější a ambicióznější plán, než byly ty minulé, upravující tyto velmi významné rybolovné činnosti.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, návrh nařízení o ochraně populace tuňáka obecného v Atlantiku a Středozemním moři, o kterém dnes večer diskutujeme jako o naléhavé záležitosti, stanoví sníženou výši kvót až do roku 2011, omezení rybolovu v některých oblastech a během určitých období, novou minimální velikost, omezující opatření sportovního a rekreačního rybolovu, snížení rybolovné kapacity a kapacity výkrmů, zesílená kontrolní opatření a uplatňování společného kontrolního programu ICCAT, aby se zajistila účinnost tohoto plánu.

Souhlasím s duchem nařízení, protože nadměrný rybolov vyčerpal populaci na velmi nebezpečnou úroveň. Nesmíme zapomínat, že v posledních dvou letech Komise uložila rychlý zákaz lovu tuňáka před koncem

rybolovné sezony, protože se zjistilo, že některé členské státy překročily kvóty až o 200 %, čímž zjevně poškodily ty, které neporušily právní předpisy, ale které musely lov rovněž zastavit.

Avšak v novém nařízení mi vadí dva body:

Prvním jsou krátké lhůty, které mají členské státy pro přizpůsobení svých rybolovných činností. Doporučení ICCAT stanoví jako rok vstupu v platnost rok 2010, zatímco nařízení stanoví rok 2009, letošní rok. Tato lhůta je velmi krátká a obávám se problémů.

Druhým jsou zvýšené náklady programu zesílené kontroly, které mají nést členské státy. Pravděpodobně by měla být prozkoumána možnost pomoci Společenství.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak zjišťujeme z toho, co zde zaznělo, není plán ICCAT prováděn beze zbytku. To znamená, že plán regulace metod lovu tuňáka, které se navzájem liší od použití plavidel s košelkovými nevody po tradiční použití upevněných sítí, vyžaduje další vyladění, než bude aplikováno jako celek. Musíme mezi odlovem vzorků bez rozlišení, což se děje v případě lovu košelkovými nevody – což je mnohem horší, když loďstva překračují omezení, nedodržují kvóty, jež nejsou dostatečně kontrolovány, jak zde někdo poznamenal – tradičního lovu upevněnými sítěmi. Upevněné sítě, podle své definice, znemožňují vyhledávat kořist: při použití této metody trvá sezona efektivně 50 až 60 dnů.

Při vydávání nových předpisů musí ICCAT přihlížet k této rozmanitosti rybolovných systémů. Musí rovněž zvážit, že lov tuňáků upevněnými sítěmi je rovněž historickou a kulturní činností, které nepoškozuje životní prostředí a poskytuje zaměstnání tisícům lidí. Jsem rovněž přesvědčen, že by se UNESCO měla zamyslet nad ochranou tohoto způsobu rybolovu vzhledem k jeho kulturnímu významu a rovněž dopadu na ekonomiku a pracovní místa. Podle mého názoru by ICCAT měla do svých programů začlenit doplňkové kontrolní systémy: nemělo by být možné, aby byl tuňák bez rozlišení pronásledován před tím, než se dostane do Středozemního moře; odlov bez rozlišení by neměl být prováděn ve Středozemním moři za účelem využití komerční hodnoty tuňáka obecného. Na závěr bych rád řekl, pane komisaři, že je hodnotné vyvíjet diplomatické úsilí pro omezení rybolovu ve Středozemním moři na země ležící na jeho pobřeží – přičemž ostatní to mají zakázáno –, protože tyto země mají zájem na ochraně populace ryb ve Středozemním moři a protože mají společný zájem na zajištění budoucnosti svého rybolovu.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, především bych chtěl poděkovat poslancům za jejich poznámky a připomínky vznesené v rámci této rozpravy a také za schválení žádosti o naléhavý postup. Jak jsem řekl na začátku, opatření přijatá v Marrakéši musí být provedena co nejrychleji tak, aby platila od začátku letošní rybolovné sezony.

Tento roku bude zcela jasně zkouškou naší schopnosti demonstrovat naši oddanost udržitelnosti této endemické populace. Nemohu dostatečně zdůraznit, který má pro všechny smluvní strany, nejen pro náš vlastní rybolov, dodržování nově přijatých opatření. Je to jediný způsob, jak poskytneme této populaci šanci na přežití. Nedodržení tohoto nového plánu obnovy bude mít závažné následky a povede ke kolapsu populace.

K bodu, který vznesla paní Fraga Estévezová, nemohu nic než souhlasit s tím, že aby plán obnovy uspěl, potřebujeme snížit kapacitu, zejména u loďstev používající košelkové nevody, které jsou jednou z hlavních příčin tlaku na populaci tuňáka obecného. V tomto ohledu bych rád poukázal na skutečnost, že jsme se loni dohodli na restrukturalizačním balíčku, který byl zahájen kvůli palivové krizi, a vybízíme členské státy, aby využívaly tohoto balíčku pro snížení stavu loďstev, zejména loďstev používajících košelkové nevody. Zaznamenáváme některé povzbudivé zprávy týkající se jednoho konkrétního členského státu, Francie, která se zavázala podpořit některé rybáře ve vyřazení svých lodí, aby došlo ke snížení kapacity.

Je třeba, aby se tak dělo i v jiných členských státech, jako je zejména Itálie, které poškozuje nadměrná kapacita. Proto se nyní zapojujeme do diskuse s italskými orgány, abychom se přesvědčili, že mohou něco v tomto ohledu učinit v krátké době.

Je třeba, abych zdůraznil skutečnost, že jsme loni ukončili rybolov dříve, abychom se nedostali pod tlak členských států nebo skupiny členských států. Ukončili jsme rybolov brzy: ihned, když byla podle našich vlastních výpočtů vyčerpána kvóta Společenství. Letos, rovněž v důsledku ročních rybolovných plánů, které byly na naléhání Společenství přijaty v Marrakéši, jsme připraveni, pokud jde o konkrétní členské státy, ukončit rybolov brzy. Pokud loďstvo dotčeného členského státu překročí kvótu, nebudeme váhat a rybolov tohoto členského státu ukončíme. Takto budou ukončením rybolovu postižena loďstva pouze těch členských

států, které překročí kvótu, nikoliv loďstvo celého Společenství. Doufám, že bude stačit, když doladíme naše opatření během rybolovné sezony.

Pokud bychom nerealizovali tento nový plán obnovy, pak bychom v následujících letech čelili závažným důsledkům toho, že by se v těchto následujících letech nemohl otevřít žádný rybolov. Doufám, že budeme schopni tento plán realizovat.

Proto je mi líto, že nemohu souhlasit s panem Romevou i Ruedou, který tvrdí, že je plán obnovy úmrtním listem. Domnívám se, že nám tento plán obnovy, bude-li řádně prováděn, poskytne reálnou a rozumnou šanci pro obnovení této populace. Skutečnost, že jsme snížili kvóty pro rok 2009 z 15 641 tun na 12 406 tun, skutečnost, že kvůli naší dnešní diskusi a kvůli rozhodnutí Rady, které snad bude přijato v průběhu tohoto měsíce, skutečnost, že se chystáme provádět plán obnovy z Marrakéše přijatý v listopadu od této rybolovné sezony, dokládají fakt, že to myslíme vážně. Nepřijmeme žádné zneužití možností rybolovu vycházejících z dohod v Marrakéši.

Nebudeme čekat na přirozené uplatňování dohody z Marrakéše, které by přišlo příliš pozdě v rybolovné sezoně tuňáka obecného. Rozhodli jsme o zavedení všech parametrů marrakešského plánu od samého počátku.

Doufám, že jej budeme všichni řádně dodržovat tak, abychom mohli obnovit tuto endemickou populaci. Pokud ne, budeme muset příští rok mluvit jinak.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 12. března 2009 ve 12:00.

21. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

22. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:20)